D59681

TSL

M

M.122

Moeng Teng dit Moeng Sam Mang

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 22.3.78 39 ans

រួចហើយ ថាច់ ទីវ ក៏បានបញ្ចូលខ្ញុំជាសមាជិកខ្មែរសេរី នៅចុងឆ្នាំ១៩៥៨ ចូលនៅវត្តមហាមន្ត្រី ដោយថាច់ ទីវ ជាអ្នកឧទ្ទេសនាម ហើយលោកគ្រូថាច់ ពៀង ជាអ្នកទទួលស្គាល់ ។ ពេលចូលនោះគ្មានកម្មវិធីត្រឹមត្រូវទេ គឺថាច់ ទីវ និងលោកគ្រូថាច់ ពៀង ណែនាំភារកិច្ច ឱ្យខ្ញុំអនុវត្តតែម្តង ។ ភារកិច្ចទាំងនោះគឺ:

១- ឱ្យខ្ញុំ ខិតខំកសាងកម្លាំង ដើម្បីពង្រីកជួរខ្មែរសេរី

២- ឱ្យខ្ញុំ តាមដានពិនិត្យរកខ្មែរក្រហម ដើម្បីបោសសំអាត

រួចហើយ ថាច់ ទីវ និងថាច់ ពៀង បានណែនាំឱ្យខ្ញុំស្គាល់កម្លាំងខ្មែរសេរីមួយចំនួន ដែលនៅកុដិជាមួយគ្នា ដើម្បីទាក់ទងធ្វើការងារ ។ កម្លាំងខាងផ្នែកលោកសង្ឃមាន :

១- ថាច់ កើត　　　　　　３- ថាច់ ចើង

២- ថាច់ យុង　　　　　　៤- ថាច់ យួន

ឯកម្លាំងខាងយុវជន ដែលមកពីកម្ពុជាក្រោមដែរ មាន:

១- ថាច់ យាន　　　２- ថាច់ នាគ　　　៣- គីម សោម៉ាន

ឆ្នាំ១៩៥៩ ខ្ញុំបានកសាងកម្លាំងយុវជននៅក្នុងវត្តមហាមន្ត្រី បាន២នាក់ ។ យុវជនទាំង២នោះ ស្នាក់នៅកុដិជិតខ្ញុំដែរ ហើយរាប់អានគ្នាស្និតស្នាល ។ ហើយយុវជនទាំង២នោះ គឺ:

១- អ៊ុន សាមុត　　　　　２- ថាន់

ចំណុចខ្សោយរបស់អ្នកទាំង២នោះ គឺជាកូនអ្នកធូរធា ចូលចិត្តលេងល្បែងភ្លើតភ្លើនហ៊ឺហា ស៊ីចាយដែលខ្ញុំអប់រំអូសទាញបញ្ចូលបានមកក្នុងខ្សែខ្មែរសេរីរបស់ខ្ញុំ នៅឆ្នាំ១៩៥៩ ។ រួចហើយ ខ្ញុំក៏បាន រាយការណ៍អំពីកម្លាំងនេះ ឱ្យថាច់ ទីវ និងថាច់ ពៀង ហើយបន្ទាប់មក គាត់ក៏បានណែនាំឱ្យខ្ញុំខិតខំក្តាប់ និងពង្រឹងកម្លាំងនោះឱ្យរឹងមាំ ហើយឱ្យខិតខំពង្រីកកម្លាំងតទៅទៀត ។ ថាច់ ទីវបានណែនាំខ្ញុំអំពីកម្លាំងដែលកសាងបាន គឺផ្នែកយុវជនត្រូវបញ្ជូនទៅចូលទ័ពនៅក្នុងព្រៃ តាមព្រំដែនកម្លាំងមួយផ្នែកទៀត សំរាប់នៅបង្កប់ខាងក្នុងប្រទេស ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពប្រឆាំងស៊ីហនុ និងដើម្បីតាមដានរកកម្លាំងខ្មែរក្រហម ដើម្បីបោសសំអាត ។

ហើយនៅឆ្នាំ១៩៥៩នោះ ខ្ញុំត្រូវរកការធ្វើ ពេលនោះខ្ញុំប្រឡងខាងជួសជុល យន្តហោះ ប្រឡងខាងក្រសួងគិញ្ចា និងខាងប៉ូលិសក្រុង ហើយខ្ញុំបានប្រឡងជាប់ទាំង៣ក្រសួង តែខ្ញុំចូលធ្វើខាងប៉ូលិសក្រុង ក្នុងឆ្នាំ១៩៦០ ។ ពេលនោះរាជការក្រុងបានឱ្យខ្ញុំទៅធ្វើខាងក្រសួង

១៧.៧.៧៨

ម៉ុង តេង

តុបតែងក្រុង ភារៈខាងគូរផ្លង់ផ្ទះវិញ ។ ហើយខ្ញុំ ក៏នៅធ្វើការខាងគូរផ្លង់នៅសាលាក្រុង រហូតមក តាំងពីឆ្នាំ១៩៦០ ។

ឆ្នាំ១៩៦០នោះ ខ្ញុំកសាងកម្លាំងនៅក្នុងក្រសួងប៉ូលិសក្រុង បាន២នាក់ គឺ:

១- មាស ផេង ២- អ៊ុង សាមឿន

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានណែនាំភារកិច្ចឱ្យអ្នកទាំង២នោះអនុវត្ត គឺ:

១- ឱ្យខិតខំកសាងពង្រីកកម្លាំង នៅក្នុងប៉ូលិសក្រុងបន្តទៀត

២- ឱ្យខិតខំពិនិត្យតាមដានរកខ្មែរក្រហមដែលបង្កប់នៅភ្នំពេញ

រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានជួបថាច់ វ៉ែវ ដើម្បីរាយការណ៍អំពីកម្លាំងនៅក្នុងក្រសួងប៉ូលិសក្រុងទាំង២ ដែលខ្ញុំក្តាប់ និងកសាងបាន ។ ហើយ ថាច់ វ៉ែវ បានណែនាំខ្ញុំឱ្យខិតខំពង្រឹងកម្លាំងនេះ ឱ្យតាមដានសកម្មភាពខ្មែរក្រហម ដែលលួចខិតប័ណ្ណនៅក្នុងក្រុង ពេលយប់ ។

ឆ្នាំ១៩៦១ ខ្ញុំកសាងកម្លាំងនៅក្នុងក្រសួងប៉ូលិសក្រុងបានម្នាក់ទៀត គឺឈ្មោះឌុស ហឿង រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានណែនាំភារកិច្ចឱ្យ ឌុស ហឿងអនុវត្ត គឺដូចភារកិច្ចដែលបានណែនាំកម្លាំងខាងលើដែរ ។ ហើយ ខ្ញុំបានណែនាំ ឌុស ហឿង ឱ្យស្គាល់កម្លាំងនៅក្នុងក្រសួងប៉ូលិសក្រុង ដែលនៅ ក្នុងខ្សែខ្មែរសេរីជាមួយគ្នា គឺមាស ផេង និង អ៊ុង សាមឿន ដើម្បីទាក់ទងធ្វើការងារ ។ រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានរាយការណ៍អំពីកម្លាំងដែលទើបកសាងបាននេះ ឱ្យថាច់ វ៉ែវក្តាប់បានទៀត រួចគាត់ក៏បានជំរុញខ្ញុំ ឱ្យខិតខំកសាងកម្លាំងនៅក្នុងក្រសួងប៉ូលិសក្រុងនេះតទៅទៀត ។

ឆ្នាំ១៩៦២ អ៊ុង សាមឿន បានជួបរាយការណ៍អំពីកម្លាំងដែលកសាងបានឱ្យខ្ញុំដឹង គឺ:

១- សួស សាវិន ២- ញ៉ែម តាមិ

កម្លាំងទាំង២នេះ សុទ្ធតែជាប៉ូលិសក្រុងដែរ ដែលអ៊ុង សាមឿន បានទាក់ទងអប់រំអូសទាញ ចូល
១៧.៧.៧៨ មកក្នុងខ្សែខ្មែរសេរី នៅឆ្នាំ១៩៦២ ។ រួចហើយ ខ្ញុំបានណែនាំអ៊ុង សាមឿន ឱ្យខិតខំ ពង្រឹងកម្លាំងដែលកសាងបាននេះ និងខំកសាងពង្រីកកម្លាំងនៅក្នុងក្រសួងប៉ូលិសក្រុងថែមទៀត ដើម្បីត្រៀមកម្លាំងធំ សំរាប់សំរេចផែនការរបស់ចលនាខ្មែរសេរីនៅថ្ងៃខាងមុខ ។
ម៉ុង តេង

ឆ្នាំ១៩៦៣ ខ្ញុំបានអប់រំកសាងកម្លាំងនៅក្នុងក្រសួងតុបតែងក្រុង បាន៣នាក់ គឺ:

១- ប៊ុត សារ៉ាត ២- ទន់ គន្ធរ៉ូ ៣- អ៊ឹម ភិម

អ្នកទាំង៣នេះ មានភារកិច្ចខាងគូរផ្លង់២នាក់ និងខាងផ្លង់តុងម្នាក់ ដែលសុទ្ធជាអ្នកជូរធា[illegible]

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានណែនាំភារកិច្ច ឱ្យអ្នកទាំង៣នោះអនុវត្ត ដូចភារកិច្ចដែលខ្ញុំបានណែនាំខាងផ្នែកកម្លាំងនៅក្រសួងប៉ូលិស ក្រុងដែរ ។ តែខ្ញុំបានសង្កត់ពីភារកិច្ចតាមដានរកកម្លាំងខ្មែរក្រហម នៅក្នុងក្រសួងតុបតែងក្រុង ព្រោះមានកម្លាំងកម្មករច្រើននៅក្នុងក្រសួងនេះ ដែលខ្មែរក្រហមយកធ្វើជាមូលដ្ឋាន ។ រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានរាយការណ៍អំពីកម្លាំងទាំង៣នេះឱ្យថាច់ វ៉ែ ក្តាប់បានទៀត ថាច់ វ៉ែ ក៏បានណែនាំខ្ញុំបន្ថែមទៀត ឱ្យចូលបង្កប់នៅក្នុងចលនារបស់ពួកខ្មែរក្រហម បើ បានរកឃើញខ្សែពួកនេះហើយ ដើម្បីបោសសំអាតក្នុងផែនការយូរអង្វែង ។

ឆ្នាំ១៩៦៣ ខ្ញុំបានជួបទូច សារឿម នៅក្រុមល្ខោនជាតិ ។ ជាគោលបំណង គឺដើម្បីអូសទាញគាត់ឱ្យចូលក្នុងខ្សែខ្មែរសេរីជាមួយខ្ញុំ ។ តែពេលនោះ គាត់បានណែនាំអូសទាញខ្ញុំឱ្យចូលក្នុងខ្សែសេអ៊ីអាជាមួយគាត់វិញ ដោយទូច សារឿមបានបញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំអំពីខ្លួនគាត់ នៅក្នុងខ្សែសេអ៊ីអារបស់ហង់ធុនហាក់ ។ ទូច សារឿម និងខ្ញុំ ស្គាល់រាប់អានគ្នាជិតស្និតណាស់ ពីនៅធ្វើការក្នុងក្រសួងពេទ្យជាមួយគ្នា កាលពីឆ្នាំ១៩៥៨ ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានយល់ស្របតាមការណែនាំអូសទាញរបស់ទូច សារឿម។ ហើយខ្ញុំបានទៅរាយការណ៍ស្នើយោបល់ ថាច់ វ៉ែ និងថាច់ពឿង រួចគាត់ក៏យល់ព្រមតាមការស្នើរបស់ខ្ញុំ ហើយក៏បានឧទ្ទេសនាមរូបខ្ញុំឱ្យទៅទូច សារឿម ។ ថាច់ វ៉ែ ក៏ស្គាល់ទូច សារឿមដែរ ដោយធ្លាប់នៅវិត្តមហាមន្ត្រី កុដិជិតខ្ញុំដែរ ។ រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានចូលក្នុងខ្សែសេអ៊ីអាជាមួយទូច សារឿម ដែលចូលនៅផ្ទះរបស់គាត់នៅខាងលិចពេទ្យចិន នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៦៣ ។ ពេលចូលនោះ គ្មានពិធីត្រឹមត្រូវទេ គឺទូច សារឿម ណែនាំភារកិច្ច-ឱ្យខ្ញុំអនុវត្តតែម្តង គឺ:

១ - ឱ្យខិតខំកសាងពង្រីកកម្លាំងឱ្យបានច្រើនទៀត

២ - ឱ្យខិតខំពិនិត្យតាមដានរកកម្លាំង និងមូលដ្ឋានរបស់ខ្មែរក្រហម

១៧.៧.៧៨ ៣ - ឱ្យចូលបង្កប់ក្នុងចលនាខ្មែរក្រហមបើពិនិត្យឃើញ ដើម្បីរកស្គាល់មេដឹកនាំ

៤ - រស់នៅទីណា ឱ្យបំផុសការលេបប្រយុទ្ធការពារ

ម៉ុង តេង

រួចហើយ ទូច សារឿមបានណែនាំឱ្យខ្ញុំស្គាល់កម្លាំងក្នុងខ្សែសេអ៊ីអារបស់ទូច សារឿម ដើម្បីទាក់ទងធ្វើសកម្មភាពតាមភារកិច្ចដែលគាត់បានណែនាំ ។ កម្លាំងមួយចំនួននោះ គឺ:

១ - មាស សំអ៊ែល ២ - សាលឹម ៣ - សួសហន

រួចហើយ ខ្ញុំបានឱ្យទូលនាមកម្លាំងមួយចំនួនក្នុងខ្សែរខ្មែរសេរីដែលខ្ញុំកសាងបាន ដើម្បីនាំមកឱ្យ ទួចលាទៀមក្តាប់បាន ហើយបញ្ចូលក្នុងខ្សែរស៊េអ៊ីអារបស់គាត់វិញ ។ កម្លាំងទាំងអស់នោះគឺ យុវជននៅវិទ្យាល័យមហាមន្ត្រី២នាក់ ប៉ូលិសក្រុង៥នាក់ និងបុគ្គលិកក្រសួងគុបដែនក្រុង៣នាក់ ។ ទួចលាទៀមក៏បានទទួលកម្លាំងទាំងនោះ ហើយបានណែនាំខ្ញុំ ឱ្យពិតខំពង្រឹងកម្លាំងនោះឱ្យខ្លាំងទៀត ក្នុងការលបប្លាយហ៊ុយហា និងឱ្យខំពិនិត្យតាមដានសកម្មភាពខ្មែរក្រហម និងរកកម្លាំងខ្មែរក្រហមដើម្បីធ្វើឃាត ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានទៅជួបកម្លាំងនៅវិទ្យាល័យមហាមន្ត្រី គឺអ៊ុន សាមុត និងថាន់ ដើម្បីណែនាំ និងពង្រឹងជំហរ ។ ពេលនោះ ឈ្មោះថាន់ បានរាយការណ៍ឱ្យខ្ញុំដឹងអំពីកម្លាំងដែលកសាងបាននៅក្នុងវិទ្យាល័យមហាមន្ត្រី គឺ:

១- ឈ្មោះ អ៊ុំ ២- ឈ្មោះ សុវណ្ណ

អ្នកទាំង២នេះជាយុវជនម្នាក់នៅភូមិជាមួយថាន់ ហើយប្រុកកំណើតនៅកំពង់ស្ពឺជាមួយគ្នាទៀត ហើយស្រលាញ់ជិតស្និតជាមួយថាន់ ស្តាប់ការណែនាំរបស់គាត់ ហើយឈ្មោះអ៊ុំ និងសុវណ្ណ ចូលចិត្តលបប្លាយភ្លើតភ្លើនហ៊ុយហា ដែលឈ្មោះថាន់អប់រំកូលទាញកសាងបានបញ្ចូលមកក្នុងខ្សែរស៊េអ៊ីអារបស់ខ្ញុំនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៦៣ ។ រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានណែនាំថាន់ ឱ្យក្តាប់និងពង្រឹងកម្លាំងនេះ ដោយបំផុសឱ្យធ្វើសកម្មភាពលបប្លាយហ៊ុយហា ហើយឱ្យខំពិនិត្យខ្មែរក្រហមនៅក្នុងវិទ្យាល័យមហាមន្ត្រី ទាំងក្នុងយុវជន ទាំងក្នុងលោកសង្ឃ ។

ហើយក្នុងរយៈ ពីឆ្នាំ១៩៦១ ដល់១៩៦៤ ខ្ញុំបានស្លៀតពេលយប់ ដើម្បីទៅរៀនសាលាឈ្នួល ។ ពេលនោះ ខ្ញុំរៀននៅសាលាមុខផ្សារទឹកល្អក់បាន២ខែ ខ្ញុំក៏ទៅរៀននៅសាលាគារស៊ីនៅផ្លូវមុនីវង្សខាងជើងពេទ្យចិនវិញ ។ ហើយដល់ឆ្នាំ១៩៦៥ ខ្ញុំបានប្រឡងជាប់ សញ្ញាប័ត្រមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ ។ ក្នុងរយៈរៀននោះ ខ្ញុំបានជិតស្និតស្រលាញ់រាប់អានជាមួយយុវជន

១៧.៣.៧៨ ៣នាក់ដែលនៅរៀនជាមួយគ្នា ហើយខ្ញុំក៏បានណែនាំអប់រំកូលទាញបញ្ចូលបានមកក្នុងខ្សែរ ស៊េអ៊ីអារបស់ខ្ញុំនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៦៤ ។ យុវជនទាំង៣នាក់នោះគឺ:

ម៉ុង ទេង

១- កិច ចុងប៊ួន ២- ពិសិដ ៣- ហ៊ុយ

មូលហេតុកសាងបាន ដោយយុវជនទាំង៣នោះសុទ្ធជាកូនអ្នកធូរធា អំនួតមុខមាត់ហើយចូលចិត្តលបប្លាយហ៊ុយហា ភ្លើតភ្លើន ។

រួចហើយ ខ្ញុំបានណែនាំភារកិច្ច ឱ្យអ្នកទាំង៣នោះអនុវត្ត គឺ៖

១- ឱ្យខិតខំពិនិត្យតាមដានមើលសកម្មភាពខ្មែរក្រហមនៅក្នុងសាលា

២- ឱ្យបំផុសការលបប្លាយភ្លើតភ្លើនហ៊ុហានៅក្នុងសាលា

ឆ្នាំ ១៩៦៥ ខ្ញុំបានទាក់ទងជាមួយសាស្ត្រាចារ្យម្នាក់ឈ្មោះកង យុំ ។ ឈ្មោះនេះ - ត្រូវជាសាច់ញាតិខាងប្រពន្ធខ្ញុំ ។ ពេលនោះ ជាគោលបំណងខ្ញុំ គឺដើម្បីអូសទាញកង យុំនេះ ឱ្យចូលក្នុងខ្សែសេរីអាជាមួយខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបានរាយការណ៍អំពីខ្សែរបស់ខ្ញុំជាមួយទូច សារឿម ខាងល្វានជាតិ ឱ្យកង យុំភ្ជាប់បាន ។ ពេលនោះ គាត់ក៏បានបញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំ គឺខ្លួនគាត់ជាខ្សែសេ-រីអា នៅក្នុងខ្សែរបស់ម៉ែកវ លន់ និងក្រាហិការនៅសាលាស៊ីសុវត្ថិ ។ ហើយគាត់ ក៏បាន ណែនាំអូសទាញខ្ញុំឱ្យចូលក្នុងខ្សែរបស់គាត់វិញ ។ ខ្ញុំក៏យល់ស្របតាមការណែនាំរបស់គាត់ ជាមូលហេតុដោយគាត់ត្រូវជាសាច់ញាតិនឹងខ្ញុំ ហើយនៅជិតគ្នាផង ងាយស្រួលក្នុងការទាក់ទងធ្វើការងារ ឯទូច សារឿម ច្រើនចេញទៅបេសកកម្មនៅខែត្រក្រៅ ពិបាកក្នុងការទាក់ទង ។
បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានទៅជួបទូច សារឿម ដើម្បីរាយការណ៍អំពីការទាក់ទងជាប់ខ្សែថ្មីរបស់ខ្ញុំជាមួយ កង យុំ ។ ទូច សារឿមយល់ព្រមតាមសេចក្តីស្នើរបស់ខ្ញុំ ហើយក៏បានឧទ្ទុសនាមរូបខ្ញុំ ឱ្យមកកង យុំ ហើយគាត់ក៏ស្គាល់កង យុំដែរ ដោយធ្លាប់ជួបគ្នានៅផ្ទះខ្ញុំ ។
ខ្ញុំ បានជាប់ខ្សែទាក់ទង ក្នុងខ្សែសេរីអាជាមួយ កង យុំវិញ នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៦៥ ។ បន្ទាប់មក គាត់ក៏បានណែនាំភារកិច្ចឱ្យខ្ញុំអនុវត្ត ដូចទូច សារឿមបានណែនាំខ្ញុំដែរ ។ រួចហើយ គាត់ ក៏បានណែនាំខ្ញុំឱ្យស្គាល់ឈ្មោះអ៊ុក តាត ជាកម្លាំងក្នុងខ្សែសេរីអារបស់គាត់ ដើម្បីទាក់ទងធ្វើការ ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានរាយការណ៍អំពីកម្លាំងទាំងអស់ដែលខ្ញុំកសាងបាន ដើម្បីឱ្យគាត់ភ្ជាប់បានហើយទទួលស្គាល់ក្នុងខ្សែរបស់គាត់វិញ ។ កម្លាំងទាំងនោះ គឺយុវជននៅវត្តមហាមន្ត្រី៤នាក់ទាំងខ្សែបន្ត
១៧.៧.៧៨ ផង នៅក្នុងក្រសួងប៉ូលិសក្រុង៥នាក់ នៅក្រសួងតុបតែងក្រុង៣នាក់ និងយុវជនសិស្ស នៅសាលាតារារស្មី៣នាក់ ។ បន្ទាប់មក កង យុំ ក៏បានណែនាំខ្ញុំឱ្យខិតខំពង្រឹងកម្លាំងដែលកសាងបានរួចហើយ
ម៉ុង តេង នោះ ដោយបំផុសឱ្យសបប្លាយហ៊ុហាឱ្យខ្លាំង ហើយឱ្យខំពិនិត្យតាមដានរកខ្មែរក្រហម ដើម្បីបោសសំអាត ។

ឆ្នាំ ១៩៦៦ ខ្ញុំបានជួបទាក់ទងជាមួយអ្នកចំរើនម្នាក់ឈ្មោះបងសឿន ។

បងសឿន ជាខ្មែរក្រហម មានភារៈដឹកនាំសម្ងាត់នៅក្នុងកម្មករក្រសួងតុបតែងក្រុង ។ ហើយពេលនោះ គាត់នៅសង់ផ្ទះក្នុងការដ្ឋានសំណង់របស់ឈ្មោះ លុយ បានហាប់ នៅតាមផ្លូវ មុនីវង្ស ម្តុំបឹងត្របែក ហើយខ្ញុំត្រូវគូរផ្លង់នៅក្នុងការដ្ឋានសំណង់នោះដែរ ។

ពេលនោះ បងសឿន បានអប់រំខ្ញុំឱ្យយល់បដិវត្ត ហើយអូសទាញខ្ញុំឱ្យចូលក្នុងចលនាខ្មែរក្រហម ជាមួយគាត់ដែរ ។ ខ្ញុំ ក៏យល់ព្រមតាមការណែនាំអូសទាញរបស់បងសឿន ព្រោះស្របតាមបំណងនិងផែនការរបស់ខ្ញុំដែលត្រូវចូលទៅបង្កប់នៅក្នុងចលនាខ្មែរក្រហមនោះ ។ រួចហើយ ក៏បងសឿន បានណែនាំឱ្យខ្ញុំស្គាល់កម្លាំងនៅក្នុងខ្សែរបស់គាត់ ដែលធ្វើការនៅក្នុងកម្មករសំណង់ របស់លុយ បានហាប់ដែរដើម្បីទាក់ទងធ្វើការងារ :

១- ចិក ឈិន　　　២- សំរ៉ង　　　៣- ងនស្រ៊ី

បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានទៅជួប កង ឈុំ ដើម្បីរាយការណ៍អំពីសភាពការណ៍ដែលខ្ញុំបានទាក់ទងចូលទៅបង្កប់នៅក្នុងក្រុមខ្មែរក្រហម នៅក្នុងការដ្ឋានសំណង់របស់ លុយ បានហាប់ ។ កង ឈុំ ក៏ណែនាំខ្ញុំបន្ថែមឱ្យខិតខំអនុវត្តភារកិច្ចរបស់ខ្មែរក្រហម ដើម្បីឱ្យមានការទុកចិត្តពីឈ្មោះសឿន សំរាប់ផែនការបង្កប់យូរអង្វែង ដើម្បីស៊ីជំរៅ ក្តាប់ឱ្យបានច្រើននូវកម្លាំងខ្មែរក្រហម ហើយក្តាប់ឱ្យបានទាំងក្បាលម៉ាស៊ីនដឹកនាំខាងលើរបស់ឈ្មោះសឿនថែមទៀត ព្រមទាំងក្តាប់ ឱ្យបានមូលដ្ឋានសំខាន់របស់ក្រុមខ្មែរក្រហមនេះទៀត ដើម្បីបោសសំអាតនៅថ្ងៃខាងមុខ ។

រួចហើយ កង ឈុំ បានណែនាំខ្ញុំឱ្យខំធ្វើការងារអូសទាញកសាងកម្លាំងនៅក្នុងក្រុមនោះ ដើម្បីពង្រីកកម្លាំងនៅក្នុងក្រុមខ្មែរក្រហមតែម្តង ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានជាប់សកម្មភាពក្នុងចលនាខ្មែរក្រហមជាមួយបងសឿន រួចខ្ញុំក៏បានណែនាំអប់រំ ហើយអូសទាញកម្លាំងពីក្នុងក្រុមបងសឿន បានម្នាក់ឈ្មោះសំរ៉ងមកជាកម្លាំងក្នុងខ្សែ សេស៊ីអារបស់ខ្ញុំវិញ ។ រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានជួបបងសឿន ដើម្បីបញ្ចូលកម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំម្នាក់ទៀតឈ្មោះឈាងលីជូ ឱ្យចូលបង្កប់ក្នុងក្រុមរបស់គាត់ដែរ ។ បងសឿន ក៏យល់ព្រមតាមការស្នើ របស់ខ្ញុំ ដោយបងសឿនក៏ស្គាល់ឈាងលីជូស្រាប់ ព្រោះធ្វើការនៅក្នុងកម្មករសំណង់ជាមួយគ្នា ។

១៧.៧.៧៨
ម៉ុង តេង

ឆ្នាំ ១៩៦៨ ខ្ញុំត្រូវខ្មាំងចាប់ដាក់គុក ពេលនោះខ្មាំងចាប់បានទាំងអស់ គឺ រួបខ្ញុំ ចិកឈិន សំរ៉ង ងនស្រ៊ី និងឈាងលីជូ លើកលែងតែបងសឿនដែលបានគេចខ្លួនទាន់ ។

មូលហេតុខ្មាំងចាប់បាន ដោយឈ្មោះងនស្រ៊ី និងឈាងលីជូ បានទៅចូលរួមបាចខិតប័ណ្ណជាមួយខ្មែរផង នៅខាងទឹកល្អក់ ហើយត្រូវពួកខ្មាំងចាប់បាន ក្នុងពេលកំពុងធ្វើសកម្មភាពបាចខិតប័ណ្ណ ។ ហើយងនស្រ៊ី និងឈាងលីជូ បានឆ្លើយប្រាប់ខ្មាំង អំពីកម្លាំងទាំងអស់នៅក្នុងខ្សែរបស់បងសឿន ។

នៅក្នុងគុកខ្មាំង ខ្ញុំបានធ្វើសកម្មភាពបំផុសការស៊ីផឹកសប្បាយ ដើម្បីអូសទាញកម្លាំងចំរើនមួយចំនួន គឺៈ ១- សុខ ឡាយ ២- មាស សារឿន ៣- សំ ណុំ ៤- សឿន

កម្លាំងទាំងនេះ សុទ្ធតែជាប់ពីបទធ្វើសកម្មភាពបំរើចលនាបដិវត្ត ហើយត្រូវខ្ញុំទាក់ទងកេ្សកកិតអូសទាញបាន ឱ្យគិតតែពីការស៊ីផឹក ស្រា-ទឹកត្នោតជូ សប្បាយនៅក្នុងគុកខ្មាំង ។

ឆ្នាំ ១៩៦៩ ខ្ញុំត្រូវចេញពីគុកខ្មាំងវិញ ហើយចូលទៅធ្វើការនៅក្រសួងប៉ូលិសក្រុងវិញ ដោយខ្មាំងចាប់យកទៅដាក់គុក គ្មានភស្តុតាង ត្រូវបានរួចពីបទចោទ ។ ពេលនោះ ខ្ញុំបានជួបទាក់ទងជាមួយកង យុំ ឡើងវិញ ហើយគាត់ក៏បានណែនាំខ្ញុំឱ្យជួបកម្លាំងទាំងអស់ ដើម្បីណែនាំពង្រឹងថែម ពិសេសខំតាមដានសកម្មភាពខ្មែរក្រហម ដែលកំពុងតែមានសកម្មភាពខ្លាំងគ្រប់ទីកន្លែង ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានជួបឈ្មោះ ប៉ិត សារ៉ាត នៅក្រសួងតុបតែងក្រុង ពេលនោះ -គាត់ក៏បានរាយការណ៍ឱ្យខ្ញុំដឹង អំពីកម្លាំងដែលកសាងបាន២នាក់ គឺៈ

១- ហង់ ផាន់ ២- ភោគ ពី

អ្នកទាំង២នេះ ធ្វើការនៅក្នុងក្រសួងតុបតែងក្រុងដែរ ហើយត្រូវជាសាច់ញាតិរបស់ ប៉ិត-សារ៉ាត ស្តាប់ការណែនាំរបស់គាត់ ដែលគាត់បានអប់រំកសាងបញ្ចូលមកក្នុងខ្សែរសេអ៊ីអា របស់ខ្ញុំ នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៦៩ ។ រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានណែនាំប៉ិត សារ៉ាត ឱ្យជំរុញកម្លាំងនេះ ខំតាមដានរកកម្លាំងខ្មែរក្រហម ។ ព្រោះ សព្វថ្ងៃខ្មែរក្រហមកំពុងធ្វើសកម្មភាពកាន់តែខ្លាំងនៅក្នុងក្រុង
១៣.៣.៧៨ ដើម្បីទប់ស្កាត់ និងកំទេចកម្លាំងចលនាខ្មែរក្រហមនេះឱ្យទាន់ពេល កុំឱ្យរីករាលបាន ។

១០៦

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានទៅជួបសួរសុខទុក្ខ ថាច់រ៉ែវ និងលោកគ្រូ ថាច់ញៀង នៅវត្ត
ម៉ុង ពេង មហាមន្ត្រី ។ ពេលនោះ ខ្ញុំបានជួបថាច់រ៉ែវ ហើយខ្ញុំរាយការណ៍អំពីផ្ទាល់ខ្លួនខ្ញុំ ដែលជួបគ្រោះ-ថ្នាក់កាលពីឆ្នាំ១៩៦៨ ធ្វើឱ្យខូចខាតពេលវេលាក្នុងសកម្មភាពការងារ ។ បន្ទាប់មក គាត់ក៏បានឱ្យខ្ញុំដឹងអំពីកម្លាំងនៅក្នុងក្រុមត្រូវបែកគ្នា គឺថាច់ញៀង ថាច់ហេង និងថាច់ឃួន ទាំងពួកនេះទៅនៅបាត់ដំបង ។

យុវជនតឹម យ៉ាតាំន ចូលធ្វើខាងបូលិសខែត្រ ចំណែកយុវជនថាច់យ៉ាន និងថាច់នាត ត្រូវបាន -
បញ្ជូនឱ្យទៅចូលកងទ័ពខាងកងវេ្រងឈននៅក្នុងព្រៃរួចហើយ ។ នៅសល់តែលោកគ្រូ ថាច់កើត
និងថាច់យុង ដែលនៅក្នុងវត្តមហាមន្ត្រីសព្វថ្ងៃ ។ រួចហើយ ថាច់ទីវ បានឱ្យខ្ញុំនឹងអ៊ីពីកម្លាំង ផ្នែក
ខាងលោកសង្ឃដែលទើបកសាងបានបន្តិចទៀត គឺលោកគ្រូយ៉ង់ និងមួយអង្គទៀតខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះ
នៅកុដិជិតគ្នាដែរ ។ បន្ទាប់មក គាត់បានណែនាំខ្ញុំថែម ឱ្យខិតខំជំរុញចលនាឱ្យខ្លាំងទៀត -
ដើម្បីទប់ទល់ កំចាត់ចលនាខ្មែរក្រហមដែលជាពួកកុម្មុយនិស្តឱ្យបាន ។ គាត់បានជំរុញខ្ញុំ ជាសំខាន់
គឺខំក្តាប់កម្លាំងដែលកសាងបានហើយ រួចជំរុញឱ្យខិតខំធ្វើសកម្មភាពតាមដានរកខ្មែរក្រហម ហើយ
ឱ្យខិតខំកសាងកម្លាំងឱ្យបានច្រើនស្អេកស្កះតទៅទៀត ដើម្បីមានកម្លាំងធំ សំរាប់វាយ កំចាត់
ពួកខ្មែរក្រហម ។

ឆ្នាំ ១៩៦៩ ខ្ញុំបានអប់រំកសាងឈ្មោះម៉ុងរ៉ែត បញ្ចូលមកក្នុងខ្សែរសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ ។
ម៉ុងរ៉ែត ហៅម៉ុងសំនិត ជាប្អូនរបស់ខ្ញុំ ហើយបានមកនៅភ្នំពេញជាមួយខ្ញុំ ដើម្បីរៀនសូត្រ ដែល
នៅឆ្នាំ១៩៦៩នោះ វាអាយុបាន១៨ឆ្នាំ ហើយរៀនដល់ថ្នាក់ទី៣ ។ ខ្ញុំអប់រំវា នៅផ្ទះ ម្តាយធំ
ខាងប្រពន្ធខ្ញុំនៅទួលស្វាយព្រៃ ដែលខ្ញុំបានសុំសំណាក់ ។
ខ្លឹមសារអប់រំ គឺខ្ញុំបានណែនាំឱ្យវាយល់ អំពីរបបកុម្មុយនិស្ត ដែលមានការកៀបត្បៀត ជិះជាន់
សិទ្ធិសេរីភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ធ្វើឱ្យលំបាកវេទនាក្រៃពេកហាម ហើយបង្ខិតបង្ខំឱ្យធ្វើការដូច
សត្វធាតុ ។ រួចហើយ ខ្ញុំបានណែនាំវាឱ្យឃើញអំពីរបបលោកសេរី ដែលប្រជាពលរដ្ឋ មានសិទ្ធិ
សេរីភាពគ្រប់បែបយ៉ាង រស់នៅមានការសប្បាយហ៊ឺហា ហើយម្នាក់ៗចង់ធ្វើអ្វីបានតាមបំណង របស់
ខ្លួន ។ យុវជន ដែលបានខិតខំរៀនសូត្រ ហើយមានការចេះដឹងខ្ពស់ៗ អាចយកវិជ្ជារបស់ខ្លួន -
១៧.៧.៧៨ ទៅកសាងសុភមង្គលឱ្យខ្លួន និងគ្រួសារខ្លួនបានយ៉ាងថ្លៃថ្នូរ ។
ម៉ុង តេង
រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានណែនាំភារកិច្ច ឱ្យម៉ុង រ៉ែត អនុវត្ត គឺ:

១- ឱ្យខំកសាងកម្លាំងបន្តទៀត នៅក្នុងចំណោមសិស្ស

២- ឱ្យខំពិនិត្យ តាមដានរកកម្លាំងខ្មែរក្រហមនៅក្នុងសាលា ដើម្បីបោសសំអាត

បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានណែនាំឱ្យវាស្គាល់កម្លាំងខាងលើក្នុងខ្សែរសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំមួយចំនួន ដើម្បីឱ្យ
វាទាក់ទងធ្វើការងារ គឺ:កង យ៉ុ សាស្ត្រាចារ្យ និងទូច សារឿម នៅខាងស្ពានជាតិ។

រួចហើយ ខ្ញុំបានរាយការណ៍ពីកម្លាំងថ្មី គឺម៉ុងរ៉េត ដែលខ្ញុំទើបកសាងបញ្ចូលមក ក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ - នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៦៩នេះ ឱ្យ កង ឃុំក្តាប់បាន និងដើម្បីទទួលស្គាល់ក្នុងខ្សែសេអ៊ីអារបស់គាត់ ។

ខែ ៥-១៩៦៩ ក្រោយពីខ្ញុំរួចពីគុកខ្មាំងវិញ ខ្ញុំបានទៅលេងស្រុកកំណើតនៅ ខាងកោះធំ ។ ពេលនោះ ខ្ញុំបានជួបឈ្មោះទៀវលិញ ជាឪពុកមាររបស់ខ្ញុំ ។ ហើយទៀវលិញ ក៏មានការកៀកកិតជាមួយខ្ញុំហើយពេលមុនៗ បានជួបគ្នាស៊ីផឹកនៅក្នុងពេលចូលឆ្នាំខ្មែរ សប្បាយរាល់ថ្ងៃជាមួយគ្នា ។ គាត់ក៏កាន់តែបានយល់ជំហររបស់ខ្ញុំ ហើយក៏បានពិភាក្សាគ្នា ពេលនោះ ខ្ញុំក៏បានលើកបញ្ជាក់ឱ្យគាត់ដឹង អំពីហេតុផលដែលខ្ញុំបានជាប់គុកពីបទធ្វើជាខ្មែរក្រហម ដែលជាផែនការបង្កប់របស់ខ្ញុំ ដើម្បីតាមដានរកខ្មែរក្រហម ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានរាយការណ៍ពីខ្សែរបស់ខ្ញុំ ជាមួយកង ឃុំ នៅភ្នំពេញ ។

រួចហើយ ទៀវលិញ ក៏បានណែនាំខ្ញុំ ឱ្យចូលក្នុងខ្សែរនៅជនបទជាមួយគាត់វិញ ។ គាត់ ក៏បានបញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំ អំពីខ្សែរបស់គាត់ជាមួយគ្រូសុខ ដែលជាខ្សែសេអ៊ីអាដែរ ហើយបង្កប់ក្នុង ចលនាខ្មែរក្រហមនៅក្នុងជនបទ ។ គាត់បានណែនាំហេតុផលឱ្យខ្ញុំដឹង អំពីការដែលឱ្យខ្ញុំភ្ជាប់ខ្សែជាមួយគាត់វិញនេះ គឺងាយក្នុងការកសាងពង្រីកកម្លាំងនៅជនបទ ពិសេសក្នុងស្រុកកោះធំ ដែលជាស្រុកកំណើតរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមានឈ្មោះជាខ្មែរក្រហមស្រាប់ ។ ខ្ញុំបានយល់ស្របតាមការដែលគាត់ណែនាំ ហើយគាត់ក៏បាននាំខ្ញុំទៅជួបគ្រូសុខ នៅឃុំពោធិបាន រួចគាត់ក៏បានឧទ្ទេសនាមរូបខ្ញុំ ឱ្យគ្រូសុខទទួលស្គាល់ ។ គ្រូសុខ ក៏បានទទួលស្គាល់ខ្ញុំ ជាប់ខ្សែទាក់ទងជាមួយគាត់ក្នុងខែ៥-១៩៦៩ ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានត្រឡប់មកភ្នំពេញវិញ ហើយខ្ញុំទៅជួប កង ឃុំ ដើម្បីរាយការណ៍ពីការទាក់ទងរបស់ខ្ញុំ ជាមួយខ្សែបង្កប់នៅជនបទ ក្នុងខែត្រកណ្តាល ដែលជាខ្សែរបស់ឪពុកមាររបស់ខ្ញុំ ឈ្មោះទៀវលិញ ហើយដែលមានឈ្មោះគ្រូសុខ ជាខ្សែដឹកនាំខាងលើ ។ កង ឃុំ ក៏បានយល់ស្រប

១៧.៧.៧៨ តាមសេចក្តីរាយការណ៍នេះរបស់ខ្ញុំ ព្រោះកង ឃុំ បានឃើញសារសំខាន់ក្នុងការរៀបចំ ពង្រីកកម្លាំងនៅជនបទ ដើម្បីត្រៀមកំទេចបដិវត្តទៅថ្ងៃខាងមុខ ។

ម៉ុង តេង ដើមឆ្នាំ ១៩៧០ ខ្ញុំបានឧទ្ទេសនាម ម៉ុងរ៉េត ឱ្យកង ឃុំក្តាប់ និងគ្រប់គ្រងផ្ទាល់ដោយ វាត្រូវចូលរៀនថ្នាក់ទី២នៅសាលាចំការមន ។ ហើយគ្រូកងឃុំ ជាចាងហ្វាងសាលាចំការមន - នោះ ។

ហើយឆ្នាំ ១៩៧០នោះ ម៉ុងរ៉េត បានរាយការណ៍ឱ្យខ្ញុំដឹងអំពីសកម្មភាពកសាងកម្លាំង ។

ម៉ុង ទិត បានកសាងអូសទាញយុវជន បាន២នាក់បញ្ចូលមកក្នុងខែ្សរយៈអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ គឺ:

១- ឈ្មោះ ជួង ចំរើន ហៅបុកជួ

២- " ច័ន្ទា

អ្នកទាំង២នេះ សុទ្ធតែស្រឡាញ់រាប់អានជិតដិតជាមួយ ម៉ុង ទិត ។ ហើយ ជួងចំរើនត្រូវជាសាច់ញាតិខាងប្រពន្ធខ្ញុំ ឯច័ន្ទាត្រូវជាប្អូនរបស់មាសផេង ដែលជាសាច់ញាតិ របស់ខ្ញុំដែរ ហើយយុវជនទាំង២នេះ ចូលចិត្តសប្បាយហ៊ឺហា មុខមាត់ ដែលម៉ុង ទិត អប់រំអូសទាញ បញ្ចូលបានមកក្នុងខែ្សរយៈអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៧០ ។

ហើយកន្លាំងទាំង២នេះ ខ្ញុំក៏បានរាយការណ៍ឱ្យកង ឈុំ ក្តាប់បានរួចហើយ ។

ខែ ៣-១៩៧០ មានរដ្ឋប្រហាររបស់អាលន់ណុល ខ្ញុំបានពិភាក្សាជាមួយកង ឈុំ ដើម្បីឱ្យម៉ុងទិត ចុះទៅបង្កប់ក្នុងបដិវត្ត គឺឱ្យទៅជួបទាក់ទងជាប់ខែ្សជាមួយវៀលលិញ ដែលជាខែ្សរបស់ខ្ញុំ ។ គាត់ក៏បានយល់ស្របតាមការស្នើរបស់ខ្ញុំ ហើយដល់ខែ៤-១៩៧០ ខ្ញុំក៏បានណែនាំឱ្យ - ម៉ុងទិត ចុះទៅស្រុកកោះធំ ដើម្បីជួបវៀលលិញ និងគ្រួសុខ ។

ខែ ៩-១៩៧០ ខ្ញុំបានពិភាក្សាជាមួយកង ឈុំទៀត ដោយខ្លួនផ្ទាល់ត្រូវចុះទៅមូលដ្ឋានបដិវត្ត ដើម្បីចូលបង្កប់ក្នុងបដិវត្តឱ្យបានទាន់ពេល ។ គាត់ក៏យល់ស្របតាមការស្នើ របស់ខ្ញុំទៀត តែគាត់ឥតស្គាល់ វៀលលិញ និងគ្រួសុខ ដែលជាខែ្សថ្មីរបស់ខ្ញុំទេ គឺក្តាប់បាន តាមខ្ញុំរាយការណ៍ ។

ចុងខែ១៩-១៩៧០ ខ្ញុំក៏បានចុះទៅដល់ស្រុកកោះធំ ហើយក៏បានទៅជួប វៀលលិញ រួចគាត់និងខ្ញុំ ក៏បានទៅជួបគ្រួសុខ នៅមន្ទីររបស់គាត់ នៅព្រែកដើមផ្តី ឃុំពោធិបាន ស្រុកកោះធំ ។ ពេលនោះ គ្រួសុខ បានចាត់តាំងខ្ញុំ ជាប្រធានសន្តិសុខស្រុកកោះធំ ។ ចំណែក ម៉ុងទិត គ្រួសុខ

១៧.៧.៧៨ បានចាត់តាំងជាពេទ្យកងទ័ពតំបន់២៥ ។

ខ្ញុំបានទទួលការចាត់តាំងពីគ្រួសុខ នៅក្នុងខែ១០-១៩៧១ ។ រួចហើយគាត់បានណែនាំភារកិច្ច ឱ្យខ្ញុំអនុវត្ត គឺ:

ម៉ុង តេង

១- ឱ្យខ្ញុំ អនុវត្តបំផ្លែចាត់ចែកឱ្យដាច់

២- ឱ្យខ្ញុំ បំផុសស្ដីអ៊ីមាតម៍ ស្រី-ស្រា ភារីវ៉ាសែ ឱ្យខូចមាគ៌ារបស់បក្ស

៣- ឱ្យទំពិនិត្យតាមផ្លូវ កន្លែងដែលចេញពីក្រុងភ្នំពេញ ដើម្បីចាប់ឈ្លបអាត

បន្ទាប់មក គ្រូសុខបានណែនាំខ្ញុំ ឱ្យស្គាល់កម្លាំងមួយចំនួននៅក្នុងតំបន់ដើម្បីទាក់ទងធ្វើការងារ ។ កម្លាំងទាំងនោះ មាន៖

១- សុខ ប៊ុតចំរើន
២- ហួត សេ
៣- ហ៊ុយ
៤- គ្រូជាង ទៅចៅសឹក
៥- គ្រូហ៊ាង ទៅស្ទួចពិសី
៦- កាត ទៅចិន្ត ណារេន
៧- ញ៉ី ប៊ុន

ខែ ១-១៩៧១ ខ្ញុំបានជួបទាក់ទង សុខប៊ុតចំរើន ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពបង្ក្រាបឈ្មួញ-ទុច្ចរិតដែលបានសឹកជញ្ជូនគោ និងជ្រូកទៅតំបន់ខ្មាំង ។ ពេលនោះ សុខប៊ុតចំរើន បានណែនាំខ្ញុំ ឱ្យអនុវត្ត គឺចំពោះជ្រូកឱ្យរឹបអូសយកមកមន្ទីរ កាប់យកសាច់ចែកគ្នាស៊ី ។ ចំណែកគោ ឱ្យបង់ប្រាក់ពិន័យពី៥.០០០រ. ទៅ១០.០០០រ.ក្នុងគោមួយក្បាល រួចដោះលែងវិញ ។ ចំពោះអ្នកគ្មានប្រាក់បង់ពិន័យ ត្រូវរឹបអូសយកគោ ។
ជាគោលបំណង គឺដើម្បីឱ្យប្រជាជនក្តៅក្រហាយចំពោះបដិវត្ត ឃើញគេរៀបលក្ខណ៍ ប្រជាជនធ្ងន់ជាងរបបសង្គមចាស់ ។
បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានចាត់តាំងកម្លាំងសន្តិសុខ ឱ្យចេញធ្វើសកម្មភាពបង្ក្រាបឈ្មួញ តាមការណែនាំរបស់ សុខប៊ុតចំរើន ហើយបានសំរេចតាមផែនការនេះជាច្រើន ដែលធ្វើឱ្យប្រជាជន ក្តៅក្រហាយចំពោះបដិវត្តយ៉ាងខ្លាំង ។ ពេលនោះ បានសំរេចជាប្រាក់ពិន័យ ជាច្រើនសែនរៀល ហើយបានប្រគល់ឱ្យ សុខប៊ុតចំរើនហើយ ឯគោដែលរឹបអូស ក៏បានជាច្រើនក្បាល ។ ចំណែកជ្រូកទាំងតូច ទាំងធំ រឹបអូសបានជាច្រើនក្បាល ។
ហើយពេលនោះ គ្រូជាង ដែលជាប្រធានមន្ទីរតំបន់២៥ ក៏បានជួបណែនាំខ្ញុំបន្ថែម ឱ្យយក ជ្រូក
១៧.៧.៧៨ ដែលរឹបអូសបានកាប់យកសាច់ចែកគ្នាស៊ីនៅតាមមន្ទីរ ។ ជាគោលបំណង ដើម្បីឱ្យប្រជាជន-ឃើញ ហើយស្អប់ខ្ពើម និងក្តៅក្រហាយចំពោះអង្គការ ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានឱ្យយុទ្ធជន កាប់
ម៉ឹង តេង ជ្រូក ហើយចែកគ្នាតាមមន្ទីរ ស៊ើររាល់ថ្ងៃ ។

ខែ ១-១៩៧១នោះដែរ ខ្ញុំបានជួបទាក់ទង ហួតសេ ដើម្បីធ្វើសកម្មភាព បង្ក្រាបពួកលេងល្បែងស៊ីសង ។ ពេលនោះ ហួតសេ បានណែនាំឱ្យខ្ញុំ ចាប់ឃាត់ខ្លួន អ្នកលេងល្បែងស៊ីសង-

ហើយឱ្យបង់ប្រាក់ពិន័យក្នុងម្នាក់ៗចំនួន៣.០០០រ. ហើយដោះលែងវិញ ។ ពេលនោះ ខ្ញុំក៏មានវិធានការចាប់បានអ្នកលេងបៀបន្តបន្ទាប់ ហើយឱ្យបង់ប្រាក់តាមការណែនាំរបស់ពួកគេ បានជាច្រើនម៉ឺនទៀត រួចបានយកទៅប្រគល់ឱ្យពួកគេ នៅសន្តិសុខតំបន់ ។

ខែ១១-១៩៧១នោះ ឈ្មោះប្រជាងបានប្រគល់កម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់គាត់ម្នាក់ ឈ្មោះទិ ហៅគង់ តាមសេចក្តីស្នើរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីបានជាកម្លាំង រួមសកម្មភាពក្នុងសន្តិសុខស្រុក ព្រោះទើបចាត់តាំងថ្មី នៅខ្វះកម្លាំង ។ ពេលនោះ ខ្ញុំបានទទួលឈ្មោះទិ មកសន្តិសុខ ហើយឱ្យក្តាប់កងទ័ពសន្តិសុខជាមួយ ហ៊ូចេវ ។

ហើយនៅដើមឆ្នាំ១៩៧១នោះ ខ្ញុំបានអប់រំកសាងកម្លាំងក្នុងខ្សែក្បត់របស់ខ្ញុំ បាន ៧នាក់ គឺ:

១- ហ៊ូ ចេវ　　៣- សោម ជួ ហៅសានិត　　៥- ហ៊ិន ហៅគង់

២- ហម ម៉េង　　៤- ឃិន កិចទៀង ហៅម៉េង　　៦- គីមផាង "នារី"

៧- គីមឃី .

កម្លាំងទាំង៧នេះ ខ្ញុំបានប្រមូលយកមកក្តាប់នៅសន្តិសុខស្រុក ហើយខ្ញុំបានអប់រំអូសទាញ រួចបញ្ចូលក្នុងខ្សែសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ ។ ជាចំណុចខ្សោយ គឺអ្នកទាំងនេះ មានធាតុសេរី ភ្លើតភ្លើន មុខមាត់បុណ្យស័ក្តិ ហើយជាកូនអ្នកធូរធា ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានបំផុសកម្លាំងនេះ ឱ្យអារ៉ាវែសខាងសិលធម៌នារី ។ រួចឈ្មោះចេវ និងនារីគីមផាង ក៏បានទាក់ទងខូចសិលធម៌និងគ្នា ។

ក្នុងខែ២.១៩៧១ ខ្ញុំបានទាក់ទងខូចសិលធម៌ ជាមួយនារីម្នាក់ឈ្មោះស៊ាងហេង ។ នារីនេះ ជាពេទ្យនៅក្នុងសន្តិសុខ ។ នារីនេះ ភូមិកំណើតនៅជិតខ្ញុំ ស្គាល់គ្នាជិតស្និត ហើយមកធ្វើការនៅក្នុងសន្តិសុខជាមួយគ្នា កាន់តែកៀកកិត ស្និតស្នាលគ្នាខ្លាំងទៀត រួច
១៨.៧.៧៨ នារីនេះ ជាកូនអ្នកធូរធា ចូលចិត្តសប្បាយលេងសើច ភ្លើតភ្លើនសំភារៈ ខ្ញុំក៏អូសទាញ ហើយខូចសិលធម៌ជាមួយគ្នា ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានទាក់ទងគ្រូសុខ ដកនារីនេះឱ្យទៅមូល-
ម៉ឹង តេង ដ្ឋានវិញ ដើម្បីការពារកុំឱ្យបែករឿងខូចសិលធម៌នេះ ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានទៅជួប ម៉ឹងទែត នៅមន្ទីរពេទ្យរបស់កងទ័ពតំបន់ ដែលស្នាក់នៅភូមិស្វាយតាមេឃ ក្នុងឃុំកោះធំ ។ ពេលនោះ វាឱ្យខ្ញុំដឹងអំពីកម្លាំងដែលកសាងបាន ។

កម្លាំងទាំងនោះ មាន :

១- ឈ្មោះ ជួ ពេទ្យតំបន់ ៤- ឈ្មោះ គាង នារីពេទ្យតំបន់
២- " ខួយ សេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ៥- " សៅ "
៣- " គា កងទ័ពតំបន់

មូលហេតុកសាងបាន ដោយអ្នកទាំងនេះមានចំណុចខ្សោយដូចកម្លាំងដែលខ្ញុំកសាងដែរ ដែល ម៉ឹងតែ អប់រំអូសទាញបញ្ចូលបាន មកក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ នៅខែ ២.១៩៧១ ។
រួចហើយ ខ្ញុំបានណែនាំ ម៉ឹងតែ ឱ្យបំផុសបាតុភាពសីលធម៌អាវ៉ាសែ នៅក្នុងពេទ្យឱ្យខ្លាំង រវាង យុទ្ធជន និងនារីពេទ្យ ។ ហើយខ្ញុំណែនាំឱ្យវាបំផុសបុគ្គលិកពេទ្យ ធ្វើសកម្មភាពអុកឡុកអ្នក-ជំងឺក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ដោយវិធីមិនយកចិត្តទុកដាក់ព្យាបាល ។

ខែ២.១៩៧១ ឈ្មោះប្រាជ្ញបានទៅជួបណែនាំខ្ញុំ នៅមន្ទីរសន្តិសុខស្រុក នៅភូមិ-ស្វាយតាមេឃ ក្នុងឃុំកោះធំ ។ ពេលនោះ គាត់បានឱ្យខ្ញុំ ទាក់ទងប្រមូលអ្នកតស៊ូ នៅក្នុង-សម័យវាយចក្រពត្របារាំង មកចូលរួមការងារបដិវត្តន៍ឡើងវិញ ។ គាត់បានបញ្ជាក់ឱ្យខ្ញុំដឹង អំពីកម្លាំងនេះ សុទ្ធជាកម្លាំងក្នុងសម័យវៀតណាមគ្រប់គ្រងចាត់តាំង ដែលអាចប្រមូលយកមក-ជាកម្លាំងក្បត់ក្នុងខ្សែរបស់តំបន់២៥បច្ចុប្បន្ន ដើម្បីរួមកម្លាំងធ្វើសកម្មភាពបានខ្លាំង ត្រៀម-វាយបដិវត្តទៅថ្ងៃមុខ ។
រួចហើយ ខ្ញុំបានធ្វើការទាក់ទង តាមការណែនាំរបស់គាត់ ដែលពេលនោះ ខ្ញុំទាក់ទងបាន២-នាក់ គឺឈ្មោះតាក់ ហៅសុគន្ធ និងឈ្មោះឃើន ហៅសែម សូរៀ ។
ហើយ ខ្ញុំក៏បាននាំអ្នកទាំង២ ប្រគល់ទៅឈ្មោះប្រាជ្ញ នៅមន្ទីរតំបន់ ។
បន្ទាប់មក ខែ៤.១៩៧១ សុខបុំតចំរើន និងគ្រូសុខ បានចាត់តាំងអ្នកទាំង២នេះ ជាគណៈ-ស្រុកកោះធំ គឺឈ្មោះតាក់ ទទួលជាប្រធានស្រុក ហើយឈ្មោះឃើន ទទួលជាអនុប្រធាន ។

ខែ ៤.១៩៧១ ខ្ញុំបានទាក់ទងខូចសីលធម៌ ជាមួយនារីម្នាក់ឈ្មោះ គឹមយី ។
នារីនេះ ធ្វើការនៅក្នុងសន្តិសុខស្រុក ដែលខ្ញុំបានប្រមូលយកមកក្តាប់នៅក្នុងមន្ទីរតាំងពីឆ្នាំ-១៩៧០ ។
រួចបន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានអប់រំអូសទាញបញ្ចូលបាន មកក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ ។ ហើយ ខ្ញុំ និងនារីគឹមយី កាន់តែមានការស្និតស្នាលនិងគ្នា រហូតបានខូចសីលធម៌ ជាមួយគ្នា ។
នារី គឹមយី ជាស្រីមេម៉ាយ អាយុជិត៣០ឆ្នាំ តែគ្មានកូនទេ ហើយបានលែងលះប្តី តាំងពីក្នុងសង្គមចាស់ម្ល៉េះ ។

១៨.៧.៧៨
ម៉ុង តេង

ហើយនារីឈ្មោះគីមយីនេះ ជាអ្នកធូរធា ធ្លាប់មានគ្រួសារធ្វើជានាម៉ឺនពីសង្គមចាស់-ចូលចិត្តសប្បាយហ៊ឺហា ដែលខ្ញុំទាក់ទងខូចសីលធម៌ជាមួយគ្នាបាន ។ រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានទាក់ទង-គ្រូហ៊ាង ឱ្យយកនារីនេះទៅសន្តិសុខតំបន់ បំបែកគ្នាកុំឱ្យបែករឿងរបស់ខ្ញុំទាន់ ។

ខែ៤.១៩៧១នោះ នៅពេលបុណ្យចូលឆ្នាំខ្មែរ ឈ្មោះជ្រាងបានទទួលការណែនាំពីគ្រូសុខ និងសុខប៊ុតចំរើន ឱ្យរៀបចំពិធីជប់លៀង ។ ពេលនោះ គាត់ក៏បានរៀបចំនៅភូមិសំប៉ានលើ ឃុំព្រែកអំបិល ក្នុងស្រុកស្អាង ដោយមានការចាត់តាំងស៊ីផឹក និងរាំផង។ ហើយគាត់ក៏បានទាក់ទងមកខ្ញុំ ឱ្យយកនារីស្អាតបាតនៅសន្តិសុខបាន២នាក់ដែលចេះរាំ ដើម្បីទៅចូលរួមក្នុងពិធីជប់លៀងនោះ ។ ពេលនោះ ខ្ញុំបានរើសឱ្យនារីគីមជាងទៅចូលរួម-ហើយខ្ញុំក៏បានឱ្យឈ្មោះចេវ និងទិ ទៅចូលរួមដែរ ដើម្បីព្រងឹងអ្នកទាំង២នេះ ក្នុងការសប្បាយភ្លើតភ្លើន ។

ហើយពេលនោះ មានភ្ញៀវវៀតណាមជាច្រើនបានត្រូវគ្រូសុខ និងសុខប៊ុតចំរើន ហៅទៅចូលរួមក្នុងពិធីនោះដែរ ។ ក្នុងចំណោមនោះ ខ្ញុំបានស្គាល់ អាទីហ៊ឹង អាហៃថាញ់-និងអាតាំ ដែលសុទ្ធជាបញ្ជាការកងទ័ព និងអាថានប៊ិន ជាគណៈទាក់ទងវៀតណាមប្រ-ចាំតំបន់២៥ ។ ពេលនោះ មានការស៊ីផឹក និងមានចាត់តាំងស្ត្រីទំនើប រាំសប្បាយ-គគ្រឹកគគ្រេងរហូតជិតភ្លឺទើបចប់ ។

ខែ៤.១៩៧១នោះ គ្រូសុខបានណែនាំខ្ញុំឱ្យស្គាល់កម្លាំងថែមទៀត ដើម្បីទាក់-ទងធ្វើការងារ ។ កម្លាំងទាំងនោះមាន :

១- តាក់ ហៅសុគន្ធ
២- ណើន ហៅសែមសួរ
៣- ឈុនគ្រី ហៅខៀវសំអាត
៤- ហុង ហៅចិនហុង

១៨.៧.៧៨ អ្នកទាំង៤នេះ សុទ្ធជាសមាសភាពថ្មី ក្នុងគណៈស្រុកកោះធំ ដែលសុខប៊ុតចំរើន និងគ្រូសុខបានរៀបចំចាត់តាំងក្នុងខែ៤.១៩៧១ រួមមានទាំងរូបខ្ញុំ និងប៉ាប៉ុនផង ។ ហើយអ្នកទាំង-នេះសុទ្ធជាកម្លាំងក្បត់បក្ស ដែលសុខប៊ុតចំរើន និងគ្រូសុខ ភ្ជាប់និងអប់រំពង្រឹងថែម ។

ម៉ឹង តេង

បន្ទាប់មក គ្រូសុខ ក៏បានណែនាំខ្ញុំបន្ថែម ឱ្យអនុវត្តគ្រប់សកម្មភាពបំផ្លែមាគ៌ាបក្ស ឱ្យ-កាន់តែខ្លាំងទៀតនៅក្នុងប្រជាជន ។

ខែ ៥-១៩៧១ ខ្ញុំបានជួបទាក់ទង សុខប៊ុតចំរើន ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពបង្ក្រាបឈ្មួញទុច្ចរិត ដែលដឹកនាំទំនិញចេញចូលតំបន់ខ្មាំងនៅវៀតណាមខាងត្បូង ។ ពេលនោះ សុខប៊ុតចំរើន ក៏បានណែនាំខ្ញុំឱ្យអនុវត្ត គឺចំពោះទំនិញដែលដឹកចេញពីកម្ពុជាទៅវៀតណាម ដូចជាពោត-សណ្ដែក គឺឱ្យបង់ជាប្រាក់វិភាគទាន តែចំពោះទំនិញដែលដឹកពីប្រទេសវៀតណាមមកវិញ ឱ្យរឹបអូស ទាំងអស់ ពិសេស ស្រា និងបារី ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានឱ្យកងសន្តិសុខចេញទៅធ្វើការ ហើយចាប់បានឈ្មួញបន្តបន្ទាប់ រួចរឹបអូស បាន ស្រាផង បារី និងទំនិញផ្សេងទៀត ហើយក៏បាននាំទៅឱ្យសុខប៊ុតចំរើន រួចគាត់ ក៏បានឱ្យ យកស្រា និងបារី ចែកចាយគ្នាប្រើប្រាស់ទាំងអស់ ។

ជាគោលបំណង គឺម្យ៉ាងដើម្បីឱ្យប្រជាជនមានការក្ដៅក្រហាយចំពោះអង្គការដែលតឹងតែង ហើយម្យ៉ាងទៀតធ្វើឱ្យយុទ្ធជន-កម្មាភិបាលនៅក្នុងក្រសួងមន្ទីរឈ្លក់សប្បាយភ្លើតភ្លើនស៊ីផឹកហ៊ឺហា ។

ហើយក្នុងខែ៥-១៩៧១នោះ ខ្ញុំបានជួបទាក់ទងធ្វើការពិភាក្សាជាមួយ ហួតសេ និងគាត់ ដែលពេលនោះ ហួតសេ ជាប្រធានសន្តិសុខតំបន់ ហើយគាត់ ជាប្រធានស្រុកកោះធំ ។ ពេលនោះបានពិភាក្សាលើកគោលការបំផ្លាញសេដ្ឋកិច្ចពីតំបន់រំដោះដោយវិធីស្របច្បាប់ គឺ ចេញច្បាប់អនុញ្ញាតិឱ្យប្រជាជនទិញគោយកទៅប្រើប្រាស់ ។ ជាបំណង គឺធ្វើឱ្យពួក ឈ្មួញ បាននិកាយទិញគោប្រមូលយកទៅក្នុងឃុំជិតព្រំដែន ដើម្បីងាយបញ្ចេញទៅតំបន់ខ្មាំង ។ ពេលនោះ ហួតសេ ក៏បានរៀបចំចាត់តាំងឱ្យខ្ញុំទទួលភារៈអនុវត្តលើពាក្យសុំទិញគោ ហើយ គាត់ ទទួលភារៈធ្វើសេចក្ដីបញ្ជាក់លើការអនុវត្ត រួចហួតសេ ជាអ្នកចេញច្បាប់ ។

រួចហើយ ហួតសេ ណែនាំខ្ញុំ ឱ្យយកកម្លាំងកងសន្តិសុខស្រុកចេញទៅស្ទាក់ចាប់ឈ្មួញទុច្ចរិត ដែលដឹក ដញ្ជូនគោទៅតំបន់ខ្មាំង ដែលជារូបភាពបោកបំភ័ន្តប្រជាជន ធ្វើឱ្យប្រជាជនជឿថាពួកគាត់

១៨.៧.៧៨

បានខិតខំការពារសេដ្ឋកិច្ចបដិវត្ត ។

ម៉ុង តេង

ពេលនោះ ឈ្មួញបានដឹកដញ្ជូនគោអស់ជាច្រើនក្បាល ពីតំបន់២៥ រហូតធ្វើឱ្យប្រជាជនខ្វះគោ ភ្ជួរ ហើយព្រួយបារម្ភចំពោះបាតុភាពនេះដែលឃើញអនាគតរបស់តំបន់រំដោះត្រូវអស់គោប្រើ បន្ទាប់មក ហួតសេ ក៏បានបញ្ឈប់សកម្មភាពនេះ ដើម្បីការពារមុខមាត់ទៀតវិញ ។

នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៧១នោះដែរ ហួតសេ បានឱ្យខ្ញុំទៅចាប់ប្រជាជនម្នាក់ឈ្មោះតាល់ នៅឃុំអណ្ដូងសំរោង ស្រុកកោះធំ ។ មូលហេតុ ដោយឈ្មោះនេះបានវាយប្រហារពួកតំបន់ ២៥ គឺសុខប៊ុតចំរើន គ្រូសុខ និងហួតសេ ថាជាពួកពុករលួយអាវ៉ារ៉ែល ។
បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានឱ្យកម្លាំងសន្តិសុខ២នាក់ ទៅចាប់ឈ្មោះតាល់នោះ ដើម្បីការពារមុខមាត់បក្សពួករបស់ខ្ញុំ ដោយចោទថា ឈ្មោះតាល់ ជាខ្មាំងបង្កប់ធ្វើវិទ្ធង្សនាបំបែកបំបាក់សាមគ្គី នៅក្នុងតំបន់២៥ ។ ចាប់ហើយ យកទៅវាយសួរចំលើយ រួចឃុំឃាំងនៅសន្តិសុខស្រុកអស់រយៈជិត មួយឆ្នាំ ទើបដោះលែងវិញ ។

ក្នុងឆ្នាំ ១៩៧១នោះដែរ គ្រូសុខបានណែនាំខ្ញុំ ឱ្យទៅចាប់ប្រជាជនវៀតណាមមួយគ្រួសារ នៅផ្សារព្រែកស្ដី ក្នុងឃុំព្រែកស្ដី ស្រុកកោះធំ ។ មូលហេតុ ដោយប្រជាជនវៀតណាមនោះ បានលាក់បង្កប់កងទ័ពវៀតណាមមួយចំនួននៅក្នុងផ្ទះរបស់ខ្លួន ហើយលបលួចបញ្ចេញឱ្យទៅបាញ់កងឈ្លបកម្ពុជា នៅឃុំព្រែកស្ដី ធ្វើឱ្យប្រជាជនភ័យជ្រួលច្របល់ ។
វៀតណាមមួយគ្រួសារនោះ មានគ្នាជិត១០នាក់ ខ្ញុំភ្លេចចំនួនច្បាស់ ដោយរាប់ទាំងកូនតូចៗ-ផង ហើយគ្រូសុខទាក់ទងចេញចូលជិតស្និតជាមួយវៀតណាមនោះ ។ ហើយគោលបំណងដែល គ្រូសុខឱ្យចាប់វៀតណាមនោះ គឺគ្រាន់តែធ្វើឱ្យប្រជាជនរលត់កំហឹងជាមួយវា ហើយជឿថា ពួកគ្រូសុខប្រឆាំងយួន ស្អប់យួនដែរ ។ តែតាមការពិត គឺគ្រូសុខណែនាំខ្ញុំ ឱ្យយកវៀតណាម-នោះចេញពីផ្ទះមួយរយៈ រួចយកទៅរក្សាទុកនៅជិតសន្តិសុខ ដោយរៀបចំផ្ទះឱ្យនៅ និងជីវភាពត្រឹមត្រូវ ។
បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានអនុវត្តការណែនាំនេះ ហើយបានយកវៀតណាមមួយគ្រួសារនោះទៅស្នាក់នៅផ្ទះមួយយ៉ាងធំ នៅភូមិស្វាយតាមេឃ ក្នុងឃុំកោះធំ ហើយថែរក្សាម៉ត់ចត់ ។ រហូតជាង២ខែ - គ្រូសុខ ក៏បានឱ្យខ្ញុំបញ្ជូនវៀតណាមទាំងគ្រួសារនោះត្រឡប់ទៅផ្ទះខ្លួននៅផ្សារព្រែកស្ដី - ក្នុងឃុំព្រែកស្ដីវិញ ។

១៨.៧.៧៨

ម៉ឹង តេង

ហើយឆ្នាំ ១៩៧១នោះ គ្រូហាង ជាប្រធានមន្ទីរសន្តិសុខតំបន់ បានទទួលការណែនាំពី ហួតសេ ឱ្យខ្ញុំប្រគល់កម្លាំងកងទ័ពសន្តិសុខស្រុកមួយកងអនុសេនាតូច ដើម្បីយកទៅបង្គ្រប់កម្លាំងកងទ័ពនៅឯសន្តិសុខតំបន់ ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានរៀបចំកម្លាំងមួយកងអនុសេនាតូច តាមការស្នើរបស់គ្រូហ៊ាង ហើយខ្ញុំបាន - ចាត់តាំង ហ៊ូចេវ ជាកម្លាំងក្នុងខ្សែសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ ឱ្យទទួលភារៈជាបញ្ជាការអនុសេនាតូច ដឹកនាំកម្លាំងនោះទៅ ។ ខ្ញុំចាត់តាំង ហ៊ូចេវ ដើម្បីឱ្យចូលទៅបង្កប់នៅក្នុងសន្តិសុខតំបន់ ។ រួចហើយ ខ្ញុំបានណែនាំហ៊ូចេវបន្ថែមឱ្យស្គាល់ ហួតសេ និងគ្រូហ៊ាង ជាកម្លាំងខាងលើក្នុងខ្សែក្បត់ជាមួយគ្នា ដើម្បីទាក់ទងធ្វើសកម្មភាពប្រឆាំងបក្ស នៅសន្តិសុខតំបន់ ។

នៅឆ្នាំ១៩៧១នោះ ខ្ញុំបានកសាងកម្លាំងបញ្ចូលមកក្នុងខ្សែសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ បាន៦នាក់ទៀត គឺ:

១ - ឈ្មោះ ផាម
២ - " ស្រេង
៣ - " ហ៊ិន
៤ - ឈ្មោះ ងនលី ហៅងន
៥ - " ស្រ៊ុន
៦ - " ផេង

អ្នកទាំង៦នេះ សុទ្ធតែធ្វើការនៅសន្តិសុខដែលខ្ញុំប្រមូលក្តាប់ និងអប់រំកសាង ហើយអ្នកទាំងនេះមានចំណុចខ្សោយប្រហាក់ប្រហែលគ្នា គឺជាកូនអ្នកធូរធា ចូលចិត្តសប្បាយភ្លើតភ្លើន មុខមាត់អំនួត ហើយសេរី ដែលខ្ញុំអប់រំអូសទាញបញ្ចូលបានមកក្នុងខ្សែសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំនៅឆ្នាំ ១៩៧១ ។ រួចហើយ ខ្ញុំបានណែនាំភារកិច្ចឱ្យអ្នកទាំង៦នេះអនុវត្ត គឺ:

១- ឱ្យខិតខំកសាងកម្លាំងនៅក្នុងសន្តិសុខបន្ថែមទៀត

២- ឱ្យទាក់ទងអារ៉ាសែសិលធម៌នារី ដើម្បីធ្វើឱ្យខូចមាគ៌ាបក្ស

ហើយខ្ញុំក៏បានណែនាំអ្នកទាំងនេះ ឱ្យស្គាល់ ហួតសេ និងគ្រូហ៊ាង ដែលនៅផ្នែកសន្តិសុខជាមួយគ្នានិងជាកម្លាំងខាងលើក្នុងខ្សែក្បត់បក្សជាមួយគ្នា ដើម្បីទាក់ទងធ្វើការងារ ។

១៨.៧.៧៨ នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៧១នោះ ខ្ញុំមិនចាំខែច្បាស់ គ្រូសុខ បានត្រឡប់មកពីភូមិភាគ - បូព៌ាវិញ ។ គ្រូសុខ ទៅភូមិភាគក្នុងពេលនោះ ដោយមាននាំបញ្ជាការកងទ័ពតំបន់២៥មួយចំនួន មានឈ្មោះ សាយ យ៉ុង សុងលី គា ពិសិដ្ឋ គួយ និងមួយចំនួនទៀត ខ្ញុំមិនបានចាំ - ដើម្បីឱ្យទៅចូលរៀននៅសាលាយោធានៅភូមិភាគផង ។

ម៉ុង តេង

គ្រូសុខត្រឡប់មកដល់តំបន់វិញ នៅជិតចុងឆ្នាំ១៩៧១ តែខ្ញុំមិនបានចាំខែ ។ ពេលនោះគាត់បានហៅខ្ញុំទៅណែនាំនៅមន្ទីរ សុខប៊ុតចំរើន នៅព្រែកដើមស្តី ឃុំពោធិបាន ស្រុកកោះធំ ។

គ្រូសុខ បានណែនាំខ្ញុំថែមទៀត អំពីភារកិច្ចដែលត្រូវអនុវត្ត ដើម្បីសំរេចផែនការយូរ-អង្វែងក្នុងការយកជ័យជំនះលើបក្ស ។ ភារកិច្ចទាំងនោះ គឺ:

១- ឱ្យខ្ញុំអនុវត្តបំបែកបំបាក់សាមគ្គីផ្ទៃក្នុង ធ្វើឱ្យច្របូកច្របល់

២- ឱ្យខ្ញុំធ្វើសកម្មភាពបំភ្លៃមាគ៌ាបក្ស ឱ្យខ្លាំងទៀត

៣- ឱ្យខិតខំបំផុសសីលធម៌អាវ៉ាសែ ធ្វើឱ្យបក្សស្អុកស្អាញជាប់

រួចហើយ គាត់ក៏បានបង្ហាញខ្ញុំអំពីផែនការបង្កិចបំផ្លាញកម្លាំងកងទ័ព ដែលគាត់បានទទួលការណែនាំពីភូមិភាគមក ដោយវិធីវាយសំរុក ដើម្បីឱ្យខូចខាតកម្លាំងកងទ័ព ។
បន្ទាប់មក គាត់ក៏បានណែនាំឱ្យខ្ញុំស្គាល់ឈ្មោះកម្លាំងដឹកនាំខាងលើនៅភូមិភាគ ដែលជាខ្សែរបស់គាត់ផ្ទាល់ ដើម្បីធ្វើឱ្យខ្ញុំកាន់តែរឹងថែមទៀត ក្នុងការធ្វើសកម្មភាពប្រឆាំងបក្ស ព្រោះកាន់តែឃើញកម្លាំងធំ ក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ ។
កម្លាំងដឹកនាំ ដែលគ្រូសុខណែនាំឱ្យខ្ញុំស្គាល់ឈ្មោះទាំងនោះ គឺសុទ្ធជាឈើអាខ្សែរបស់គាត់:

១ - តា ភឹម លេខា ភូមិភាគបូព៌ា

២- តា ឈូក លេខា តំបន់ ២៤

៣- ច័ន្ទ ចក្រី ទទួលភារៈខាងកងទ័ពរបស់ភូមិភាគបូព៌ា

រួចហើយ គ្រូសុខបានជំរុញខ្ញុំ ឱ្យខិតខំកសាងកម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ ឱ្យបានច្រើនទៀតដើម្បីអនុវត្តភារកិច្ចបានខ្លាំង យកជ័យជំនះលើបក្សបន្តបន្ទាប់បាន ។

ខែ ៩-១៩៧១ គ្រូសុខ បានផ្លាស់ខ្ញុំពីសន្តិសុខស្រុកកោះធំ ឱ្យទៅទទួលសន្តិសុខតំបន់ជាមួយ ហួតសេរិញ ។ ហើយ វៀលលិញ ចូលទៅទទួលសន្តិសុខស្រុកកោះធំ ។ ពេលនោះ ខ្ញុំបានស្នើយកកម្លាំងមួយចំនួនទៅបន្តរួមការងារជាមួយខ្ញុំនៅសន្តិសុខតំបន់ ហើយទុកតែកងទ័ពសន្តិសុខមួយក្រុមឱ្យ វៀលលិញ ដោយខ្ញុំបានចាត់តាំងឈ្មោះស៊ុង ជាកម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំឱ្យនៅជាមួយគាត់ ដើម្បីក្តាប់កងសន្តិសុខមួយក្រុមនោះ ។

១៨.៧.៧៨
មុឹង តេង

ខែ ១២-១៩៧១ ខ្ញុំបានចូលជាសមាជិកបក្សពលករ ។ ចូលនៅមន្ទីរសន្តិសុខតំបន់ ២៥ ដែលតាំងនៅភូមិព្រែកស្លែង ឃុំខ្ពប ក្នុងស្រុកស្អាង ។ ពេលចូលនោះ មានរៀបចំ-ពិធីត្រឹមត្រូវ ដោយមានផ្កាភ្ញី និងនំចំណីផង ។ ហើយក្នុងពិធីនោះ មានជាអង្គប្រជុំ -

ហើយអង្គប្រជុំនោះ មានលក្ខណៈសម្ងាត់ ដែលមានសមាសភាព ក្នុងអង្គប្រជុំ៣រូប គឺ:

១- តា ជ័យ ជាប្រធានអង្គប្រជុំ ជាអ្នកប្រកាសទទួលស្គាល់

២- គ្រូ សុខ ជាសមាជិក ជាអ្នកឧទ្ទេសនាម

៣- ហួត សេ • ជាអ្នកស្ប្រតប្រវត្តិរបស់ខ្ញុំ

ក្រៅពីនេះ គឺរូបខ្ញុំ ដែលត្រូវចូលជាសមាជិកបក្ស ក្នុងពេលធ្វើពិធីនេះ ។ ហើយក្នុងការបញ្ចូល គឺមានការណែនាំម៉ត់ចត់ច្បាស់លាស់ អំពីគ្រូសុខ និង តាជ័យ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំក្ដាប់បានខ្លឹមសារនៃគោលជំហររបស់បក្ស និងអំពីការដែលខ្ញុំចូលជាសមាជិកបក្ស ។ តាជ័យ បានណែនាំខ្ញុំ ឱ្យឃើញអំពីគោលជំហររបស់បក្សពលករ ដែលត្រូវដឹកនាំប្រជាជនធ្វើការតស៊ូ វាយបណ្ដេញចក្រពត្តិអាមេរិក និងបរិវារ ហើយកសាងរបបសង្គមមួយ ដែលប្រជាជនមានសិទ្ធិសេរីភាព សំបូរសប្បាយ ។ គាត់បានបញ្ជាក់ថា ជាសង្គមសង្គមនិយម ដែលប្រជាជនមានសិទ្ធិក្នុងការរស់នៅតាមជំហររបស់ខ្លួន គឺជាសង្គមយុត្តិធម៌ ។ គាត់បានណែនាំដោយធ្វើការប្រៀបធៀបឱ្យខ្ញុំយល់ អំពីបក្សពលករ និងបក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជា ដែលកំពង់ធ្វើសង្គ្រាម ។ គាត់បង្ហាញច្បាស់អំពីបក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជា ដែលអយុត្តិធម៌ កៀបសង្កត់ ជិះជាន់សិទ្ធិសេរីភាពរបស់ប្រជាជន មើលងាយប្រជាជន ធ្វើបាបប្រជាជនឱ្យក្រីក្រលំបាកវេទនា ហើយបង្ខិតបង្ខំប្រជាជនឱ្យធ្វើការងារដូចសត្វធាតុ គ្មានគិតគូរពីការនឿយហត់របស់ប្រជាជនទេ ។ ហើយបក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជា ធ្វើបាបប្រជាជនឱ្យព្រាត់ប្រាស់គ្រួសារ រួចធ្វើឱ្យប្រជាជនលែងស្គាល់ការសប្បាយអស់ ។ ហើយក្នុងមួយថ្ងៃៗ ធ្វើការគ្មានឈប់សំរាក តែបានត្រឹមតែមួយវែក ហើយពេលខ្លះមិនបានឆ្អែតផង ។ រួចតាជ័យបានសារុបថា រស់នៅក្នុងរបបដែលបក្សកុម្មុយនិស្តដឹកនាំ ដូចស្ថិតក្នុងគុកងងឹតសូន្យ ដែលគ្មានពន្លឺសុភមង្គលក្នុងជីវិតរស់នៅ ។

១៨.៣.៧៨ ផ្ទុយស្រឡះពីបក្សពលករ ដែលផ្ដល់សិទ្ធិសេរីភាព សុភមង្គលគ្រប់គ្រាន់ជូនប្រជាជន ។ រួចហើយ តាជ័យបានឱ្យខ្ញុំយល់ថែមទៀតអំពីភារកិច្ចរបស់បក្សពលករ ដែលត្រូវកៀកស្មាជាប់

មុឹង តេង ជាមួយបក្សពលករវៀតណាម ដែលជាយុទ្ធមិត្តរួមអាវុធយូរមកហើយ ហើយដែលជាបក្សបងប្អូននៅជិតគ្នា ។ បក្សទាំង២នេះ ធ្លាប់ឧបត្ថម្ភគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយគោលជំហរ គឺឯកភាពគ្នាលើមាគ៌ាសង្គមនិយមទៅអនាគតដែលប្រជាជនមានសិទ្ធិសេរីភាពបរិបូណ៌ ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំកាន់តែបានយល់ច្បាស់ថែមទៀតអំពីបក្ស ដែលពេលនោះ ខ្ញុំកាន់តែមានការស្អប់ ហើយខ្លាចចំពោះបក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជា ហើយពេញចិត្តចំពោះបក្សពលករ ដែលស្របនិងគោលបំណងរបស់ខ្ញុំ ។ ហើយពេលនោះ ខ្ញុំបានប្ដេជ្ញាដាច់ខាតបំរើបក្សពលកររហូតអស់មួយជីវិត ហើយប្រយុទ្ធប្រឆាំងដាច់ខាតចំពោះបក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជា វាយផ្ដួលបក្សនេះមិនឱ្យនៅលើកម្ពុជាដាច់ខាត ។

រួចហើយ តាជ័យ ក៏បានប្រកាសបញ្ចូលរូបខ្ញុំ ជាសមាជិកបក្សពលករ ជាផ្លូវការ ហើយក៏បានផ្ដែផ្ដាំខ្ញុំបន្ថែមឱ្យខិតខំអនុវត្តភារកិច្ចរបស់បក្ស ដើម្បីសំរេចជ័យជំនះលើផែនការដែលត្រូវវាយកំទេចបក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជា ។

ខែ១២-១៩៧១នោះ គ្រូសុខបានលើកផែនការបង្កទំនាស់ជាមួយ ស៊ាន សាន ជាអ្នកមកពីហាណូយ ។ ពេលនោះ ស៊ាន សាន មាននាទីជាប្រធានសេនាធិការតំបន់២៥ គ្រូសុខ បានឱ្យខ្ញុំចាក់បំផុសទំនាស់រវាងយុទ្ធជនកងទ័ពសន្តិសុខ និងហ្វូតសេ ដែលជាប្រធានសន្តិសុខ ដើម្បីឱ្យយុទ្ធជនទាំងនោះស្អប់ហ្វូតសេ រួចរត់ទៅនៅសេនាធិការជាមួយ ស៊ានសាន ហើយនៅក្នុងកងទ័ពសន្តិសុខ មានឈ្មោះជិនវ៉ាន់ ដែលមកពីហាណូយដែរ ជាអ្នកក្ដាប់កម្លាំងកងទ័ពសន្តិសុខនោះផ្ទាល់ ។

លើកផែនការ និងណែនាំខ្ញុំហើយ គ្រូសុខ ក៏ផ្ដើមបង្កទំនាស់ជាមួយស៊ានសាន ដោយបានវាយប្រហារកម្លាំងដែលមកពីហាណូយ ។ ពេលនោះ ស៊ានសានក៏ប្រមូលកម្លាំងអ្នកមកពីហាណូយ ធ្វើការវាយប្រហារតបវិញ ដែលពេលនោះមានសភាពទំនាស់ធំ ហើយអូរអាប់ពេញក្នុងតំបន់ ហើយសភាពទំនាស់នោះ រហូតដល់គួរទំនាស់ទាំងសងខាងគំរាមគ្នាដោយកម្លាំងកងទ័ពផង ។ ពេលនោះ ជិនវ៉ាន់ ក៏ឆក់ឱកាសបំផុសកងទ័ពសន្តិសុខឱ្យកាន់តែស្អប់ ហ្វូតសេ ថែមទៀត រួចក៏នាំកម្លាំងកងទ័ពទាំងនោះទៅសេនាធិការជាមួយស៊ានសាន ។ ជាបំណងរបស់ ស៊ានសាន និងជិនវ៉ាន់ គឺប្រមូលកងទ័ពឱ្យបានច្រើន ដើម្បីគំរាមសំឡុតគ្រូសុខ កុំឱ្យប្រឆាំងជាមួយពួកខ្លួនទៀត ។

១៨.៧.៧៨
ម៉ឹង តេង

ពេលនោះ គ្រូសុខ កាន់តែប្រមូលជំរុញកងកម្លាំងរបស់គាត់ ដែលធំជាងកម្លាំងខាងពួកស៊ានសាន ឱ្យគំរាមកៀបកម្លាំងស៊ានសានខ្លាំងឡើង ។

សភាពទំនាស់ក្នុងពេលនោះ បានធ្វើឱ្យប្រជាជននៅក្នុងតំបន់ ភ័យជ្រួលច្របល់ ។ ហើយគោលបំណងគ្រួសុខ ដែលបង្កទំនាស់នោះ គឺម្យ៉ាងដើម្បីធ្វើឱ្យរវល់ជាប់ស្មុកស្មាញ - គ្មានពេលវាខ្មាំង ធ្វើឱ្យខ្មាំងបានឱកាសពង្រីកទឹកដីចូលក្នុងតំបន់រំដោះ ។ ហើយ ម្យ៉ាងទៀត ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រជាជនឃើញថា ពួកអ្នកនៅក្នុងប្រទេស ប្រឆាំងជាមួយពួកដែលមកពីហាណូយ ដោយពួកនេះជាខ្ញុំយួន ។ បំណងនេះ ដើម្បីកុំឱ្យប្រជាជនមើលឃើញថាពួកគ្រួសុខ មានខ្សែទាក់ទងជាមួយយួនដែរ ។

ខែ ១.១៩៧២ បងណាត ហៅសែម បានដឹកនាំកងទ័ពមួយវរៈសេនាតូចលេខ - ១១២ ចូលទៅប្រតិបត្តិការនៅក្នុងតំបន់២៥ ។ ហើយភារកិច្ចសំខាន់ក្នុងពេលនោះគឺដោះស្រាយទំនាស់នៅក្នុងតំបន់២៥ ។ ពេលនោះទំនាស់ស្រួច រវាងស៊ានសាន ជាអ្នកមកពី - ហាណូយ និងគ្រួសុខហើយនិងពួតសេ អ្នកនៅក្នុងប្រទេស ។ ហើយគូរទំនាស់នេះ សុទ្ធជាគណៈតំបន់ ដែលមានកងទ័ពក្នុងដៃដូចគ្នា ។

ពេលនោះ តាជ័យ និងបងណាត បានដោះស្រាយដោយការពារកម្លាំងខាងក្នុងប្រទេស ហើយបានបង្ខំស៊ានសាន ឱ្យប្រគល់កងទ័ពទាំងអស់ទៅកងវរៈ១១២ ។ រួចហើយ តាជ័យ ក៏បានបញ្ជូនស៊ានសាន ទៅអង្គការភូមិភាគ ។

ហើយក្នុងខែ១.១៩៧២នោះ ក្រោយពីប្រគល់កងទ័ពខាងស៊ានសានឱ្យទៅកង - វរៈ១១២ហើយ ខ្ញុំក៏បានជួបហ៊ូចេវ ជាកម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ ដែលត្រូវបានចូលក្នុងកងវរៈ ១១២ដែរនោះ ដើម្បីណែនាំពង្រឹងថែម និងណែនាំភារកិច្ចឱ្យអនុវត្តនៅក្នុងកង - ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពវាយបក្ស ៖

១- ឱ្យខិតខំកសាងកម្លាំងនៅក្នុងកងទ័ព

១៨.៣.៧៨ ២- ឱ្យបំផុសចលនាយុទ្ធជនរត់ចោលកង ក្នុងពេលបើកសមរភូមិ

៣- ឱ្យបំផុសចលនាយុទ្ធជនបោះបង់ បំផ្លាញអាវុធ និងគ្រាប់រំសេវ

ម៉ឺង តេង បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានណែនាំហ៊ូចេវ ឱ្យក្ដាប់និងពង្រឹងកម្លាំង ក្នុងចំណោមយុទ្ធជនសន្តិសុខមួយកងអនុ - សេនាតូច ដែលហ៊ូចេវបាននាំទៅចូលជាមួយស៊ានសាន ។ ព្រោះជាកម្លាំងយុទ្ធជនដែល - ហ៊ូចេវ ក្ដាប់បានស្រាប់ ដោយហ៊ូចេវ កាលនៅក្នុងសន្តិសុខ មាននាទីជាគណៈកង ។

រួចហើយ ខ្ញុំបានណែនាំ ហ៊ួចេវ ឱ្យណែនាំនិងពង្រឹងឈ្មោះហ៊ិន និងសោមជួ ដើម្បីជាកម្លាំងសំខាន់ រួមធ្វើសកម្មភាពក្នុងកងទ័ពបានខ្លាំង ។ ឈ្មោះហ៊ិន និងសោមជួ ទៅសានិត ជា-កម្លាំងក្នុងខ្សែរសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំបានអប់រំ ហើយអូសទាញបញ្ចូលបាននៅឆ្នាំ១៩៧០ ។ ហើយអ្នកទាំងនេះ សុទ្ធតែនៅក្នុងសន្តិសុខ ដែលហ៊ួចេវ ក្តាប់បានស្រាប់ ។

ខែ ១-១៩៧២ គ្រូសុខបានជួបណែនាំខ្ញុំនៅសន្តិសុខ ឱ្យស្គាល់គ្រូយូប៉េងគ្រី ទៅមុន ជាកម្លាំងក្នុងខ្សែរសេអ៊ីអារបស់គាត់ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានទាក់ទងធ្វើការងារ ។ ហើយគ្រូ ប៉េង-គ្រី ខ្ញុំបានស្គាល់គ្នាជាមិត្តភក្តិ បានរៀនសូត្រជាមួយគ្នាតាំងពីនៅរៀនសាលាវត្តសំរ៉ោង ។ ហើយគ្រូសុខ និងគ្រូប៉េងគ្រី បង្រៀនក្នុងមូលដ្ឋានស្រុកកោះធំជាមួយគ្នា ដែលគ្រូសុខអប់រំ-អូសទាញបាន តាំងពីក្នុងសម័យតស៊ូនយោបាយ ឆ្នាំ១៩៦៨ ។

ហើយខែ ១-១៩៧២នោះ គ្រូប៉េងគ្រីបានជួបខ្ញុំ នៅផ្ទះខ្ញុំក្នុងភូមិព្រែកផ្កាវ ឃុំកំពង់កុង - ស្រុកកោះធំ ។ពេលនោះ ខ្ញុំឧទ្ទេសនាម ម៉ឹងទិត ជាប្អូនរបស់ខ្ញុំ និងជាកម្លាំងក្នុងខ្សែរសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យគ្រូប៉េងគ្រីទទួលស្គាល់ និងរួមណែនាំការងារក្នុងសកម្មភាពប្រឆាំងបក្ស គ្រូប៉េងគ្រី ក្តាប់បាន ម៉ឹងទិតរួចហើយ ដោយគ្រូសុខបានណែនាំឱ្យស្គាល់ និងទាក់ទងតាំងពីគ្រូប៉េងគ្រីនៅធ្វើការក្នុងតំបន់២៥ក្នុងឆ្នាំ១៩៧០ ហើយគាត់ និងម៉ឹងទិត ក៏ធ្លាប់បានទាក់ទងគ្នាៗ

ក្នុងខែ ១-១៩៧២នោះដែរ គ្រូសុខបានជួបណែនាំខ្ញុំឱ្យស្គាល់បងណាត ទៅដែលគាត់ជួបណែនាំខ្ញុំនៅសន្តិសុខដដែល ។ ពេលនោះ គាត់ប្រាប់ខ្ញុំថា បងណាតជាខ្សែរសេអ៊ីអារបស់គាត់ តាំងពីឆ្នាំ១៩៦៥ ។ ហើយបងណាតត្រូវជាខ្មួយរបស់លោកសង្ឃឈ្មោះខៀវ ជុំ - និងជាខ្មួយរបស់អាខៀវណយ សក្តិខ្មែរសេរី ។

គ្រូសុខ ណែនាំខ្ញុំឱ្យស្គាល់បងណាត ជាខ្សែទាក់ទងក្នុងខ្សែរសេអ៊ីអាជាមួយគាត់ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំ បាន
១៩.៧.៧៨ ទាក់ទងធ្វើការងារ ក្នុងសកម្មភាពប្រឆាំងបក្ស ។

ខែ ២-១៩៧២ តាជ័យបានណែនាំខ្ញុំថែមទៀត ឱ្យខ្ញុំស្គាល់បងណាត ជាកម្លាំងក្នុង -
ម៉ឹង តេង ខ្សែរបស់គាត់ ។ ពេលនោះ គាត់ណែនាំឱ្យខ្ញុំស្គាល់ នៅមន្ទីរតំបន់ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំទាក់ទងធ្វើការងារជាមួយបងណាត ។

ហើយតាជ័យ ក៏បានណែនាំខ្ញុំ នៅក្នុងខែ២-១៩៧២នោះ ឱ្យទៅជួបបងណាត ដើម្បីចាប់យុទ្ធ-ជនម្នាក់នៅក្នុងវរៈ១១២ ។

យុទ្ធជននោះ ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះ ដែលបងណាតរាយការណ៍ថាធ្វើសកម្មភាពខែ១ទំនាស់នៅក្នុងកង បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏ទៅចាប់យុទ្ធជននោះ ដែលមានបងណាត និងគ្រូសុខរួមផង ហើយយកទៅ-សន្តិសុខ ដើម្បីសួរចំលើយ ។ ពេលនោះ បងណាត និងគ្រូសុខ បានជំរុញឱ្យធ្វើទារុណកម្មរហូតយុទ្ធជននោះស្លាប់ ។

ក្នុងខែ៣.១៩៧២ តាជ័យបានឱ្យខ្ញុំដោះលែងវៀតណាមទាំងអស់ ដែលចាប់ឃុំ-ឃាំងនៅសន្តិសុខ រួចឱ្យខ្ញុំ និងហួតសេ នាំយកទៅប្រគល់ឱ្យ ថាន់ប៊ិន ជាគណៈទាក់ទង-វៀតណាម ។ ហើយពេលនោះ ហួតសេ ជាគណៈទាក់ទងតំបន់២៥ ។ តាជ័យ បានណែនាំខ្ញុំ អំពីមូលហេតុដោះលែង គឺដើម្បីរក្សាមិត្តភាព និងសាមគ្គីភាពជាមួយវៀតណាម ។ រួចហើយ ហួតសេ និងខ្ញុំ ក៏បាននាំវៀតណាម ទាំងអាណិកជន ទាំងកងទ័ព ជាង៦០នាក់ យកទៅប្រគល់ឱ្យគណៈទាក់ទងវៀតណាម នៅមន្ទីររបស់ ថាន់ប៊ិន នៅភូមិក្បាលជ្រោយ ឃុំពោធិបាន ស្រុកកោះធំ ។

ខែ៤.១៩៧២ ខ្ញុំបានខូចសិលធម៌ជាមួយនារីម្នាក់ ឈ្មោះវណ្ណា ហៅឡា ។ នារីនេះ ត្រូវជាសាច់ញាតិរបស់ខ្ញុំ ដែលមាននាទីជាគណៈនារីតំបន់ ។ ហើយនារីនេះជាស្រីមេម៉ាយ អាយុជិត៣០ឆ្នាំ ។
បន្ទាប់មក តាជ័យ ក៏បានឱ្យដកនារីវណ្ណានេះចេញពីគណៈនារីតំបន់ ហើយដាក់ឱ្យទៅនៅក្នុងមូលដ្ឋានស្រុកកោះធំវិញ ដើម្បីការពារកុំឱ្យបែករឿងខូចសិលធម៌របស់ខ្ញុំ ។

ខែ៥.១៩៧២ ខ្ញុំបានរាយការណ៍ឱ្យតាជ័យ អំពីកម្លាំងមួយចំនួននៅក្នុងមូលដ្ឋានស្រុកកោះធំ ដែលខ្ញុំអប់រំកសាងបានក្នុងឆ្នាំ១៩៧១ ។ កម្លាំងទាំងអស់នោះ គឺ:

១- ឈ្មោះ រេប អតីតៈគណៈឃុំកោះធំ
២- " ទុយ " ព្រែកថ្មី
៣- " ជិន " ព្រែកស្ដី
៤- " សំបូរ " សំពៅពូន
៥- " សួនី " ឈើខ្មៅ

ហើយចំណុចខ្សោយរបស់អ្នកទាំង៥នេះ គឺសុទ្ធជាមនុស្សអាវ៉ាសែពីសង្គមចាស់ ។

១៥.៧.៧៨
ម៉ឹង តេង

អ្នកទាំងនេះ ចូលចិត្តសប្បាយ ស៊ីផឹក ល្បែងស៊ីសង និងស្រីញីផង ដែលខ្ញុំអប់រំអូសទាញបញ្ចូល បានមកក្នុងខ្សែរសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ ។

ខែ១០-១៩៧២ ខ្ញុំបានរាយការណ៍ឱ្យតាជ័យទៀត អំពីកម្លាំងដែលខ្ញុំកសាងបានថែម-នៅក្នុងសន្តិសុខ ។ កម្លាំងទាំងនោះគឺ:

១- ប៊ុល ទោ
២- ចឹក ច្រឹង
៣- រ៉ាំង ខែម
៤- សុខា ហៅ ឈ្វី
៥- ស៊ុំ
៦- ម៉េត

អ្នកទាំង៦នេះ ខ្ញុំប្រមូលយកមកក្តាប់ ហើយអប់រំនៅក្នុងសន្តិសុខ ដែលក្នុងខែ១០-១៩៧២ ខ្ញុំ-កសាងបញ្ចូលបានក្នុងខ្សែរសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ ។ ហើយជាចំណុចខ្សោយរបស់អ្នកទាំង៦នេះគឺមាន ប្រហាក់ប្រហែលគ្នា គឺចូលចិត្តសប្បាយស៊ីផឹក ភ្លើតភ្លើននិងសំភារៈ ហើយមុខមាត់បុណ្យស័ក្តិ ។

ខែ១០-១៩៧២នោះ: តាជ័យបានឱ្យខ្ញុំទៅចាប់ឈ្មោះវែថ ដែលត្រូវជាប្អូនរបស់-ហម ម៉េង យកទៅសន្តិសុខ ។ មូលហេតុ គឺឈ្មោះវែថ ជាភ្នាក់ងាររចារកិច្ចរបស់ពួក អាលន់ណុល ដែលបង្កប់នៅភូមិព្រែកផ្អាវ ឃុំកំពង់កុង ស្រុកកោះធំ ។ ហើយមូលហេតុ ឈ្មោះវែថ ចូលបង្កប់បាន ដោយយុទ្ធជនម្នាក់នៅក្នុងកងវរៈ១១២ ដែលជាសាច់ញាតិរបស់វែថ បាននាំវា ចូលមក ។ យុទ្ធជននោះ: ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះ តែឪពុកឈ្មោះម៉ុត ម្តាយឈ្មោះប្រិច កំណើត នៅភូមិព្រែកផ្អាវ ឃុំកំពង់កុងដែរ ។

ចាប់ហើយ ខ្ញុំក៏យកទៅសន្តិសុខ សួរចំលើយ រួចឃើញច្បាស់ជាភ្នាក់ងាររចារកិច្ចរបស់ពួក អាលន់ណុល តាជ័យ ក៏បានសំរេចឱ្យយកទៅកំទេច ។

នៅឆ្នាំ១៩៧២នោះ: តំបន់២៥ ត្រូវចូលក្នុងភូមិភាគពិសេសវិញ ។ ហើយ បង "រ"
១៩-៧-៧៨ ដែលជាប្រធានមន្ទីរភូមិភាគ បានចេញចូលទាក់ទងជាមួយតាជ័យ នៅមន្ទីរតំបន់ ។ ហើយ បង "រ" និងខ្ញុំ ក៏ធ្លាប់បានស្គាល់គ្នាស្រាប់ តាំងពីជាប់គុកខ្មាំងជាមួយគ្នា នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៦៨ ។ រួចហើយ តាជ័យក៏បានណែនាំឱ្យខ្ញុំស្គាល់បង "រ" ជាកម្លាំងក្នុងខ្សែររបស់គាត់ ដែលជាខ្សែរ-សេអ៊ីអា ។

ហើយក្នុងពេលនោះ: បង "រ" បានទៅជួបតាជ័យ រាយការណ៍អំពីសកម្មភាពរបស់ឈ្មោះជួនប៊ិន ។

ដួន ប៊ិន ជាប្រជាជននៅភូមិព្រៃទទឹង ឃុំត្នុច ក្នុងស្រុកស្លាង ដែលបានបំផុសចលនាឱ្យប្រជា-ជនក្នុងភូមិ ដេញកងទ័ពវៀតណាម មិនឱ្យនៅក្នុងភូមិរបស់ខ្លួនទៀត ។

បន្ទាប់មក តាជ័យ ក៏បានពិភាក្សាជាមួយបង "វ" ឃើញថាសកម្មភាពបំបែកបំបាក់សាមគ្គី រវាង កម្ពុជា-វៀតណាម ក៏បានឱ្យខ្ញុំទៅពិនិត្យ ហើយចាប់ប្រជាជនឈ្មោះដួនប៊ិននោះយកទៅ សន្តិសុខ ដើម្បីសួរចំលើយ ធ្វើសំណុំរឿង ។

ខ្ញុំ ក៏បានអនុវត្តការណែនាំនេះ ហើយចាប់ដួនប៊ិនយកទៅវាយសួរចំលើយរួចឃុំឃាំងនៅសន្តិសុខ រហូត ដោយត្រូវទទួលចោទថាជាភ្នាក់ងារបង្កប់របស់ខ្មាំង ដែលបានធ្វើសកម្មភាពបំបែក បំបាក់សាមគ្គីភាព កម្ពុជា-វៀតណាម ។ ខ្ញុំចាប់ដួនប៊ិន នៅក្នុងខែ ៧.១៩៧២ ។

ហើយក្នុងខែ៧.១៩៧២នោះ តាជ័យណែនាំខ្ញុំឱ្យរៀបចំកម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ៦នាក់ ដើម្បីចាត់តាំងបង្កប់នៅក្នុងកងទ័ព ។ ពេលនោះ តាជ័យត្រូវពង្រីកកងទ័ពស្រុកកៀន-ស្វាយ និងស្រុកស្លាង ក្នុងមួយស្រុកមួយកងអនុសេនាធំ ។ ហើយតាជ័យឱ្យខ្ញុំប្រគល់ទៅស្រុក-កៀនស្វាយ៣នាក់ និងស្រុកស្លាង៣នាក់ ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានឧទ្ទេសនាមកម្លាំង ៣នាក់ឱ្យស្រុកកៀនស្វាយ គឺ:

១- ឈ្មោះ អុល ២- ឈ្មោះ ស្រស់ ៣- ឈ្មោះ ទិហៅគង់

រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានរៀបចំកម្លាំង៣នាក់ទៀត ឧទ្ទេសនាមឱ្យទៅស្រុកស្លាង គឺ:

១- ឈ្មោះ ទៀង ២- ឈ្មោះប៊ុនថេង ៣- ឈ្មោះ ម៉េងហេង

ហើយខ្ញុំក៏បានណែនាំឱ្យកម្លាំងដែលទៅស្រុកកៀនស្វាយ ស្គាល់ហួតសេ និងកម្លាំងដែលត្រូវទៅ ស្រុកស្លាងស្គាល់ហ៊ឹងគ្រុយ ជាកម្លាំងក្នុងខ្សែក្បត់បក្សជាមួយគ្នារួចត្រូវភ្ជាប់កងទ័ពស្រុក - ដើម្បីឱ្យអ្នកទាំង៦ ទាក់ទងធ្វើការងារ ។

១៩.៧.៧៨

ម៉ុង តេង

ហើយខែ៧.១៩៧២នោះ តាជ័យ បងណាត និងខ្ញុំ បានទៅជួបហួតសេ នៅកន្លែង កងទ័ពស្រុក នៅភូមិព្រៃកជ្រៅ ឃុំតាលន់ ក្នុងស្រុកស្លាង ។ ខ្លឹមសារ គឺតាជ័យ និងបង ណាត ជំរុញហួតសេ ឱ្យដឹកនាំកងទ័ពស្រុក ដែលមានសៅសុផល ជាអ្នកភ្ជាប់ផ្ទាល់ឱ្យជំលៀស ប្រជាជនចេញពីតំបន់ខ្មាំងកាន់កាប់ ហើយអុកឡុក រឹបបន្លំយកទ្រព្យសម្បត្តិមាសប្រាក់ របស់ ប្រជាជន ក្នុងពេលជំលៀសចេញមក ។

ជាគោលបំណង គឺដើម្បីបង្កចំលាស់រវាងប្រជាជនជំលៀស និងអង្គការ ធ្វើឱ្យប្រជាជន មិនទុកចិត្តកក់ក្តៅ ហើយមានកំហឹង ស្អប់អង្គការ ហើយប្រឆាំងអង្គការវិញ ។

ខែ៨.១៩៧២ តាជ័យបានឱ្យខ្ញុំទៅចាប់ប្រជាជន នៅឃុំឈើខ្មៅ២នាក់ យកមក សន្តិសុខ ដោយសង្ស័យថាជាដៃជើងរបស់ខ្មាំង ។ ប្រជាជនទាំង២នោះ ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះ ផ្ទះនៅខាងត្បូងវត្តឈើខ្មៅ ។ គោលបំណង គឺដើម្បីធ្វើឱ្យចំលាស់រវាងប្រជាជន និង អង្គការ ឱ្យប្រជាជនក្តៅក្រហាយ ចងកំហឹងចំពោះអង្គការ ដែលចាប់ប្រជាជនដោយ គ្រាន់តែមានការសង្ស័យ ។

ខែ៨.១៩៧២នោះដែរ តាជ័យបានឱ្យខ្ញុំទៅចាប់ប្រជាជនម្នាក់ទៀតឈ្មោះ - អៀងខ្លែង នៅភូមិទេពអរជូន ឃុំកោះខែល ក្នុងស្រុកស្អាង ។ មូលហេតុ ដោយប្រជាជន នេះ បានធ្វើសកម្មភាពបំបែកបំបាក់សាមគ្គីភាពរវាងកម្ពុជា-វៀតណាម ដែរ ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានអនុវត្តតាមការណែនាំរបស់តាជ័យ ដោយបានចាប់ឈ្មោះអៀងខ្លែងនេះ- យកទៅសន្តិសុខ សួរចំលើយ រួចឃុំឃាំងនៅសន្តិសុខ រហូតជននេះស្លាប់ក្នុងទីឃុំឃាំង ។

ខែ៩.១៩៧២ តា "ក" បានចុះទៅដល់តំបន់២៥ ។ ពេលនោះ តាជ័យក៏បាន - នាំគាត់ទៅមន្ទីរសន្តិសុខ កន្លែងខ្ញុំផ្ទាល់ ហើយសំរាកនៅទីនោះ ។ រួចតាជ័យ ក៏បានឧទ្ទេ- សនាមរូបខ្ញុំឱ្យតា "ក" ក្តាប់បាន និងទទួលស្គាល់ ។ ពេលនោះ តា "ក" បានប្រាប់ខ្ញុំថា- គាត់ក្តាប់ខ្ញុំបានតាំងពីនៅភ្នំពេញ ក្នុងសម័យតស៊ូសម្ងាត់ ។
ហើយដល់ពេលយប់ ទើបតាជ័យនាំតា "ក" ទៅមន្ទីរ២៥ ដែលតាំងនៅក្នុងភូមិព្រែទទឹង ឃុំ ខ្ពប ដែលជាកន្លែងតាជ័យផ្ទាល់ ។ ហើយមន្ទីរសន្តិសុខ ពេលនោះតាំងនៅភូមិលេខ១ ឃុំ ពោធិបាន ក្នុងស្រុកកោះធំ ។

២០.៧.៧៨ បន្ទាប់មក តាជ័យក៏បានណែនាំខ្ញុំនៅមន្ទីរតំបន់២៥ ឱ្យស្គាល់តា "ក" ជាកម្លាំងខាង លើសំខាន់ ក្នុងខ្សែរបស់គាត់ ដែលជាខ្សែសេអ៊ីអា ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានទាក់ទងធ្វើការងារ។ តាជ័យបានណែនាំខ្ញុំ នៅក្នុងខែ៩.១៩៧២ ក្រោយពីតា "ក" ត្រឡប់ទៅវិញ ។

ម៉ឹង តេង

ខែ៩.១៩៧២នោះ ខ្ញុំនឹងខូចសិលធម៌ជាមួយនារីម្នាក់ឈ្មោះណាវ ។ នារីនេះ - ជាគណៈនារីតំបន់ ទទួលភារៈខាងតំបាញ ។ ហើយនារីនេះអាយុជិត៣០ឆ្នាំ ។

ហើយមូលហេតុ ខ្ញុំទាក់ទងខូចសិលធម៌ជាមួយនារីឈារ៉ា ដោយនារីនេះត្រូវជាប្អូនរបស់គ្រូ-ជ្រាង ។ ហើយខ្ញុំ និងគ្រូជ្រាង ជិតស្និតគ្នា រួចខ្ញុំក៏ស្និតស្នាលជាមួយនារីនេះ រហូតដល់បានខូចសិលធម៌ជាមួយគ្នា ។

បន្ទាប់មក នៅជិតចុងឆ្នាំ១៩៧២ ខ្ញុំបានជួបទាក់ទងបងផា លេខាស្រុកកោះធំ ដើម្បីចុះទៅពង្រឹងកម្លាំងដែលខ្ញុំកសាងបាននៅក្នុងមូលដ្ឋានស្រុកកោះធំ ។
ពេលនោះ ឈ្មោះសំបូរ ត្រូវផ្លាក់នាទីពីគណៈឃុំសំពៅពូន ដោយបានបំផុសឱ្យមានល្បែងស៊ីសងនៅក្នុងឃុំ ។ ហើយឈ្មោះបេ បានប្រព្រឹត្តសិលធម៌អាវ៉ាសែ លើស្ត្រីជាគ្រួសាររបស់ប្រជាជនម្នាក់នៅភូមិស្វាយតាមេឃ ក្នុងឃុំកោះធំ ។
ពេលនោះ ខ្ញុំណែនាំឱ្យអ្នកទាំង២ឃើញ អំពីជ័យជំនះរបស់ខ្លួនដែលបានអនុវត្តភារកិច្ចរួចមកហើយ ដែលបានធ្វើឱ្យមានទំនាស់នៅក្នុងមូលដ្ឋាន រវាងអង្គការ និងប្រជាជន ។
រួចខ្ញុំបានជំរុញអ្នកទាំង២ថែម ឱ្យខំអនុវត្តភារកិច្ចបន្តទៀត ដើម្បីពង្រីកទំនាស់នៅក្នុងមូលដ្ឋានឱ្យកាន់តែធំ ។

បន្ទាប់មកទៀត ខ្ញុំបានជំរុញឱ្យឈ្មោះផេង ជាកម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ ហើយជាយុទ្ធជនកងការពារកន្លែងឃុំឃាំងអ្នកទោស ឱ្យអាវ៉ាសែខាងសិលធម៌នារី ។
រួច ឈ្មោះផេង ក៏បានទាក់ទងជាមួយស្រីម្នាក់ឈ្មោះផាត ផ្ទះនៅជិតកន្លែងឃុំឃាំងអ្នក-ទោស នៅភូមិរកាក្រោម ឃុំខ្ពប ក្នុងស្រុកស្អាង ។ ស្រីនេះ ជាគ្រួសាររបស់ ឈ្មោះផា ធ្វើការនៅមន្ទីរពេទ្យតំបន់ ។
ការទាក់ទងកាន់តែស្និតស្នាល ហើយឈ្មោះផេង និងឈ្មោះផាតនោះ ក៏បានខូចសិលធម៌ជាមួយគា ។
២០.៧.៧៨ បន្ទាប់មក ដើម្បីការពារពួកខ្ញុំ ខ្ញុំក៏បានដកឈ្មោះផេងចេញពីកងការពារ ហើយឱ្យ-ទៅនៅធ្វើការក្នុងកងបង្កបង្កើនផលរបស់មន្ទីរវិញ ។
ម៉ឹង តេង ហើយនារីផាត ខ្ញុំក៏បានទាក់ទងឱ្យគ្រូសុខ យកទៅធ្វើការនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យតំបន់ -ជាប់កៀកកិតជាមួយគ្រួសារវិញ ។

នៅចុងឆ្នាំ១៩៧២នោះ ខ្ញុំបានជួបម៉ឹងតែ នៅមន្ទីរពេទ្យដែលស្នាក់នៅក្នុងឃុំខ្ពប ក្នុងស្រុកស្អាង ។

ពេលនោះ ម៉ឺង ទិត បានរាយការណ៍អំពីកម្លាំងដែលកសាងបានថែមទៀតនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧២ នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ។ កម្លាំងទាំងអស់នោះគឺ:

១- ឈ្មោះ សារី "នារី"
២- " ចន្ថា
៣- ឈ្មោះ តាំង
៤- " ឈឿន

ហើយកម្លាំងទាំងនេះ សុទ្ធតែមានចំណុចខ្សោយប្រហាក់ប្រហែលគ្នា គឺជាកូនអ្នកធូរធា ចូលសប្បាយ អំនួតមុខមាត់ ដែលម៉ឺងទិត អប់រំអូសទាញបញ្ចូលបានមកក្នុងខ្សែរសេរីអារបស់ខ្ញុំ ។ ហើយកម្លាំងដែលម៉ឺងទិត កសាងបានក្នុងឆ្នាំ១៩៧១នោះខ្ញុំសូមរាយការណ៍បញ្ជាក់ឡើងវិញ គឺមាន៥នាក់ ដែលសុទ្ធតែនៅធ្វើការក្នុងពេទ្យតំបន់ជាមួយគ្នា :

១- ឈ្មោះ ទៀបឹន ហៅផា
២- " ច៉ាក
៣- ឈ្មោះ លីវ
៤- " ផេង
៥- " ឈុក

រួចហើយ ម៉ឺងទិត បានឱយខ្ញុំដឹងអំពីសកម្មភាពបំផុសនារីពេទ្យម្នាក់ឈ្មោះ សៅ ឱយខូចសិលធម៌ជាមួយគ្រូសុខ ។ នារីសៅ បានទាក់ទងអូសទាញគ្រូសុខ តាមការបំផុស និងជំរុញរបស់វា រហូតបានកៀកកិតគ្នា ហើយបានខូចសិលធម៌ជាមួយគ្នា ។
បន្ទាប់មក ម៉ឺងទិត បានប្រាប់ខ្ញុំអំពីសកម្មភាពគ្រូសុខដែលបានណែនាំវាឱយជំរុញពេទ្យចន្ថា ចាក់ថ្នាំសំឡាប់យុទ្ធជនរបួសម្នាក់នៅមន្ទីរពេទ្យព្រែកតាកុក ដោយយុទ្ធជននោះបានវាយប្រហារគ្រូសុខ ពីរឿងអាវ៉ាវៃ ជាមួយនារីនៅក្នុងពេទ្យ ។ យុទ្ធជននោះ ផ្ទះនៅក្នុងឃុំកំពង់ស្វាយ ស្រុកកៀនស្វាយ តែខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះ ។

០.៧.៧៨ ម៉ឺង តេង

ហើយក្នុងខែ១០.១៩៧២នោះ ខ្ញុំបានការណែនាំពីតាជ័យ ឱយទៅជួបវៀតណាម ឈ្មោះណាំសុង ដើម្បីទាក់ទងទទួលអាវុធខ្លី ធុនកា៥៤ចំនួន៣ដើម ។ អាណាំសុង ជាបញ្ជាការកងវរៈសេនាតូចលេខ៤០ ដែលទីស្នាក់ការនៅក្នុងឃុំប្រាសាទ ស្រុកស្អាង ។ អាវុធទាំងនោះ តាជ័យបានទាក់ទងពិភាក្សាជាមួយអាណាំសុងរួចហើយ ។
រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានទៅជួបអាណាំសុង តាមការណែនាំរបស់តាជ័យ រួចក៏បានទទួលអាវុធនោះពីវាគ្រប់ចំនួន ហើយខ្ញុំក៏បានយកទៅប្រគល់ឱយតាជ័យ នៅមន្ទីរតំបន់ ។

ក្នុងខែ១០.១៩៧២នោះ ឈ្មោះស៊ុំ ជាកងការពារអ្នកទោស នៅកន្លែងឃុំឃាំង បានធ្វើឱ្យអ្នកទោសឈានាក់រត់បាត់ ។ អ្នកទោសទាំង៣នោះ គឺម្នាក់ឈ្មោះសម្បត្តិ ហើយ២នាក់-ទៀតខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះ ។ មូលហេតុរត់រួច ដោយឈ្មោះស៊ុំ បានធ្វើសកម្មភាពមិនចាក់សោរ ហើយមិនយាមការពារ ។ ហើយអ្នកទោសទាំង៣នោះ ជាគិញបង្កប់របស់ពួកអាលន់ណុល-ដែលត្រូវបានចាប់ខ្លួនពីចុងឆ្នាំ១៩៧១ ។

បន្ទាប់មក នៅចុងឆ្នាំ១៩៧២ តាជ័យបានឱ្យខ្ញុំ និងបងណាត សួរចំឡើយពី-គិញខ្មាំងម្នាក់ឈ្មោះ លីតេង ។ គិញនោះ វាបានចូលមករកទាក់ទងស៊ើបការណ៍នៅក្នុងតំបន់រំដោះ ហើយត្រូវកងឈ្លបចាប់បាននៅឃុំត្រើយស្លា រួចបញ្ជូនឱ្យសន្តិសុខ ។
សួររួចហើយ ក៏បានដឹងពត៌មានថាវាជាគិញសម្ងាត់ សំរាប់ទាក់ទងពីសក្តិ ៥ អ៊ុតសំអុន -ទៅគ្រូសុខ នៅតំបន់២៥ ។
ក្តាប់បានហើយ បងណាតបានឱ្យខ្ញុំ ប្រញាប់ទៅរាយការណ៍ឱ្យតាជ័យ ។ ព្រោះការ-ដែលវាឆ្លើយនេះ បែកការណ៍ក្នុងមហាជនមួយចំនួនហើយ ។
តាជ័យ ក៏បានសំរេចឱ្យយកអាលីតេងនោះទៅកំទេច ដើម្បីជៀសវាងកុំឱ្យបែកការណ៍ធំទាន់ ។

នៅដើមឆ្នាំ១៩៧៣ ខ្ញុំបានទាក់ទងខូចសិលធម៌ ជាមួយនារីម្នាក់ឈ្មោះភុល ហៅទន ។ នារីនេះ ជាស្ត្រីមេម៉ាយ អាយុ២៤ឆ្នាំ ហើយត្រូវជាសាច់ញាតិរបស់ខ្ញុំ ។
ហើយនារីនេះ ក៏នៅធ្វើការក្នុងកងបង្កបង្កើនផលរបស់សន្តិសុខដែរ ។
នារីទននេះ និងខ្ញុំ ស្និតស្នាលគ្នាស្រាប់តាំងពីមុនមក ហើយមកនៅសន្តិសុខ កាន់តែជិតស្និតគ្នាខ្លាំងថែមទៀត រួចក៏បានខូចសិលធម៌ជាមួយគ្នា ។
២០.៧.៧៨ ម៉ឹង តេង
បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានទាក់ទងឈ្មោះស្រាយប្រធានមន្ទីរតំបន់ ដើម្បីដកនារីទននេះឱ្យ -ទៅមូលដ្ឋានវិញ ។

បន្ទាប់មក នៅដើមឆ្នាំ១៩៧៣នោះដែរ តាជ័យបានឱ្យខ្ញុំ និងបងណាត ទៅកៀបសួរចំឡើយពីឈ្មោះជិនវ៉ាន់ ។ ឈ្មោះនេះជាអ្នកមកពីហាណូយជាមួយស៊ានសាន ហើយបានរួមសកម្មភាពជាមួយស៊ានសាន ក្នុងទំនាស់នៅក្នុងតំបន់ កាលពីចុងឆ្នាំ១៩៧១ ។

ហើយឈ្មោះនេះ បានគេចខ្លួនមួយរយៈ ក្រោយបាតុភាពទំនាស់ រួចក៏ចាប់បានមកវិញហើយយកមកឃុំឃាំងក្នុងសន្តិសុខ ។

សួរចំលើយធ្វើឈាំរៀងហើយ ខ្ញុំក៏បានឱ្យទៅតាជ័យ ដើម្បីសំរេច ។ ពេលនោះតាជ័យ និងបងណាត ក៏បានពិភាក្សាគ្នា ហើយក៏បានសំរេចយកអ្នកទោសឈ្មោះជិនវ៉ាន់នោះទៅកំទេច មូលហេតុ គឺដើម្បីបំភ័ន្តប្រជាជន និងបក្សឱ្យជឿថា ពួកតាជ័យប្រឆាំងចំពោះអ្នកដែលមកពីហាណូយ ដែលជាខ្ញុំយួន ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានយកអាជិន វ៉ាន់នោះទៅកំទេចចោល ។

ហើយបន្ទាប់មក នៅក្នុងដើមឆ្នាំ១៩៧៣នោះ កងទ័ពរបស់ភូមិភាគបូព៌ា២កងវរៈសេនាធំ បានទៅដល់តំបន់២៥បន្តបន្ទាប់ គឺកងលេខ១៧៣ បានទៅដល់មុន រួចបន្ទាប់មក កងលេខ១៦៥ ក៏ទៅដល់ដែរ ។ ហើយកងទាំង២នោះ មានឈ្មោះច័ន្ទចក្រី ទទួលខុសត្រូវរួម ។

ពេលនោះ តាជ័យក៏បានណែនាំបញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំ អំពីឈ្មោះច័ន្ទចក្រី ដែលជាកម្លាំងក្នុងខ្សែសេអ៊ីអារបស់តាជ័យដែរ ។ ហើយគាត់ក៏ប្រាប់ខ្ញុំទៀតអំពីកម្លាំងដឹកនាំនៅក្នុងភូមិភាគបូព៌ា គឺតាភឹម និងតាយូក ដែលជាកម្លាំងសំខាន់ផ្នែកខាងលើ ក៏ជាខ្សែរបស់គាត់ទាំងអស់ ដែលជាខ្សែសេអ៊ីអាជាមួយគ្នា ដូចគ្រូសុខបានណែនាំខ្ញុំរួចហើយដែរ ។

តាជ័យ ណែនាំខ្ញុំនោះ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំកាន់តែមានស្មារតីប្រយុទ្ធប្រឆាំងបក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជាកាន់តែខ្លាំង និងដាច់ខាតទៀត ដោយឃើញកម្លាំងខាងបក្សពលករធំ ដែលកក់ក្តៅក្នុងការសំរេចជ័យជំនះលើបក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជា ។

ហើយពេលនោះ ច័ន្ទចក្រីក៏បានចេញចូលជួបទាក់ទងជាមួយតាជ័យជាប់ ក្នុងការលើកផែនការវាយខ្ទាំង ។

២០.៧.៧៨ បន្ទាប់មក គ្រូសុខក៏បានជួបពិភាក្សាជាមួយខ្ញុំ អំពីភារកិច្ចដែលតាភឹម បានណែនាំក្នុងពេលដែលគ្រូសុខ បានទៅជួបនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧១ នៅឯភូមិភាគបូព៌ា ។ រួចគ្រូសុខបាន

[signature]

ម៉ឹង តេង បានលើកគោលការបំបាត់ទំនាស់រវាងកងទ័ពតំបន់២៥ និងកងទ័ពរបស់ភូមិភាគបូព៌ា ដែលឈ្មោះច័ន្ទចក្រីដឹកនាំ ។ ជាផែនការធ្វើឱ្យមានការល្អក់ល្អាញ អាប់អួររវាងកងទ័ព និងកងទ័ព រវាងកងទ័ព និងប្រជាជន ដើម្បីកុំឱ្យមានពេលវាយខ្ទាំង ។

ហើយផែនការបង្កទំនាស់នេះ ទាំងគ្រូសុខ ទាំងច័ន្ទចក្រី ទាំងតាជ័យ បានឯកភាពគ្នាលើគោលការរួចហើយ ។

គ្រូសុខ ក៏បានលើកទិសការងារឱ្យខ្ញុំ គឺទាំងកងទ័ពរបស់តំបន់ ទាំងកងទ័ពសន្តិសុខ ត្រូវមានវិ-ធានការយាមតាមផ្លូវម៉ត់ចត់ ហើយចាប់ឃាត់ខ្លួនពួកកងទ័ពបូព៌ារបស់ច័ន្ទចក្រី ដែលដើរក្នុង-តំបន់ គ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ។ រួចហើយ គ្រូសុខបញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំ ឱ្យខិតខំតាមដានក្តាប់ចំណុចខ្សោយរបស់កងទ័ពខាងបូព៌ានោះ ដើម្បីបំផុសឱ្យប្រជាជន-មហាជនវាយប្រហារ ។

បន្ទាប់មក ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៣នោះ សភាពទំនាស់ស្មុគស្មាញជាប់ រវាងកងទ័ពតំបន់២៥ និងកងទ័ពបូព៌ា ហើយសំខាន់រវាងប្រជាជន និងកងខាងបូព៌ា ដោយពួកនេះ បានប្រព្រឹត្តសីលធម៌អាវ៉ាសែជាច្រើន ជាមួយកូនចៅប្រជាជន ។ ហើយពេលនោះ កងទ័ពតំបន់ និងកងទ័ពខាងបូព៌ា ក៏មានចាប់ផ្ទាចង ទៅវិញ ទៅមកញឹកញាប់ ។

នៅខែ១២.១៩៧៣ តាជ័យ និងគ្រូសុខ បានណែនាំខ្ញុំ ឱ្យបំផុសប្រជាជនធ្វើបាតុកម្ម-មួយប្រឆាំងនឹងវៀតណាម ។ ពេលនោះ គាត់បានឱ្យដឹកនាំក្បួនបាតុករទៅព័ទ្ធមន្ទីរ របស់អាទីហ៊ុីវ ជាគណៈទាក់ទងវៀតណាម នៅភូមិក្បាលជ្រោយ ក្នុងឃុំពោធិបាន ។

មូលហេតុ ដោយកងទ័ពវៀតណាមបានបាញ់សំឡាប់យុទ្ធជនកងពលចល័តរបស់តំបន់២៥អស់១១នាក់កាលក្នុងខែ១១.១៩៧២ ។ ហើយប្រជាជន ក្តៅក្រហាយ និងចងគំនុំចំពោះពួកវៀតណាមៗ ហើយគោលបំណងរបស់តាជ័យ និងគ្រូសុខ ឱ្យធ្វើបាតុកម្មនោះ គឺគ្រាន់តែបំភ័ន្តភ្នែកប្រាស់ប្រជា-ជន ពន្លត់ភ្លើងកំហឹងរបស់ប្រជាជនតែប៉ុណ្ណោះ ។ ធ្វើឱ្យប្រជាជនមានជំនឿលើពួកគាត់-ថាជាអ្នកប្រឆាំងយួន ហើយគាំទ្រប្រជាជន ។

២០.៧.៧៨

ម៉ឹង តេង

រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានអនុវត្តផែនការនោះ ដោយបានបំផុសប្រមូលកម្លាំងប្រជាជនក្នុងឃុំពោធិបាន-ហើយរៀបចំក្បួនបាតុកម្មទៅព័ទ្ធមន្ទីររបស់អាទីហ៊ុីវ ។ រួចក៏បានឱ្យបាតុករបង្ខំឱ្យអាទីហ៊ុីវ-ទៅជួបអង្គការតំបន់២៥ជាបន្ទាន់ដើម្បីដោះស្រាយរឿងឃាតកម្មនោះ ។

ហើយពេលនោះ អាទីហ៊ុីវ ក៏បានសុំបាតុករ ចេញទៅជួបតាជ័យ ដើម្បីដោះស្រាយជូនប្រ-ជាជនកម្ពុជា ។ រួចខ្ញុំក៏បានឱ្យកងទ័ពសន្តិសុខ ទៅនាំអាទីហ៊ុីវចេញមក ហើយនាំទៅឱ្យគ្រូសុខ និងតាជ័យនៅឯមន្ទីរតំបន់ ។

ក្នុងខែ ២.១៩៧៣ តាជីយបានណែនាំខ្ញុំឱ្យទៅជួបអាថៃហុីវ គណៈទាក់ទងវៀត-ណាម ដើម្បីស្នើជំនួយ គ្រាប់ផ្លុះស្ពឹកមួយចំនួន យកទៅវាយខ្មាំង ។ ពេលនោះ គាត់ឱ្យខ្ញុំទៅជាមួយ ហួតសេ គណៈទាក់ទងតំបន់២៥ ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំនិងហួតសេ ក៏បានទៅជួបអាថៃហុីវ រួចក៏ទាក់ទងស្នើបានគ្រាប់ផ្លុះស្ពឹកមួយប្រ-អប់ ដែលមានជាច្រើនគ្រាប់ ខ្ញុំមិនបានចាំចំនួន និងមេរៀសេ.៥ មួយកញ្ចប់ ដែលមានទម្ងន់៤គីឡូក្រាម ។ រួចហើយ ហួតសេ ក៏បានឱ្យខ្ញុំ យកទៅឱ្យតាជីយ នៅមន្ទីរតំបន់ ។

ហើយខែ១២.១៩៧៣នោះ ខ្ញុំបានទៅជួបធ្វើការនៅកន្លែងតាជីយនៅមន្ទីរតំបន់ ពេលនោះ ក៏បានជួបតា "ក" ដែលចុះមកធ្វើការជាមួយតាជីយ ។

ពេលនោះ តា "ក" បានពិភាក្សាជាមួយតាជីយ អំពីការដែលត្រូវរៀបចំកម្លាំងត្រៀមយូរ-អង្វែង សំរាប់ផែនការវាយបក្ស នៅថ្ងៃខាងមុខ ។ ហើយ គាត់ក៏បានលើកពិនិត្យអំពី -បងជា ដែលជាលេខាស្រុកកោះធំ មានលក្ខណៈសម្បត្តិច្រើន ដែលអាចយកជាកម្លាំង -ត្រៀមបាន ។ គឺម្យ៉ាងគ្មានលេចពីការពាក់ព័ន្ធជាមួយខ្សែយួនដែលបែកមុខក្នុងប្រជាជន និងម្យ៉ាងទៀត ប្រជាជនមិនចាប់អារម្មណ៍ថាបងជា ក៏ជាខ្សែក្បត់ជាមួយពួកដែលប្រឆាំង-បក្សនៅក្នុងតំបន់ទេ ។ ហើយម្យ៉ាងទៀត បងជា មានសភាពនឹងនរ ហើយមានលក្ខណៈដែលប្រជាជន-មហាជន ពេញចិត្ត ដែលបានជាកម្លាំងស្ងួននៅក្នុងតំបន់ សំរាប់ដឹកនាំអនុវត្តផែនការវាយបក្ស ។

បន្ទាប់មក តា "ក" និង តាជីយ ក៏បានឯកភាពគ្នា ក្នុងការកំណត់យកបងជា ជាកម្លាំង -ត្រៀមសំរាប់ផែនការយូរអង្វែង ដើម្បីវាយបក្ស ។

រួចហើយ តា "ក" ក៏បានណែនាំឱ្យតាជីយ យកចិត្តទុកដាក់អប់រំពង្រឹងបងជា ថែមទៀត ។
២១.៧.៧៨ ហើយគាត់ឱ្យតាជីយជំរុញភារកិច្ច និងបង្កើននាទីដឹកនាំឱ្យបងជា មួយកំរិតទៀត ដើម្បី
លើកស្មារតីប្រយុទ្ធរបស់បងជា សំរាប់ធានាលើភារកិច្ចដែលបងជា ត្រូវបន្តទទួលការដឹក-
មុឹង តេង នាំអនុវត្តផែនការវាយបក្ស នៅថ្ងៃខាងមុខ ។

ហើយតាជីយ ក៏បានបញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំ អំពីបងជា ជាកម្លាំងក្នុងខ្សែសេអ៊ីអារបស់តា "ក" ។

បន្ទាប់មក ក្នុងដើមឆ្នាំ១៩៧៣នោះ ខ្ញុំបានទៅជួបឈ្មោះទៀលលិញ តាមការ-ណែនាំរបស់តាជីយ ។ ពេលនោះ ទៀលលិញ មាននាទីជាគណៈជំលៀសតំបន់២៥ ។

មូលហេតុ គឺដើម្បីសហការចាប់ប្រជាជនជំលៀស២នាក់ ដែលបានវាយប្រហារអង្គការតំបន់២៥ គឺពួកហួតសេ អពីរៀងកងឈ្លប បានតែប្រវិញបន្លំយកប្រាក់របស់ខ្លួន នៅក្នុងពេលដែលជំលៀសចុះមក ។ ប្រជាជនជំលៀសនោះ ២នាក់ឪពុក និងកូន ដែលកូនឈ្មោះយិន តែឪពុក ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះ ផ្ទះនៅឃុំបន្ទាយដែក ស្រុកកៀនស្វាយ តំបន់២៥ ។

ពេលនោះ ខ្ញុំក៏ចាប់អ្នកទាំង២ យកទៅសន្តិសុខ ហើយចោទថាជាគិញពួកអាលន់ណុល ។

គោលបំណងចាប់នោះ គឺធ្វើឱ្យប្រជាជនជំលៀស ក្តៅក្រហាយចំពោះអង្គការ មិនជឿកក់ក្តៅលើអង្គការ ភ័យខ្លាច ហើយរត់ចូលខ្មាំងវិញ ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំ និងរៀលលិញ ក៏បានជួបគ្នាសហការចាប់ប្រជាជនជំលៀស២នាក់ទៀត គឺស្រីឈ្មោះតុល សាមឿន និងប្រុស ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះ ។ ហើយចាប់អ្នកទាំង២នោះ ដោយចោទថា បានប្រព្រឹត្តខូចសិលធម៌ជាមួយគ្នា ។ រួចហើយ ខ្ញុំក៏នាំទៅសន្តិសុខ ដើម្បីឃុំឃាំង សួរចំលើយ ។

គោលបំណងចាប់ គឺដូចគ្នា ដើម្បីឱ្យប្រជាជនភ័យខ្លាច ហើយរត់ចូលខ្មាំងវិញ ។

ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៣នោះ ខ្ញុំបានណែនាំ និងចាត់តាំង ឈ្មោះសុខុម និងឈ្មោះគង់ ឱ្យលួចសំឡាប់តាឯក ។ មូលហេតុ ដោយតាឯក បានធ្វើឱ្យបែកការណ៍ ពីរឿងដែលខ្ញុំបានខូចសិលធម៌ ជាមួយនារីឈ្មោះវណ្ណា កាលពីឆ្នាំ១៩៧២ ។

ពេលនោះ តាឯកមាននាទី ជាប្រធានកងបង្កបង្កើនផលរបស់សន្តិសុខ ហើយជាកម្លាំងក្បត់បក្សនៅក្នុងខ្សែរបស់ហួតសេ ដែលហួតសេ បានប្រគល់ឱ្យសន្តិសុខ ទទួលយកមកអប់រំបន្ថែម និងដឹកនាំធ្វើការងារ ។ ហើយឈ្មោះ សុខុម និងគង់ ជាភ្នាក់ងារនៅក្នុងកងបង្កបង្កើនផលជាមួយគ្នាដែរ ។

២២.៧.៧៨

ម៉ឹង តេង

ហើយក្នុងឆ្នាំ១៩៧៣នោះដែរ ខ្ញុំបានទាក់ទងខូចសិលធម៌ជាមួយនារីម្នាក់ឈ្មោះអុន នារីនោះ អាយុ២៤ឆ្នាំ ហើយធ្វើការនៅក្នុងកងបង្កបង្កើនផលរបស់សន្តិសុខដែរ ហើយមាននាទីជាគណៈកង ។

មូលហេតុទាក់ទងបាន ដោយនារីនោះចូលចិត្តហ៊ឺហា សប្បាយលេងសើច ដែលខ្ញុំបានស្និតស្នាល រួចអូសទាញខូចសិលធម៌ជាមួយគ្នា ។ បន្ទាប់មក ឈ្មោះស្រាយ ប្រធានមន្ទីរតំបន់ បានសំរេចឱ្យនារីអុនទៅមូលដ្ឋានវិញ ។

ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៣នោះ ឈ្មោះស្រ៊ុនទទួលភារៈកងការពារមន្ទីរឃុំឃាំង បានធ្វើឱ្យ
អ្នកទោសម្នាក់ឈ្មោះ សនសុខហេង រត់រួចពីមន្ទីរឃុំឃាំង ។
អាសនសុខហេងនោះ ជាគិញ្ញពួកអាលន់ណុល ពាក់សក្តិមួយ ដែលវាចូលមកស៊ើបការណ៍នៅ-
ក្នុងតំបន់រំដោះ ហើយត្រូវកងឈ្លបឃុំតាលន់ចាប់បាន រួចបញ្ជូនឱ្យសន្តិសុខ ។
មូលហេតុ អាគិញ្ញនោះរត់រួច គឺជាផែនការរបស់ឈ្មោះស្រ៊ុន ដែលមិនចាក់សោរ និង
មិនយាមការពារ ។

ហើយក្នុងខែ៥.១៩៧៣ ម៉ឹងរ៉ែតបានទៅជួបខ្ញុំនៅសន្តិសុខ ហើយក៏បានរាយការណ៍ឱ្យ
ខ្ញុំក្តាប់បាន អំពីកម្លាំងដែលកសាងបានថែមទៀតនៅក្នុងពេទ្យ ។ កម្លាំងទាំងនោះ គឺ:

១- ឈ្មោះ រ៉ែទ្បអ៊ិរ "នារី"
២- • ទាវអ៊ី •
៣- ឈ្មោះ សុងអ៊ី "យុវជន"
៤- • រ៉ែតគ្រី •

រួចហើយ ម៉ឹងរ៉ែត រាយការណ៍អំពីផ្ទាល់ខ្លួនរបស់វា ដែលត្រូវអង្គការភូមិភាគពិសេស យក-
ពេទ្យតំបន់បញ្ចូលទៅក្នុងពេទ្យភូមិភាគ ដើម្បីបំរើសមរភូមិ ។ ហើយអង្គការទុកឱ្យមន្ទីរ
ពេទ្យមួយកន្លែង នៅភូមិសំប៉ានលើ ក្នុងឃុំព្រែកអំបិល និងបុគ្គលិកពេទ្យមួយចំនួនសំរាប់តំបន់។
ពេលនោះ ម៉ឹងរ៉ែត ក៏ឧទ្ទេសនាមកម្លាំងមួយចំនួន ដែលត្រូវនៅធ្វើការក្នុងពេទ្យតំបន់ ត-
ទៅទៀត ដើម្បីឱ្យខ្ញុំក្តាប់ និងណែនាំអនុវត្តភារកិច្ចបន្ត ។ កម្លាំងទាំងនោះ គឺ:

១- ឡាប៊ីន ហៅជា
២- ប៉ាក
៣- លីវ
៤- ផេង
៥- ឌុក

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានជួបគ្រូសុខ នៅមន្ទីរសន្តិសុខ រួចគាត់ប្រាប់ខ្ញុំអំពី ម៉ឹង រ៉ែត បានទាក់ទងខូច
២២.៧.៧៨ សិលធម៌ជាមួយនារីម្នាក់ឈ្មោះរ៉ែទ្បអ៊ិរ ។ គ្រូសុខ បានប្រាប់ខ្ញុំអំពីចំណុចខ្សោយរបស់នារីរ៉ែទ្បអ៊ិ
ជាកូនអ្នកធូរធា ចូលចិត្តសប្បាយ ហើយធ្លាប់ធ្វើការជិតស្និតជាមួយរ៉ែត រួចវាក៏បានទាក់ទង
ម៉ឹង តេង អូសទាញ ខូចសិលធម៌ជាមួយគ្នា ។
រួចហើយ ដើម្បីការពារម៉ឹងរ៉ែត គ្រូសុខ ក៏បានដកនារីរ៉ែទ្បអ៊ិរចេញពីពេទ្យ ហើយឱ្យ-
ទៅធ្វើការក្នុងមន្ទីរតំបន់វិញ ។

នៅក្នុងពាក់កណ្ដាលឆ្នាំ១៩៧៣នោះ កងវរៈ១១២ ចាប់បានឈ្មួញម្នាក់ឈ្មោះ-ញ៉ាក់ ដែលដឹកជញ្ជូនទំនិញជាច្រើនមកពីភ្នំពេញ ។
ពេលនោះ បងណាតក៏បានបញ្ជូនឈ្មួញនោះ ទៅសន្តិសុខ ដើម្បីពិនិត្យស៊ើបសួរធ្វើសំណុំ-រឿង ។ បន្ទាប់មក ក្រោយពីបានសួរចំលើយហើយ ឈ្មួញឈ្មោះញ៉ាក់នោះ ក៏បានឆ្លើយឱ្យការថា វាជាគិញសម្ងាត់របស់គ្រូសុខ សំរាប់ទាក់ទងការងារពីគ្រូសុខ ទៅសិក្ដិ៍ អ៊ុត សំអុន នៅបន្ទាយស្រែពកតូច ហើយវាបង្កប់ជាប្រជាជន ដែលមានទីលំនៅញុ ភូមិស្រែពកតាដួង ឃុំស្រែពកថ្មី ក្នុងស្រុកកោះធំ ។ ហើយវា ទទួលការអប់រំណែនាំផ្ទាល់ពីគ្រូសុខ បន្តបន្ទាប់ ។
រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានទៅជួបរាយការណ៍ឱ្យតាជ័យ រួចគាត់ក៏ក្ដាប់បានហើយក៏ណែនាំខ្ញុំ ឱ្យ-ថែរក្សាឈ្មោះញ៉ាក់នោះ នៅក្នុងសន្តិសុខឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ដើម្បីការពារកម្លាំង -ព្រោះឈ្មោះញ៉ាក់នោះ មិនទាន់ដែលមានបែកមុខនៅក្នុងប្រជាជន ។

បន្ទាប់មក បងណាត បានចាប់បញ្ជូនយុទ្ធជនម្នាក់ ដែលជានិរសាគាត់ផ្ទាល់ឱ្យ ទៅសន្តិសុខទៀត ។ យុទ្ធជននោះ ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះ ដែលបងណាតរាយការណ៍ថាវាប៉ង បាញ់សំឡាប់គាត់ ។ តែយុទ្ធជននោះ តាមគ្រូសុខប្រាប់ខ្ញុំ គឺបានវាយប្រហារបងណាត ពីរឿងទាក់ទងខូចសីលធម៌ រវាងបងណាត និងនារីម្នាក់ឈ្មោះសារី នៅក្នុងកងទ័ព ។ រួចខ្ញុំក៏បានទទួលយុទ្ធជននោះ យកទៅឃុំឃាំង ហើយវាយសួរចំលើយ តែវាមិនឆ្លើយ ឱ្យពត៌មានសោះ បងណាតក៏បានជំរុញឱ្យវាយកៀបសួរទៀតរហូតយុទ្ធជននោះស្លាប់ ។

នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៣នោះដែរ ខ្ញុំបានទៅជួបរាយការណ៍ឱ្យតាជ័យ អំពីកម្លាំង ដែលខ្ញុំអប់រំកសាងបានបន្ថែមទៀតនៅក្នុងសន្តិសុខ ។ កម្លាំងទាំងអស់នោះគឺ:

២២.៧.៧៨
[signature]
ម៉ឹង តេង

១- ឈ្មោះ ស្រ៊ុយ	៤- ឈ្មោះ គ្រិត
២- " ដែត	៥- " វ៉ន
៣- " លាន	៦- " ហុង

អ្នកទាំង៦នេះ ក៏សុទ្ធជាមនុស្សដែលខ្ញុំប្រមូលមកក្តាប់នៅធ្វើការក្នុងសន្តិសុខ ហើយអប់រំកសាង រួចអូសទាញបញ្ចូលបានមកក្នុងខ្សែសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៣ ។

ហើយ អ្នកទាំងនេះ សុទ្ធតែទទួលការងារខាងស៊ើបសួរខ្មាំងធ្វើសំណុំរឿង និងជាយុទ្ធ-ជនយាមការពារកន្លែងឃុំឃាំងអ្នកទោស ។ រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានណែនាំភារកិច្ច ឲ្យអ្នក-ទាំងនេះអនុវត្ត ដូចកម្លាំងមុនៗដែរ ។

ហើយក្នុងពាក់កណ្ដាលឆ្នាំ១៩៧៣នោះដែរ មានមេខ្មែរសេរីម្នាក់ឈ្មោះ - ខៀវ ណយ បានចូលមកដល់តំបន់រំដោះក្នុងតំបន់២៥ ។ ពេលនោះ វាបានចូលមក ជាមួយភ្នាក់ងាររបស់វា២នាក់ទៀត ហើយឈ្លបឃុំត្រើយស្លាចាប់បាន រួចបញ្ជូនឲ្យសន្តិសុខ ។ លុះសួរចម្លើយ អាខៀវ ណយ សារភាពអំពីប្រវត្តិ និងបេសកកម្មរបស់វាដែលចូលមកក្នុងតំបន់រំដោះ តាមបញ្ជារបស់អាអ៊ិន តាំ ។ ប្រវត្តិវា គឺជាមេខ្មែរសេរីម្នាក់ពាក់សក្តិ៣ ហើយវាត្រូវជាប្អូនរបស់លោកសង្ឃឈ្មោះខៀវ ជុំ និងជាឪពុកមារបស់បងណាត ហើយស្រុកកំណើតវា នៅភូមិអន្លង់តាសេក ឃុំព្រែកអំបិល ក្នុងស្រុកស្អាង តំបន់២៥ ។ ហើយបេសកកម្មរបស់វា ដែលចូលមកក្នុងតំបន់រំដោះក្នុងតំបន់២៥នេះ ក្នុងគោលបំណង-រកជួបអ្នកដឹកនាំបដិវត្តនៅក្នុងតំបន់២៥ ដើម្បីចរចាឈប់ច្បាំង ។ ហើយបំណង ដែលសំខាន់ទៀត គឺវាចូលមកដើម្បីជួបបងណាតផ្ទាល់ ហើយវាបញ្ជាក់ថា បងណាត ជាខ្សែរបស់វាក្នុងខ្សែខ្មែរសេរី ដែលវាបានចាត់តាំងបង្កប់ក្នុងបដិវត្តតាំងពីឆ្នាំ១៩៦២ តាមរយៈតានន សួន ហៅជ័យ ។

សួរហើយ ខ្ញុំក៏បានទៅរាយការណ៍ឲ្យតាជ័យ នៅមន្ទីរតំបន់ ។ គាត់ក៏បានសំរេច ឲ្យខ្ញុំយកអាខៀវ ណយ និងភ្នាក់ងារវា២នាក់ទៀតនោះ ទៅកំទេចចោល ។ គោលបំណង ដែលតាជ័យ សំរេចនោះ គឺដើម្បីការពារមុខមាត់បងណាត ដែលនៅក្នុងខ្សែក្បត់បក្សជាមួយគ្នា កុំឲ្យបែកការណ៍ដល់ប្រជាជន-មហាជន ។

២២.៧.៧៨
ម៉ឹង តេង

បន្ទាប់មក ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៣នោះ គ្រូសុខ បានជួបខ្ញុំនៅមន្ទីរតំបន់ កន្លែង-តាជ័យ រួចគាត់ក៏បានប្រាប់ខ្ញុំ អំពីបងណាត បានខូចសីលធម៌ជាមួយនារីម្នាក់ឈ្មោះហ៊ុ ។ នារីនេះ មាននាទីជាប្រធាននារីតំបន់ ហើយត្រូវជាប្អូនរបស់គ្រូជាង ។ ហើយគ្រូសុខ បានបញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំថានារីហ៊ុ និងបងណាត បានស្គាល់ទាក់ទងគ្នាតាំងពីនៅភ្នំពេញក្នុងសម័យតស៊ូសម្ងាត់ម្លេះ ។

រួចមកដល់ក្នុងតំបន់រំដោះ ក្នុងពេលសង្គ្រាមនោះ អ្នកទាំង២ កាន់តែបានស្និតស្នាលគ្នា -
ខ្លាំងទៀត ក្នុងពេលដែលបងណាត មកធ្វើការនៅតំបន់២៥ ។ រួចបន្ទាប់មក អ្នកទាំង
២ ក៏បានខូចសិលធម៌ជាមួយគ្នា ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានជួបបងណាត នៅមន្ទីរតំបន់ ។ ពេលនោះ ខ្ញុំក៏បានរាយ-
ឱ្យគាត់ អំពីប្អូនខ្ញុំឈ្មោះម៉ឹង ថែត ជាកម្លាំងក្នុងខ្សែសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យគាត់ -
ក្តាប់បាន ហើយទទួលស្គាល់ ដឹកនាំធ្វើការងារ និងធ្វើសកម្មភាពនៅក្នុងកងទ័ព និងក្នុង
ពេទ្យ ។ ព្រោះម៉ឹងថែត ត្រូវចូលធ្វើការក្នុងក្របខ័ណ្ឌភូមិភាគពិសេស ដែលជាប់ការ -
ងារកៀកកិតជាមួយបងណាត ។

នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៣នោះ តាជ័យបានឱ្យខ្ញុំ ទៅចាប់ឈ្មោះចន្ថា ជាពេទ្យតំបន់
ហើយជាកម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់ម៉ឹង ថែត ។ ជាមូលហេតុ ដោយឈ្មោះចន្ថានេះ បានធ្វើ
ឱ្យបែកការណ៍ថា គ្រូសុខជំរុញវាឱ្យចាក់ថ្នាំសំឡាប់យុទ្ធជនរបួសម្នាក់ នៅមន្ទីរពេទ្យ-
ព្រែកតាកុក កាលពីឆ្នាំ១៩៧២ ។ ហើយតាជ័យឱ្យចាប់ ដោយចោទថា វាជាគិញ
ខ្មាំងដែលបង្កប់ក្នុងបដិវត្ត ។
បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានអនុវត្តសេចក្តីសំរេចនេះ ដោយបានទៅចាប់ពេទ្យឈ្មោះចន្ថានោះ
យកមកសន្តិសុខ រួចវាយសួរចំលើយអំពីរឿងគិញបង្កប់ ។ តែមិនបានចំលើយតាមការ-
ចោទ តាជ័យក៏បានជំរុញឱ្យវាយសួរខ្លាំងថែមទៀត រហូតពេទ្យចន្ថានោះស្លាប់ ។

បន្ទាប់មក ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៣នោះ តាជ័យ បានឱ្យខ្ញុំទៅចាប់ឈ្មោះ ទៀងហាវ ។
ឈ្មោះនេះ ជាអតីតៈប្រធានតំបន់២៥ក្នុងឆ្នាំ១៩៧០ ។ ហើយកម្លាំងនេះ នៅក្នុង-
ខ្សែជាមួយគ្រូសុខ រួចតាជ័យបានណែនាំឱ្យស្គាល់រួចហើយ ដើម្បីទាក់ទងធ្វើការងារ ។
២២.៧.៧៨ មូលហេតុចាប់ ដោយទៀងហាវ ត្រូវបែកមុខអំពីរឿងបំផុសប្រជាជនធ្វើបាតុកម្មប្រឆាំង
និងអង្គការនៅឃុំព្រើយស្លា ពីរឿងដកដីរបស់អ្នកនៅតំបន់ខ្សាំង ។
ម៉ឹង គេង ចាប់ហើយ តាជ័យក៏បានឱ្យខ្ញុំ នាំយកទៅប្រគល់ឱ្យគ្រូសុខ ដើម្បីឱ្យផ្នែកខាងមន្ទីរយោ-
ធាគ្រប់គ្រងថែរក្សា ។ គោលបំណង គឺដើម្បីការពារកម្លាំងក្នុងខ្សែជាមួយគ្នា ។
ឯចំពោះការចាប់ ទៀងហាវ គឺគ្រាន់តែធ្វើបំភិតប្រជាជនប៉ុណ្ណោះ ។

នៅក្នុងចុងឆ្នាំ១៩៧៣ ខ្ញុំបានបំផុសជំរុញឈ្មោះស្រេង ឱយខូចសិលធម៌ ។ ឈ្មោះនេះ ជាកម្លាំងនៅក្នុងខែ្មរបស់ខ្ញុំ ហើយដែលនៅរួមធ្វើការងារក្នុងក្រសួងសន្តិសុខ ។ រួចហើយ ឈ្មោះស្រេង ក៏បានទាក់ទងជាមួយនារីម្នាក់ឈ្មោះសឿន ជាកូនរបស់ប្រជាជនដែលផ្ទះនៅជិតមន្ទីរឃុំឃាំងអ្នកទោស ។ បន្ទាប់មក ការទាក់ទងកាន់តែជិតស្និត រហូតបានខូចសិលធម៌ជាមួយគ្នា ។

ហើយនៅចុងឆ្នាំ១៩៧៣នោះ ខ្ញុំបានទៅជួបតាលិញ ដើម្បីពិភាក្សាជំរុញឈ្មោះស៊ុង ឱយចូលទៅបក្កប់ក្នុងកងទ័ព ។ ពេលនោះ តាលិញ ជាគណៈស្រុកកោលធំទទួលភារៈខាងសន្តិសុខ ហើយដែលគាត់បានទទួលឈ្មោះស៊ុងដែលជាកម្លាំងក្នុងខែ្មរបស់ខ្ញុំ ឱយនៅក្ដាប់យុទ្ធជនសន្តិសុខស្រុក ។
បន្ទាប់មក តាលិញ ក៏បានឱទ្ទេសនាមឈ្មោះស៊ុងនោះ ឱយទៅកងវរៈ១១៩ តាមការណែនាំរបស់តាជ័យ ដើម្បីឈ្មោះខឿន ដែលជាគណៈវរៈទទួលរៀបចំទៅក្នុងកង ។

បន្ទាប់មក ក្នុងខែ១០.១៩៧៣ ខ្ញុំបានទៅជួបពិភាក្សាលើកទិសធ្វើការ អំពីការចាត់តាំងសហករណ៍ តាមការណែនាំរបស់តាជ័យ ។
ជាគោលបំណង គឺរៀបចំការអនុវត្ត បំភ្លៃមាគ៌ាបក្ស ។ ពេលនោះ ខ្ញុំបានជំរុញបងជា រៀបចំចាត់តាំង ជាដំបូងនៅក្នុងឃុំកំពង់កុង ដោយចាត់តាំងជាសហករណ៍កំរិតខ្ពស់ ។ តែការចាត់តាំងក្នុងពេលនោះ មិនបានសំរេច ដោយប្រជាជនបដិសេធ ។

បន្ទាប់មកទៀត ក្នុងចុងឆ្នាំ១៩៧៣នោះ តាជ័យណែនាំខ្ញុំ ឱយប្រមូលអ្នកទោសវៀតណាមទាំងអស់ ដែលជាប់ឃុំឃាំងនៅសន្តិសុខ ។ ហើយគាត់ឱយខ្ញុំ នាំយកទៅប្រគល់ឱយអាថៃហ៊ីវ វិញ ។ តាជ័យ ឱយខ្ញុំធ្វើការងារនោះ ជាមួយ ហួតសេ គណៈទាក់ទងតំបន់២៥ ។

២២.៧.៧៨
ម៉ុង តេង

បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានរៀបចំពួកអ្នកទោសវៀតណាមទាំងអស់ជាង៨០នាក់ ទាំងអាណិកជនទាំងកងទ័ព ដែលចាប់បានបន្តបន្ទាប់មក ហើយឃុំឃាំងនៅសន្តិសុខ ។ រួចខ្ញុំក៏បាន ទៅជួបរាយការណ៍ឱយហួតសេ ។ រួចហើយ ហួតសេ និងខ្ញុំ ក៏បាននាំវៀតណាមទាំងនោះទៅប្រគល់ឱយអាថៃហ៊ីវ ដែលជាគណៈទាក់ទងវៀតណាម នៅមន្ទីររបស់វា នៅឃុំពោធិបាន ។

ឆ្នាំ ១៩៧៤ ខ្ញុំបានជួបរាយការណ៍ឱ្យតាជ័យនៅមន្ទីរតំបន់ អំពីកម្លាំងដែលបាន-កសាងថែមថ្មីទៀត នៅក្នុងសន្តិសុខ ។ កម្លាំងទាំងអស់នោះគឺ:

១- ឈ្មោះ ម៉ុត	៣- ឈ្មោះ ម៉ែត	៥- ឈ្មោះ រិន
២- " ថោង	៤- " ហន	៦- " ម៉ឺន
		៧- " ឈើន

អ្នកទាំងអស់នេះ ក៏សុទ្ធជាមនុស្សដែលខ្ញុំប្រមូលមកក្តាប់ ហើយកសាងនៅក្នុងសន្តិសុខ រួចក៏បានបញ្ចូលក្នុងខ្សែរសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៤ ។ ហើយអ្នកទាំងនេះ មានភារ-កិច្ចនៅក្នុងសន្តិសុខជាកងការពារមន្ទីរឃុំឃាំងអ្នកទោសទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបានណែនាំឱ្យធ្វើ-សកម្មភាពដូចកម្លាំងមុនដែរ ។

រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានណែនាំឱ្យអ្នកទាំងអស់នេះស្គាល់ឈ្មោះវ៉ាន់លី ដែលជាគណៈសន្តិសុខដែរ ជាកម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់គ្រូសុខ ដើម្បីឱ្យអ្នកទាំងនេះបានទាក់ទងធ្វើការងារ ។

នៅដើមឆ្នាំ១៩៧៤នោះ ខ្ញុំបានទាក់ទងខូចសីលធម៌ជាមួយនារីម្នាក់ឈ្មោះយិន-ហៅយាន ។ នារីនេះ អាយុ២២ឆ្នាំ ហើយធ្វើការនៅក្នុងកងបង្កបង្កើនផលរបស់សន្តិសុខ-ហើយមាននាទីជាគណៈក្រុម ។

ហើយមូលហេតុទាក់ទងបាន ក៏ដូចនារីខាងមុនដែរ គឺជាអ្នកចូលចិត្តសប្បាយភ្លើតភ្លើន ដែលខ្ញុំទាក់ទងអូសទាញបាន ហើយខូចសីលធម៌ជាមួយគ្នា ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានណែនាំជំរុញឈ្មោះស្រ៊ិន ឱ្យធ្វើសកម្មភាពនៅក្នុងកន្លែងឃុំឃាំង-អ្នកទោស ។ ឈ្មោះនេះ ជាគណៈកងការពារ និងជាកម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ ។

បន្ទាប់មក ឈ្មោះនេះ ក៏បានបំផុសយុទ្ធជនម្នាក់ឈ្មោះយ៉ុង ឱ្យខូចសីលធម៌ជាមួយស្រីអ្នកទោស ។

២២.៧.៧៨ រួចហើយ ឈ្មោះយ៉ុង ក៏បានអនុវត្តតាមការបំផុសនោះ គឺក្នុងរយៈពេលដើមឆ្នាំ១៩៧៤នោះ វាបានខូច ជាមួយស្រីអ្នកទោសអស់២នាក់ គឺឈ្មោះភិន និងឈ្មោះអេង ។

ម៉ឹង តេង ហើយស្រី២នាក់នេះ សុទ្ធជាភ្នាក់ងារគិញរបស់ពួកអាលន់ណុល ដែលចូលមកស៊ើបការណ៍ក្នុងមូល-ដ្ឋានរំដោះ ហើយត្រូវកងទ័ពចាប់បាន ។ បន្ទាប់មក យុទ្ធជនឈ្មោះយ៉ុង ក៏បានឱ្យអ្នកទោសស្រីទាំង២នោះរត់រួចពីកន្លែងឃុំឃាំង ដោយមិនចាក់សោ ហើយមិនយាមការពារ ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានបំផុស និងជំរុញឈ្មោះស្រេង ឱ្យទាក់ទងសិលធម៌អាវ៉ាវែល ។ ឈ្មោះនេះ ក៏ជាកម្លាំងក្នុងខ្សែររបស់ខ្ញុំ ហើយនៅធ្វើការងារក្នុងក្របខ័ណ្ឌសន្តិសុខដែរ ។ រួចឈ្មោះស្រេង ក៏បានធ្វើសកម្មភាពទាក់ទងជាមួយនារីម្នាក់ឈ្មោះខុន ។ នារីនេះអាយុ ១៩ឆ្នាំ ហើយនៅធ្វើការខាងកងបក្ខបង្កើនផលរបស់សន្តិសុខ ។ រួចហើយអ្នកទាំង២ ក៏បានលេងសើចស្និតស្នាល ហើយក៏បានខូចសិលធម៌ជាមួយគ្នា ។ ពេលនោះ ស្រេង នាទីជាប្រធានកង ៗ

បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានដកឈ្មោះស្រេងចេញពីកងនេះ រួចឱ្យទៅនៅធ្វើការក្នុងក្រុមសួរចំ-ឡើយវិញ ។

ខែ៣.១៩៧៤ ខ្ញុំបានជំរុញឱ្យឈ្មោះ ប៉ុលទេវ ស្រ៊ុយ និងគ្រិត ដែលទទួល-ភារៈធ្វើស្រែប្រាំង ឱ្យធ្វើសកម្មភាពបំផ្លាញសំណាប និងសន្ទូង ។

បន្ទាប់មក អ្នកទាំង៣នេះ ក៏បានអនុវត្តផែនការបំផ្លាញស្រូវសន្ទូងនោះអស់ជាង៣០ហិកតា នៅក្នុងការដ្ឋានស្រែប្រាំងរបស់សន្តិសុខ នៅក្នុងឃុំប្រាសាទ ។ ផែនការបំផ្លាញនោះគឺ អ្នកទាំង៣ បានដឹកនាំកម្លាំងរៀបចំដីស្រែ រួចស្ទូង សំរុកទៅមុខរហូត ឥតមានគិតដោះ-ស្រាយបញ្ហាស្មៅ និងទឹកឱ្យសន្ទូងទេ ដែលធ្វើឱ្យស្រូវសន្ទូងខាងដើមជាង៣០ហិកតា ត្រូវស្វិតក្រៀមខូច ។

រួចហើយ ដោយអ្នកទាំង៣នេះត្រូវបែកមុខ ជាអ្នកបំផ្លាញបក្ស ខ្ញុំក៏បានទាក់ទងទៅគ្រូ-ហ៊ាង ដែលជាប្រធានមន្ទីរតំបន់ក្នុងពេលនោះ ឱ្យដោះស្រាយ ដើម្បីការពារកម្លាំង ។ រួចគ្រូហ៊ាង ក៏បានទទួលអ្នកទាំង៣នេះ ទៅធ្វើការនៅក្នុងការដ្ឋានរបស់តំបន់វិញ ។

បន្ទាប់មក ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៤នោះ គ្រូហ៊ាង គ្រូជាង និងខ្ញុំ បានជួបគ្នានៅ-មន្ទីរតំបន់ ។ គោលបំណង គឺដើម្បីពិនិត្យពិភាក្សា និងដោះស្រាយរឿងរបស់ឈ្មោះ-ស្រេង ។ ឈ្មោះនេះ ជាកម្មាភិបាលមន្ទីរតំបន់ ហើយជាកម្លាំងក្នុងខ្សែររបស់គ្រូជាង ។ ហើយឈ្មោះនេះ បានខូចសិលធម៌ជាមួយនារីម្នាក់ នៅធ្វើការខាងតំបាញរបស់តំបន់ រហូតដល់ស្រើនខែទើបបែកការណ៍ ។

ហើយការជួបគ្នាពេលនោះ គឺរកការដោះស្រាយ ដើម្បីការពារកម្លាំងក្នុងខ្សែរជាមួយ-គ្នា សំរាប់រួមគ្នាសំរេចផែនការវាយបក្សនៅថ្ងៃខាងមុខ ។

២២.៧.៧៨

ម៉ឹង តេង

ពេលនោះ កីបានឯកភាពគ្នាផ្លះឈ្មោះស្រេងចេញពីមន្ទីរតំបន់ ។
ហើយស្រូហាង ដែលជាអ្នកសំរេច និងអ្នកអនុវត្តរឿងនោះ កីបានយកឈ្មោះស្រេងនេះ
ទៅនៅធ្វើការក្នុងការដ្ឋានបង្កបង្កើនផលរបស់តំបន់វិញ ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានជួបគ្រូសុខ នៅសន្តិសុខកន្លែងខ្ញុំផ្ទាល់ ។
ហើយជួបគ្នាក្នុងពេលដែលគ្រូសុខ ភៀសមកពីសមរភូមិ ដែលក្នុងពេលគ្រូសុខ មាននាទីជា-
គណៈកងពល១២ ជាមួយបងណាត ។ ពេលនោះ គ្រូសុខ បានប្រាប់ខ្ញុំអំពីសកម្មភាពកសាង -
កម្លាំងសេរីនៅក្នុងចំណោមយុទ្ធជន គឺមានប្រសិទ្ធិភាព តាំងពីសាលាទី១ ដែលមន្ទីរយោធា
តំបន់បានរៀបចំនៅក្នុងឃុំព្រែកអំបិល កាលក្នុងឆ្នាំ១៩៧៣ រហូតដល់លើកសាលានោះ ទៅ
នៅលើកោះខ្សាច់ទន្លា ។
គាត់បញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំថាអប់រំបានច្រើន រួចបានបញ្ចូលទៅក្នុងកងទ័ពឱ្យធ្វើសកម្មភាពអូសទាញ
គ្នា រត់ចោលកង ក្នុងពេលបើកសមរភូមិម្តងៗ ។
រួចហើយ គ្រូសុខ កីបានបញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំទៀត អំពីបងណាត ដែលកាលពីឆ្នាំ១៩៧៣ កីបានខូចសីល-
ធម៌ ជាមួយនារីម្នាក់ឈ្មោះសារីទៀត ។ នារីនេះ ត្រូវជាប្អូនរបស់ឈ្មោះស្រាយ ដែល
ជាកម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់គាត់ ។ ហើយនារីសារី ជាកម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់ មុីងទែត ។

រួចហើយ ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៤នោះ តាជ័យបានឱ្យខ្ញុំខិតខំតាមរកចាប់យុទ្ធជន ដែលរត់
ចោលសមរភូមិ ត្រឡប់មកមូលដ្ឋានវិញ ។ គាត់បានឱ្យខ្ញុំចាប់ រួចយកទៅឃុំឃាំង ធ្វើ -
ទណ្ឌកម្ម ហើយបញ្ជូនទៅកងវិញ ។
ពេលនោះ ខ្ញុំចាប់បានបន្តបន្ទាប់ តែមិនបានចាំចំនួន និងឈ្មោះ ហើយសុទ្ធតែបានប្រគល់ឱ្យ
កងពល១២វិញ ដោយឈ្មោះ យូប៉េងគ្រី ហៅម៉ុន ចុះទៅទទួលយកផ្ទាល់ ។

២២.៧.៧៨
មុីង តេង

នៅថ្ងៃ១៦.១៩៧៤នោះ តាជ័យបានណែនាំខ្ញុំ ឱ្យរៀបចំកម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ-
៣នាក់ ដើម្បីដាក់ឱ្យចូលទៅបង្កប់នៅក្នុងកងទ័ពតំបន់ សំរាប់ផែនការយូរអង្វែង ។
ពេលនោះ ខ្ញុំកីបានរៀបចំកម្លាំងទាំង៣នោះ គឺ:

១- ឈ្មោះ ផេង ២- ឈ្មោះ លាន ៣- ឈ្មោះ ហុង

រួចហើយ ខ្ញុំកីបានណែនាំភារកិច្ចមួយចំនួន ដើម្បីអ្នកទាំង៣នេះយកទៅអនុវត្ត នៅក្នុងកងទ័ព ។

១- ឱ្យខិតខំកសាងកម្លាំង នៅក្នុងកងទ័ពថែមទៀត

២- ឱ្យបំផុសចលនាយុទ្ធជន រត់ចោលកង ក្នុងពេលបើកសមរភូមិ

៣- ឱ្យបំផ្លិចបំផ្លាញបោះបង់ចោល អាវុធ និងគ្រាប់រំសេវ

រួចហើយ ខ្ញុំបានណែនាំអ្នកទាំង៣ ឱ្យស្គាល់ឈ្មោះ ផន ជាស្នងការវរៈ និងជាកម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់គ្រូសុខ ដើម្បីឱ្យអ្នកទាំង៣នេះ បានទាក់ទងធ្វើសកម្មភាពនៅក្នុងកងទ័ព ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានបញ្ជូនអ្នកទាំង៣ ទៅឱ្យឈ្មោះហ៊ាង នៅមន្ទីរតំបន់ ដើម្បី យកទៅរៀបចំចាត់តាំងបញ្ចូលទៅក្នុងកងទ័ព ។

បន្ទាប់មក ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៥នោះ ខ្ញុំបានទាក់ទងខូចសីលធម៌ជាមួយនារីម្នាក់ទៀត ឈ្មោះញាន ហៅយឿន ។ នារីនេះ ត្រូវជាសាច់ញាតិរបស់ខ្ញុំ ហើយក៏នៅរួមធ្វើការក្នុងកងបង្កបង្កើនផលរបស់សន្តិសុខដែរ ដែលមាននាទីជាគណៈកង ។
រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានទាក់ទងទៅគ្រូហ៊ាង ជាប្រធានមន្ទីរតំបន់ដកនារីយឿននេះ ទៅឱ្យនៅធ្វើការខាងមន្ទីរយោធាតំបន់វិញ ដើម្បីបិតបាំងរឿងខ្ញុំ និងនារីនេះ ដែលបានខូចសីលធម៌និងគ្នា ។

បន្ទាប់មក ក្នុងពាក់កណ្តាលឆ្នាំ១៩៧៥នោះ តាជ័យបានឱ្យហួតសេ និងខ្ញុំ ទៅជួបទីហហ៊ុវ នៅឯព្រុំដែន ដើម្បីរកកន្លែងដោះស្រាយឱ្យកងទ័ពវៀតណាម និងមន្ទីរផ្សេងៗរបស់វៀតណាមតាំងទីស្នាក់នៅ ។ មូលហេតុ ដោយប្រជាជនកម្ពុជាក្នុងតំបន់២៥ មានកំហឹងចំពោះកងទ័ពវៀតណាម ហើយប្រឆាំងដាច់ខាតមិនឱ្យពួកនេះនៅលើទឹកដីកម្ពុជាតទៅទៀត ។

២៣.៧.៧៨
មុឹង តេង

ពេលនោះ ខ្ញុំ និងហួតសេ ក៏បានទៅជួបអាទីហហ៊ុវ ពិភាក្សាគ្នានៅមន្ទីរឃុំសំពៅពូន ដើម្បីដោះស្រាយរកកន្លែងឱ្យវៀតណាមស្នាក់នៅ ។ ហួតសេ ក៏បានពិនិត្យ រួចសំរេចប្រគល់ទីព្រៃខាងក្រោយឃុំសំពៅពូនទាំងអស់ និងទីព្រៃក្រោយឃុំព្រែកស្តីមួយភាគ ដើម្បីឱ្យវៀតណាមស្នាក់នៅ ។ រួចហើយ ហួតសេ ក៏បានណែនាំអាទីហហ៊ុវ ឱ្យនាំទាំងកងទ័ព ទាំងមន្ទីរផ្សេងៗរបស់វៀតណាម ទៅនៅក្នុងទីព្រៃដែលបានកំណត់ឱ្យនោះ ដែលដាច់ពីប្រជាជន គ្មានទំនាស់ជាមួយប្រជាជនទៀត ។

នៅខែ ៨.១៩៧៤ ខ្ញុំបានទៅជួបធ្វើការងារជាមួយតាជ័យ នៅមន្ទីរតំបន់ ។ ពេលនោះ មន្ទីរតំបន់ តាំងនៅក្នុងភូមិព្រែកសំរោង ក្នុងឃុំកោះធំ ស្រុកកោះធំ ។ ខ្ញុំ ក៏បានជួប តាដូដេត ហៅស៊ី នៅកន្លែងតាជ័យ ហើយតាស៊ី បានមកដល់កន្លែងតាជ័យ ២-ថ្ងៃរួចមកហើយ មុននិងខ្ញុំទៅជួបនោះ ។

ពេលនោះ តាជ័យ បានណែនាំខ្ញុំឱ្យស្គាល់ តាដូដេត ហៅស៊ីនោះ ជាកម្លាំងក្នុងខ្សែ - របស់គាត់ ។ ហើយតាស៊ី ជាលេខាតំបន់៣៥ កំពត ។

រួចហើយ តាស៊ីក៏បានណែនាំបង្ហាញឱ្យខ្ញុំឃើញអំពីសភាពការណ៍នៅក្នុងតំបន់របស់គាត់ ដែល-ប្រជាជន កំពង់ជួបការខ្វះខាតអត់ឃ្លាន ។ រួចអង្គការនៅមូលដ្ឋាន និងប្រជាជន កំពង់-ស្អុកស្អាញ ដោយមិនអាចដោះស្រាយការខ្វះខាតនោះបាន ។

តាស៊ីបញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំថាគឺជាផែនការដែលគាត់បង្កទំនាស់រវាងអង្គការ និងប្រជាជន ។ ហើយតាស៊ីប្រាប់ខ្ញុំនេះ ដោយគាត់ក្តាប់ខ្ញុំបានរួចហើយ តាមរយៈតាជ័យដែលឧទ្ទេសនាមរូបខ្ញុំឱ្យគាត់ ក្នុងពេលជួបគ្នាជាដំបូង ។

រួចហើយ តាស៊ីបញ្ជាក់អំពីខ្លួនគាត់ដែលថាមកតំបន់២៥ ដើម្បីរកពោតយកទៅដោះ-ស្រាយជីវភាពឱ្យប្រជាជននោះ គឺការពិត គាត់ចេញឱ្យផុតពីតំបន់របស់គាត់មក-ប៉ុណ្ណោះ ។ ហើយការដែលគាត់ចេញនេះ កាន់តែទុកឱ្យសភាពការណ៍នៅក្នុងតំបន់តានតឹងឡើងរវាងប្រជាជន និងអង្គការមូលដ្ឋាន ធ្វើឱ្យសភាពទំនាស់កាន់តែស្រួច ។

ហើយបន្ទាប់មក តាស៊ី មិនទាន់ត្រឡប់ទៅវិញទេ គាត់ទៅសំរាកចាក់ថ្នាំនៅមន្ទីរពេទ្យតំបន់ ដែលតាំងក្នុងភូមិកំពង់គរ ឃុំពោធិបាន កន្លែងគ្រូសុខ អស់ជិត១០ថ្ងៃ។ រួចបន្ទាប់មក តាស៊ីត្រឡប់ទៅតំបន់៣៥វិញ ដោយបានពោតមួយចំនួនតូចយកទៅផង ។
២៤.៧.៧៨ ពោតនោះ តាមតាជ័យប្រាប់ខ្ញុំថាបានចំនួនជិត៣ឡានប៉ុណ្ណោះ ។

ម៉ឹង តេង

បន្ទាប់មក នៅចុងឆ្នាំ១៩៧៤នោះ ខ្ញុំបានជួបទាក់ទងជាមួយបងជា ដើម្បីខ្ញុំ-ចុះទៅពង្រឹងកម្លាំងរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងមូលដ្ឋានស្រុកកោះធំ គឺឈ្មោះបេ និងឈ្មោះសួនី ។ មូលហេតុ ដោយអ្នកទាំង២នេះ សុទ្ធតែមានវិបត្តិធ្ងន់ ហើយបានធ្លាក់ពីនាទីអស់មកហើយ គឺឈ្មោះបេ មានរឿងសិលធម៌ ឯឈ្មោះសួនី រឿងបំផុសប្រជាជននាំសេដ្ឋកិច្ចទៅយួន ។

ពេលនោះ ខ្ញុំក៏បានណែនាំពង្រឹងអ្នកទាំង២ ឱ្យខិតខំបន្តសកម្មភាព តទៅទៀត ។
រួចហើយ ខ្ញុំបានឱ្យអ្នកទាំង២ ពើញ នូវភារកិច្ចដែលអ្នកទាំង២អនុវត្តកន្លងមក ធ្វើឱ្យលុក -
លុយញាំញីដល់អង្គការនៅក្នុងមូលដ្ឋានកន្លងមក គឺជាជ័យជំនះក្នុងការអនុវត្តភារកិច្ចវាយបក ៗ
បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានណែនាំឱ្យអ្នកទាំង២ គឺឈ្មោះសួនី ស្គាល់ឈ្មោះតាក់ ហៅសុគន្ធ ជាកម្លាំង -
ក្នុងខ្សែជាមួយគ្នា ដើម្បីទាក់ទងធ្វើការងារ ។ ពេលនោះ ឈ្មោះតាក់ ជាគណៈស្រុក
កោះធំ ប្រចាំឃុំពើខ្លាំ ដែលជាមូលដ្ឋានរបស់ សួនី ។
ឯឈ្មោះរេប ខ្ញុំបានណែនាំឱ្យស្គាល់ឈ្មោះយុនគ្រី ហៅខៀវសំអាត ជាគណៈស្រុកកោះធំ -
ប្រចាំឃុំកោះធំ ដែលជាមូលដ្ឋានរបស់ឈ្មោះរេប ។

ហើយនៅក្នុងចុងឆ្នាំ១៩៧៤នោះ ខ្ញុំបានការណែនាំពីតាជ័យ ឱ្យទៅជួបពិភាក្សា
ជាមួយ ហួតសេ ដើម្បីលើកទិសអនុវត្តចាប់ខ្លួនប្រជាជនជំលៀស ដែលស្នាក់នៅភូមិជ្រោយ
ឫស្សី ក្នុងឃុំព្រាលាទ ។ ជាគោលបំណង គឺដើម្បីឱ្យប្រជាជនភ័យខ្លាចបដិវត្ត ស្អប់អង្គការ -
ហើយរត់ចូលខ្មាំងវិញ ។
ពេលនោះ ហួតសេ និងខ្ញុំ ក៏បានលើកទិសចាប់ ដោយចោទប្រជាជនទាំងនោះថា ជា
គិញរបស់ពួកអាលន់ណុលដែលចូលមកបង្កប់នៅក្នុងមូលដ្ឋានបដិវត្ត ។
រួចហើយ ហួតសេ និងខ្ញុំ ក៏បានណែនាំកម្លាំងទៅអនុវត្តចាប់តាមផែនការ រួចចាប់បាន -
ជាង១០នាក់ ហើយហួតសេ នាំយកទៅសន្តិសុខស្រុកកៀនស្វាយទាំងអស់ ដើម្បីសួរចំលើយ
ធ្វើឃាតនិរទេ ។

នៅដើមឆ្នាំ១៩៧៥ ខ្ញុំបានជួបរាយការណ៍ឱ្យតាជ័យ អំពីកម្លាំងដែលខ្ញុំកសាងបាន -
បន្ថែមទៀត នៅក្នុងសន្តិសុខ ។ កម្លាំងទាំងនោះ គឺ:

១- ឈ្មោះ សុន
២- " រុន
៣- " ហ៊ិ
៤- ឈ្មោះ អ៊ុន
៥- " ហាក់

អ្នកទាំង៥នេះ ខ្ញុំបានប្រមូលយកមកក្តាប់នៅសន្តិសុខ ហើយអប់រំកសាងដើម្បីបញ្ចូលក្នុងខ្សែ
សេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ ។

ហើយជាចំណុចខ្សោយរបស់អ្នកទាំង៥នោះ គឺប្រហាក់ប្រហែលគ្នា កម្លាំងមុនៗដែរ គឺជាអ្នកធូរធា ចូលចិត្តខាងការសប្បាយស៊ីផឹក អំនួតច្រើន ហើយមានលក្ខណៈមុខមាត់ ដែលធ្វើឱយខ្ញុំអប់រំអូសទាញបញ្ចូលបានមកក្នុងខ្សែរសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៥ ។
រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានណែនាំការកិច្ចឱយអនុវត្តដូចកម្លាំងមុនដែរ ដោយអ្នកទាំងនោះ សុទ្ធតែ-ការងារនៅក្នុងក្រសួងសន្តិសុខដូចគ្នា ។

ហើយក្នុងដើមឆ្នាំ១៩៧៥នោះ ខ្ញុំបានជួបឈ្មោះខួយ នៅមន្ទីរតំបន់ កន្លែងតាជីយ ហើយឈ្មោះខួយនេះ ជាកម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់ ទិត ។
ពេលនោះ ខួយ បានរាយការណ៍ប្រាប់ខ្ញុំ អំពីម៉ឺងទិត បានទាក់ទងខូចសីលធម៌ជាមួយនារីម្នាក់ឈ្មោះសុវណ្ណ ។ ខួយបញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំ អំពីនារីនេះ ជាបុគ្គលិកពេទ្យ ដែលធ្វើការជាប់ជិតស្និតជាមួយម៉ឺងទិត តាំងពីនៅក្នុងពេទ្យតំបន់២៥ ។

បន្ទាប់មក ក្នុងដើមឆ្នាំ១៩៧៥នោះដែរ បង "វ" បានទៅជួបខ្ញុំនៅសន្តិសុខ-តំបន់ កន្លែងខ្ញុំផ្ទាល់ ។ ពេលនោះ គាត់បានណែនាំខ្ញុំ ឱយឈប់មានការទាក់ទងជាមួយនិងនារីទៀត ហើយកុំឱយមាននារីចេញចូលកន្លែងខ្ញុំ ដើម្បីកុំឱយអង្គការ និងមហាជន-ចាប់អារម្មណ៍ ។
គាត់បញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំថា ចំពោះរឿងចាស់ដែលមានកន្លងហើយ គឺត្រូវបញ្ឈប់ ហើយឱយខិតខំជាថ្មីវិញចាប់តាំងពីពេលនោះទៅ ដើម្បីបានរួមសំរេចផែនការវាយរំលំបក្ស ។
បង "វ" ណែនាំមូលហេតុ ឱយខ្ញុំកាន់តែឃើញច្បាស់ គឺត្រូវថែរក្សាការពារកម្លាំង-ដែលមាន សំរាប់រួមសំរេចផែនការធំនៅថ្ងៃខាងមុខ នោះព្រោះបើខ្ញុំ មានការទាក់ទងក្នុងរឿងសីលធម៌អាវ៉ាសែនោះទៀត មុខជាត្រូវខូចខាតកម្លាំង ។

២៥.៣.៧៨ ម៉ឹង តេង

ហើយនៅក្នុងខែ ៥.១៩៧៥ ម៉ឺងទិត បានទៅជួបខ្ញុំ នៅមន្ទីរសន្តិសុខ ។
ពេលនោះ វាបានប្រាប់ខ្ញុំអំពីផ្ទាល់ខ្លួនរបស់វា ត្រូវចូលទៅធ្វើការនៅភ្នំពេញ គឺខាងផ្នែកពេទ្យរបស់កងពល១២ ។ រួចហើយ វាក៏បានបញ្ជាក់អំពីការទាក់ទង ជាប់ជិតស្និតជាមួយបងណាត និងម៉ុន ។
វាបានរាយការណ៍អំពីការណែនាំរបស់បងណាត ឱយវាទាក់ទងភ្ជាប់កម្លាំង ដែលមានទាំងអស់

រួចពង្រឹងឱ្យបានរឹងប៉ឹង សំខាន់ចំពោះកម្លាំងដែលត្រូវនៅភ្នំពេញជាមួយគ្នា ។
រួចហើយ បងណាត បានឱ្យវាខិតខំកសាងពង្រីកកម្លាំងឱ្យបានច្រើនថែមទៀត ដើម្បីជា-
កម្លាំងត្រៀម សំរាប់ផែនការដែលត្រូវវាយរំលុំបក្ស ។
រួចហើយ ម៉ឹងរ៉ែត ក៏បានជំរុញខ្ញុំថែមទៀត ឱ្យចុះក្តាប់ និងពង្រឹងកម្លាំងក្នុងខេត្តរបស់វា-
ដែលមានក្នុងតំបន់ ហើយដែលវាបានឧទ្ទេសនាមឱ្យខ្ញុំរួចហើយ កាលពីឆ្នាំ១៩៧៣ ក្នុងពេល
ដែលវាត្រូវចូលទៅធ្វើការនៅក្នុងភូមិភាគ ។

បន្ទាប់មក នៅក្នុងខែ៥.១៩៧៥នោះ ខ្ញុំក៏បានទៅជួបឈ្មោះចាក់ ជាគណៈ-
ពេទ្យតំបន់ ។ ពេលនោះខ្ញុំបានណែនាំឱ្យគាត់ធ្វើសកម្មភាពបង្កទំនាស់នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ
រវាងអ្នកជំងឺ និងបុគ្គលិកពេទ្យ ។ រួចហើយ ខ្ញុំបានជំរុញឱ្យឈ្មោះចាក់ បំផុសរឿងសិលធម៌
អាវ៉ាសែ រវាងយុទ្ធជន និងនារីពេទ្យ ។

ហើយក្នុងខែ៥.១៩៧៥នោះ ខ្ញុំក៏បានខូចសិលធម៌ជាមួយនារីម្នាក់ទៀតឈ្មោះ-
តុប សាមឿន ហៅសឿន ។ នារីនោះ ជាស្រីមេម៉ាយ អាយុជាង២០ឆ្នាំ ហើយធ្វើ
ការនៅក្នុងសន្តិសុខតំបន់ដែរ ។ ហើយនារីសឿន ជាមនុស្សជិតស្និតជាមួយខ្ញុំតាំងពីនៅ
ភូមិស្រុកម្លេះ ដោយផ្ទះនារីសឿន និងផ្ទះខ្ញុំ នៅជិតគ្នា ។ បន្ទាប់មក ក៏កាន់ តែ
ស្និតស្នាលគ្នាខ្លាំងទៀតនៅក្នុងសន្តិសុខ ហើយខ្ញុំក៏បានទាក់ទងអូសទាញ រួចក៏ខូចសិលធម៌ជា
មួយគ្នា ។

បន្ទាប់មក នៅក្នុងខែ៦.១៩៧៥ ឈ្មោះយូរប៉ងគ្រី ហៅម៉ុន បានទៅជួបខ្ញុំ-
នៅសន្តិសុខ ។ ពេលនោះ ម៉ុន ទៅទាក់ទងយកមនុស្សទោសពីសន្តិសុខតំបន់ ហើយ ក៏-
បានប្រាប់ខ្ញុំ អំពីកម្លាំងមួយចំនួននៅក្នុងតំបន់ គឺគ្រូសុខ និងសុខប៊ិតចំរើន ត្រូវអង្គការចាប់
២៥.៧.៧៨ ហើយគាត់បញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំ អំពីការចាប់ គឺជាគោលការរបស់បងណាត ដើម្បីផ្តាច់កម្លាំង
ដែលបែកមុខ ហើយការពារដល់កម្លាំងទាំងអស់នៅក្នុងតំបន់២៥ ដែលមិនទាន់បែកមុខ ។
ម៉ុង តេង រួចហើយ ឈ្មោះម៉ុន បានណែនាំខ្ញុំ ឱ្យខំពិនិត្យចំទៀយក្នុងខេត្តផ្ទៃក្នុងថែមទៀត រួចធ្វើ
ការទាក់ទងផ្សាឱ្យដឹងមុន អំពីកម្លាំងដែលត្រូវចាប់ទៀត និងកម្លាំងដែលត្រូវទុកពង្រឹង
ឱ្យកាន់តែរឹងមាំតទៅមុខ ។

រួចហើយ ឈ្មោះមុំន បានណែនាំខ្ញុំឱ្យខំក្តាប់ និងពង្រឹងចំពោះកម្លាំងដែលគ្មានចំឡើយពាក់ពន្ធ ហើយឱ្យខិតខំកសាងពង្រីកកម្លាំងថ្មីថែមទៀត ដើម្បីត្រៀមកម្លាំងធំ សំរាប់ផែនការវាយបក្ស ថ្ងៃខាងមុខ ។

បន្ទាប់មក តាជ័យបានណែនាំខ្ញុំ ឱ្យអនុញ្ញាតិឱ្យឈ្មោះថុង ហៅចន្ទស៊ីថន ត្រឡប់ទៅផ្ទះជួបជុំគ្រួសារវិញ ។ ឈ្មោះនេះបានធ្វើសកម្មភាពគៃបន្លំទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ប្រជាជនជំលៀស តាមផែនការរបស់ពួកគេ ។ រួចត្រូវបែកមុខ ដែលប្រជាជនស្គាល់ច្បាស់ ហើយតាជ័យក៏បានឱ្យយកចន្ទស៊ីថននោះ ទៅរក្សាទុកនៅសន្តិសុខ ដើម្បីការពារកម្លាំង ។ ហើយកម្លាំងនេះ ជាខ្សែចាត់តាំងរបស់ពួន តាំងពីសម័យវាយបារាំង តែមិនបែកមុខធំដូចដែលតាជ័យ នៅការពារបានតទៅទៀត ។

បន្ទាប់មកទៀត តាជ័យបានណែនាំជំរុញខ្ញុំឱ្យខិតខំប្រមូលពួកមានបណ្ដាស័ក្តិទាំងអស់ ដែលទើបចេញពីក្រុងភ្នំពេញ ហើយយកទៅសន្តិសុខ រួចធ្វើឃុំរៀងដើម្បីកំទេច ។ តាជ័យបានប្រាប់ខ្ញុំអំពីមូលហេតុដែលអនុវត្តនោះ គឺដើម្បីធ្វើឱ្យប្រជាជនមិនទុកចិត្តកក់ក្ដៅលើអង្គការ ភ័យខ្លាច ហើយបង្កបញ្ហាស្មុគស្មាញនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ។ ជាគោលបំណង គឺយកកម្លាំងថ្មីនេះ ដើម្បីរួមវាយបក្សនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏អនុវត្តការណែនាំរបស់តាជ័យ ដោយបានប្រមូលចាប់ពួកអ្នកមានបណ្ដាស័ក្តិ យកទៅសន្តិសុខបានជាច្រើន ហើយបន្តរាល់ថ្ងៃ ។ រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានរៀបចំសួរចំឡើយ ធ្វើឃុំរៀង ហើយយកទៅជូនតាជ័យ រួចគាត់ក៏បានសំរេចឱ្យយកទៅកំទេចទាំងអស់ ។

ហើយបន្ទាប់មកទៀត គ្រូជាងបានទៅជួបខ្ញុំនៅសន្តិសុខ ។ ពេលនោះគាត់ជាគណៈស្រុកស្លាង ។

២៥.៧.៧៨ គ្រូជាង ក៏បានពិភាក្សា និងណែនាំខ្ញុំក្នុងពេលនោះ ដូចតាជ័យដែរ គឺជំរុញឱ្យប្រមូលពួកមានបណ្ដាស័ក្តិយកទៅកំទេច ក្នុងផែនការពង្រីកទំនាស់ក្នុងប្រជាជន ដើម្បីឱ្យប្រជាជនស្អប់ខ្ពើមបដិវត្ត ក្ដៅក្រហាយចំពោះអង្គការ មិនជឿទុកចិត្តលើអង្គការ ហើយប្រឆាំងនិងអង្គការវិញ ។

ម៉ឹង តេង

រួចហើយ គ្រូជាង បានណែនាំខ្ញុំ ឱ្យពិនិត្យម៉ត់ចត់ក្នុងការធ្វើឃុំរៀងពួកមានបណ្ដាស័ក្តិ ។

ស្រូផ្រាង បញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំថា ក្នុងចំណោមពួកនេះ មានកម្លាំងរបស់គាត់ ដែលបានអប់រំកសាងបង្កប់នេក្នុងខ្មាំង តាំងពីមិនទាន់ផ្ទុះអាវុធម្ល៉េះ ។ គាត់ឱ្យខ្ញុំពិនិត្យមើលចត់នោះ គឺដើម្បីកុំឱ្យប៉ះខ្មែរបង្កប់របស់គាត់ នាំឱ្យខូចខាតកម្លាំង ។

បន្ទាប់មក ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៥នោះ ខ្ញុំមិនចាំខែច្បាស់ បងណាត បាននាំគ្រូសារថ្មី ដែលអង្គការទើបរៀបចំហើយ ទៅលេងផ្ទះតាជ័យនៅភូមិដើមព្រីង ឃុំកោះខែល ក្នុងស្រុកស្អាង ។ ពេលនោះ ខ្ញុំក៏បានទៅផ្ទះតាជ័យដែរ ដើម្បីទាក់ទងធ្វើការងារ រួចក៏បានជួបបងណាត ។

ពេលនោះ បងណាតក៏បានពិភាក្សាជាមួយតាជ័យ និងខ្ញុំ អំពីកម្លាំងមួយចំនួននៅតំបន់២៥ - ដែលបែកមុខច្បាស់ជាខ្មែរយួនខ្លះ និងជាខ្មែរសេរីការខ្លះ ។ កម្លាំងប្រភេទនេះ គឺបងណាត បានលើកគោលការថាត្រូវចាប់ខ្លួន ដើម្បីការពារកម្លាំងនៅក្នុងតំបន់ ដែលមិន- ទាន់បែកមុខ ។

តាជ័យ យល់ស្របតាមគោលការនេះ ហើយក៏បានណែនាំខ្ញុំឱ្យខំអនុវត្តឱ្យបានសំរេច តាម- គោលការនេះ ។

បន្ទាប់មក បងដា ត្រូវទទួលជាលេខាតំបន់២៥ជំនួសតាជ័យ ។ បងណាត ក៏បានឱ្យឈ្មោះម៉ុន ទាក់ទងជាមួយបងដា ដើម្បីអនុវត្តគោលការនេះ ។ បងដា ក៏បានឯក- ភាពលើគោលការ ហើយណែនាំឱ្យឈ្មោះម៉ុន រៀបចំទិសការងារសំរាប់អនុវត្តចាប់ ។ ពេលនោះ ឈ្មោះម៉ុន ក៏បានចាប់ជាបន្ត នូវពួកក្បត់មួយចំនួន គឺ:

១- ហួត សេ អតីតៈគណៈតំបន់២៥

២- តាអួន អតីតៈប្រធានមន្ទីរសេដ្ឋកិច្ចតំបន់

២៥.៧.៧៨

៣- តាមោក អតីតៈប្រធានមន្ទីរពេទ្យតំបន់

ម៉ឹង តេង

៤- ឡាប៊ីន អតីតៈគណៈមន្ទីរពេទ្យតំបន់

៥- ផន អតីតៈគណៈវរៈកងទ័ពតំបន់

៦- ខឿន អតីតៈគណៈវរៈ១១៩

៧- កាត ហៅចន្ទសារ៉េន អតីតៈគណៈវរៈ កងទ័ពតំបន់ -

កម្លាំងទាំងអស់នេះ សុទ្ធតែនៅក្នុងខ្មែរសេរីការរបស់គ្រួសុខ ដែលមហាជនស្គាល់មុខថាជាអ្នកក្បត់បក្សច្បាស់ ។

បន្ទាប់មក ក្នុងខែ៩.១៩៧៥ ខ្ញុំបានទទួលការជំរុញពីបងជាថែមទៀត ឱ្យខ្ញុំអនុវត្តចាប់ អ្នកដែលនៅក្នុងខ្សែយួន និងនៅក្នុងខ្សែក្បត់បក្សមួយចំនួនទៀត ដែលបែកមុខច្បាស់ ៗ ហើយបងជា ឱ្យខ្ញុំចាប់អ្នកទាំងនេះ ឱ្យបានបន្ទាន់ ដើម្បីការ-ពារកម្លាំងដែលមិនទាន់បែក បានល្អ ៗ

រួចហើយ ខ្ញុំក៏អនុវត្តចាប់ បានជាបន្តបន្ទាប់ គឺ:

១- តាក់ ហៅសុគន្ធ អតីតៈប្រធានស្រុកកោះធំ
២- ឈុនគ្រី ហៅខៀវសំអាត ■
៣- ឡឹក ហៅយ៉ែមសឿង អតីតៈប្រធានស្រុកស្អាង
៤- ង៉ែ ហៅសុង៉ែមុនី អតីតៈប្រធានស្រុកលើកដែក
៥- អ៊ុង យេន អតីតៈគណៈស្រុកកៀនស្វាយ
៦- ផា អតីតៈគណៈមន្ទីរពេទ្យតំបន់
៧- ធីម អតីតៈគណៈមន្ទីរផ្គត់ផ្គង់តំបន់
៨- ឌឹម អតីតៈ ក្រុមដឹកជញ្ជូនតំបន់
៩- ទុំ អតីតៈ ក្រុមមន្ទីរយោធាតំបន់
១០- សុវណ្ណទៀ ■
១១- ហម មាន អតីតៈគណៈអនុសេនាធំ កងទ័ពតំបន់
១២- ប្រាច ■

រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានរៀបចំ ធ្វើសំណុំរឿង យកចំលើយពីអ្នកទាំងអស់នេះបានមួយចំនួន ហើយក៏បានបញ្ជូនមកអង្គការសន្តិបាលក្រុង តាមការណែនាំរបស់បងជា ហើយដែលឈ្មោះម៉ុន-បានទៅទទួលយកផ្ទាល់ ដែលការបញ្ជូននោះ បានធ្វើជាបន្តបន្ទាប់គ្នា ៗ តែមានខ្លះឈឺ ហើយស្លាប់នៅសន្តិសុខតំបន់ ហើយខ្លះទៀត មិនទាន់បានបញ្ជូនមកអង្គការសន្តិបាលក្រុង ៗ

២៥.៧.៧៨
ម៉ឹង តេង

ក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៥នោះ នៅជិតចុងឆ្នាំ គ្រូជ្រាងបានទៅជួបខ្ញុំនៅមន្ទីរ-តំបន២៥ ៗ ពេលនោះ គាត់ទៅទាក់ទងស្នើយកឈ្មោះស្រេង ដែលជាកម្លាំងក្នុង-ខ្សែរបស់គាត់ ឱ្យទៅនៅធ្វើការក្នុងរោងចក្រនៅ នៅជីផ្ទ កៀនស្វាយវិញ ៗ

ឈ្មោះស្រេង ជាសមាសភាពស្រុកស្នាញ ដែលបែករឿងសីលធម៌កាលពីឆ្នាំ១៩៧៤ ហើយដែលគ្រូហ៊ាង បានដកឱ្យទៅនៅក្នុងកងបង្កបង្កើនផលរបស់តំបន់វិញ ដើម្បីការពារកម្លាំង ។ ហើយមូលហេតុ ដែលគ្រូជាងស្នើយកឈ្មោះស្រេងពេលនោះ ព្រោះគាត់ឃើញសភាព-ការណ៍នៅក្នុងតំបន់តានតឹង ខ្លាចប៉ះពាល់ខូចខាតដល់កម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់គាត់ ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានប្រគល់ឈ្មោះស្រេងនោះ ឱ្យទៅគ្រូជាង ហើយគាត់ក៏បានយកទៅធ្វើការជាយមួយគាត់ នៅរោងចក្ររដ្ឋ នៅដីឥដ្ឋ រហូតមក ។

បន្ទាប់មក បងជា បានណែនាំឱ្យខ្ញុំ ចាប់ស្រីម្នាក់ឈ្មោះពៅ យកទៅកំទេច។ ស្រីនេះ ផ្ទះនៅក្នុងឃុំសំពៅពូន ស្រុកកោះធំ ។ ហើយជាស្រីមេម៉ាយ អាយុជាង៣០ឆ្នាំ មានកូនប្រុសមួយ ។ ហើយមូលហេតុចាប់ ដោយឈ្មោះពៅនេះ ដើរនិយាយឱ្យបែកការពីរឿងរ៉ាវខូចសីលធម៌ជាមួយគ្រូសុខ និងប៉ាប៉ុន ។ ហើយដែលបងជា ឱ្យចាប់វាយកទៅកំទេច គឺដើម្បីការពារ-កិត្តិយសប៉ាប៉ុន ដែលនៅកំពង់បំពេញភារកិច្ចសព្វថ្ងៃ ។ រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានអនុវត្តសេចក្តីសំរេចរបស់បងជា ដោយបានចាប់ស្រីនោះ ទៅសន្តិសុខ រួចធ្វើសំណុំរឿង ហើយស្នើបងជាសំរេច រួចកំទេច ។

ហើយនៅចុងឆ្នាំ១៩៧៥នោះ បងជា បានឱ្យខ្ញុំប្រមូលកម្លាំងដែលមាននៅសល់ ហើយដែលមិនទាន់បែកមុខ ឱ្យយកទៅគ្រប់គ្រងអប់រំផ្ទាល់នៅសន្តិសុខ ។ គោលបំណង គឺដើម្បីការពារកម្លាំងទាំងនោះសំរាប់ចូលរួមក្នុងផែនការវាយបក្ស នៅថ្ងៃខាងមុខ ។ កម្លាំងទាំងអស់នោះ គឺ:

១- ប៉ា ប៉ុន	អតីត:គណៈស្រុកកោះធំ	៧- តាខែម	គណៈមន្ទីរសន្តិសុខតំបន់
២- ប	អតីត:គណៈឃុំកោះធំ	៨- បុន	អតីត:ក្រុមឡូតិ៍នេ-សាទ
៣- តាអួន	〃 គណៈស្រុកកៀន-ស្វាយ	៩- ផល	〃
៤- ផៃហម	〃 〃	១០- យូក	អតីត:គណៈស្រុកលើក-ដែក
៥- គ្រាក់	អតីត:ក្រុមឡូតិ៍នេសាទ	១១- នេង	〃 គណៈឃុំព្រែកថ្មី
៦- ចំរើន	គណៈកសិដ្ឋានសន្តិសុខតំបន់		

២៥.៧.៧៨

ម៉ឹង តេង

កម្លាំងទាំង១១នាក់នេះ ខ្ញុំបានយកទៅដាក់អប់រំ នៅក្នុងកសិដ្ឋានរបស់សន្តិសុខ ហើយបានចាត់តាំង និងណែនាំតាខែម ឱ្យក្ដាប់ និងគ្រប់គ្រងផ្ទាល់ ។

បន្ទាប់មក បងជា បានឱ្យខ្ញុំរៀបចំប្រមូលយុវជននៅជុំវិញមន្ទីរតំបន់ ឱ្យបានមួយ-កងអនុសេនាធំ ដើម្បីយកទៅពង្រីកកងទ័ពតំបន់ ។
បងជា បានប្រាប់ខ្ញុំអំពីមូលហេតុនៃការពង្រីកកងទ័ព គឺជាការរៀបចំពង្រីកបណ្ដើរៗ ដើម្បីត្រៀមសំរាប់ផែនការវាយបក្ស ថ្ងៃខាងមុខ ។ រួចហើយ ខ្ញុំក៏ប្រមូលយុវជនបាន៨០នាក់ - ហើយខ្ញុំយកទៅអប់រំណែនាំថែមមួយចំនួន រួចក៏បញ្ជូនឱ្យទៅឈ្មោះសាឯម គណៈវរៈកងទ័ព-តំបន់ ដើម្បីរៀបចំចាត់តាំងបញ្ចូលទៅក្នុងកងទ័ព ។

រួចហើយ បងជា បានឱ្យខ្ញុំរៀបចំកម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ ដែលកសាងបាននៅសន្តិសុខ ដើម្បីចាត់តាំងបញ្ចូលបង្កប់ទៅក្នុងកងទ័ពតំបន់ សំរាប់ត្រៀមកម្លាំងយូរអង្វែង ដើម្បីផែន-ការវាយបក្សនៅថ្ងៃខាងមុខ ។
បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានរៀបចំតាមការណែនាំរបស់គាត់ បានចំនួន ៧នាក់ គឺ:

១- ឈ្មោះ ម៉ុត
២- " ហន
៣- " ង៉ែត
៤- " ឈឺន
៥- ឈ្មោះ រិន
៦- " ថេង
៧- " ម៉ឺន

រៀបចំហើយ ខ្ញុំក៏បានណែនាំភារកិច្ចមួយចំនួន ឱ្យអ្នកទាំង៧នោះ អនុវត្តក្នុងកងទ័ព ដើម្បីត្រៀមលក្ខណៈសំរាប់ផែនការវាយបក្ស :

១- ឱ្យខិតខំក្ដាប់ និងកសាងកម្លាំងនៅក្នុងកងទ័ព
២- ឱ្យបំផុសញាតុភាពសេរីនៅក្នុងកងទ័ព និងស៊ីផឹកអាវ៉ាសែ
៣- ឱ្យបំផ្លិចបំផ្លាញអាវុធ និងគ្រាប់រំសេវ

២៥.៧.៧៨
ម៉ឹង តេង

រួចហើយ ខ្ញុំបានណែនាំអ្នកទាំង៧នោះ ឱ្យស្គាល់ឈ្មោះសាឯម ,, ឡេញ និង លន់ ដែលជាគណៈវរៈកងទ័ពតំបន់ ហើយនៅក្នុងខ្សែក្បត់បក្សជាមួយគ្នា ដើម្បីបានទាក់ទងធ្វើការងារប្រឆាំងបក្សនៅក្នុងកងទ័ព ។ រួចហើយ ខ្ញុំក៏ប្រគល់អ្នកទាំង៧នេះទៅបងជា ហើយក៏យកទៅចាត់តាំងក្នុងកងទ័ព នាទីជាគណៈអនុសេនាធំទាំងអស់ ។

នៅខែ ១២.១៩៧៥ បងជា បានណែនាំខ្ញុំឱ្យស្គាល់កម្លាំងនៅក្នុងតំបន់ទាំងអស់ ដែលសុទ្ធតែនៅក្នុងខ្សែក្បៀតបក្សជាមួយគ្នា ដើម្បីឱ្យខ្ញុំងាយទាក់ទងធ្វើការងារក្នុងសកម្មភាពប្រឆាំបក្ស ។ ការណែនាំនេះ គ្រាន់ជាការបញ្ជាក់ថែម ព្រោះខ្ញុំក្តាប់បានច្រើនហើយ កម្លាំងទាំងអស់នោះ គឺ:

១-	បងស៊ិត	លេខាស្រុកកោះធំ	៧- សាងម	គណៈវរៈកងទ័ពតំបន់
២-	បងគ្រុយ	លេខាស្រុកកណ្តាលស្ទឹង	៨- ឡៀញ	"
៣-	ម្រ៉ា	សមាជិកមន្ទីរតំបន់	៩- លន់	"
៤-	សារ៉ន	គណៈកសិដ្ឋានតំបន់	១០- ហុង	ប្រធានសេដ្ឋកិច្ចតំបន់
៥-	ពេង	គណៈឡូតិនេសាទតំបន់	១១- ជាគឹមអេង ហៅជា	ប្រធានមន្ទីរស្រុកកណ្តាលស្ទឹង
៦-	សោម	"		

កម្លាំងទាំងអស់នេះ គឺសល់ពីការបោសសំអាត ដែលជាកម្លាំងមិនទាន់បែកមុខ ដែលត្រូវបន្តអនុវត្តភារកិច្ចតទៅទៀត ដើម្បីត្រៀមលក្ខណៈសំរាប់ផែនការវាយបក្ស ។

ខែ ១.១៩៧៦ ខ្ញុំបានជួបបងណាត នៅមន្ទីរតំបន់ កន្លែងបងជា នៅតាខ្មៅ ។ ពេលនោះ ជួបគ្នានៅពេលយប់ ដែលបងណាតទៅដល់កន្លែងបងជា ម៉ោង៧យប់ ។ រួចហើយ បងជា ក៏បានពិភាក្សា ជាមួយបងណាត និង ខ្ញុំ ។ នៅពេលយប់នោះ មានតែ បងជា បងណាត និងខ្ញុំ ។

ពេលនោះ បងណាត បានពិភាក្សា និងណែនាំបងជា និងខ្ញុំឱ្យរៀបចំលក្ខណៈឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ត្រៀមឱ្យស្រួលសំរាប់ផែនការវាយបក្ស គឺ:

១- ឱ្យត្រៀមកម្លាំងកងទ័ព ដោយខំក្តាប់ និងពង្រឹងកម្លាំងដែលមាននៅក្នុងតំបន់ ហើយពង្រីកថែមទៀតឱ្យបានច្រើន

២- ឱ្យខំក្តាប់ និងពង្រឹងកម្លាំងប្រជាជន ដោយខំបំផុសទំនាស់ក្នុងសហករណ៍

៣- ឱ្យត្រៀមខាងសេដ្ឋកិច្ច អង្ករ អំបិល ឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់

៤- ឱ្យត្រៀម សំភារៈពេទ្យ និងថ្នាំពេទ្យឱ្យបានច្រើន សំរាប់ប្រើប្រាស់បានគ្រប់គ្រាន់នៅថ្ងៃដែលផែនការកំណត់ត្រូវផ្ទុះ ។

២៥.៧.៧៨

ម៉ឹង តេង

បន្ទាប់មក នៅក្នុងខែ១.១៩៧៦នោះ បងជាក៏បានណែនាំខ្ញុំឱ្យចុះទៅជួប - វៀតណាម ដើម្បីទាក់ទងស្នើជំនួយ ជាអំបិល និងថ្នាំពេទ្យ ។ ពេលនោះ ខ្ញុំមាននាទីជាគណៈទាក់ទងតំបន់២៥ ជាមួយនិងវៀតណាម ខែត្រទឡុងចូវទៀង ។
រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានទៅជាមួយឈ្មោះហុង ប្រធានសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ដើម្បីទៅជួបអាទ៊ីបម៉ាប់ - នៅឯមន្ទីរគណៈទាក់ទង ជិតព្រំដែនកម្ពុជា-វៀតណាម ។
ពេលនោះ ខ្ញុំក៏បានជួបអាទ៊ីបម៉ាប់ រួចក៏បានពិភាក្សាស្នើឱ្យខាងវៀតណាមជួយឧបត្ថម្ភ នូវអំបិល និងថ្នាំពេទ្យ តាមទិសដែលបងជា ណែនាំ តែមិនបានកំណត់ចំនួន ។
អាទ៊ីបម៉ាប់ ក៏បានទទួលការទាក់ទងស្នើជំនួយនេះ ដើម្បីយកទៅរាយការណ៍ស្នើដល់គណៈ - ខែត្រ ដើម្បីសំរេច ។ ហើយ អាទ៊ីបម៉ាប់ បញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំ ថានឹងផ្តល់ដំណឹងឱ្យខ្ញុំ - ក្រោយពេលបានសេចក្តីសំរេចពីគណៈខែត្ររួចហើយ ។

ហើយនៅក្នុងខែ១.១៩៧៦នោះដែរ បងជាក៏បានណែនាំខ្ញុំឱ្យបន្ថែមកម្លាំងដល់ទៀលលិញ ដែលជាអនុលេខាស្រុកលើកដែក ។ មូលហេតុ ដោយស្រុកនេះជាមូលដ្ឋានថ្មី - ដែលតាលិញក្តាប់មិនទាន់បាន ហើយក៏ខ្វះកម្លាំងសំរាប់ រួមជំរុញសកម្មភាពប្រឆាំងបក្ស - បានខ្លាំងផង ។
រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានរៀបចំ កម្លាំង៣នាក់ គឺ:

១-ឈ្មោះស្រាយ ២-ឈ្មោះ ឌឿន ៣-ឈ្មោះ ហ៊ិន

ហើយខ្ញុំក៏បានឧទ្ទេសនាមជូនទៅអង្គការស្រុកលើកដែក ដើម្បីរៀបចំចាត់តាំងប្រគល់ - ភារកិច្ចនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ហើយពេលនោះ អង្គការស្រុកបានចាត់តាំងកម្លាំងទាំងនោះ - ឱ្យទទួលជាគណៈឃុំ ។ តាលិញ ក៏បានកម្លាំងទាំង៣នោះ រួមក្តាប់កម្លាំងប្រជាជននៅក្នុងមូលដ្ឋាន ដើម្បីជំរុញចលនាប្រឆាំងបក្សកាន់តែបានខ្លាំង ។ ហើយកម្លាំងទាំង៣នោះ ខ្ញុំក៏បានឧទ្ទេសនាមឱ្យតាលិញបន្ថែមទៀត ដើម្បីតាលិញកាន់តែក្តាប់បានច្បាស់ ងាយដឹកនាំធ្វើសកម្មភាពក្នុងមូលដ្ឋាន ។

២៥.៧.៧៨
ម៉ុង តេង

បន្ទាប់មក បងជា បានឱ្យខ្ញុំរំសាយកសិដ្ឋានរបស់តំបន់មួយ នៅក្នុងស្រុកលើកដែកទៀត ដើម្បីឱ្យខ្ញុំយកកម្លាំងក្នុងកសិដ្ឋាននេះ បន្ថែមឱ្យតាលិញ ។

កម្លាំងក្នុងកសិដ្ឋាននេះ មានជិត២០០នាក់ ខ្ញុំចាំមិនច្បាស់ ដែលសុទ្ធជាសមាសភាពសេរី ដែលតាលិញផ្ដាប់បានក្ដាប់រួចហើយ កាលគាត់ជាប្រធានមន្ទីរ២៥ ។ បងជា ឱ្យតាលិញ យកកម្លាំងនេះទៅដាក់ក្នុងមូលដ្ឋានបញ្ចូលជាមួយប្រជាជន ដើម្បីអូសទាញកម្លាំងប្រ-ជាជន ។ ហើយប្រជាជនក្នុងស្រុកលើកដែក ភាគច្រើនជាប្រជាជនថ្មី ដែលងាយ-អូសទាញ ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានទៅជួបអង្គការស្រុកលើកដែក រួចក៏បានប្រគល់ទាំងកសិដ្ឋាន ទាំង-កម្លាំងមនុស្សទាំងអស់ដែលធ្វើការនៅក្នុងកសិដ្ឋាននេះ តាមការណែនាំរបស់បងជា ។ រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានឧទ្ទេសនាមសម្ងាត់ ឱ្យតាលិញក្ដាប់បានថែមទៀត អំពីកម្លាំងក្នុងកសិដ្ឋាន នេះ ដើម្បីតាលិញយកទៅពង្រាយឱ្យនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ។

ហើយនៅក្នុងខែ១១.១៩៧៦នោះ ពេលនោះបងជាហៅខ្ញុំទៅធ្វើការនៅ មន្ទីរតំបន់ នៅតាខ្មៅ ខ្ញុំក៏បានជួបបងណាតទៀត ។ ពេលនោះ ជួបគ្នានៅពេល-ថ្ងៃរសៀល ដែលមានបងណាត បងជា ហើយនិងខ្ញុំ ។

ពេលនោះ បងណាត បានណែនាំបងជា និងខ្ញុំ អំពីភារកិច្ចសំខាន់ទៀត ដែលត្រូវយកចិត្ត ទុកដាក់ គឺ:

១- ឱ្យខិតខំប្រមូលក្ដាប់យុវជនទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងតំបន់ ហើយអប់រំ-កសាង ដើម្បីត្រៀមបញ្ចូលជាកងទ័ពឱ្យបានច្រើន ក្នុងពេលដែលផែនការវាយបក្រ ដល់ពេលកំណត់ ។

២- ឱ្យរៀបចំប្រមូលអាវុធ ដែលមានប្រើប្រាស់នៅក្នុងតំបន់ លើកលែងតែ-ខាងកងទ័ព ដើម្បីយកទៅលាក់ត្រៀមទុកឱ្យហើយស្រេច ។

២៥.៧.៧៨

រួចហើយ ឱ្យធ្វើការទាក់ទងជាមួយវៀតណាម ដើម្បីរកអាវុធ គ្រាប់រំសេវថែម ។

ម៉ឹង តេង

៣- ឱ្យខំបំផុសទំនាស់នៅក្នុងសហករណ៍ ធ្វើឱ្យប្រជាជនប្រឆាំងជាមួយអង្គការ-គ្រប់ពេល ដើម្បីត្រៀមកម្លាំងនេះ សំរាប់រួមវាយបក្រនៅពេលផែនការត្រូវផ្ទុះ ។ រួចហើយ បងណាតបានបញ្ជាក់ថែមអំពីការងារទាំងអស់នេះ ត្រូវអនុវត្តបន្ទាន់ ហើយម៉ត់-ចត់ ដើម្បីធ្វាស់ការជាស្រេចលើកិច្ចដំណើរការរបស់ផែនការ ។

បន្ទាប់មក នៅក្នុងខែ១.១៩៧៦នោះ បងផា ក៏បានជំរុញខ្ញុំឱ្យខិតខំអនុវត្តភារកិច្ចទាំងអស់ ។ ហើយសំខាន់ គឺឱ្យខ្ញុំចុះទៅជួបវៀតណាម ដើម្បីទាក់ទងស្នើជំនួយជាអាវុធ ដើម្បីយកមកទុកត្រៀមឱ្យបានច្រើន ហើយឱ្យស្នើទាំងអាវុធធុនធ្ងន់ខ្លះផង ។ រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានទៅជួបអាច្បាថាវ នៅទីស្នាក់ការរបស់គណៈទាក់ទងវៀតណាម នៅទ្លងបិន ។

ពេលនោះ ខ្ញុំបានស្នើអាច្បាថាវ ឱ្យជួយផ្តល់អាវុធធុនអាកាចំនួន២០០ដើម អាវុធធុនធ្ងន់កាណុង៦០ម.ម.ចំនួន៤ដើម និងធុនកាណុង៨០ម.ម.ចំនួន២ដើម ។

រួចហើយ អាច្បាថាវ ក៏បានទទួលសេចក្តីស្នើដែលខ្ញុំបានលើកឡើងនេះ ដើម្បីយកទៅរាយការណ៍ និងស្នើដល់គណៈខែត្រទ្លងចូវទៀង ដើម្បីសំរេច ។ ហើយអាច្បាថាវបញ្ជាក់ថា នឹងឱ្យដំណឹងមកខ្ញុំវិញ ក្រោយពីបានសេចក្តីសំរេចពីគណៈខែត្ររួចហើយ ។

បន្ទាប់មក ក្នុងខែ២.១៩៧៦ ខ្ញុំបានណែនាំដល់គ្រប់អង្គភាពនៅជុំវិញមន្ទីរតំបន់ ឱ្យប្រមូលអាវុធទាំងអស់ ដែលប្រើប្រាស់នៅតាមអង្គភាព ។ ហើយឱ្យទុកប្រើតែក្នុងមួយអង្គភាព ២ ឬ ៣ ដើមប៉ុណ្ណោះ លើកលែងតែខាងសន្តិសុខ ឱ្យទុកប្រើចំនួន២០ដើម។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏ប្រមូលបានជាង៥០ដើម ដែលភាគច្រើនប្រមូលបានមកពីខាងទ្លូតិនេសាទដែលកន្លងមក សុខប៊ុតចំរើនគ្រប់គ្រងផ្ទាល់ ហើយដែលភាគច្រើនជាអាវុធធុនអាកា ។

រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានឱ្យនាំអាវុធនោះ ទៅប្រគល់ឱ្យឈ្មោះម្រ៉ា រៀបចំជូតលាង ហើយលាក់ទុកឱ្យបានស្អាតល្អ ។ ខ្ញុំបានឱ្យម្រ៉ាទុកជាសម្ងាត់ នៅឃ្លាំងជិតមន្ទីរ២៥ ។

នៅក្នុងខែ២.១៩៧៦នោះ ខ្ញុំបានជួបបង "វ" នៅភ្នំពេញ ។ ពេលនោះ

២៥.៧.៧៨ ខ្ញុំមានភារៈជូនដំណើរគណៈប្រតិភូពាណិជ្ជកម្មវៀតណាម មកភ្នំពេញ ។ ហើយខ្ញុំ ក៏ស្នាក់

នៅពាណិជ្ជកម្មរដ្ឋ កន្លែងបង "វ" មួយយប់ ។

ម៉ុង តេង ពេលនោះ បង "វ" ណែនាំខ្ញុំ ឱ្យខិតខំរក្សាការសម្ងាត់ថែមទៀត ទាំងការទាក់ទងទាំងការនិយាយស្តី ។ ហើយបង "វ" បានបញ្ជាក់ខ្ញុំច្បាស់ទៀតកុំឱ្យមានទាក់ទងចេញចូលជួបតាជ័យឱ្យសោះ ព្រោះតាជ័យជាកម្លាំងដែលបែកមុខច្បាស់ ។

រួចបង "ន" បានបញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំថា តាជ័យ កំពង់ត្រូវអង្គការ តាមដានពិនិត្យសកម្មភាព ទាក់ទង ។ គាត់ប្រាប់ខ្ញុំ មិនឱ្យទាក់ទងជាមួយតាជ័យ គឺដើម្បីការពារកម្លាំង ។ គាត់បញ្ជាក់ទៀតថា បើខ្ញុំនៅតែមានការទាក់ទងជាមួយតាជ័យ នោះច្បាស់-ជាត្រូវបែកមុខដែរ ដែលនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់ការប្រមូលកម្លាំងសំរាប់ផែនការវាយបក្ស នៅថ្ងៃខាងមុខ ។ តែបើចាំបាច់ត្រូវជួប បង "ន" ណែនាំខ្ញុំឱ្យប្រុងប្រយ័ត្នបំផុត ។

បន្ទាប់មក នៅក្នុងខែ២.១៩៧៦ បងជា បានឱ្យខ្ញុំខំរៀបចំចាត់តាំងកម្លាំងក្នុង ខ្មែររបស់ខ្ញុំ ចូលទៅក្តាប់កម្លាំងមហាជននៅក្នុងផ្នែកឡូតិ៍នេសាទ ។ មូលហេតុ ដោយ កម្លាំងដឹកនាំនៅផ្នែកឡូតិ៍ពីមុនមកត្រូវបែកមុខ ។ នៅសល់ ឈ្មោះហេង និងសោម - តែ២នាក់ ដែលក្តាប់កម្លាំង និងក្តាប់ការងារ មិនបានល្អ ។ ហើយអ្នកទាំង២នេះ មិន សូវមានឥទ្ធិពលដឹកនាំ ដោយមហាជនស្គាល់ជាខ្មែររបស់សុខប៊ុតចំរើនច្បាស់ ។
បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានរៀបចំចាត់តាំងឈ្មោះ ជាម ឈ្មោះស្រេង ឈ្មោះឯន និង ម៉េង ឱ្យចូលទៅក្តាប់កម្លាំងទាំងអស់នៅក្នុងផ្នែកឡូតិ៍ ដើម្បីអប់រំកសាងយកជាកម្លាំង សំរាប់ រួមសំរេចផែនការវាយបក្ស ។ ហើយកម្លាំងទាំងអស់នេះ សុទ្ធតែធ្លាប់កាន់អាវុធជាកង ការពារឡូតិ៍នេសាទកាលពីក្នុងសង្គ្រាម ។

រួច នៅក្នុងខែ២.១៩៧៦ដែរ ខ្ញុំបានប្រមូលកម្លាំងយុវជនទាំងអស់នៅជុំវិញ-មន្ទីរតំបន់ យកទៅដាក់មូលនៅក្នុងកសិដ្ឋាន២របស់តំបន់ គឺកសិដ្ឋានមួយនៅក្នុងឃុំសំពៅពូន និងមួយទៀត និងមួយទៀតនៅក្តុលក្រញ៉ាញ់ក្នុងឃុំត្រើយស្លា ដែលជាកសិដ្ឋានរបស់សន្តិសុខ។ ពេលនោះ ខ្ញុំដាក់កម្លាំងយុវជនជិត២០០នាក់នៅកសិដ្ឋានសំពៅពូន ដោយចាត់តាំង - ឈ្មោះសារ៉ន ឱ្យនៅគ្រប់គ្រង និងអប់រំផ្ទាល់ ។ ហើយនៅខាងក្តុលក្រញ៉ាញ់ ដាក់ កម្លាំង១២០នាក់ ដោយឱ្យតាខែម គ្រប់គ្រង និងអប់រំ ។
កម្លាំងទាំងអស់នេះ គឺបងជា ណែនាំឱ្យប្រមូល ដើម្បីកសាងត្រៀមសំរាប់ពង្រីកកងទ័ព នៅថ្ងៃខាងមុខ ក្នុងពេលដែលផែនការវាយបក្ស ដល់កំណត់ត្រូវផ្ទុះ ។
ហើយកម្លាំងក្នុងកសិដ្ឋានទាំង២នេះ សុទ្ធតែបានបំពាក់ធាតុសេរី ភ្លើតភ្លើន ដែលប្រឆាំង និងមាគ៌ារបស់បក្ស ។

២៦.៧.៧៨
ម៉ុង តេង

នៅក្នុងខែ ២.១៩៧៦នោះ បងស៊ិត ដែលជាលេខាស្រុកកោះធំ ហើយនិងខ្ញុំ បានទៅផ្ទះតាជ័យ នៅភ្នំពេញអស់មួយយប់ ។ ពេលនោះ បងស៊ិត និងខ្ញុំ បានចូលទៅជួបតាជ័យ នៅកសិដ្ឋានរដ្ឋ នៅអង្គរជ័យក្នុងស្រុកកៀនស្វាយ លុះពេលព្រលប់ ទើបជិះឡានជាមួយតាជ័យទៅផ្ទះនៅភ្នំពេញ ។

ពេលយប់នោះ គាត់បានណែនាំបងស៊ិត និងខ្ញុំ ឱ្យខិតខំថែរក្សាសាមគ្គីភាពរវាងកម្លាំងទាំងអស់ ដែលមាននៅសល់ក្នុងតំបន់ ហើយជួបពង្រឹងគ្នាឱ្យជាប់ ។ រួចហើយ គាត់ណែនាំឱ្យខំពង្រីកកម្លាំងថ្មីថែមទៀត ទាំងកម្លាំងប្រជាជន ទាំងយុវជន-នារី ដើម្បីឱ្យបានកម្លាំងធំ ។

រួចនៅពេលយប់នោះ តាជ័យពង្រឹងជំហរបងស៊ិត និងខ្ញុំ ឱ្យប្រយុទ្ធសំរេចផែនការឱ្យបាន ដោយមិនត្រូវទុកឱ្យបក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជា ដឹកនាំប្រជាជនតាមផ្លូវសមូហភាពនោះដាច់ខាត ។

នៅខែ៤.១៩៧៦ ខ្ញុំត្រូវអង្គការ ដកនាទីចេញពីមន្ទីរតំបន់ និងពីសន្តិសុខ ។ មូលហេតុ ដោយរឿងអាវ៉ាសែរបស់ខ្ញុំ ដែលបានទាក់ទងខូចសិលធម៌ជាមួយនារីសៀន កាលពីឆ្នាំ១៩៧៥នោះ បែកសុះសាយនៅក្នុងសន្តិសុខ ។

អង្គការក៏បានដកខ្ញុំចេញ ហើយឱ្យទៅនៅស្រុកកៀនស្វាយ ដើម្បីកសាងខ្លួនជាថ្មីឡើងវិញ ។ ពេលនោះ អង្គការស្រុក ក៏បានឱ្យខ្ញុំទទួលការងារ ខាងទំនប់ ប្រឡាយ និងរៀបចំឈណាង់ចាត់ចែងទឹក ។

ខ្ញុំ ក៏បានទទួលការងារថ្មី នៅក្នុងស្រុកកៀនស្វាយ តាំងពីខែ៤.១៩៧៦នោះមក ។

២៦.៧.៧៨ ហើយពេលនេះ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ជូនបក្សជ្រាប អំពីសាស្ត្រាចារ្យឈ្មោះ កង ឈុំ ដែលជាខ្មែរសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំនៅភ្នំពេញ ។ គឺក្រោយពេលរំដោះភ្លាម ខ្ញុំបានទៀងទៅស្កាត់រកគាត់នៅតាមស្រុកកៀនស្វាយដែលជាផ្លូវធ្វើដំណើរចុះមក និងនៅតាមស្រុកលើកដែកដែលជាស្រុកកំណើតរបស់គាត់ ។ តែប្រពន្ធខ្ញុំឈ្មោះចន្ទសារ៉េនដែលនៅភ្នំពេញ ហើយបានទៅដល់ផ្ទះខ្ញុំនៅស្រុកកោះធំ បានប្រាប់ខ្ញុំថា កង ឈុំ បាននាំគ្រួសារទៅស្រុកខាងប្រពន្ធ នៅស្រុកពាមរ៍ ខែត្រព្រៃវែង តាំងពីថ្ងៃចុះមកដំបូងម្លេះ ។

[signature]
ម៉ឹង តេង

ខែ ៥.១៩៧៦ ខ្ញុំបានទៅជួបតាជ័យ នៅកសិដ្ឋានរដ្ឋអង្គរជ័យ ។ គោលបំណង ដើម្បីរាយការណ៍អំពីផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ ដែលត្រូវអង្គការដកចេញពីមន្ទីរតំបន់ ឱ្យមកនៅស្រុកកៀនស្វាយ និងដើម្បីបានទទួលការណែនាំពីគាត់ជាថ្មីទៀត ។ ពេលនោះ ខ្ញុំក៏បានប្រាប់គាត់អំពីមូលហេតុ ដែលអង្គការបានដកខ្ញុំ និងអំពីការដែលខ្ញុំត្រូវមកនៅស្រុកកៀនស្វាយ ដើម្បីកសាងខ្លួនជាថ្មី តាមទិសរបស់អង្គការ ។

ពេលនោះ តាជ័យ ក៏បានណែនាំពង្រឹងស្មារតីខ្ញុំ ដោយបានឱ្យខ្ញុំឃើញភារកិច្ចដែលត្រូវអនុវត្តទៅទៀតនៅធ្ងន់ ។ គាត់ណែនាំខ្ញុំ ឱ្យខំក្តាប់ និងបន្តភារកិច្ចឱ្យកាន់តែខ្លាំងថែមទៀត ដើម្បីប្រមូលកម្លាំងធំឱ្យបានទាន់ពេល ។ ដូច តាជ័យបញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំ អំពីប្រជាជននៅក្នុងស្រុកកៀនស្វាយ ទាំងយុវជន-នារី សុទ្ធជាសមាសភាពថ្មីដែលទើបតែចេញពីក្រុងភ្នំពេញ ងាយក្តាប់ និងអូសទាញ ។

ដូចហើយ តាជ័យក៏បានណែនាំខ្ញុំឱ្យទាក់ទងជាមួយ ហមម៉េង ឱ្យបានជាប់ ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពនៅក្នុងស្រុកបានខ្លាំង ។ ពេលនោះ ហមម៉េង ជាគណៈស្រុកកៀនស្វាយ ។ ហើយគាត់ជាកម្លាំងនៅក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ និងខ្សែតាជ័យ ។

បន្ទាប់មក នៅក្នុងខែ៥.១៩៧៦ ខ្ញុំបានជួបគ្រូជាងនៅរោងចក្ររដ្ឋ នៅឃុំដីឥដ្ឋ ស្រុកកៀនស្វាយ ។ ពេលនោះ ខ្ញុំបានរាយការណ៍ឱ្យគាត់ស្តាប់បានអំពីផ្ទាល់ខ្លួនខ្ញុំ ដែលត្រូវមកនៅស្រុកកៀនស្វាយ និងអំពីកម្លាំងមួយចំនួនធំដែលត្រូវខូចខាតដោយបែកមុខ ហើយត្រូវអង្គការចាប់ខ្លួន ។

បន្ទាប់មក គ្រូជាង បានណែនាំខ្ញុំ អំពីភារកិច្ចដែលត្រូវអនុវត្តទៅមុខទៀត ។ គាត់បានសង្កត់ពេលនោះ អំពីការកសាងកម្លាំងថ្មីឱ្យបានច្រើន ។ ដូចហើយ គាត់ឱ្យខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍ចំពោះយុវជនដែលមានច្រើននៅក្នុងស្រុកកៀនស្វាយ ដែលសុទ្ធជាកម្លាំងងាយក្តាប់ និងអូសទាញ ។ បន្ទាប់មក គាត់ក៏ណែនាំខ្ញុំឱ្យទាក់ទងជាប់ជាមួយហមម៉េង ដែលជាគណៈស្រុក ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពក្នុងស្រុកមានប្រសិទ្ធិភាព ។

២៦.៧.៧៨

ម៉ឹង តេង

ដូចខែ៥.១៩៧៦នោះ ខ្ញុំក៏បានទៅជួបហមម៉េង ។. ពេលនោះ គាត់ជាគណៈស្រុកហើយទទួលភារៈឃុំភូមិធំ ។ ហើយខ្ញុំ ក៏បានជួបគាត់នៅមន្ទីរឃុំ ។

ពេលនោះ ហម ម៉េង បានណែនាំខ្ញុំឱ្យចុះក្ដាប់កម្លាំងដែលមានស្រាប់នៅក្នុងស្រុកកៀន - ស្វាយ ដើម្បីពង្រឹងថែម និងរួមធ្វើសកម្មភាព ។ ហើយគាត់ឱ្យខ្ញុំណែនាំកម្លាំងនោះធ្វើសកម្មភាពកសាងកម្លាំងក្នុងយុវជនស្រុកឱ្យបានច្រើន ។

កម្លាំងដែលមាននៅក្នុងស្រុកនោះ គឺ:

១- ឈ្មោះ ចាវ
២- " ទៀង
៣- " លឹម
៤- ឈ្មោះ អ៊ីញ
៥- " លីវ

កម្លាំងទាំង៥នេះ ហមម៉េង បានក្ដាប់និងពង្រឹងជាប់រហូតមក ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពប្រឆាំង - បក្ស នៅក្នុងស្រុកកៀនស្វាយ ។

ក្នុងខែ១៦.១៩៧៦ អង្គការស្រុក បានឱ្យខ្ញុំទៅវាស់រៀបចំដីធ្វើស្រែប្រាំងនៅឃុំប្រាសាទ ក្នុងស្រុកស្អាង ។ ពេលនោះ ខ្ញុំបានជួបឈ្មោះងន ដែលជាកម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ ហើយដែលខ្ញុំបានចាត់តាំងឱ្យក្ដាប់ទ្បូតិ៍នេសាទ កាលខ្ញុំនៅទទួលភារៈមន្ទីរតំបន់ ។ ឈ្មោះងន ក៏រាយការណ៍អំពីការងារ ដែលត្រូវជួបការលំបាកក្នុងការទាក់ទង តាំងពីខ្ញុំ - ត្រូវអង្គការដកចេញ ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានណែនាំឈ្មោះងន ឱ្យខំក្ដាប់ និងកសាងយុវជនដែលនៅក្នុងផ្នែកទ្បូតិ៍ដែលគាត់គ្រប់គ្រង ។ ហើយខ្ញុំបានបញ្ជាក់ប្រាប់គាត់អំពីកម្លាំងទាំងអស់នេះ គឺកសាងត្រៀម - សំរាប់ពង្រីកកងទ័ព ក្នុងផែនការវាយបក្សនៅពេលខាងមុខ ។

រួចហើយ ខ្ញុំបានឱ្យឈ្មោះងន ទាក់ទងជាមួយឈ្មោះហេង សោម និងតាខែម ឱ្យជាប់ ដើម្បីធ្វើការងារតទៅមុខ ។

២៦.៧.៧៨ ម៉ុង តេង ខែ០៧.១៩៧៦ ខ្ញុំជួបឈ្មោះលឹម នៅការដ្ឋានរៀបចំគំរោងជីកប្រឡាយ ពីស្ទឹងអង្គរជ័យ ទៅប្រាសាទតាយោ ។ ពេលនោះ ខ្ញុំ និងឈ្មោះលឹម ត្រូវអង្គការស្រុកចាត់តាំងឱ្យនៅវាស់រៀបចំគំរោងប្រឡាយនោះជាមួយគ្នា ។

ខ្ញុំ និងគាត់ ក៏បានពិភាក្សាលើកទិសសកម្មភាពដើម្បីប្រឆាំងនិងផែនការរបស់អង្គការ ។ ពេលនោះ ខ្ញុំនិងគាត់ក៏វាស់ដីសំរាប់គំរោងប្រឡាយនោះខុសពីចំណុចដែលត្រូវជីក ។

ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំក៏បានស្នើឱ្យកម្លាំងយុវជនមួយកងអនុសេនាធំ ទៅកាប់ទ្រូសព្រៃលើចំណុចដែលបានវាស់នោះ ។ លុះរយៈមួយអាទិត្យក្រោយមក ទើបខ្ញុំ និងលឹម ទាញកម្លាំងយុវជន-មួយកងនោះទៅកាប់ទីព្រៃលើចំណុចដែលត្រូវដីកវិញ ។ ហើយខ្ញុំ រាយការណ៍ថា ទីព្រៃក្រាស់ពេក មើលចំណុចមិនច្បាស់ បានជាវាស់ខុសចំណុច ។

ហើយក្នុងខែ៧.១៩៧៦នោះ ខ្ញុំបានជួបឈ្មោះអ៊ីញ នៅការដ្ឋានជីកប្រឡាយ ។ ពេលនោះ គាត់ដឹកនាំកម្លាំងយុវជនចុះទៅជីកប្រឡាយនោះ ។ ហើយខ្ញុំក៏បានពិភាក្សា និងណែនាំភារកិច្ចមួយចំនួន ដើម្បីគាត់អនុវត្តនៅក្នុងយុវជន ។ ភារកិច្ចនោះមាន :

១- ឱ្យខំអប់រំកសាងកម្លាំងក្នុងយុវជនឱ្យបានច្រើន

២- ឱ្យបំផុសចលនាយុវជន ឱ្យគេចវេសរត់ចោលកង និងឱ្យពុតត្បុត មិនព្រមចុះធ្វើការងារ

៣- ឱ្យបំផុសយុវជន ឱ្យបំផ្លិចបំផ្លាញ ឧបករណ៍ ចប ប៉ែល ពុគ្គី

បន្ទាប់មក ឈ្មោះអ៊ីញ ក៏បានបំផុសយុវជននៅក្នុងកង មានបាតុភាពរត់ចោលកងអស់ជាច្រើន ហើយរាល់ថ្ងៃ ។ ហើយកម្លាំងដែលពុតត្បុតមិនព្រមចុះធ្វើការ ក៏មានច្រើន រាល់ថ្ងៃ ។

ហើយក្នុងពេលជីកប្រឡាយនោះ ខ្ញុំបានជិតស្និត កសាងបានយុវជន២នាក់ បញ្ចូលបានមកជាកម្លាំងក្នុងខ្សែសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ ។ យុវជនទាំង២នោះ គឺ:

១- ឈ្មោះ ជ័យ

២- ឈ្មោះ ផន

យុវជនទាំង២នេះ នៅក្នុងកងរបស់ឈ្មោះអ៊ីញ ហើយដែលខ្ញុំបានរស់នៅកៀកកិតជាមួយគ្នាក្នុងពេលជីកប្រឡាយនោះ ។ ដូចហើយ ខ្ញុំកាន់តែបានស្និតស្នាលជាមួយយុវជនទាំង២នេះ-ហើយក៏បានទាក់ទង ដូចអប់រំកសាង ហើយក៏ខ្ញុំអូសទាញបញ្ចូលបានមកក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ ។

២៦.៧.៧៨ ជាចំណុចខ្សែរាយរបស់អ្នកទាំង២នេះ គឺសុទ្ធជាសមាសភាពក្រោយថ្ងៃ១៧.៤.៧៥ ហើយជា

មុឹង តេង អ្នកចូលចិត្តហ៊ឺហា សប្បាយ អំនួត មុខមាត់បុណ្យស័ក្តិ ហើយធុញទ្រាន់ចំពោះការងារពល-កម្ម ។ ខ្ញុំ ក៏បានណែនាំអប់រំ ដូចអូសទាញបាន ហើយបញ្ចូលមកក្នុងខ្សែសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ -នៅក្នុងខែ៧.១៩៧៦ ។ ដូចហើយ ខ្ញុំបានណែនាំឱ្យអ្នកទាំង២ ឱ្យខំបំផុស និងជំរុញចលនា-យុវជននៅក្នុងកង ធ្វើសកម្មភាពបង្កការស្មុកស្មាញក្នុងកងឱ្យបានខ្លាំងថែមទៀត ។

នៅខែ ៧.១៩៧៦នោះ ខ្ញុំបានទៅជួបតាជ័យម្តងទៀតនៅកន្លែងគាត់ ក្នុងកសិដ្ឋានអង្គរជ័យ ។ ហើយពេលនោះ ខ្ញុំក៏នៅជីកប្រឡាយជិតកន្លែងគាត់ស្រាប់ ។

ខ្ញុំបានជួបគាត់ពេលនោះ គឺគាត់ទើបតែត្រឡប់មកពីភូមិភាគបូព៌ាវិញ ។

ពេលនោះ គាត់បានណែនាំខ្ញុំ ហើយបំផុសស្មារតីប្រយុទ្ធភារកិច្ចរបស់ខ្ញុំថែមទៀត ដោយគាត់បានលើកបញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំ អំពីសភាពការណ៍របស់បក្សពលករ ដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិកាន់តែល្អប្រសើរ ដែលនឹងសំរេចផែនការបាន ក្នុងពេលឆាប់នេះ ។

តាជ័យ បញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំ អំពីកម្លាំងសំខាន់ៗខាងលើ បានត្រៀមជាស្រេច ដើម្បីវាយបុកមួយព្រឹប យកសំរេចផែនការ ។ គឺគណៈអចិន្ត្រៃយ៍ នៃមជ្ឈិមបក្សពលករ បានសំរេចឱ្យ ច័ន្ទ ចក្រី ដឹកនាំកម្លាំងកងទ័ព ទៅសំរេចផែនការវាយបក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជាដោយផ្ទាល់ គឺផែនការរំលំបក្សពលករ ធ្វើឱ្យបានឆាប់ ដើម្បីកុំឱ្យខាតពេលផង និងកុំឱ្យខូចខាតកម្លាំងច្រើនផង ។

រួចហើយ តាជ័យ បានណែនាំខ្ញុំឱ្យស្គាល់កម្លាំងដឹកនាំ នៅក្នុងគណៈអចិន្ត្រៃយ៍ នៃមជ្ឈិមបក្សពលករ គឺ :

១- តា ភឹម លេខាភូមិភាគបូព៌ា ជាលេខាមជ្ឈិម

២- តា "ក" អតីត: លេខាភូមិភាគពិសេស ជាអនុលេខា

៣- តា ជ័យ អតីត: លេខាតំបន់២៥ ជាសមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍

ហើយនៅមានសមាជិកច្រើនទៀត ដែលខ្ញុំចាំបានមួយចំនួន គឺ:

១- តាស៊ី គណៈភូមិភាគបស្ចិម

២- តាឈូក គណៈតំបន់២៤

៣- តាច័ន្ទ នៅបូព៌ា ស្តាប់ភារកិច្ចមិនបាន

៤- បង "វ" អតីត:ប្រធានមន្ទីរភាគពិសេស

៥- បងណាត អតីត:កងពល១២

៦- ច័ន្ទចក្រី អតីត:កងពល១៧៣

២៦.៧.៧៨ ក្នុងសមាសភាពគណៈមជ្ឈិមទាំងមូល មានលើសពីនេះទៀត តាមដែលតាជ័យប្រាប់ខ្ញុំ តែខ្ញុំចាំមិនអស់ ហើយក្នុងសមាសភាពនេះ ចំពោះអ្នកដឹកនាំដែលនៅខាងបូព៌ា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទេ ធ្លាប់ឮតែឈ្មោះប៉ុណ្ណោះ ។

ម៉ុង តេង

រួចហើយ តាជ័យណែនាំខ្ញុំ ឱ្យខំថែមទៀតក្នុងការអប់រំកសាងកម្លាំងក្នុងប្រជាជន និងយុវជន-នារី ដើម្បីបានជាកម្លាំង រួមសំរេចផែនការបោសសំអាតបក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជា នៅក្នុងមូលដ្ឋាន ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានចុះជាប់មហាជន នៅក្នុងចលនាជីកប្រឡាយ ដើម្បីបន្តអនុវត្តផែនការកសាងកម្លាំង សំរាប់រួមសំរេចផែនការរបស់បក្សពលករ ។

នៅក្នុងខែ៧.១៩៧៦នោះ ខ្ញុំបានជួបឈ្មោះយូរប៉ងគ្រី ហៅម៉ុន នៅមន្ទីរស្រុក-មួង និងនៅការដ្ឋានជីកប្រឡាយមួង ។ ហើយគាត់ ក៏បានណែនាំពង្រឹងខ្ញុំក្នុងពេលជួបគ្នាទាំង២លើកនោះ ឱ្យបន្តភារកិច្ចកាន់តែខ្លាំងទៀត ហើយសំខាន់ គឺការកសាងកម្លាំងយុវជន ដើម្បីត្រៀម សំរាប់ពង្រីកកងទ័ព ។ គាត់បានបញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំ អំពីគោលការរបស់-បងណាត គឺត្រូវពង្រីកកម្លាំងកងទ័ពថ្មីឱ្យបានច្រើន សំរាប់សំរេចផែនការវាយបក្ស ។ ហើយពេលជួបគ្នាលើកក្រោយ នៅការដ្ឋានជីកប្រឡាយ ឈ្មោះម៉ុនបានប្រាប់ខ្ញុំ អំពី ម៉ឹងឌែត បានទាក់ទងជាប់កៀកកិតជាមួយបងណាត ។ ហើយ ឌែត កំពង់មានសកម្មភាពរៀបចំលាក់-សំភារៈពេទ្យ និងថ្នាំពេទ្យ តាមការណែនាំរបស់បងណាត ដើម្បីត្រៀមសំរាប់ប្រើ -ប្រាស់ឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ក្នុងផែនការវាយបក្ស ថ្ងៃខាងមុខ ។

នៅខែ ៩.១៩៧៦ ខ្ញុំបានធ្វើសកម្មភាពប្រឆាំងនិងផែនការគូរផែនទីរបស់អង្គការស្រុកកៀនស្វាយ ។ ពេលនោះ អង្គការ កំណត់ជាផែនការឱ្យខ្ញុំគូរក្នុងមួយអាទិត្យឱ្យបាន-សំរេច ។ ហើយគំនូរផែនទីនោះ គឺសំខាន់គូរគំរោងទំនប់ ប្រឡាយ ប្រពន្ធភ្លឺស្រែឱ្យ-ខ្ចាត់ខ្ចែងពេញទូទាំងស្រុក សំរាប់ឱ្យអង្គភាពយុវជន និងនារី ព្រមទាំងប្រជាជនសហករណ៍ធ្វើសំណង់នោះ ។
ពេលនោះ ខ្ញុំធ្វើ រហូតជាងមួយខែ ទើបសំរេចគំនូរផែនទីនោះ ។

បន្ទាប់មក នៅក្នុងខែ៩.១៩៧៦នោះដែរ ខ្ញុំបានជួបឈ្មោះលីវ ពេទ្យស្រុក-កៀនស្វាយ ។ ឈ្មោះនេះ ជាគណៈមន្ទីរពេទ្យស្រុក ហើយជាកម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់ម៉ឹងឌែត។ ពេលនោះ ខ្ញុំបានណែនាំពេទ្យលីវ ឱ្យខិតខំធ្វើសកម្មភាពកសាងកម្លាំងនៅក្នុងមន្ទីរថែមឱ្យ

២៦.៧.៧៨ បានច្រើន ដើម្បីរួមធ្វើសកម្មភាពប្រឆាំងបក្សនៅក្នុងពេទ្យបានខ្លាំង ។ រួចហើយ ខ្ញុំណែនាំឱ្យពេទ្យលីវ បង្កទំនាស់រវាងប្រជាជនអ្នកជំងឺ និងបុគ្គលិកពេទ្យ ធ្វើ-ឱ្យមានសភាពស្មុគស្មាញជាប់ជានិច្ច ។

ម៉ឹង តេង

ខែ១០.១៩៧៦ ខ្ញុំបានជួបឈ្មោះចាវ និងឈ្មោះឡេង នៅក្នុងការដ្ឋានធ្វើ -ស្រែ នៅស្រែអំពិល ។ អ្នកទាំង២នេះ ជាគណៈវរៈកងយុវជនស្រុក ហើយពេលនោះ -កំពង់ដឹកនាំយុវជនធ្វើស្រែវស្សា ។

ពេលនោះ ខ្ញុំបានពិភាក្សា និង ណែនាំភារកិច្ចឱ្យអ្នកទាំង២នេះអនុវត្តក្នុងកងយុវជន ។ ភារកិច្ចទាំងនោះ គឺដូចគ្នា និងភារកិច្ច ដែលខ្ញុំណែនាំខាងយុវជនពីមុនរួចហើយ ។ តែភារកិច្ចបន្ថែមទៀតគឺ ខ្ញុំបានជំរុញឱ្យ ប៉ាវ និងឡេង បំផុសយុវជននៅក្នុងកង ឱ្យលួចគ្នា សំខាន់ គឺសំភារៈប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ខោ អាវ ដើម្បីធ្វើឱ្យមានទំនាស់នៅក្នុងកង។ រួចហើយ ខ្ញុំបានសង្កត់ថែម អំពីភារកិច្ចកសាងកម្លាំង ដែលត្រូវក្តាប់ និងកសាងឱ្យបានច្រើន សំរាប់ពង្រីកកងទ័ព នៅថ្ងៃខាងមុខ ។

ខែ១១.១៩៧៧ អង្គការស្រុកកៀនស្វាយ បានឱ្យខ្ញុំទៅទទួលសំណង់ទ្វារទឹកមួយ នៅព្រែកដូងក្នុងឃុំកំពង់ស្វាយ ស្រុកកៀនស្វាយ ។ ពេលនោះ អង្គការបានប្រគល់កម្លាំងឱ្យខ្ញុំ២០នាក់ ដើម្បីរួមសំរេចសំណង់នោះ ។ ហើយអ្នកទាំង២០នោះ សុទ្ធជាសមាសភាព ដែលអង្គការសិរិតសំរាំង ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានជិតស្និត ជាមួយឈ្មោះតុន និងឈ្មោះធួក ។ រួចខ្ញុំក៏បានអប់រំកសាង ហើយអូសទាញ បញ្ចូលបានមកក្នុងខ្សែរសេរីអារបស់ខ្ញុំ នៅក្នុង ខែ២.១៩៧៧ ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានណែនាំភារកិច្ចឱ្យអ្នកទាំង២នោះអនុវត្ត គឺ:

១- ឱ្យខំក្តាប់កសាងកម្លាំងក្នុងអង្គភាពសំណង់បន្តទៀត

២- ឱ្យបំផុសចលនា ពុតត្បុត គេចវេសការងារ

៣- ឱ្យបំផ្លិចបំផ្លាញ ឧបករណ៍ ស៊ីម៉ង់ ដែក ប៉ែល ចបកាប់

បន្ទាប់មក ក្នុងខែ៤.១៩៧៧ អង្គការស្រុកបានដកខ្ញុំពីសំណង់ទ្វារទឹកព្រែកដូង ហើយឱ្យទៅទទួលសំណង់ទ្វារទឹកមួយថ្មីទៀត នៅព្រែកប៉ុល ឃុំបន្ទាយដែក ។ ពេលនោះ អង្គការ ក៏បានប្រគល់កម្លាំងឱ្យខ្ញុំ៧០នាក់សំរាប់រួមសំរេចផែនការនោះ ។ ហើយកម្លាំងទាំងអស់នោះ ក៏សុទ្ធជាសមាសភាពដែលអង្គការសិរិតសំរាំងដែរ ។
បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានស្និតស្នាល ជាមួយកម្លាំងមួយចំនួន រួចខ្ញុំបានអប់រំកសាង ហើយមកដល់ខែ ៦-១៩៧៧ ខ្ញុំក៏បានអប់រំអូសទាញបញ្ចូលបានមកក្នុងខ្សែរសេរីអារបស់ខ្ញុំ ។

២៧.៧.៧៨

ម៉ឹង តេង

កម្លាំងទាំងអស់នោះ គឺ:

១- ឈ្មោះ ជិន	៣- ឈ្មោះ ផា	៥- ឈ្មោះ មៀច
២- " លី	៤- " ឈឹម	៦- " ស៊ឹង

រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានណែនាំភារកិច្ចឱ្យអ្នកទាំង៦នោះអនុវត្ត ដូចកម្លាំងខាងឈាំងទ្វារទឹក - ព្រែកផ្លូងដែរ ។ តែដោយនៅក្នុងឃុំបន្ទាយដែក ខ្វះស្បៀងអាហារ ខ្ញុំក៏បានណែនាំឱ្យអ្នកទាំងនោះបំផុសចលនានៅក្នុងអង្គភាពឈាំង ប្រឆាំងតវ៉ាពីរឿងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ ដែលមិនគ្រប់គ្រាន់ ។

ខែ៧.១៩៧៧ ខ្ញុំបានជួបឈ្មោះហុង នៅកន្លែងឈាំងទ្វារទឹកព្រែកប៉ុល ។ ឈ្មោះនេះ ជាប្រធានមន្ទីរតំបន់២៥ ហើយដឹកជញ្ជូនស៊ីម៉ង់យកទៅឱ្យការដ្ឋានឈាំងទ្វារទឹក ដែលខ្ញុំនៅទទួលភារៈទីនោះ ។ ពេលនោះ ឈ្មោះហុង បានពិភាក្សា ណែនាំខ្ញុំ ឱ្យខិតខំ - អនុវត្តភារកិច្ចកសាងកម្លាំងយុវជនជាសំខាន់ ឱ្យបានច្រើន ហើយឱ្យបានឆាប់ ។ ឈ្មោះហុង បញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំអំពីទិសរបស់បងជា ដែលត្រូវរៀបចំពង្រីកកងទ័ពជាសម្ងាត់ ត្រៀមពីចុងឆ្នាំ ១៩៧៧នេះទៅ ។

ខែ៧.១៩៧៧នោះដែរ បងជាបានទៅពិនិត្យឈាំងទ្វារទឹកព្រែកប៉ុល ហើយបានជួបខ្ញុំនៅទីនោះ ។ ពេលនោះ បងជាបានណែនាំខ្ញុំអំពីទិសសកម្មភាពដែលត្រូវអនុវត្តពីចុងឆ្នាំ១៩៧៧នេះ ដើម្បីរៀបចំលក្ខណៈសម្បត្តិសំរាប់ផែនការវាយបក្ស ។
រួច បងជា បញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំអំពីថ្ងៃកំណត់ ដែលបងណាតទើបបានណែនាំ គឺកំណត់ ខែ៤.១៩៧៨ ជាពេលសំរេចផែនការវាយបក្ស ។
ហើយក្នុងផែនការវាយ បងជាបានណែនាំខ្ញុំ អំពីភារកិច្ចដែលត្រូវអនុវត្ត គឺ:

១- ឱ្យខ្ញុំទាក់ទងជាមួយខាងផ្នែកយុវជន រៀបចំចំនួនត្រៀមនូវយុវជនដែលត្រូវបញ្ចូលធាកងទ័ពឱ្យស្រេច នៅចុងឆ្នាំ១៩៧៧នេះ ដើម្បីក្តាប់កម្លាំងបានច្បាស់ ។

២៧.៧.៧៨ ២- ឱ្យខ្ញុំទាក់ទងជាមួយ ហមម៉េង ដើម្បីត្រៀមកម្លាំងប្រជាជននៅក្នុងមូលដ្ឋាន សំរាប់រួមវាយចោសអាតបក្សក្នុងមូលដ្ឋាន ដល់ពេលផែនការកំណត់ផ្ទុះ ។

ម៉ឹង តេង ៣- បានឱ្យខ្ញុំទាក់ទងខាងពេទ្យ ដើម្បីត្រៀមសំភារៈ និងថ្នាំពេទ្យ ឱ្យបាន - ច្រើន សំរាប់ប្រើប្រាស់គ្រប់គ្រាន់ក្នុងពេលផែនការចាប់ផ្តើមផ្ទុះនោះ ។
រួចហើយ បងជា ក៏បានចេញដំណើរពីការដ្ឋានព្រែកប៉ុល ហើយទៅជួបហម ម៉េង នៅឃុំគគីធំទៀត ក្រោយពីបានណែនាំខ្ញុំរួចហើយ ។

បន្ទាប់មក ក្នុងខែ ៧.១៩៧៧នោះ ខ្ញុំបានទៅជួបឈ្មោះលីវ នៅមន្ទីរពេទ្យស្រុក ពេលនោះ គាត់បានរាយការណ៍ឱ្យខ្ញុំដឹង អំពីកម្លាំងដែលកសាងបាននៅក្នុងពេទ្យ គឺ:

១- ឈ្មោះ ហ៊ាង "នារី" ២- ឈ្មោះហាក់ យុវជន

រួចហើយ ពេទ្យលីវ រាយការណ៍អំពីឃភាពចំនាស់របស់ប្រជាជន មកលើពេទ្យកាន់តែខ្លាំង-តាមរយៈការព្យាបាល ដែលជាផែនការបង្កចំនាស់របស់គាត់ ។ រួចហើយ ខ្ញុំបានជំរុញឱ្យគាត់អនុវត្តបង្កចំនាស់នេះ ឱ្យកាន់តែខ្លាំងទៀត ដើម្បីប្រមូលកម្លាំងចំនាស់នេះ រួមវាយ-បក្សនៅថ្ងៃខាងមុខ ។

ហើយខ្ញុំក៏បានប្រាប់ពេទ្យលីវអំពីការណែនាំរបស់បងជា ឱ្យរៀបចំប្រមូលសំភារៈពេទ្យ និងថ្នាំពេទ្យលាក់ទុកឱ្យបានច្រើន ត្រៀមសំរាប់ពេលដែលផែនការត្រូវផ្ទុះ ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានទៅជួប ឈ្មោះទៀង លឹម និងអ៊ីញ ខាងផ្នែកយុវជន ។ ពេលនោះ ជួបគ្នានៅកន្លែងរបស់ឈ្មោះទៀង ក្នុងខែ១៨.១៩៧៧ ។ ពេលនោះ ខ្ញុំបានរាយការណ៍ឱ្យអ្នកទាំង៣ អំពីការណែនាំរបស់បងជា ឱ្យរៀបចំកម្លាំងយុវជនដែលកសាងបានត្រៀមឱ្យហើយស្រេច នៅចុងឆ្នាំ១៩៧៧នេះ ។ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកទាំង៣ អំពីទិសរបស់បងជា-គឺយកយុវជននៅស្រុកកៀនស្វាយច្រើនជាង ព្រោះនៅជិតក្រុងភ្នំពេញស្រាប់ រៀបចំដំណើរការបានរហ័សក្នុងការបំពាក់អាវុធហើយជំរុញចូលក្រុង ។

ហើយក្នុងខែ១៨.១៩៧៧នោះ ខ្ញុំបានជួបឈ្មោះស្រេង ជាកម្លាំងក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ - ហើយដែលពេលនោះ ឈ្មោះស្រេងមាននាទីជាគណៈយុវជនស្រុកលើកដែក ។ ខ្ញុំជួបគាត់ - នៅមន្ទីរឃុំសំរោងធំ ក្នុងពេលគាត់នាំលិខិតមកជូនអង្គការស្រុកកៀនស្វាយ ។

ពេលនោះ គាត់រាយការណ៍អំពីកម្លាំងនៅក្នុងស្រុកលើកដែក ត្រូវខូចខាត ដោយតាលិញ

២៧.៧.៧៨ និងឈ្មោះស្រាយ ត្រូវអង្គការចាប់ ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានណែនាំឱ្យឈ្មោះស្រេង ភ្ជាប់ការទាក់ទងទៅឈ្មោះម៉ា និងតាខែម - នៅឯមន្ទីរតំបន់វិញ ដើម្បីទាក់ទងធ្វើការងារ ។ រួចហើយ ខ្ញុំឱ្យឈ្មោះស្រេង រៀបចំប្រមូលកម្លាំងយុវជនដែលកសាងបានហើយ ត្រៀមឱ្យហើយស្រេចនៅមុនដាច់ឆ្នាំ១៩៧៧នេះ ដើម្បីក្តាប់កម្លាំងបានច្បាស់ ក្នុងការរៀបចំកងទ័ពថ្មីនេះ ។

ម៉ឹង តេង

ហើយខ្ញុំបានជំរុញឈ្មោះស្រេង ឱ្យបំផុសចលនាយុវជន ធ្វើសកម្មភាពបង្កទំនាស់ស្មុគស្មាញនៅក្នុងកងយុវជនឱ្យកាន់តែខ្លាំង បំផុសបាតុភាពរត់ចោលការងារ ពុតត្បុតគេចវេស ហើយឱ្យលួចគ្នាប្របូកប្របល់នៅក្នុងកង ។
លុះដល់ថ្ងៃផែនការកំណត់ត្រូវផ្ទុះ រួមជាមួយកងទ័ព និងប្រជាជន វាយបោសសំអាបក្ស-នៅក្នុងមូលដ្ឋាន ។

ខែ៨.១៩៧៧ ខ្ញុំត្រូវអង្គការ ដកពីសំណង់ទ្វារទឹកព្រែកប៉ុល ហើយទៅទទួល-សំណង់ទ្វារទឹកមួយថ្មីទៀតនៅព្រែកអំពិល ។ ពេលនោះ អង្គការបានប្រគល់កម្លាំងយុវជន-៨០នាក់ឱ្យរួមជាមួយខ្ញុំ ដើម្បីសំរេចសំណង់នោះ ។ ហើយកម្លាំងទាំងអស់នោះ ក៏សុទ្ធ-ជាសមាសភាពទើបចេញពីភ្នំពេញក្រោយថ្ងៃ ១៧.៤.៧៥ ។
បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានជិតស្និតជាមួយយុវជន២នាក់ គឺឈ្មោះសាវឿន និងឈ្មោះផេង ។
រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានអប់រំកសាង ហើយក៏អូសទាញបញ្ចូលបានមកក្នុងខ្សែសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំនៅក្នុង ខែ៩.១៩៧៧ ។ ជាចំណុចខ្សោយរបស់អ្នកទាំង២នោះ គឺជាយុវជនសិស្ស រៀនសូត្រ-បានច្រើន មានលក្ខណៈមុខមាត់បុណ្យស័ក្តិ ចូលចិត្តសប្បាយហ៊ឺហា ជាកូនអ្នកធូរធា ហើយមិនចូលចិត្តការងារពលកម្ម ដែលខ្ញុំអប់រំអូសទាញបាន ។
បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានណែនាំភារកិច្ច ឱ្យអ្នកទាំង២ អនុវត្ត :

១- ឱ្យទំក្តាប់ និងកសាងកម្លាំងនៅក្នុងកងយុវជនថែមទៀត

២- ឱ្យបំផុសយុវជន ឱ្យរត់ចោលការងារ និងពុតត្បុត

៣- ឱ្យបំផ្លិចបំផ្លាញសំភារៈ ឧបករណ៍ ក្នុងសំណង់ទ្វារទឹក

៤- ឱ្យបំផុសទំនាស់ជាមួយអង្គការអំពីរបបជីវភាពមិនគ្រប់គ្រាន់

២៧.៧.៧៨ (signature) ម៉ឹង តេង

រួចហើយ ខ្ញុំបានណែនាំឱ្យអ្នកទាំង២ស្គាល់ឈ្មោះ ទៀង លឹម និងអ៊ីញ ដែលជាកម្លាំង-ដឹកនាំខាងលើរបស់យុវជន និងជាកម្លាំងនៅក្នុងខ្សែជាមួយគ្នា ដើម្បីទាក់ទងធ្វើការ-ងារនៅក្នុងកងយុវជន ។

ខែ៩.១៩៧៧ ខ្ញុំបានចុះជួបកម្លាំងនៅអង្គភាពសំណង់ទ្វារទឹកនៅឃុំកំពង់ស្វាយ ។ ពេលនោះ ឈ្មោះតុន និង ឆួក រាយការណ៍អំពីកម្លាំងដែលកសាងបាននៅក្នុងអង្គភាព ។

កម្លាំង ទាំងអស់នោះគឺ :

១- ឈ្មោះ មាំង   ២- ឈ្មោះ យ៉ុន

កម្លាំងនេះ សុទ្ធជាសមាសភាពដែលអង្គការសុិតសំរាំង ហើយនៅក្នុងអង្គភាពឈាំងជាមួយគ្នា ។ រួចហើយ ខ្ញុំបានណែនាំឈ្មោះតុន និងពួក ឱ្យបំផុសទំនាស់នៅក្នុងអង្គភាពឈាំង-ជាមួយអង្គការឱ្យខ្លាំង ទាមទារអំពីរបបជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃដែលមិនឆ្អែត ។

បន្ទាប់មកទៀត ក្នុងខែ១០.១៩៧៧ ខ្ញុំបានចុះជួបកម្លាំងនៅអង្គភាពឈាំងទ្វារទឹកនៅឃុំបន្ទាយដែក ។ ពេលនោះ ខ្ញុំបានជួបឈ្មោះ ជិន រួចគាត់ក៏បានរាយការណ៍-អំពីកម្លាំងដែលកសាងបានថែមទៀត នៅក្នុងអង្គភាពឈាំង :

១- ឈ្មោះ ឈាង   ២- ឈ្មោះ សែម   ៣- ឈ្មោះអុីវ សារឿន

កម្លាំងទាំង៣នេះ សុទ្ធជាសមាសភាពដែលអង្គការសុិតសំរាំងដែរ ។
រួចហើយ ខ្ញុំបានណែនាំឈ្មោះជិន ឱ្យខិតខំកសាងកម្លាំងថែមទៀត ហើយឱ្យបំផុសទំនាស់-ឱ្យកាន់តែខ្លាំង រវាងប្រជាជន និងអង្គការ អំពីរបបជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ ។

ខែ ១១.១៩៧៧ អង្គការស្រុកកៀនស្វាយ ឃាត់ខ្លួនខ្ញុំ ហើយបញ្ជូនឱ្យទៅសន្តិ-សុខស្រុក ដើម្បីឃុំឃាំង ។ ហើយពេលថ្ងៃ ឱ្យកងការពារមន្ទីរឃុំឃាំង យកខ្ញុំ និងអ្នក-ទោសដទៃទៀត ចេញទៅធ្វើការ ជីកប្រឡាយ គាស់គល់ លើកភ្លឺស្រែ និង-ពង្រាបដីស្រែ ។

ពេលនោះ ខ្ញុំបានជួបអ្នកទោស៣នាក់ទៀត ដែលសុទ្ធជាគណៈកងនៅស្រុកកៀនស្វាយ ។ ហើយអ្នកទាំងនេះ ត្រូវអង្គការចាប់ឃាត់ខ្លួនបញ្ជូនមកសន្តិសុខស្រុក ដោយអ្នកទាំងនេះ
៧.៧.៧៨ បានប្រព្រឹត្តសីលធម៌អាវ៉ាសែ ជាមួយនារីនៅក្នុងសហករណ៍ ។ ហើយអ្នកទាំងនេះ និងខ្ញុំ-សុទ្ធតែបានស្គាល់រាប់អានគ្នាជិតស្និត តាំងពីនៅបំពេញភារកិច្ចបដិវត្តនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ។
ម៉ឹង តេង បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានទាក់ទង ហើយអប់រំអូសទាញអ្នកទាំង៣នេះ បញ្ចូលបានមកក្នុងខ្សែស-អុីអារបស់ខ្ញុំ នៅខែ១២.១៩៧៧ ។ អ្នកទាំង៣ នោះគឺ:

១- ឈ្មោះ ផុន   ២- ឈ្មោះ ចែម   ៣- ឈ្មោះ ង៉ូវ

ហើយនៅក្នុងសន្តិសុខស្រុក អ្នកទាំង៣នេះ និងខ្ញុំរស់នៅជាមួយគ្នាជិតស្និតទាំងថ្ងៃ ទាំងយប់ៗ

រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានណែនាំភារកិច្ចឱ្យអ្នកទាំង៣នោះអនុវត្តប្រឆាំងបក្សនៅក្នុងសន្តិសុខ :

១- ឱ្យរើសអើងយក ពុតត្បុត ចំពោះការងារប្រចាំថ្ងៃ

២- ឱ្យបំផ្លិចបំផ្លាញ ឧបករណ៍ ចប ប៉ែល ពូថៅ

៣- ឱ្យបំផ្លិចបំផ្លាញស្នូងឱ្យស្វិតក្រៀមងាប់ ដោយមិនដាក់ទឹកបញ្ចូលស្រែ

៤- ឱ្យបង្កទំនាស់ អំពីជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានណែនាំអ្នកទាំង៣នោះ ឱ្យបន្តកសាងកម្លាំងនៅក្នុងចំណោមអ្នកទោសថែមទៀត ដើម្បីបានកម្លាំងធំ រួមធ្វើសកម្មភាពប្រឆាំងបក្សនៅក្នុងសន្តិសុខបានខ្លាំង ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានទាក់ទងឈ្មោះរី ជាកងការពារនៅមន្ទីរសន្តិសុខស្រុក ។ ឈ្មោះនេះ ជាកម្លាំងដែល ហួតសេ ធ្លាប់អប់រំមួយកំរិត ពីមុនមក រួចឈ្មោះនេះ និងខ្ញុំក៏ធ្លាប់ស្គាល់គ្នាស្រាប់ ។

រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានទាក់ទង អប់រំអូសទាញ ហើយបញ្ចូលបានមកក្នុងខ្សែសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ ក្នុងខែ២.១៩៧៨ ។ ជាចំណុចខ្សោយដែលខ្ញុំកសាងអូសទាញឈ្មោះរីនេះបាន ដោយ គាត់ជាប់ជាសមាសភាពពាក់ព័ន្ធជាមួយ ហួតសេ អង្គការមិនសូវទុកចិត្ត ក៏មានទំនាស់មួយកំរិតជាមួយអង្គការ ។ ខ្ញុំក៏អប់រំតាមចំណុចខ្សោយនេះ ហើយក៏អូសទាញបាន ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានរៀបចំផែនការ ប្រគល់ភារកិច្ចឱ្យឈ្មោះរី ទាក់ទងទៅកម្លាំងខាងក្រៅ ដើម្បីធ្វើការងារសំរាប់ផែនការខែ ៤-១៩៧៨ ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនទាន់បានណែនាំឈ្មោះរីអនុវត្តភារកិច្ចនោះនៅឡើយ ដោយថ្ងៃ ២២.៣.៧៨ អង្គការសន្តិបាលក្រុងយកខ្ញុំមកទីនេះ ។

ធ្វើនៅថ្ងៃ ២៧.៧.៧៨

ហត្ថលេខា

ម៉ឺង តេង ហៅ ម៉ឺង សំណាង

ធ្វើនៅថ្ងៃ ២៧-៧-៧៨

បញ្ជីឈ្មោះអ្នកដែលចូលរួមសកម្មភាពក្បត់បក្ស
ជាមួយខ្ញុំ ឈ្មោះម៉ុង ទេងហៅឈាំង

ល.រ	ឈ្មោះ	នាទី អង្គភាព
១-	ថាច់ ទីវ	អតីតៈជាងឈើ នៅវត្តមហាមន្ត្រី
២-	ថាច់ ញឿង	អតីតៈលោកសង្ឃ វត្តមហាមន្ត្រី
៣-	ថាច់ កើត	"
៤-	ថាច់ ឃុង	"
៥-	ថាច់ ចើង	"
៦-	ថាច់ ឃួន	"
៧-	យ៉ន	"
៨-	ថាច់ យាន	អតីតៈទាហាន អាលឺងជ៊ុកថាញ់
៩-	ថាច់ នាត	"
១០-	គឹម សាង៉ាន	អតីតៈប៉ូលិសខ័ខ្រូត ទួលគោកភ្នំពេញ ពាក់ផ្កាយ២ជាន់
១១-	អ៊ុន សាមុត	អតីតៈប៉ូលិសក្រុងភ្នំពេញ ពាក់ផ្កាយ១ជាន់
១២-	ថាន់	អតីតៈសិស្សថ្នាក់ទី៣ សាលាព្រះខ័ន្ធ ភ្នំពេញ
១៣-	មាល់ ផេង	អតីតៈប៉ូលិសក្រុងភ្នំពេញ ពាក់ផ្កាយ១ជាន់
១៤-	អ៊ុង សាមឿន	" ពាក់ផ្កាយ២ជាន់
១៥-	សួស សារិន	" "
១៦-	ញ៉ែម តាមិ	" "
១៧-	ឌិល ហឿង	" ពាក់ផ្កាយ១ជាន់
១៨-	ប៉ុត សារ៉ាត	អតីតៈផ្លង់តុង សាលាក្រុងភ្នំពេញ
១៩-	ភោគ ឃី	"
២០-	ហង់ ផាន់	"
២១-	ទន់ គន្ធរ៉ូ	អតីតៈអ្នកគ្រូផ្លង់នៅសាលាក្រុងភ្នំពេញ

២២ -	អ៊ឹម ភីម	អតីតៈប៉ូលិសក្រុងភ្នំពេញ ពាក់ផ្កាយ១ផ្កាន់	
២៣ -	ទូច សោទឿម	អតីតៈទាហានជ័ន្ទរង្សី ពាក់ស័ក្តិ១	
២៤ -	មាស សំអ៊ែល	អតីតៈក្រុមល្ខោនជាតិភ្នំពេញ	
២៥ -	សាលឹម	"	
២៦ -	សួស ហន	អតីតៈស្មៀនសាលារចនា ភ្នំពេញ	
២៧ -	ហង់ ធុនហាក់	អតីតៈចាងហ្វាងសាលាល្ខោនជាតិ ភ្នំពេញ	
២៨ -	អ៊ុំ	អតីតៈសិស្សថ្នាក់ទី៧ នៅស្រង់ កំពង់ស្ពឺ	
២៩ -	សុវណ្ណ	"	
៣០ -	កិប ថុងងួន	អតីតៈសិស្សថ្នាក់ទី៣ សាលាតារារស្មី ភ្នំពេញ	
៣១ -	ពិសិដ្ឋ	"	
៣២ -	ហ៊ុយ	"	
៣៣ -	កង ឈុំ	អតីតៈសាស្ត្រាចារ្យ សាលាសង្គម ចំការមន ភ្នំពេញ	
៣៤ -	អ៊ុក តាត	អតីតៈ ស្មៀននៅឧទ្យានជាតិ ភ្នំពេញ	
៣៥ -	ដួង ចំរើន ហៅហុកដួ	អតីតៈទាហាន ពាក់ស័ក្តិ២	
៣៦ -	ច័ន្ទា	អតីតៈសិស្សថ្នាក់ទី២ សាលាចំការមនភ្នំពេញ	
៣៧ -	ម៉ុង ទិត	ពេទ្យនៅកងពល១២ចាស់ នៅភ្នំពេញ	
៣៨ -	ទៀល លិញ	អតីតៈអនុលេខាស្រុកលើកដែក តំបន់២៨	ចាប់
៣៩ -	សុខ	អតីតៈគណៈកងពល១២ចាស់	ចាប់
៤០ -	ឈាង លីជួ	អតីតៈកម្មករសំណង់ក្រុងភ្នំពេញ	
៤១ -	សំរ៉ង	"	
៤២ -	សុខ ទ្វាយ	អតីតៈអ្នកកាសែតសូរិយា និងទន្លេសាប	
៤៣ -	មាស សោទឿន	"	
៤៤ -	សំ ណុំ	កសិករ នៅខែត្រកំពត	
៤៥ -	សឿន	"	
៤៦ -	សុខ ប៊ុតចំរើន	អតីតៈអនុលេខាតំបន់២៥	ចាប់
៤៧ -	បួត សេ	អតីតៈលេខាស្រុកកៀនស្វាយ តំបន់២៥	ចាប់

៤៨ - ង៉ែកវិ លន់ អតីតៈចាងហ្វាងសាលាស៊ីសុវត្ថិភ្នំពេញ

៤៩ - ជ្រាង. ប្រធានរោងចក្រនដ្ឋនៅដីឥដ្ឋ ស្រុកកៀនស្វាយ

៥០ - ហ៊ាង អតីតៈគណៈកសិដ្ឋានរដ្ឋអង្គរជ័យ នៅស្រុកកៀនស្វាយ - ចាប់

៥១ - កាត ហៅច័ន្ទសារ៉េន អតីតៈគណៈវរៈកងទ័ពតំបន់២៥ ចាប់

៥២ - ហ៊ុយ គណៈឃុំ នៅស្រុកកណ្ដាលស្ទឹង តំបន់២៥

៥៣ - ហ៊ួ ប៊ុន លេខាធិកកសិដ្ឋានសន្តិសុខតំបន់២៥

៥៤ - ហ៊ួ ចេវ គណៈអនុសេនាតូចវរៈ១១២ ចូលកងពល១២ចាស់ បច្ចុប្បន្នក្ដាប់មិនបាន

៥៥ - ឃិន កិចទ្យូង កងការពារមន្ទីរសន្តិសុខតំបន់

៥៦ - សោម ដូ ហៅណានិត យុទ្ធជនកងវរៈ១១២ ចូលកងពល១២ចាស់ បច្ចុប្បន្នក្ដាប់មិនបាន

៥៧ - ហ៊ិន ហៅ គង់ "

៥៨ - ហម ម៉េង គណៈសំណង់ទ្វារទឹក នៅមន្ទីរតំបន់២៥

៥៩ - ខួយ សេដ្ឋកិច្ច នៅមន្ទីរតំបន់

៦០ - គឹម ផាង លេខាធិកកងចល័តនារីស្រុកកោះធំ

៦១ - គឹមឃី "

៦២ - ដួ ពេទ្យតំបន់ ចូលភូមិភាគពិសេសឆ្នាំ១៩៧៧ បច្ចុប្បន្នក្ដាប់មិនបាន

៦៣ - គា គណៈវរៈកងតំបន់ ចូលកងពល១២ចាស់ បច្ចុប្បន្នក្ដាប់មិនបាន

៦៤ - សៅ "ធារី" ពេទ្យតំបន់ ចូលភូមិភាគពិសេសឆ្នាំ១៩៧៣ បច្ចុប្បន្នក្ដាប់មិនបាន

៦៥ - គាង " "

៦៦ - តាក់ ហៅសុគន្ធ អតីតៈលេខាស្រុកកោះធំ ចាប់

៦៧ - ឃើន អតីតៈអនុលេខាស្រុកកោះធំ "

៦៨ - យុន គ្រី ហៅសំអាត អតីតៈលេខាស្រុកកោះធំ "

៦៩ - ហុង អតីតៈប្រធានមន្ទីរតំបន់២៥ "

៧០ - ផាម គណៈមន្ទីរសន្តិសុខស្រុកស្អាង តំបន់២៥

៧១ - ស្រេង គណៈកងយុវជន ស្រុកលើកដែក តំបន់២៥

៧២ - សារឿន ហៅផេង យុទ្ធជននៅកសិដ្ឋានសន្តិសុខតំបន់២៥

៧៣ -	ងនលី ហៅ ងន	គណៈឃុំលើកដែក ស្រុកកោះធំ តំបន់២៥
៧៤ -	ស្រ៊ិន	គណៈកងការពារមន្ទីរឃុំឃាំងសន្តិសុខតំបន់
៧៥ -	ផា	អតីត: លេខាតំបន់២៥ ចាប់
៧៦ -	ស្រាយ	អតីត: គណៈឃុំក្នុងស្រុកលើកដែក ចាប់
៧៧ -	សុត	អតីត: លេខាស្រុកកោះធំ "
៧៨ -	ទិផ ហៅ ទុំផមុនី	អតីត: លេខាស្រុកលើកដែក "
៧៩ -	ហឹង គ្រុយ	អតីត: លេខាស្រុកកណ្ដាលស្ទឹង "
៨០ -	ទេឡូង ប្វាន	អតីត: លេខាតំបន់២៥ "
៨១ -	ណាត ហៅ ស៊ែម	ប្រធានកងពល១២ចាស់
៨២ -	នន ស្ងួន ហៅ ជ័យ	អតីត: ប្រធានគណៈកសិកម្មរដ្ឋ ចាប់
៨៣ -	យូ ប៉ឹងគ្រី ហៅ ម៉ុន	ធ្វើការក្នុងកងពល១២ចាស់ ក្ដាប់មិនបាននាទី -ចាប់
៨៤ -	ប	សមាជិកកសិដ្ឋានសន្តិសុខតំបន់
៨៥ -	ទុយ	សមាជិកសហករណ៍នៅឃុំព្រែកថ្មី ស្រុកកោះធំ
៨៦ -	ជិន	" ឃុំព្រែកស្ដី "
៨៧ -	សំបូរ	" ឃុំសំពៅពូន "
៨៨ -	សូនី	" ឃុំឈើខ្មៅ "
៨៩ -	ប៉ុល ទោ	" ឃុំកោះធំ "
៩០ -	ស្រ៊ុយ	" " "
៩១ -	គ្រិត	" " "
៩២ -	ចឹក ប្រឹង	សមាជិកកសិដ្ឋានសន្តិសុខតំបន់
៩៣ -	វ៉ាំង ខែម	កងការពារមន្ទីរ២៥
៩៤ -	សុខា ហៅ ញ៉ូ	គណៈមន្ទីរសន្តិសុខស្រុកលើកដែក តំបន់២៥
៩៥ -	ស៊ុំ	កងការពារមន្ទីរឃុំឃាំងសន្តិសុខតំបន់
៩៦ -	ម៉ែត	អ្នកសួរចំឡើយ នៅសន្តិសុខតំបន់
៩៧ -	អុល	គណៈវរៈ១២៧តំបន់២៥ ហើយឆ្នាំ១៩៧៤បញ្ចូលក្នុង កងពល១២ចាស់ បច្ចុប្បន្នក្ដាប់មិនបាន

៩៨-	ស្រស់	គណៈវរៈ១២៧តំបន់២៥ ហើយឆ្នាំ១៩៧៤ បញ្ចូលក្នុងកងពល១២ចាស់	បច្ចុប្បន្នក្ដាប់មិនបាន
៩៩-	ទិ ហៅ គង់	"	
១០០-	ឡេង	គណៈវរៈ១២៤តំបន់២៥ ហើយឆ្នាំ១៩៧៤ បញ្ចូលក្នុងកងពល១៨ចាស់	បច្ចុប្បន្នក្ដាប់មិនបាន
១០១-	ថេង ហៅប៊ុនថេង	គណៈអនុសេនាធំ វរៈ១២៤	បច្ចុប្បន្នក្ដាប់មិនបាន
១០២-	ម៉េងហេង ហៅហេង	"	ស្លាប់
១០៣-	សារី "ពេទ្យនារី"	ពេទ្យតំបន់២៥ ហើយឆ្នាំ១៩៧៣ បញ្ចូលក្នុងភូមិភាគពិសេស	បច្ចុប្បន្នក្ដាប់មិនបាន
១០៤-	តាំង	"	
១០៥-	មឿន	"	
១០៦-	ច័ន្ទថា	ពេទ្យតំបន់២៥	ចាប់
១០៧-	ឯក	សមាជិកកសិដ្ឋានសន្តិសុខតំបន់	ស្លាប់
១០៨-	សុខុម	"	"
១០៩-	គង់	សមាជិកសហករណ៍ ឃុំខ្ពប ស្រុកស្អាង	
១១០-	វ៉ាន់ លី	អតីតៈគណៈមន្ទីរសន្តិសុខតំបន់	ស្លាប់
១១១-	ណាំសុង	គណៈបញ្ជាការកងវរៈអូ៤០វៀតណាម	បច្ចុប្បន្ននៅប្រទេសវៀតណាម
១១២-	ថាន់ប៊ិន	គណៈទាក់ទងវៀតណាមប្រចាំតំបន់២៥	បច្ចុប្បន្ននៅប្រទេសវៀតណាម
១១៣-	ទីហ៊ីវ	"	
១១៤-	យ៉ុង	អតីតៈកងការពារមន្ទីរឃុំឃាំងសន្តិសុខតំបន់	ស្លាប់
១១៥-	ឡាប៊ីន ហៅផា	អតីតៈពេទ្យតំបន់	ចាប់
១១៦-	ម៉ាក	គណៈមន្ទីរពេទ្យតំបន់	
១១៧-	លីវ	គណៈមន្ទីរពេទ្យស្រុកកៀនស្វាយ តំបន់២៥	
១១៨-	ផេង	គណៈមន្ទីរពេទ្យស្រុកស្អាង	"

១១៩- ឌុក គណៈមន្ទីរពេទ្យស្រុកលើកដែក តំបន់២៥

១២០- សុងអ៊ី ពេទ្យតំបន់២៥ ឆ្នាំ១៩៧៣ បញ្ជូលក្នុងភូមិភាគពិសេស បច្ចុប្បន្នក្តាប់មិនបាន

១២១- ទិតគ្រី "

១២២- ទិទ្យអ៊ិវ "

១២៣- ទាវអ៊ី "

១២៤- ម៉ែត អ្នកសួរចំឡើយ នៅសន្តិសុខតំបន់

១២៥- វ៉ន អ្នកកាន់ណឹំរុំទៀង នៅសន្តិសុខតំបន់

១២៦- លាន គណៈវរៈកងទ័ពតំបន់

១២៧- ហុង គណៈអនុសេនាធំ កងវរៈតំបន់

១២៨- ស៊ុង គណៈអនុសេនាធំ កងវរៈ១១៩ ហើយឆ្នាំ១៩៧៥បញ្ជូល ក្នុងកងពល១២ចាស់ បច្ចុប្បន្នក្តាប់មិនបាន

១២៩- ម៉ុត គណៈកងអនុសេនាធំ កងវរៈតំបន់

១៣០- ថោង "

១៣១- ម៉ែត "

១៣២- ហន "

១៣៣- វិន "

១៣៤- ម៉ឺន "

១៣៥- យើន "

១៣៦- ស៊ុន សមាជិកកសិដ្ឋានសន្តិសុខតំបន់

១៣៧- វុន "

១៣៨- ហ៊ "

១៣៩- អ៊ីន អ្នកសួរចំឡើយ នៅសន្តិសុខតំបន់

១៤០- ហាក់ "

១៤១- ហេង អតីតៈគណៈឡូតិ៍នេសាទតំបន់ ចាប់

១៤២- សោម " "

១៤៣ –	ឡឹក ហៅ យ៉ែម សឿង	អតីតៈគណៈទំនប់ប្រឡាយតំបន់២៥	ចាប់
១៤៤ –	អ៊ុង ឈន	អតីតៈគណៈឡូតិ៍នេសាទតំបន់	"
១៤៥ –	ផា	អតីតៈគណៈមន្ទីរពេទ្យស្រុកកៀនស្វាយ	"
១៤៦ –	ឈឹម	អតីតៈគណៈមន្ទីរផ្គត់ផ្គង់តំបន់	"
១៤៧ –	ទុំ	អតីតៈលេខាធិកមន្ទីរយោធាតំបន់	"
១៤៨ –	ឌឹម	អតីតៈកងដឹកជញ្ជូនខាងជើងទឹកតំបន់	"
១៤៩ –	ប្រាជ	អតីតៈគណៈកសិដ្ឋានសន្តិសុខតំបន់	"
១៥០ –	សុវណ្ណទីឡ	អតីតៈលេខាធិកកសិដ្ឋានសន្តិសុខតំបន់	"
១៥១ –	ហម មាន	"	"
១៥២ –	តាអួន	លេខាធិកកសិដ្ឋានសន្តិសុខតំបន់	
១៥៣ –	ទិនហម	"	
១៥៤ –	ត្រាក់	"	
១៥៥ –	បុន	"	
១៥៦ –	ផល	"	
១៥៧ –	ចំរើន	"	
១៥៨ –	ឈូក	"	
១៥៩ –	ឆេង	"	
១៦០ –	តាខែម	ប្រធានកសិដ្ឋានសន្តិសុខតំបន់	
១៦១ –	ទិបម៉ាប់	គណៈទាក់ទងវៀតណាម ប្រចាំតំបន់២៥ បច្ចុប្បន្ន នៅប្រទេសវៀតណាម	
១៦២ –	ញចារ	"	
១៦៣ –	ឌឿន	គណៈឃុំ នៅស្រុកលើកដែក តំបន់២៥	
១៦៤ –	ហ៊ាន	"	
១៦៥ –	សោរ៉ន	ប្រធានកសិដ្ឋានតំបន់ នៅសំពៅពូន	
១៦៦ –	ម្រ៉ា	ប្រធានមន្ទីរសន្តិសុខតំបន់	

១៦៧ -	សាងម	គណៈវរៈកងទ័ពតំបន់២៥
១៦៨ -	ឡូញ	"
១៦៩ -	លន់	"
១៧០ -	ប៊ាវ	គណៈកងយុវជន ស្រុកកណ្ដាលស្ទឹង តំបន់២៥
១៧១ -	ឡេង	គណៈកងយុវជន ស្រុកកៀនស្វាយ
១៧២ -	លឹម	"
១៧៣ -	អ៊ីញ	"
១៧៤ -	ជឹយ	យុវជន ស្រុកកៀនស្វាយ
១៧៥ -	ផន	"
១៧៦ -	សារឿន	"
១៧៧ -	ផេង	"
១៧៨ -	តុន	ជាងឈើដំទ្វារទឹក ស្រុកកៀនស្វាយ
១៧៩ -	ឈួក	"
១៨០ -	ជិន	"
១៨១ -	ជា	"
១៨២ -	មៀច	"
១៨៣ -	ឈឹម	"
១៨៤ -	លី	"
១៨៥ -	ស៊ីង	"
១៨៦ -	មាំង	"
១៨៧ -	យ៉ុន	សមាជិកសហករណ៍ ឃុំកំពង់ស្វាយ ស្រុកកៀនស្វាយ
១៨៨ -	ផុន	អ្នកទោស នៅសន្តិសុខស្រុកកៀនស្វាយ
១៨៩ -	ង៉ូវ	"
១៩០ -	ប៉ែម	"
១៩១ -	រី	កងការពារមន្ទីរឃុំឃាំងសន្តិសុខស្រុកកៀនស្វាយ

១៩២ - តា ភឹម លេខាគណៈភូមិភាគបូព៌ា

១៩៣ - តា ឈូក លេខាគណៈតំបន់២៤

១៩៤ - ច័ន្ទ ចក្រី គណៈកងពល ១៧៣ ចាស់

១៩៥ - តា "ក" អតីតៈគណៈភូមិភាគពិសេស

១៩៦ - តា "វ" អតីតៈប្រធានមន្ទីរភូមិភាគពិសេស

១៩៧ - តា ស៊ី គណៈភូមិភាគបស្ចឹម

១៩៨ - តាច័ន្ទ ក្ដាប់ភារកិច្ចមិនបាន - នៅភូមិភាគបូព៌ា

១៩៩ - ផា គឹមអេង ហៅផា ប្រធានមន្ទីរស្រុកកណ្ដាលស្ទឹង តំបន់២៥

២០០ - ផន អតីតៈគណៈវរៈកងទ័ពតំបន់

២០១ - វ៉ែម ជាងសំណង់ទ្វារទឹកស្រុកកៀនស្វាយ

២០២ - ឈាង "

២០៣ - អ៊ីវ សារឿន "

២០៤ - ហ៊ាង "នារី" ពេទ្យស្រុកកៀនស្វាយ

២០៥ - ហាក់ "

២០៦ - ម៉ឹង តេង ហៅណាំង ភ្នាក់ងារមន្ទីរស្រុកកៀនស្វាយ

ធ្វើនៅថ្ងៃទី ២៧.៧.៧៨

ហត្ថលេខា

ម៉ឹង តេង ហៅ ម៉ឹង ណាំង

M 122

ខែ ៥, ១៩៧៦ នោះ ខ្ញុំបានជួបកម្លាំងក្បត់ក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំឈ្មោះ ម៉ន ។ ពេល
នោះ ជួបនៅត្បូងនេសាទ ក្នុងឃុំព្រាសាទ ស្រុកស្អាង កន្លែងដែលឈ្មោះ ម៉ន ធ្វើការ ។
ហើយខ្ញុំបានជួបពេលនោះ ដោយអង្គការស្រុកកៀនស្វាយ បានហៅខ្ញុំទៅជាមួយ
ដើម្បីពិនិត្យដីស្រូវប្រាំង នៅព្រាសាទ ។
ខ្ញុំក៏បានណែនាំទៅដល់ឈ្មោះ ម៉ន ឲ្យបន្តភារកិច្ចឲ្យខ្លាំងទៀត ដោយការកសាងកម្លាំង
ទាំងសកម្មភាពបំផ្លិចបំផ្លាញ អុកឡុកបក្ស ។ ហើយខ្ញុំឲ្យឈ្មោះ ម៉ន ឃើញនូវ
កម្លាំងគ្រប់គ្រង សកម្មភាព នៅក្នុងត្បូងនេសាទ មានឈ្មោះ ហេង ស្រាប់ ។ ហើយ
ខ្ញុំបញ្ជាក់ថែមទៀតពីផ្ទាល់ខ្លួនខ្ញុំ ដែលដាច់ពីគ្នាមកនៅក្នុងស្រុកកៀនស្វាយ ក៏
ធ្វើសកម្មភាពបន្តមកទៀត ។ ខ្ញុំណែនាំឈ្មោះ ម៉ន ដើម្បីកុំឲ្យអស់ស្មារតីប្រយុទ្ធ
ភារកិច្ចប្រឆាំងបក្ស ដោយឃើញខ្ញុំត្រូវបែកចេញឆ្ងាយ ដាច់ការទាក់ទងគ្នា ។
ខែ ៧, ១៩៧៦ ខ្ញុំបានជួបតាជ័យទៀត នៅកសិដ្ឋានរដ្ឋអង្គរជ័យ ។
ជួបពេលនោះ ដោយអង្គការស្រុកកៀនស្វាយ ឲ្យខ្ញុំទៅទាក់ទងតាជ័យ ស្នើសុំ
ស័ក្ដិសី សំរាប់សម៉ង់ដឹករកឲ្យកងយុវជន ចុះដឹកប្រេងឡាយពីស៊ីនអង្គរជ័យ នៅ
ព្រាសាទ ។
ពេលនោះ ខ្ញុំបានរាយការណ៍ឲ្យតាជ័យ អំពីសកម្មភាពរបស់ខ្ញុំ ដែលបានទាក់ទង
កម្លាំងនៅក្នុងស្រុកកៀនស្វាយ គឺជួបទាក់ទងឈ្មោះ ម៉េង និងឈ្មោះ ប៉ាំ
ដែលជាកម្លាំងសំខាន់ៗ រួចហើយ ។ គឺឈ្មោះ ម៉េង ជាគណៈស្រុក ក្ដាប់មូលដ្ឋាន
ហើយឈ្មោះ ប៉ាំ ក្ដាប់កងយុវជនក្នុងស្រុកទាំងមូល ។
បន្ទាប់មក តាជ័យ បានណែនាំខ្ញុំបង្រួម ឲ្យទាក់ទងកម្លាំងសំខាន់នេះឲ្យជិត
ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពបន្តទៀត ។ រួចហើយ តាជ័យ បានឲ្យខ្ញុំខំស្រាវជ្រាវ
រកទាក់ទងកម្លាំងចាស់ៗអស់សិន រួចជួបពង្រឹងគ្នាឲ្យរឹងមាំឡើងវិញ ។
ហើយតាជ័យ បញ្ជាក់ហេតុផល ដែលត្រូវពង្រឹងកម្លាំងចាស់សិន មុននឹងពង្រីក
កម្លាំងថ្មីទៀត ។ គឺដើម្បីឲ្យកម្លាំងម្នាក់ៗ មានប្រសិទ្ធិភាពក្នុងភារកិច្ច ។
ខ្ញុំក៏បានទទួលការណែនាំនេះ ហើយរៀបចំអនុវត្តភារកិច្ចបន្តមកទៀត ។
ខែ ៧, ១៩៧៦ នោះ ខ្ញុំនិងឈ្មោះ លឹម ត្រូវអង្គការស្រុកកៀនស្វាយឲ្យ
ទៅរៀបចំ ចំណុចដែលត្រូវដឹកប្រេងឡាយពីស៊ីនអង្គរជ័យ ទៅព្រាសាទ ។
ឈ្មោះ លឹម ជាកម្លាំងក្បត់ក្នុងខ្សែរបស់ ឃួតសេ ដែលនៅធ្វើការក្នុងស្រុក
កៀនស្វាយ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៧៤ មក ។ ហើយឈ្មោះនេះ ខ្ញុំបានជួបទាក់ទង តាម
ការណែនាំរបស់ឈ្មោះ ម៉េង ដើម្បីធ្វើការងារ ។
ពេលនោះ ខ្ញុំនិងឈ្មោះ លឹម បានធ្វើសកម្មភាព វាស់តំរង់ រៀបចំណុច ដែល
ត្រូវដឹក ឲ្យខុស ។ ដើម្បីធ្វើឲ្យមានការលំបាក ការចុះការឡើង ។
ពេលនោះ ខ្ញុំនិងឈ្មោះ លឹម រៀបចំអស់រយៈ ១ អាទិត្យ ទើបធ្វើ
ឲ្យត្រូវតាមចំណុចដែលត្រូវដឹក ដោយយកមូលហេតុថា ព្រៃក្រាស់ពេក
រកចំណុចមិនឃើញ ។ ហើយក្នុងរយៈនោះ ត្រូវចំណាយកម្លាំងយុវជន
ក្នុង ១ ថ្ងៃៗ មួយកងអនុសេនាធំ ដើម្បីកាប់ឆ្ការព្រៃ រកចំណុចប្រេងឡាយ ។
ធ្វើឲ្យអង្គការ មានការពិបាកក្នុងក្ដាញ ខ្វល់ខ្វាយ ចំពោះការងារនេះ ។

11-5-78

ចាប់

ម៉ុន គេង

ជាមូលហេតុ គឺដើម្បីបំផ្លិចបំផ្លាញពេលវេលារបស់អង្គការដឹម បំផ្លិចបំផ្លាញកម្លាំងពលកម្មដឹម ហើយឲ្យប៉ះពាល់ដល់ផែនការវាយសំរុករបស់អង្គការដឹម ។ ជាហេតុធ្វើឲ្យខូចមាត់របស់បក្ស ឲ្យប្រជាជនអស់មានជំនឿលើមាត់វាយសំរុករបស់បក្ស ។

ខែ៨/១៩៧៦ ខ្ញុំត្រូវបានអង្គការស្រុកឲ្យគូរផែនទីស្រុកកៀនស្វាយនៅលើផ្ទាំងក្ដាមួយ ដើម្បីសំរាប់រៀបសមរភូមិវាយសំរុកធ្វើស្រែ ។ ពេលនោះ ខ្ញុំធ្វើអស់រយៈជិតមួយខែ ទើបហើយ ដោយសំអាងលេសថា ខ្ញុំមិនដែលធ្លាប់គូរផែនទី ធ្លាប់តែគូរផ្លូវសំណង់ ។ តែគឺមកពីខ្ញុំមិនវាយសំរុកគូរ មិនខិតខំឲ្យបានរហ័ស ធ្វើដោយរអឺករអាក់ ។ ជាមូលហេតុ ដើម្បីធ្វើឲ្យខូចខាតពេលវេលារបស់អង្គការ ហើយនាំឲ្យប៉ះពាល់ដល់ការវាយសំរុកបង្កបង្កើនផលរបស់អង្គការដឹម ។ ហើយធ្វើឲ្យខូចមាត់វាយសំរុករបស់បក្ស ធ្វើឲ្យប្រជាជនអស់មានជំនឿលើបក្ស ។

ខែ១២/១៩៧៧ ខ្ញុំបានជួបឈ្មោះស្រេង ជាកម្មាភិបាលក្នុងវិស្វរបស់ខ្ញុំ ដែលជាគណៈកម្មការវិស្វស្រុកលើកដែក ។ ជួបគ្នានៅមន្ទីររបស់សំរោងធំ ស្រុកកៀនស្វាយ ដោយឈ្មោះស្រេងនាំលិខិតរបស់អង្គការស្រុកលើកដែក មកជូនអង្គការស្រុកកៀនស្វាយ ។
ពេលនោះ ស្រេងបានរាយការណ៍អំពីសភាពក្នុងស្រុកលើកដែក ដែលត្រូវជួបការពាក់ទងការងារ ដោយតាលិញ និងស្រោយ ត្រូវអង្គការចាប់ ។ រួចហើយ ខ្ញុំក៏បានណែនាំពង្រឹងឈ្មោះស្រេង ឲ្យខិតខំបន្តសកម្មភាពតទៅទៀត ។ ហើយខ្ញុំណែនាំឲ្យស្រេង ឃើញជាការអស់គ្នា ស្លូតត្រង់ការពាក់ទង ។ តែចំពោះភារកិច្ច នៅតែក្លាយជា ហើយបន្តអនុវត្តផែនការ ។ ហើយពេលនោះ ខ្ញុំបញ្ជាក់ឈ្មោះស្រេង ឲ្យឃើញកម្លាំង នៅក្នុងស្រុកលើកដែក ក៏នៅមួយចំនួន ដែលអាចទាក់ទងគ្នាធ្វើការបាន ។ ហើយកម្លាំងខ្មាំងតំបន់ ក៏នៅច្រើន ដែលកំពុងធ្វើសកម្មភាពបន្តមក ។ រួចហើយខ្ញុំណែនាំស្រេង ឲ្យធ្វើការទាក់ទងភ្ជាប់ទៅឈ្មោះ ជុំ និងតាម៉ែម នៅមន្ទីរសន្តិសុខតំបន់ដឹម ដើម្បីទាក់ទងធ្វើការងារតទៅមុខទៀត ។
បន្ទាប់មក ឈ្មោះស្រេង ក៏បានឃើញនិសក្ខុដំណើរការធ្វើសកម្មភាពតទៅទៀត ដើម្បីសំរេចភារកិច្ចក្នុងផែនការវាយបក្សនៅថ្ងៃខាងមុខ ។

ធ្វើនៅថ្ងៃ ១១ ឧសភា ១៩៧៨

ហត្ថលេខា

ម៉ឹម ឆេម ហៅ ម៉ឹម សំណាង

M-122

ខែ ១/១៩៧៦ ខ្ញុំបានជួបតាវិញ តាមការណែនាំរបស់បងសា ។ ពេលនោះ តាវិញ ទទួលជាលេខាស្រុកលើកដែក ។ ជួបនៅមន្ទីរស្រុកលើកដែក ហើយខ្ញុំបានរាយការណ៍អំពីកម្លាំង ៣ នាក់ ដែលខ្ញុំដកពីមន្ទីរតំបន់ ហើយប្រគល់មកស្រុកលើកដែក ៖

1- ឈ្មោះ ស្រោយ

2- " ធឿន

3- " ហ៊ន

កម្លាំងក្បត់ទាំង៣នេះ ប្រគល់ឲ្យតាវិញក្តាប់ និងដឹកនាំ ធ្វើសកម្មភាពក្នុងស្រុកលើកដែក ។ ហើយកម្លាំងក្បត់ទាំង៣នេះ តាវិញក្តាប់បានស្រាប់ហើយ ។

ការដាក់តាំងកម្លាំងនេះ បងសាណែនាំខ្ញុំឲ្យដឹងអំពីការដែលត្រូវបញ្ជូនកម្លាំងឲ្យតាវិញ ព្រោះជាមូលដ្ឋានថ្មី ហើយតាវិញត្រូវកម្លាំងធ្វើការងារដែរ ។

បន្ទាប់មក កម្លាំងក្បត់ទាំង៣នេះ ត្រូវអង្គការដាក់តាំង ជាគណៈឃុំទាំងអស់ នៅក្នុងស្រុកលើកដែក ។ ហើយ តាវិញ ក៏បានដឹកនាំក្រុមកម្លាំងទាំង៣នេះ ធ្វើសកម្មភាពក្បត់បក្សរហូតមក ។ កម្លាំងក្បត់ទាំង៣នេះ គឺ ឈ្មោះស្រោយ ជាកម្លាំងក្បត់ក្នុងខ្សែរបស់សុខ និង តាដើយ, ឈ្មោះ ធឿន ជាកម្លាំងក្បត់ក្នុងខ្សែរបស់ ក្រវិញ ហើយ ឈ្មោះ ហ៊ន ជាកម្លាំងក្បត់ក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ ។

ខែ ៧/១៩៧៦ នោះ បងសា បានណែនាំឲ្យខ្ញុំប្រមូលកម្លាំងក្បត់មួយចំនួនយកមកគ្រប់គ្រងផ្ទាល់ក្នុងមន្ទីរតំបន់ ។ កម្លាំងទាំងអស់នោះ ស្ថិតនៅត្រង់រក្សាទុក ហើយពង្រឹងជំហរ ដើម្បីត្រៀមកម្លាំងវាយបក្ស ។ កម្លាំងដែលបងសាឲ្យប្រមូលទាំងនោះមាន ៖

1- ឈ្មោះ គ្រាក់

2- " ឃន — ១- តាដេង

3- " ជល

4- " ខៃហាយ

5- " ចំរើន

6- " បុន

7- " ប៉ុន

8- " សរុក

ហើយ បងសា បានណែនាំខ្ញុំ ឲ្យការពារកម្លាំងដែលមិនទាន់គេដោះដូរនេះឲ្យបានល្អ ដើម្បីប្រមូលកម្លាំងត្រៀមឡើងវិញឲ្យបានដាំ ។

5-78

បន្ទាប់មក ក៏លេចឮរឿងនេះក្នុងមហាជន ធ្វើឲ្យមហាជន ក្តៅក្រហាយ ហើយមហាជនគ្មានជំនឿលើអង្គការបដិវត្ត ។ ហើយសភាពរួររាប់នោះ បានធ្វើឲ្យអង្គការ ស្មុគស្មាញ ហើយអង្គការក៏ដោះព្រលែងឲ្យនារី យិននោះ ទៅមូលដ្ឋានវិញ ។

ក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៤ ខ្ញុំមិនចាំខែ ឈ្មោះក្រាំង, ហ៊ាង និងខ្ញុំ បានពិភាក្សា ដោះព្រលែងរឿង ឈ្មោះស្រេង ។ ស្រេង ជាកម្មាភិបាលមន្ទីរតំបន់ ហើយ ត្រូវជាសាច់ញាតិរបស់ក្រាំង ។ ហើយពេលនោះ ស្រេង បានខូចសីលធម៌ ជាមួយនារីម្នាក់ ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះ ។ នារីនោះ នៅក្នុងអង្គភាពកម្លាំងរបស់ តំបន់ ។ ខូចសីលធម៌រហូតមានកូន ហើយស្រេងឲ្យនារីនោះប្រើថ្នាំ ធ្វើឲ្យនារីនោះរលូតរលាយ ដែលជីវិតខុសច្បាប់ ។ ពេលនោះ ខ្ញុំនិងហ៊ាង បាន បំបិទរឿងនេះជិត ហើយដក ឈ្មោះស្រេង ដូរឲ្យទៅធ្វើការនៅក្នុងកង ផលិតរបស់តំបន់ ។ ចំណែកនារីនោះ ហ៊ាង បានចាត់ទុក ឈ្មោះ មោក ឲ្យយកទៅព្យាបាលសម្ងាត់ មិនឲ្យមហាជនដឹងរឿងពិត ។ ឈ្មោះមោក ជាប្រធានពេទ្យតំបន់ ហើយជាកម្លាំងក្បត់ក្នុងខ្សែរបស់សុខ ។ មូលហេតុដោះព្រលែងនេះ ដើម្បីការពារកម្លាំង ព្រោះស្រេង ជាកម្លាំង ក្បត់ក្នុងខ្សែរបស់ក្រាំង និងព្រលែង ។ ហើយករណីដែលនារីនោះឈឺ បណ្តាលពីឈ្មោះស្រេង បានសភាពដូរ ។

ក្នុងខែ ៦/១៩៧៤ ខ្ញុំបានចាត់ទុក ជាមួយឈ្មោះហ៊ាង ប្រធានមន្ទីរ តំបន់ ។ គោលបំណង ដើម្បីការពារកម្លាំងក្បត់ គឺឈ្មោះ គោ ស៊្រុយ គ្រិត ជាកម្មាភិបាលមន្ទីរសន្តិសុខតំបន់ ដែលបានធ្វើសកម្មភាព បំផ្លាញផលស្រូវ ប្រាំងអស់ជាង ៣០ ហិកតា ។ សកម្មភាពនោះ មហាជនឃើញ ហើយមហាជនរិះគន់ ។ ពេលនោះ ខ្ញុំពិភាក្សាជាមួយ ហ៊ាង ដើម្បីបំភ័ន្តមហាជននៅសន្តិសុខតំបន់ ។ ហើយ ខ្ញុំក៏ដកអ្នកទាំង៣នោះ ប្រគល់ឲ្យហ៊ាង យកទៅធ្វើការនៅមន្ទីរតំបន់ ។ រួចខ្ញុំប្រកាសមហាជនក្នុងសន្តិសុខ ឲ្យឃើញថា អ្នកទាំង៣នោះ ត្រូវទទួលកំហុស ចំពោះបក្ស ។

គោ, ស៊្រុយ និង គ្រិត ជាកម្លាំងក្បត់ក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំកសាងបាននៅ ក្នុងសន្តិសុខ ។ ហើយខ្ញុំក៏បានឧទ្ទេសនាមប្រគល់ឲ្យ ហ៊ាង ទទួលយកទៅ គ្រប់គ្រងវិញ ដោយយកចេញពីសន្តិសុខ កុំឲ្យមហាជនសង្ស័យ ។ ជាគោលបំណង ដើម្បីការពារកម្លាំងក្បត់របស់ខ្ញុំនេះ ឲ្យបានយូរអង្វែង ។ ហើយជាជំនិតដៃគាំរបស់តាដ៏យផង ក្នុងផែនការការពារកម្លាំងនេះ ។

ខែ ៩/១៩៧៤ តាដ៏យ បានណែនាំខ្ញុំ ឲ្យចាប់កម្មាភិបាល ឈ្មោះ ចាន់ស៊ីថន ហៅ ធន ។ កម្មាភិបាលនេះ ធ្វើការនៅស្រុកកៀនស្វាយ ជាមួយ ហួត សេ ហើយ បានត្រូវប្រជាជនដឹងស្គាល់មុខ ពីរឿងកេងប្រវ័ញ្ចទ្រព្យសម្បត្តិ ចាស់ស្រោករបស់ ប្រជាជន ។

M-122

[illegible]

បញ្ជីឈ្មោះ ខ្សែក្បាល រួមសកម្មភាពក្បត់ជាមួយខ្ញុំ

1.	ជាច់ រៃ	នៅវត្តមហាមន្ត្រី
2	ជាច់ ញ៉ើម	លោកសង្ឃនៅវត្តមហាមន្ត្រី
3.	ជាច់ ពៅ	"
4	ជាច់ ឃួន	"
5	ជាច់ ឃុំ	"
6	ជាច់ ឌឿន	"
7	ជាច់ យេន	គ្រូសិស្សពេទ្យ នៅវត្តមហាមន្ត្រី
8.	ង៉ែម សារឿន	"
9.	ជាច់ សាក	"
10.	ជាច់	"
11.	គីន សាមេត	"
12.	យ៉ិន	លោកសង្ឃ វត្តមហាមន្ត្រី
13	ហ៊ុយ	គ្រូសិស្ស សាលា សាវស្សី
14	ជុំ ស៊ុន	"
15	ទី ស៊ីន	"
16.	នួន សាវឿម	គ្រូ សាលា ក្មេងជាតិ នៅសាលា ទេពន
17.	ហង់ ឈុន ហាក់	ចាងហ្វាង សាលា ក្មេងជាតិ
18.	ចាល់ សំអែល	គ្រូ សាលា ក្មេងជាតិ
19.	ឧម គន្ធរី	ឆាយសំណាង ១៧ សាលា ក្រុម ៣/៣
20	ប៊ិត សាវ៉េត	អ្នកជួសជុល ១៧ សាលា ក្រុម ៣/៣
21	រ៉ុម គឹម	ឆាយសំណាង នៅសាលា ក្រុមភ្នំពេញ
22.	សួស ហន	សេវក នៅសាលា ទេពន
23.	ឆា សំម	គ្រូ សាលាក្មេងជាតិ
24.	សុ ង៉ាន់	សិស្ស នៅវត្តមហាមន្ត្រី
25.	ចាន់ឈុំ	សាស្ត្រាចារ្យ សាលា សម័យជំនាន់
26.	កែវ លន់	ចាងហ្វាង សាលា ស៊ីសុវត្ថិ
27.	ស៊ុក សាត	ស្មៀននៅសាលា ជាតិ

[illegible]

28.	ស៊ិម. សាមឿន.	ប៉ុស្តិ៍ ក្រុម ពាក់ស. 2.	
29.	សួស តាវិន.	ប៉ុស្តិ៍ ក្រុម ពាក់ ស. 2.	
30.	មាស ធឿម	ប៉ុស្តិ៍ ក្រុម ពាក់ស. 1.	
31.	ស៊ុល. ហឿម	"	
32.	ញ៉ឹម តាមី	" ពាក់ស. 2.	
33.	ស៊ួ.	អតីតៈ យុទ្ធជន វ.គ. 112.	
34.	ឈឿន.	បញ្ជាការ កងវរសេនាធំ. របស់តំ. 25.	
35	សំរ៉េង	គណៈ សង្កាត់. ស្លៈ ស៊ុយ. ញ៉ាន់ ហាប់.	
36.	សុខឡាយ	គណៈ ការសេនាធំទ្ធ តាប.	
37.	ហេស ការឿន	គណៈ ការស្តុកទ្ធ តាប.	
38.	សំ ណៅ	នៅកំពង់ ត្រុំសំបេ្ញ អ៊ែម គារ ពាក់ ផែ.	
39.	សឿន.	នៅកំពង់ត្រុំសឹម ធ្វើ ការ ពាក់ ផែ.	
40.	កេសុខ.	គណៈ តំបន់ 25.	ងាប់.
41.	ហ៊ាយ.	គណៈ ឃុំ នៅ ស្រុកកំណត់ល ស៊ឹម.	
42.	គាត.	ប្រធានយោធា តំបន់ 25.	ងាប់.
43.	ប៉ុន	សមាជិក គណស្ដាន របស់ តំបន់ 25.	
44.	ចេវិ	ប្រគល់ព្រមទ័ព 112. កង ស្ទូ 72.	
45.	គិច. ឡេម	យុទ្ធជន សន្តិសុខ. របស់ តំបន់ 25.	
46.	យ៉េង.	គណៈ សំណាង របស់ តំបន់ 25.	
47.	ហេង	ប្រគល់ឲ្យ វ.គ. 112. កង ស្ទូ 72.	
48	គីមសេ្រ្យម	នៅភូមិ ហាលិត. របស់ ស្រុកកោះធំ	
49.	គីម យី.	"	
50.	ឡេង ញាង	លេខាតំបន់ 25	ងាប់.
51.	សុខពុំ គះចាំង	អនុលេខា តំបន់ 25	ងាប់.
52.	ហួត សេ.	សមាជិក តំបន់ 25	"
53.	ចេ.	សមាជិកចាស់ស្ទួន របស់ តំបន់ 25	
54	ជូរ	សមាជិក. សង្កាត់ កោះធំ	ងាប់.
55	ជិន	នៅ សង្កាត់ ព្រៃតាស៊ី	
56	សំបូរ.	នៅ សង្កាត់ សំពៅ ពូន.	
57.	ស៊ូរ.	នៅ សង្កាត់ ឈើ ទាល	

58.	ឆ័យ	អនិត: លេខាតំបន់ 25	ចាប់.
59.	ឆា.	លេខាតំបន់ 25	ចាប់.
60	ស្រ៊ិន	កម្មាភិបាល កងឃ្លាំង មន្ទីរ 15	
61.	ស្រេង	កម្មាភិបាល តាមចលនា ស្រុកចំការលើ	
62	កេ.	សហករណ៍ ស្រុក កោះធំ.	
62.	ហ៊ួត.	កម្មាភិបាល ជំរាបការមន្ទីរ របស់ ត. 25	
63.	ឆេង	ឃុំព្រែក. កំពង់ស្វាយ របស់តំបន់. 25	
64.	ទូច.	នៅឃុំ ព្រែកថ្មី.	
65.	ណាំ ស៊ុន (ឃួន)	បញ្ជាការ តាមទ័ព ស្រុកគគ.	
66.	ស៊ុ.	នៅស្វាយជ្រុំ ស្រុកលើកដែក.	
67.	ស៊ុម.	សមាជិកកងសេនាធំ មន្ទីរ 15.	
68.	ស្រេយ.	នៅសហករណ៍ ស្រុកកោះធំ.	
69.	ស្រ៊ី.	"	
70.	ឆើម	កងអនុសេនាតូច កងស្នងការ របស់ តំបន់ 25	
71.	ភ្លៀម	ប្រធានមន្ទីរ តំបន់ 25	ចាប់.
72	ឆេន	ប្រធានមន្ទីរ ឃ.ឃ ត. 25	'
73	ស្រាយ.	លេខាឃុំ ព្រែក ខ្នុរ ... ស្រុក 14.	"
74	ហុង	ប្រធាន មន្ទីរ តំបន់ 25	"
75	គា-ម៉ុន.	ប្រធាន នេសាទ តំបន់ 25	'
76.	សោភ័	ប្រធាន ពេទ្យ តំបន់ 25	"
77	សុខុម.	ភ្នាក់ងារ ស្នងការ តំបន់ 25	"
78	គ ម៉ុត.	ប្រធាន កងស្នង មន្ទីរ 15.	ស្លាប់.
79	សៀម.	ប្រធានសន្តិសុខ ស្រុក 20.	
80	សៀង	ប្រធានខុទ្ទ ផង ប្រធានមន្ទីរ ឃ.ឃ ត. 25 [illegible]	
81.	ហុង	"	
82	ម៉ែន	ប្រធានក្រុម ផ្នែកបច្ចេក មន្ទីរ 15	
83.	ប៉ុត	~~[illegible]~~ របស់ តំបន់ 25	
84	ឆោរ	"	
85	ហេង	"	
86	រិន	"	

87.	ប៊ុន	នាយឃ-ឃ. តំ. 25	
88	ម៉ែត.	"	
89.	រាម. ហ៊ីង (យួន)	គណៈកង់ឃុំ តំបន់ 25	
90	ករ	គណៈឃុំ ទៅស្រុក 14.	
91	អ៊ន	គណៈឃុំ ទៅស្រុក 18.	
92	អឿន	អ្នកស្រែ មន្ទីរ 15	
93	ហាត់.	"	
94	រុន	ទៅកសិដ្ឋាន មន្ទីរ 15	
95	សុន	"	
96	ហ៊ា	"	
97	វាយ ម៉ាប់ (យួន)	គណៈកង់ឃុំ តំបន់ 25	
98	សំញ.	គណៈកង់ឃុំ ទ-ត.	ងាប់.
99	តាមឆ-	ប្រធាន. ទ-ត. តំបន់. 25	
100	ឈួញ.	"	
101	លន់.	"	
102	ម៉ៅ	ប្រធានមន្ទីរសន្តិសុខ តំបន់ 25	
103	ខែម.	ប្រធានកសិដ្ឋានមន្ទីរ 15	
104	តារ៉ូ	" របស់ តំបន់ 25	
105	អាគីមមេង	ប្រធានមន្ទីរ ស្រុក 154.	
106	ឈួយ	គ្រូភិបាលមន្ទីរ តំបន់ 25	
107	លីត	លេខា ស្រុក 18	ងាប់.
108	គ្រឿយ	លេខា ស្រុក 154.	"
109	ប៉ែត	អ្នកស្រែទៅសន្តិសុខ តំបន់ 25	
110	សុំ	ប្រធានទាហ៊ាន ស្រុក 16	
111.	ប៉ាប៉ម. (យួន)	គណៈកង់ឃុំ តំបន់ 25	
112	ឡេង	គ្រូភិបាល មន្ទីរ ស្រុក 16.	
113	សំ-	"	
114	ហ៊ឹញ.	"	
115	ម៉ាង	ទៅស្រុក 154.	
116.	ហ៊ាយ	ពួកសហករ. ស្រុក 16.	

-ង-

៨ប.

117. ស្រួច. នៅកងភូមិសមាគម ស្រុក 16.
118 អ៊ុន. នៅមន្ទីរ 21.
119 ជុន - ភូមិសមាគម. នៅស្រុក 16.
120 គឿន ''
121 ចេង ''
122 ទេព ''
123 ជុន ''
124 ស៊ុំ ''
125 គុន ''
126 ឃួក ''
127 ឈឹម ''
128 សី. ''
129 ស៊ឹម ''
130 ជិន ''
131 សា. ''
132 យ៉ែន ''
133 ស៊ុំ ហោ ម៉ៅ ''
134 ទៀង សារី. ពោធិ៍ ស្រុក 16.
135 ហាក់ ពោធិ៍ ស្រុក 16.
136 រី. ព្រះបាទ ក្រុម គាំ ធនាគារ មន្ទីរ សេដ្ឋកិច្ច ស្រុក 16.
137 ម៉ុង. គេង ហៅ ម៉ុង សំណាង. ភូមិអា ស្រុក 16.

ធ្វើនៅថ្ងៃ ៦. ០៣.១៩៧៨.

ហត្ថលេខា

[signature]

ម៉ុងគេង ហៅ ម៉ុង សំណាង.

1

ខ្ញុំសូមរាយការណ៍ជូនអង្គការបក្ស អំពីប្រវត្តិ និងសកម្មភាពក្បត់របស់ខ្ញុំ

ឈ្មោះ ទឹម តេង ៖ ខ្ញុំឈ្មោះ ទឹម តេង អាយុ 31 ឆ្នាំ ជាប៉ុស្តិ៍ផ្លូវរទេះភ្លើងក្នុងអង្គភាពភារកិច្ច (ស្រុក តៀនស្វាយ ។ កំណើតនៅភូមិព្រែកតាកូវ ឃុំកំពង់ក្រសាំង ស្រុកកោះធំ តំបន់ 25 ។ ឪពុកឈ្មោះ ទឹម សឺន ម្ដាយឈ្មោះ សោម ធើ ។ មានបងប្អូន 8នាក់ ប្រុស 4នាក់ ស្រី 4នាក់ ។ ខ្ញុំមានប្រពន្ធហើយ ប្រពន្ធទី1 ឈ្មោះ ចាន់ណា លែងលះគ្នា ពីឆ្នាំ1970 ។ ប្រពន្ធទី2 ឈ្មោះ ដារ៉េត ។ ឆ្នាំ1949 ដល់ 1954 ខ្ញុំរៀននៅវត្តកោះធំ ដល់ថ្នាក់ទី 10 ។ ពីឆ្នាំ1955 ដល់ 57 ខ្ញុំរៀននៅវត្តចំប៉ា ដល់ថ្នាក់ទី 7 កាលនៅវត្តចំប៉ា ខ្ញុំស្គាល់នៅជាមួយលោកគ្រូ ។ ឆ្នាំ1958 ខ្ញុំមករៀននៅភ្នំពេញ ដីនៅក្នុងវត្តមហាមន្ត្រី នៅជាមួយមេកុដិ ឈ្មោះ ឈុំ កាលនោះមេកុដិនេះឱ្យខ្ញុំនៅជាមួយ ចាន់ទី ។ ក្រោយពីខ្ញុំប្រឡងសញ្ញាបត្របឋមភូមិ ជាប់ហើយ ចាន់ទី បានទាក់ទងខ្ញុំ អំពីរបបស្ដេច ខ្ញុំមើលឃើញការជិះជាន់របស់ពួកស្ដេច លើកពីដីនៅក្នុងជាក្រោមមកពីស្ដេច បានដាក់ខ្លួនជាក្រោមបាត ។ បន្ទាប់មក ចាន់ទី លើកពីសិទ្ធិសេរីភាពសំបូរសប្បាយ ចាន់ទី លើកថានៅពេលថ្ងៃក្រោយមានក្រុមយុវជនមានក្រុមយុវជនរស់សប្បាយហើយ ដូច្នេះយើងត្រូវរកយុទ្ធវិធីដើម្បីផ្ដាច់របបពួកក្រុមយុវជន យើងត្រូវការពារប្រជាពលរដ្ឋ ឱ្យសប្បាយតាមចិត្តរបស់ខ្លួន ហើយបាន ចាន់ទី ថា យើងត្រូវតែចូលចលនាមួយ ដើម្បីផ្ដាច់នយោបាយរបស់ខ្មែរក្រហម ។ ចាន់ទី បានបញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំច្បាស់លាស់ថែមទៀត អំពីបញ្ហាពួកក្រុមយុវជន ដែលមានការផ្ដាច់សម្លាប់ដល់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងការបង្ខិតបង្ខំធ្វើការងារ ធ្វើយ៉ាងណាលំបាកគ្មានពេលទំនេរ ហើយខ្វះខាតរបស់ហូបចុករហូត រស់នៅគ្មានសិទ្ធិសេរីភាពទាំងអស់ ។ បន្ទាប់មកបាន ចាន់ទី បញ្ចូលខ្ញុំជាសមាជិកខ្មែរសេរី មាន ចាន់ទី អ្នកទទួលខុសត្រូវ ទទួលស្គាល់ ចាន់ធឿង ពេលចូលនោះគ្មានពិធីអ្វីទេ គឺ ចាន់ទី និងចាន់ធឿង បានណែនាំខ្ញុំ ពីភារកិច្ចរបស់ខ្មែរសេរី គឺ ① ឱ្យខ្ញុំចិញ្ចឹមកម្លាំងនៅគ្រប់ទីកន្លែង និងទិតាមដានពួកខ្មែរក្រហម ② ឱ្យខ្ញុំរៀបចំកម្លាំង បង្កប់នៅគ្រប់ទីកន្លែង និងស្វែងរកគ្នាបន្ថែម ដើម្បីចូលបង្កប់នៅក្នុងនោះ ដើម្បីទប់ទល់នឹងក្បាលសកម្មភាពការណ៍ឱ្យបាន ។ បន្ទាប់ពីនោះមកមានឈ្មោះ ចាន់ធឿង និង ចាន់ទី ទទួលតាមឱ្យខ្ញុំទាក់ទងអ្នកដែលនៅក្នុងក្រុម1 នៅក្នុងវត្តមហាមន្ត្រី កម្លាំងនេះជាលោកសង្ឃមានឈ្មោះ

1 ចាន់ គិត 4 ចាន់ ធឿង

2 ចាន់ ឃួន

3 ចាន់ ឃុំ

ព្យួរហើយ

4 ក់ហើយ

នេះតាមពាក្យស្លោក ... កម្លាំងយុវជន ដែលមកពីកងចល័ត ហើយមកនៅក្នុងវត្តមហា
មន្ត្រីនេះមានឈ្មោះ ១ ចាន់ឈៀង ២ គីមណា ស៊ាន ៣ ចាន់សៀក នាគ
កម្លាំងទាំងអស់នេះគឺឈ្មោះ ចាន់ញៀម និង ចាន់រី ឱ្យខ្ញុំធ្វើការទាក់ទងជាមួយគ្នា
ក្រោយពីខ្ញុំបានចូលសមាជិកខ្មែរសេរីហើយ ខ្ញុំបានដឹកនាំកម្លាំងនៅក្នុងវត្ត
មហាមន្ត្រី មានពីរនាក់ ១ ឈ្មោះ ចាន់ ២ ឈ្មោះ ស៊ុនណាត ចំណុចខ្សោយដែលខ្ញុំទាក់ទាញ
ពីរនាក់នេះ ចូលជាកម្លាំងខ្មែរសេរីបាន ដោយពីរនាក់នេះជាកូនអ្នកក្រ ហើយ
ចូលចិត្តសប្បាយហ៊ឺហា ដូច្នេះខ្ញុំទាក់ទាញចូលជាសមាជិកខ្មែរសេរីបាននៅឆ្នាំ ១៩៥៩ ។
កកម្លាំងនៅក្នុងក្រុមដែល ចាន់រី ចាន់ញៀម បានទទួលបានឱ្យខ្ញុំធ្វើការទាក់ទងនោះ
គឺខ្ញុំមានការទាក់ទងគ្នាជាប់រហូត ដើម្បីរួមគ្នាលើការធ្វើការពារកងកម្លាំងដែល
បានដឹកនាំកងនៅក្នុងវត្តបានយុវជនពីរនាក់ ឈ្មោះ ចាន់ និង ឈ្មោះ ស៊ុនណាតនេះ ។
ឯខ្មែរលោកលម្អ ឈ្មោះ ចាន់កើត កងទាំងបាននៅក្នុងវត្តមានពីរ គឺ ១ ឈ្មោះ យ៉ន ២ មិន
ទាំងឈ្មោះនេះក្នុងរវល់គ្នា ចេះចាក់ថ្នាំ ។ ពីឆ្នាំ ១៩៥៩ ខ្ញុំប្រឡងរកការងារធ្វើ ពេល
នោះខ្ញុំប្រឡងចូលធ្វើគ្រូពេទ្យ ... និងប្រឡងចូលធ្វើនៅក្រសួងពិញ និងចូល
ធ្វើប៉ូលិសក្រុង ពេលនោះខ្ញុំប្រឡងជាប់គ្រប់អស់ តែខ្ញុំត្រូវចូលទៅធ្វើប៉ូលិសក្រុង
នៅឆ្នាំ ១៩៦០ ខ្ញុំចូលប៉ូលិសក្រុង រហូតដល់ឆ្នាំ ១៩៦៤ ខ្ញុំត្រូវជាប់គុក ពេលនោះខ្ញុំធ្វើ
ប៉ូលិសក្រុងបានពាក់សក្តិមួយជាន់ ។ ពីឆ្នាំ ១៩៥៩ ខ្ញុំបានទាក់ទងខ្មែរខ្មែរសេរី
របស់ខ្ញុំរហូត ។ [សកម្មភាពរបស់ខ្ញុំក្នុងរយៈកាលពីឆ្នាំ ១៩៥៩ ដល់ឆ្នាំ ១៩៦៤ គឺឆ្នាំ ១៩៦១
ខ្ញុំរៀននៅជិតវិហារមន្ត្រី លោកមិនចាំឈ្មោះ ។ ខ្ញុំរៀនបានពីរ ខ្ញុំក៏ទៅរៀននៅសាលា
ឈ្មោះ ១ ទៀតឈ្មោះ តាការស៊ី នៅក្នុងរយៈរៀនល្ងាចនោះខ្ញុំរៀនរហូតដល់ឆ្នាំ ១៩៦៥
ទើបខ្ញុំប្រឡងជាប់មធ្យមសិក្សាបត្របឋមភូមិ ក្នុងរយៈនោះខ្ញុំបានធ្វើសកម្មភាពកសាង
កម្លាំងនៅក្នុងសាលាបាន ៣ នាក់គឺឈ្មោះ ហ៊ុយ ឈ្មោះ ប៊ុនឃួន និង ឈ្មោះ គិលិត
យុវជន ៣ រូបនេះមានចំណុចខ្សោយដែលសុទ្ធតែកូនអ្នកក្រ ហើយជាអ្នកចូលចិត្ត
ហ៊ឺហាសប្បាយ ដែលខ្ញុំទាក់ទាញបញ្ចូលមកក្នុងខ្មែរខ្មែរសេរីបាននៅឆ្នាំ ១៩៦៤ ។ ពី
នៅឆ្នាំ ១៩៦៣ ខ្ញុំមានការទាក់ទងជាមួយ ឧកញ៉ាទៀម ជាគោលចំណាប់របស់ខ្ញុំ ទាក់
ទាញ ឧកញ៉ាទៀម ឱ្យចូលខ្មែរសេរី តែ ឧកញ៉ាទៀមនេះជាខ្មែរសេរីរបស់ ...
ហាមជីមហាក់ តាទៀមនេះជាពុកបង្រៀនល្ងាចនៅតា ... តាទៀមនេះ
ប្រាប់ខ្ញុំ ថាគាត់ជាខ្មែរសេរីគេ របស់ ហាមជីមហាក់ ហើយខ្ញុំប្រាប់ តាទៀម
ថា ខ្មែររបស់ខ្ញុំជាមួយ ចាន់រី ... ហើយ តាទៀមក៏បានទៅ
ខ្ញុំជួបទំនាក់ទំនង ... ហើយក៏ឱ្យខ្ញុំធ្វើ ... ឱ្យក្នុងខ្មែរជាមួយគេវិញ

ខ្ញុំក៏បានចាយការគាំ ហើយស្ទើរបោះបង់ ជាច្រើន ដាច់ខែក៏បានឈប់ពេលហើយ
ខ្ញុំទទួលបានខ្ញុំឱ្យ ឌុចតាឡៀម ក្រោយមកឌុចតាឡៀម បានបញ្ជូនខ្ញុំ ទៅក្នុង
មន្ទីរសន្តិសុខ ជាមួយគាត់វិញ ។ ក្នុងមន្ទីរដែលខ្ញុំទទួលបាននោះ មានប្រជុំគ្នានៅផ្ទះ
ឌុចតាឡៀម នៅតាមលិចពោធិចិន ។ ដែល~~[illegible]~~មាន ឌុចតាឡៀម ជា
អ្នកទទួលខុសត្រូវ ហើយ មានលក្ខណៈ ជាអ្នកទទួលស្គាល់ ក្នុងពេលបញ្ចូល
នោះគ្នាប្រជុំវិធីធ្វើមន្ទីរ ឌុចតាឡៀម បានណែនាំខ្ញុំអំពីភារកិច្ចរបស់ខ្លួនគាត់
ដែលជាមន្ទីរសន្តិសុខ របស់ ហង់ផាក់ តំបន់ ភារកិច្ចដែលត្រូវបំពេញនៅ
ក្នុងមន្ទីរនេះ ឌុចតាឡៀម បានណែនាំខ្ញុំពី ១ ត្រូវខិតខំយកចិត្តទុកដាក់ការពារបក្ខពួក
ពង្រឹងបក្ខពួកខ្មែរបស់យើងទៀត ដែលជាមន្ទីរសន្តិសុខនេះ ២ ត្រូវខិត
ខំពិនិត្យតាមដានការក្បត់ខ្មែរក្រហម ពីខ្មាំងសត្រូវ ការលួចដាក់ម៉ៃរបស់វាឱ្យបាន
ច្បាស់លាស់ ។ ហើយក្រៅពីនេះ ឌុចតាឡៀម បានណែនាំថា ក្នុងមន្ទីរនេះត្រូវ
តែបង្កើតការសួរចម្លើយ [illegible] ដើម្បីឱ្យគេឃើញ
នូវការសួរចម្លើយ ។ ក្រោយពីបានទទួលភារកិច្ចច្បាស់លាស់ហើយ ខ្ញុំក៏បាន
យកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការងារការពារបក្សនេះបន្តទៀត ខ្ញុំបានខិតខំ [illegible] ធ្វើការងារ
[illegible] ការពារបក្ស [illegible] ក្រុមជាមួយគ្នា គឺមួយ
[illegible] ១ ប៉ុក [illegible] ៣ [illegible] អ្នក
មាន [illegible] អ្នក [illegible] ហើយគេចូលចិត្ត [illegible]
ខ្ញុំ [illegible] ហើយ [illegible] មកនៅក្នុងមន្ទីរ របស់ខ្ញុំ ។ ~~[illegible]~~
ឆ្នាំ ១៩៧៣ នោះ ឌុចតាឡៀម បានទទួលនាមឱ្យខ្ញុំស្គាល់ ~~[illegible]~~
[illegible] នៅក្នុងមន្ទីរជាមួយគ្នាគឺឈ្មោះ ស្លុតហាន ធ្វើការនៅ [illegible]
ហើយមិនឈ្មោះ តាលីម [illegible] ឱ្យខ្ញុំស្គាល់ពីរនាក់នេះ ដើម្បី
[illegible] ក្នុងការបំពេញ [illegible] របស់ខ្លួន ក្នុងកិច្ចសហការ
ការពារកម្ពុជា ស្លុតហាន បានប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយគ្នា ការពារកម្ពុជា [illegible]
[illegible] នេះ គឺគាត់ការពារបាន [illegible] ដែលខ្ញុំស្គាល់គឺឈ្មោះ [illegible] មក
[illegible] ដែលស្រុកកំណើតរបស់ ស្លុតហាន និង [illegible]
នេះ [illegible] ស្រុកគងពិសី [illegible] ជាមួយគ្នា ។ នៅឆ្នាំ ១៩៧៥
ខ្ញុំត្រូវបាន [illegible] ឌុចតាឡៀម ប៉ុន្តែការ [illegible]
[illegible] ឌុចតាឡៀម មិនសូវបាននៅក្នុងក្រុមជាប់
[illegible] ឌុចតាឡៀម

ក៏បានចុះចូលតាម ឱ្យខ្ញុំទៅក្តាប់ខ្សែរកាក់ចេញជាមួយ កងឈុំ វិញ កងឈុំ ជាតាក្តោបៀ

នៅតាតាលក្តុម ~~សក្តា~~ ដែកាទង កងឈុំ នេះក៏ដាប់ដាក់បញ្ចេញខ្សែរស្រាតន្តរបស់ខ្ញុំ ម្នាក់ ៗ

~~ចាប់ពីពេលនោះមក~~ ៗ កម្លាំងរបស់ កងឈុំ ដែលមាននៅក្នុងសាក្តោបាឡ គឺបានឈ្មោះ

ទេពលេខ នៅតាតាត្រី សុផាត្តិ ហើយនិងបានម្នាក់ទៀតឈ្មោះ អ៊ុកតាត ធ្វើការនៅខាង

ធនាគា ~~ត្រីណុមានជាតិ~~ នៅផ្លូវក្រចូនឆល តាំងពីនោះមកខ្ញុំក្តារធាក់ទង ខាងខ្សែសេអ៊ីអា របស់

ខ្ញុំគឺជាប់ជាមួយ កងឈុំ ហូត កងឈុំ អត់មានដាប់ចលនាបដិវត្តទេ ។ ខ្ញុំសុំបញ្ជាក់ពីកម្លាំង

កម្លាំងដែលខ្ញុំកសាងបាននៅក្នុងក្រសួងប៉ុស្តិ៍ក្រុងពីឆ្នាំ ១៩៧០ ដល់ ១៩៧៥ មានឈ្មោះដូចតទៅ

១ អ៊ឹមតាឡៀង ២ លួលតារិន ៣ មាសលេង ៤ កុសឡៀង ៥ ម៉ៀចតិថិ

ពេលនោះទៀតខ្ញុំកសាងបានបុរសម្នាក់ទៀត នៅក្នុងក្រសួងសំណង់ គឺឈ្មោះ ដួង ធ្វើការនៅ

ខាងក្រសួងប៉ុស្តិ៍ បានចូលដាក់ ហើយនៅក្នុងក្រសួងសំណង់ ម្នាក់ទៀត ៗ កម្លាំងដែល

ខ្ញុំកសាងពីមុន នៅក្នុងវត្តចាក់ហាបន្តើរនាក់នោះ ដែលមានឈ្មោះ តាង និងឈ្មោះ រឿនសាមត

ក៏ខ្ញុំបានយកមកបញ្ចូលនៅក្នុងខ្សែសេអ៊ីអា ហើយដែរ ។ ចំណែកកម្លាំងនៅក្នុងពេល

តាភរស្តី ៣ នាក់ ដែលខ្ញុំបានកសាងហើយនោះ ក៏បាននាំមកបញ្ចូល ក្នុងខ្សែ នៅជាមួយ ~~ខ្សែ~~

ដែរហើយ ដែលមានឈ្មោះ គិលិត ចុងម្លួន និងឈ្មោះ ហ៊ុយ ។ នៅឆ្នាំ ១៩៧៦ ខ្ញុំ

មានការទាក់ទងជាមួយបង សឿន កម្មករសំណង់របស់ក្រសួងបានហាប់ កាលនោះខ្ញុំនៅ

សំណង់ជាមួយនាង សឿន នេះទៀតខ្ញុំនាក់គូលផ្លូវ បង សឿន ភាក់លង់ ពេលនោះ បង

សឿន ក៏សព្វខ្ញុំឱ្យបដាប់ចលនាបដិវត្ត ។ ឆ្នាំ ១៩៧៦ នេះខ្ញុំត្រូវគ្រួបជាមួយ កងឈុំ

ខ្ញុំរាយការណ៍ឱ្យ កងឈុំ ថាពីខ្ញុំជាប់ចលនាបដិវត្ត កងឈុំ ក៏បានណែនាំខ្ញុំឱ្យបង្កប់ខ្លួន

បង្កប់ខ្លួននៅក្នុងនោះឱ្យបានល្អដើម្បីឱ្យបានបុរការប្រវត្តិរូបតាមការណែឱ្យបានច្បាស់លាស់

[illegible] រួចហើយរាយការណ៍ឱ្យកងឈុំ

ឱ្យបើកខ្លាំងនៅក្នុងខ្សែនោះ ឱ្យបើក ~~ម្នាក់~~ ទាំងនៅក្នុងនោះ នៅក្នុងចលនាបដិវត្តនោះ

តាំងពីឆ្នាំ ១៩៧៦ នោះមក ខ្ញុំជាប់ចលនាបដិវត្តទៀត ។ ក្នុងសកម្មភាពដែលនៅក្នុង

ចលនាបដិវត្តនោះ ខ្ញុំបានយកកម្លាំង សេអ៊ីអា ដែលខ្ញុំកសាងបានពីមុនគឺឈ្មោះ ដួង

មកបញ្ចូលក្នុងក្រុមនោះដែរ ពោះឈ្មោះ ដួង ក៏ធ្វើការនៅក្រុមសំណង់នោះជាមួយគ្នា ឯ

កម្លាំងនៅក្នុងក្រុម ដែល បង សឿន ក្តាប់ និងដឹកនាំ តាមខ្សែរស់មាន ៦ នាក់ តាមរូប

បងសឿន ។ គឺបងសឿន រួមខ្ញុំផង ម្ដេចនោះ ស៊ន, មិរ, សរ៉េង, ចឹង, នុចសៀង ដួង ។

ឈ្មោះ ដួង ជាកម្លាំងដែលខ្ញុំនាំយកបញ្ចូល កម្លាំងដែលខ្ញុំបានទាក់ទងខាងសេអ៊ីអា

នៅក្នុងក្រុមនេះមាន ១ នាក់ទៀត គឺឈ្មោះ សារ៉េ ជាការកិច្ចដែលបង សឿន ណែនាំ

ឱ្យក្រុមខ្ញុំ ធ្វើសកម្មភាព បំផ្លិចបំផ្លាញ គឺមួយឱ្យបាតនឹងបញ្ហា តែឱ្យដួល

សរសេរស្លឹកប៉ោល ធ្វើខិតប័ណ្ណ ប្លុកការបះបោរផ្សេងៗ នឹងចិត្តឱ្យជួយចាប់ពេញកំទេចកម្លាំងគាត់ ស្រកចិត្ត ដើម្បីទិញសន្ធារៈ ... ជាស្នាដៃស៊ីឈ្នួលបីក្រសួងសភាពក្រុម ជាសកម្មភាព កន្លងហើយ នៅក្នុងក្រុមគឺខ្ញុំខិតខំយកចិត្តទុកដាក់ពង្រីក (របស់) ឈ្មោះ ម៉ូរ នឹងឈ្មោះ សំរិង ឱ្យ កាន់តែរឹងប៉ឹងថែមទៀត ដើម្បីកុំឱ្យបាត់បង់សេរីវណ្ណៈសេរីភាព ហើយក្រៅពីនេះខ្ញុំ បានខិតខំបំពេញការងារតាមដែលបងស៊ឿនចាត់តាំង ដើម្បីបង្កប់ឱ្យបានល្អ កុំឱ្យមានការសង្ស័យ ។ សកម្មភាពរបស់ខ្ញុំដែលបានធ្វើនៅក្នុងចលនាបដិវត្ត ដែលខ្ញុំបានខិតខំក្នុងរយៈឆ្នាំ ៦៤ - ៦៧ នោះគឺ

1 ខ្ញុំបានយកចិត្តទុកដាក់ពង្រីកបក្សពួកឈ្មោះ ម៉ូរ នឹងឈ្មោះ សំរិង ដែលជាខ្សែសេអ៊ីអា ដែលខ្ញុំបានយកទៅបង្កប់ នឹងការពារបង្កប់នៅក្នុងនោះ ឱ្យខិតខំយកចិត្តទុកដាក់ពិនិត្យតាមដានសកម្មភាពនៅក្នុងចលនាបដិវត្តឱ្យបានល្អ ដើម្បីរាយការណ៍ ទី២ ខ្ញុំបានរាយការណ៍ស្ថានភាពការណ៍ផ្សេងៗ នៅក្នុងចលនាបដិវត្ត ឱ្យ កបស៊ំ ក្ដាប់បាន រាយការណ៍ពីកម្លាំងបដិវត្តនៅក្នុងក្រុមដែលបងស៊ឿនដឹក ទី៣ ដែលខ្ញុំក្ដាប់បានរាយការណ៍ពីមូលដ្ឋានចលនាបដិវត្តក្រុមបងស៊ឿន នេះដែល តាំងពីនៅក្នុងមណ្ឌលរបស់ សុយបានចាប់ នឹងរាយការណ៍ពីការងារផ្សេងៗ ទាំងអស់ នៅក្នុងចលនាដែល បងស៊ឿន គោលឱ្យខ្ញុំស្រូវតួបាតបាចខិតប័ណ្ណ បានចម្លងខិតប័ណ្ណ នឹងឯកសារផ្សេងៗឡើង ឱ្យ កបស៊ំ ក្ដាប់បាន ។ ក្រោយមករាយការណ៍ហើយ កបស៊ំ ក៏បានណែនាំខ្ញុំបន្តទៀតឱ្យខិតខំយកចិត្តទុកដាក់ពិនិត្យ ស៊ី សម្ងាត់ បន្ថែមទៀតដើម្បី ក្ដាប់បានបញ្ហាកាន់តែច្រើន ពិនិត្យខ្សែពួកជំរាបស៊ើ ពិនិត្យកិច្ចការលាក់សម្ងាត់ផ្សេងៗ ទៀតឱ្យបានល្អគ្រប់ ។ ក្រោយមកនៅឆ្នាំ 1968 ខាងក្រៅបានខ្ញុំដាក់គុកនៅ ... ពេលនោះខ្ញុំជាប់ខ្សែ ~~...~~ ។ នៅក្នុងគុកពេលខ្ញុំបានធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗ ដែល ... កសាងកម្លាំងក្បត់ ... ដែលចំពោះ ... ឱ្យ ... ដាក់ខ្សែ សេអ៊ីអា ខ្សែជាមួយខ្ញុំ

1 ឈ្មោះ សុខឡាយ 3 ឈ្មោះ សំណុំ

2 " តាសសាស៊ឿន 4 " ស៊ឿន

ឈ្មោះទាំង 4 នាក់នេះ សុទ្ធតែជាប់គេ នៅក្នុងគុកពេលនោះពី បទ ... ក្នុងចលនាបដិវត្តទាំងអស់ ហើយខ្ញុំបានកសាង ... ចូលមកក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំខាងសេអ៊ីអា ។ ឈ្មោះទាំង 4 នាក់នេះ ... ចេញពីគុក មកវិញ ... ហើយ ... ខ្ញុំ ... សំណុំ នៅកំពត ស៊ឿន នៅកំពតដែរ តាសសាស៊ឿន នៅកំពង់ចាម ចំការ

សុកឃ្លាយ ខ្ញុំត្រាច់រត់ចោលគេ ។ ក្រោយពីការកាត់ទោសឱ្យ៤ឆ្នាំនេះនៅក្នុងគុក ខ្ញុំនឹងត្រូវខ្ញុំតាំងពីនេះ មានជាប់ក្នុងគុកតាសៀប្លាយ ។

ខែ៣០ ឆ្នាំ1969 ខ្ញុំចេញពីគុកខ្លួនឯង ទៅធ្វើការនៅភ្នំពេញ ប៉ុន្តែត្រូវគេរំលោភ ពេលនោះខ្ញុំក្លាយទៅជាគ្រូជាមួយ កមស៊ុំ ទីក្រុងដំបែល ទៅជួបកមស៊ុំ ខ្ញុំបានទៅយកភរិយា កំពីតខ្លួនចាំមនេសរ៉ូបលខ្ញុំបានកោលនៅក្នុងគុកពី

1 សុកឃ្លាយ 3 តាស៊ុំ

2 ចាសតាសៀន 4 សៀន

ក្រោយពីនេះទៀតតែពីសកម្មភាពល្អាយ នៅក្នុងគុកចាំប៉ុន្មាន ដែលខ្ញុំបានបំពុលតាម ការរៀបរបស់ កមស៊ុំ កំខ្ញុំបានពាយការពិសេសគេបំពេញ ។ ក្នុងខ្ញុំភាពិតគាយបពោល ដែលខ្ញុំចេញពីគុកនោះ ក្រោយពីបានជួបពាយកាលខ្ញុំឱ្យ កមស៊ុំ រួចហើយ ខ្ញុំក៏បាន ឆ្លៀតទៅស្រុកខ្លួនចាច់រៅ នៅក្នុងមហាមន្ត្រី ដែលបានចាប់ពីគ្នាហើយ ។ ពេលនោះខ្ញុំក៏ក្លាយជាតពាកោលបម្លែងមួយចំនួន នៅក្នុងមន្ទីរចាស់របស់ខ្ញុំ ខាងកើត ចាប់រៅ និង ចាប់ធៀម ពីសមាជិកនៅក្នុងក្រុមនេះទាំងពីរ ហាវបកការពិទុក្ខ ឆ្ងាយៗ ។ ពាកការពិទុកោលស់មីបម គឺ ចាប់ធៀម ចាប់ចេម និង ចាប់ឈួន ឯពាក់ពេលត្រូវឡុតភ័ព ហោគាបតាយរបស់ពី ចាប់យៀង និង ចាប់សៀក ចាប់យៀង និង ចាប់សៀក បាននៅចូលធ្វើទាំងនៅក្នុងពលធាក់រស្បែតា គឺនៅឆ្នាំ1968 ដែល ចាប់រៅ បានបញ្ចូនចេញទៅ ។ ឯចំណែក គឺខតាម៉ាង ក៏បានទៅចូលធ្វើប៉ុន្តែពី ទុក្ខ ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងក្រុមលាលស់តែ ចាប់រៅ + ចាប់ឈួន ក៏ត្រូវក្លាប់មក ចាប់រៅ រាលាឆ្នាំ ឱ្យខ្ញុំធ្វើការងារ ហើយចាប់ក្លាប់សកម្មភាពតែនៅទៀត ។ ប៉ុន្តែទៀត ឱ្យខ្ញុំពាក់ពេកមស៊ុំ ឱ្យជាប់ ដើម្បីដំណើរការទៅមុខទៀត ។ ក្រោយ មកខ្ញុំក៏ត្រឡប់មកជួប កមស៊ុំ ពេលនោះសកម្មភាពកាលស៊ើបមហា ឆ្នាំ1970 ខ្ញុំ ក៏បានពិភាក្សាជាមួយ កមស៊ុំ ដើម្បីត្រឡប់មកស្រុកកំណើត កមស៊ុំ រៀបនាំខ្ញុំឱ្យ បង្គប់ ឱ្យបានទៅ ហើយក៏បានខ្ចីសកម្ម ឱ្យទៅជួបជាមួយសុក ដើម្បី ក្លាប់កាលកាត់មជាមួយ សុក ខ្ញុំនិង សុក ស្គាល់គ្នាហើយ ព្រោះធ្លាប់នៅជិត គ្នា ។ ខ្ញុំមកក្លាប់ទំនាក់ជាមួយសុក ពោះសុក ជាទីទុករបស់ កមស៊ុំ ។

ខែ៧ឆ្នាំ 1970 ខ្ញុំក៏ចេញទៅស្រុកកោះធំ ខ្ញុំបានយាត់ចិត្តកមស៊ុំ ហើយខ្ញុំបាន ទៅជួប សុក ខ្ញុំក៏បានកាយការណ៍ជូន សុក ឱ្យក្លាប់បានកើត កមស៊ុំ បានខ្ចីទីតាម ឱ្យខ្ញុំមកជួបសុក ដើម្បីធ្វើការងារ ។ ក្រោយពីខ្ញុំកាយការណ៍ហើយ សុក ក៏បានទទួលខ្ញុំ ហើយចាត់តាំងខ្ញុំជាបេសកជនក្នុងខ្ញុំ ស្រុកកោះធំ ។ សកម្មភាពរបស់

ខ្ញុំក៏ចេញទៅស្រុកកោះធំ ពេលនោះ ស៊ុក អោយខ្ញុំធ្វើសកម្មភាព កសាងកម្លាំង
នៅក្នុងសង្កាត់~~ស្ទុង~~ស្រុកកោះធំ ហើយ ស៊ុក អោយខ្ញុំស្គាល់កម្លាំង ដើម្បីធ្វើការ
ពាក់ព័ន្ធជាមួយ ហ៊ុយ ជាមេប៉ុស្តិ៍តំបន់ 25 ក្នុងពេលនោះឈ្មោះ កាត ជាមេយោធា
តំបន់ 25 និងឈ្មោះ ប៉ុន ជាគណៈកម្មការខាងសុខាភិបាល នៅក្នុងស្រុកកោះធំពេល
នោះ ។ សកម្មភាពរបស់ខ្ញុំនៅសង្កាត់ស្ទុង ~~សកម្មភាពរបស់~~ខ្ញុំគឺ កសាងកម្លាំង និងកសាង
កម្លាំងនៅក្នុងសង្កាត់ស្ទុងស្រុកកោះធំ ពេលនោះខ្ញុំកសាងបាន 7 នាក់គឺឈ្មោះ
ខេវ + ~~គង់~~ គិម ស្មេង + ចេវ + ហ៊ន + សួ + គឹមស៊ៀង + គឹមយី
ជាចំណុចខ្មាំងរបស់ពួកនេះ មានបោកប្រាស់គ្នាគឺ ប្រុងមាត់ប្រយ័ត្ន ហើយ
ក៏ជាកូនចៅក្រោមខ្ញុំ ។ ក្នុងសកម្មភាពក្បត់ប្រឆាំងបក្ស ខ្ញុំបានចាត់តាំង
ឲ្យពួកខ្ញុំចាត់ចែងជាមួយ ស្មេងតាវ ចំរើន ហួតសេ តាកត ដើម្បីពិនិត្យ
ភាពខាងបង្គួរ ប្រជាជនដែលចេញពីក្រុងគឺមានបង សាវ៉ន បងពៅ និង
បងសម្ផស្ស ដើម្បីមានយុទ្ធវិធីបោសសំអាតក្នុងពេល បញ្ហានេះមូលហេតុគឺ
បងស៊ុក បានបញ្ជាក់ប្រាប់ថា បងៗដែលចេញពីក្រុងគឺសុទ្ធតែសេអ៊ីអា ហេតុនេះ
នេះ សកម្មភាពក្បត់ប្រឆាំងដែលខ្ញុំបានធ្វើនៅក្នុងសង្កាត់ស្ទុងគឺមានចាត់តាំងក្នុង
ការកសាងកម្លាំងនៅក្នុងសង្កាត់ស្រុកឲ្យចេញទៅធ្វើសកម្មភាពក្បត់ជាប់~~ឈ្មោះ~~
ស្មេង ដើម្បីទិញ~~អាវ~~ក្រុលបកសម្ផស្សក្រៅ ចំនិញស្មេងៗ បានទៅ បានចាត់ការផ្ទៃ
ដើម្បីយកមកចែកគ្នា ប្រើបាសបាត់បាតមន្ទីរ ធ្វើយ៉ាងនេះជាការបំ
ផ្លើសថាគឺ ~~ផ្លូវ~~ ដើម្បីឲ្យប្រជាជនគេមានការស្អប់ខ្ពើមបដិវត្ត
សកម្មភាពកសាងកម្លាំងនៅតាមមូលដ្ឋាន ~~ហើយ~~ក្នុងពេលនោះ ខ្ញុំនៅក្នុងភូមិស្ពឺ
ស្រុកកោះធំដែរ ហើយបានទទួលការណែនាំពីបង ស៊ុក ឲ្យកសាងគឺខ្ញុំកសាង
បានមួយចំនួនទៀតទៀតនេះ គឺខាងឃុំកោះធំ ខ្ញុំកសាងបានពីរនាក់ ។ ឈ្មោះ បេ
~~ជាទីបញ្ជាការឈ្មោះ~~គឺជាប្រធានឃុំកោះធំកាលពេលនោះ ហើយ បេ គឺមន្ទីរសុខ មានចំណុចខ្មោយហ៊ឺហា
មានលក្ខណៈមុខមាត់ប្រយ័ត្ន ហើយមានជីវភាពក៏ក្រោមបើ ដែលខ្ញុំបានស្រូសទាញ
កសាងបានមកជាកម្លាំងក្បត់ នៅក្នុងខ្សែសេអ៊ីអារបស់ខ្ញុំ ។
និង~~ឈ្មោះ~~ឈ្មោះ ជិន ~~ខ្ញុំកសាងបាននៅក្នុង~~ [illegible] ~~ជិន~~ ពេលនោះជាសមា
ជិកឃុំកោះធំ ~~ជាមួយនេះគឺ~~ ដ៏ននក៏ មានលក្ខណៈ បោកប្រាស់គ្នាគឺលក្ខណៈ
មុខមាត់ប្រយ័ត្ន ។ នៅក្នុងឃុំព្រែកបី ខ្ញុំកសាងបានម្នាក់ដែរ គឺឈ្មោះ ឌុយ
ឈ្មោះនេះជា មនុស្សមានលក្ខណៈខិលខូចសាហាវសម្លាប់ប្រជាជន ហើយជីវភាព
ពីដើមជាតាក់តែតែន ខ្ញុំបានស្រូសទាញកសាងបានមកជាកម្លាំងក្បត់នៅក្នុងខ្សែ

សេចក្ដីរាយការណ៍របស់ខ្ញុំ ។ នៅក្នុងឃុំស្រែគោកស្លី ខ្ញុំកសាងបាន១នាក់ឈ្មោះ ជិន ជាសមាជិកឃុំ ។ នៅក្នុងឃុំសិពោធិ៍ បាន១នាក់ ឈ្មោះ លពូរ ជាប្រធានឃុំ ។ នៅក្នុងឃុំលើខ្ពៀកសាងបាន១នាក់ឈ្មោះ សួង ជាអនុប្រធានឃុំៗ ចំណុចខ្សោយរបស់នាក់ទាំង៣នាក់នេះគឺមានវប្បធម៌ ចំណុចខាងសេដ្ឋកិច្ច លេងល្បែងស្រីច្រើន ហើយក៏ជាបក្សពួកគាត់ដែរ ខ្ញុំក៏រក្សាកសាងបាន ហើយបញ្ចូលជាកម្លាំងក្បត់នៅក្នុងខ្សែសេកវៃរបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងពេលនោះដែរ ។ នៅក្នុងខែ៤ ឆ្នាំ១៩៧១ បងសុក គាត់បានទទួលនាំខ្ញុំឱ្យមកតា ជ័យ ពេលនោះតាជ័យ គាត់ទើបចេញពីភ្នំពេញ មកទទួលជាលេខាតំបន់៣៥ ខ្ញុំក្ដាប់មិនបានថា បងសុក និងតាជ័យ មានការទាក់ទងគ្នាអំពីកាលណាមកទេ ។ ក្រោយពីខ្ញុំបានជួបតាជ័យ ហើយ តាជ័យ ក៏បានណែនាំភារកិច្ចរបស់ខ្ញុំ ឱ្យខិតខំបំពេញតទៅទៀត ១ ឱ្យបង្កើនសសៃបកសាងកម្លាំងឱ្យបានច្រើនតទៅទៀត ២ ឱ្យខ្ញុំទៅជួបទាក់ទងជាមួយ បង ជា ដើម្បីពិគ្រោះធ្វើការងារជាមួយ ពេលនោះបង ជា ជាលេខាឃុំ ស្រុកបាសាក់ ក្នុងសកម្មភាពកសាងកម្លាំងក្នុងរយៈកាលខែ៦ ឆ្នាំ៧១ ដល់ឆ្នាំ ៧២ ។ ខ្ញុំបានខិតខំក្ដាប់និងកសាងកម្លាំងនៅក្នុងមន្ទីរសន្តិសុខតំបន់បាន១ចំនួន គឺ ១ឈ្មោះ ជាប ២ឈ្មោះ ហិន ៣ឈ្មោះ សៀន ៤ឈ្មោះ ស្រេង ៥ឈ្មោះ សោ ៦ឈ្មោះ ខែម ៧ ” សេង

ពួកនាក់ទាំងនេះ មានចំណុចខ្សោយសំខាន់គឺជាបក្សពួកមូលដ្ឋានបុណ្យសក្តិ របស់ខ្ញុំ ក្ដាប់ហើយរួចកសាង បញ្ចូលជាកម្លាំងក្បត់សំរាប់ខ្សែសេកវៃ របស់ខ្ញុំ ដើម្បីត្រៀមបង្កប់តាមបរិវត្តខាងមុខ ។ ឆ្នាំ១៩៧២ តាជ័យ ណែនាំខ្ញុំ ឱ្យរៀបចំកម្លាំងយុទ្ធជនមួយចំនួននៅក្នុងមន្ទីរសន្តិសុខតំបន់ ដែលខ្ញុំបានរចាំហើយ ឱ្យបញ្ចូលទៅក្នុងកងទ័ព ដើម្បីត្រៀមបង្កប់យូរអង្វែង សំរាប់រាប់បរិវត្តខាងមុខ ។ ខ្ញុំក៏បានរៀបចំកម្លាំងយុទ្ធជននោះចំនួន៣នាក់ ឱ្យទៅកងវរសេនាធំលេខ ១១២ ដែលខ្ញុំទទួល ជាឱ្យទៅបង ណាត ស្គាល់ យុទ្ធជនទាំង៣នោះមានឈ្មោះ ១ មិត្ត ចេវ ២ មិត្ត ហិន ៣ ~~[illegible]~~ មិត្ត ស៊ូ ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានទទួលការណែនាំពី តាជ័យ ឱ្យចុះទៅពង្រីកកម្លាំងនៅតាមមូលដ្ឋាន ដែលខ្ញុំបានក្ដាប់ និងកសាងរួចមកហើយ ។ ក្នុងការចុះទៅពង្រីកកម្លាំងនៅមូលដ្ឋាននេះ ខ្ញុំក៏បានទៅជួបទាក់ទងជាមួយ បង ជា ដើម្បីគេស្រឿយស្នើយោបល់ ក្នុងកិច្ចដំណើរការនេះ ។ ខ្ញុំបានចុះទៅជួបបង ចេ នៅឃុំកោះធំ បង ឌុយ នៅឃុំស្រែគោកស្លី បង ជិន នៅឃុំស្រែគោកស្លី បង

ចុះ នៅឃុំសីតៅតួន និង ចម ល្អនី នៅឃុំសៀមរៀប ខ្ញុំបានជួបចាប្រើង អ្នក
តាមវត្តនោះ ខ្ញុំបានបង្កចិត្តទុកដាក់ធ្វើលក្ខណភាពនៅក្នុងមូលដ្ឋាន គឺជួបបងខ្ញុំឲ្យចិត្ត
ទុំ យកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការតាមក្បួនបង្កប់នៅតាមមូលដ្ឋាន ខ្ញុំបានច្រើន
នាក់ឲ្យធ្វើលក្ខណភាពម្នាក់ៗ ដើម្បីបង្ការរុករកស្តុកគ្រឿងញៀននៅក្នុងបេ
ដាដូច ខ្ញុំបានរម្ងាប់ការពិបាកស្តុកគ្រឿងញៀនក្នុងការបោះឆ្នោត និងចៀមទៀត
ខ្ញុំបានធ្វើលក្ខណភាពពុះបំណើរក្នុងការវាយឆ្មាំ ពេលបើកសមាជិកក្រុមៗ
គឺខ្ញុំបានបំផ្លិចបំផ្លាញកុំឲ្យចុះបន្តពូជល្បែងរកពារ ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំក៏បាន
មកជួបតាលោយគាត់ឈ្មោះ ធីម ប្តូតលេ និង លុកចុតចំរើន តាមការណែនាំ
របស់តាម៉ុង ខ្ញុំនិងគាត់ទាំងនេះដៀលចំលក្ខណភាពក្នុងពួកឈ្មួញ ដែលគេ
ពន្ធ គឺខ្ញុំ និង ប្តូតលេ លុកចុតចំរើន បានលាការគ្នា ចាស់ក៏មានភាពការសន្តិសុខ
ផលកម្មចលកតាមសេដ្ឋកិច្ច ខាងពន្ធ ដើម្បីចេញល្បាតចាប់ពួកឈ្មួញ ដែលមក
នាំទំនិញផ្សេងៗពីមូលដ្ឋានរំដោះទៅតំបន់ខ្មាំងការពារចាប់ចណ្ដោះ ក៏គេលន្ធចាប់បាន
ហើយរឹបអូសសម្បត្តិទ្រព្យទាំងអស់ មានសម្ភារៈផ្សេងៗ មានគោ មានការី
ដាប៉ោច រឹបអូសយកមកប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន នៅតាមក្រុមបន្ទីរផ្សេងៗ
ហេតុដែលធ្វើយ៉ាងនេះ គឺបំណង ធ្វើឲ្យប្រជាជនគេមានការក្តៅក្រហាយ
ចំពោះបដិវត្តយ៉ាងខ្លាំង ខ្ញុំឃើញថាបដិវត្តមិនដែលធ្វើរឹបអូសយកបានទាំង
ស្រុងដូចខ្ញុំទាល់ ។ នៅចុងឆ្នាំ ១៩៧២ តាជ័យ ហៅខ្ញុំទៅណែនាំ ដើម្បីឲ្យ
ខ្ញុំទៅជួបគាត់ជាមួយទៀតណាមក្នុងការរកគ្រឿង បញ្ហានេះគឺតាជ័យ បាន
ហៅខ្ញុំទៅជួប នៅឯបន្ទីរតំបន់ ២៥ ក្នុងការគាត់ឲ្យរកគ្រឿងនេះ តាជ័យបាន
ជួបពិគ្រោះ ~~ពិភាក្សា~~ ពិភាក្សាគ្នាជាមួយ ណាំម៉ុង រួចហើយគឺគ្រាន់តែឲ្យខ្ញុំទៅជួប
ណាំម៉ុង ដើម្បីឲ្យគាត់ទិញទទួលយកតែប៉ុណ្ណោះ ។ ខ្ញុំបានទទួលការណែនាំ
នេះហើយ ក៏បានទៅជួបណាំម៉ុង នៅទីតាំងរបស់គេនៅក្នុងវត្ត ខាងក្រោយ
បន្ទីរ នេះខ្ញុំក៏បានជួប ណាំម៉ុង ហើយបានគាត់ឲ្យទទួលគ្រឿង បានគ្រឿងស្ពាន្លី
កាកាប៊ីន ចំនួន ៧ ដើមយកមកប្រគល់ជូន តាជ័យវិញ ។ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៧២ នេះខ្ញុំ
បានប្រព្រឹត្តខុសសីលធម៌បដិវត្ត ជាមួយនារី ឡា ធ្វើឲ្យខូចកេរ្តិ៍របស់បង
នារី ឡា ត្រូវជាសាច់ញាតិរបស់ខ្ញុំដែរ ដែលគាត់បានមកជួបខ្ញុំ ស្រី ~~ហើយ~~ ហើយគាត់
ធម៌គ្នាស្រលាញ់ជាប់ចិត្តពេញៗតែម្តងរយៈកាលខ្លី ហើយក៏បានធ្លាក់ខ្លួន
នៅក្នុងសីលធម៌ថោកទាប ហើយក៏ស្ពះ បញ្ហានេះអង្គការក៏បំបែកនារី ឡា នេះ
ចេញឆ្ងាយ ។ នៅឆ្នាំ ១៩៧៣ ខ្ញុំបានខិតខំបំពេញភារកិច្ចទៅតាមការណែនាំរបស់

តាដែប ឱ្យបានសម្រេចគឺទី1 ខ្ញុំបានខិតខំតាមកម្លាំង ដើម្បីស្បៀងរបស់បដិវត្តន៍ទៅថ្ងៃ
មុខ គឺកំលាំងកម្លាំងបុគ្គលិក ដែលខ្ញុំធ្លាប់ណែនាំសម្រាប់តំបន់ បាន៥នាក់
1ឈ្មោះ ស៊ី 2ឈ្មោះ ~~ស៊ុំ~~ 13 ឈ្មោះ សៀង 4ឈ្មោះ គៀត 5ឈ្មោះ ខឿង
~~អស់~~ទាំង៥នាក់នេះ បានចំណុចខ្សោយដោយសារបុគ្គលរំលោភចូលចិត្ត មុខពាត់បុគ្គលិក
ដែលខ្ញុំទទួលការងារបានមកដាក់ក្នុងក្រសួងនៅរោងចក្រ ។ កម្លាំង
ទាំងអស់នេះខ្ញុំបានណែនាំឱ្យធ្វើសកម្មភាព លើក្នុងមន្ទីរពេទ្យ គឺ1ឱ្យបានសម្រេច
ការបង្កើតបង្រួញផ្សេងៗ ដែលដាស់ស្មារតីបដិវត្តន៍ លើក្នុងចលនាបង្កើនផល
ឱ្យបង្កើនបង្រួញស្មារតីបដិវត្តន៍ដូចជាកម្មករនិងកសិករ ។ ម្យ៉ាងទៀត
ខ្ញុំណែនាំឱ្យធ្វើសកម្មភាពបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ លើក្នុងក្រុមគ្រួសារមួយៗ
ដើម្បីឱ្យបានការលំបាកវេទនាជាមួយគ្នាដោយ~~គ្មានស្រឡាញ់~~ សម្រាប់ក្រុមការ
ថ្នាក់លើ ។
ឆ្នាំ1973 គាត់ បានទៅកម្លាំងក្បត់មួយចំនួនមកប្រជុំនៅក្នុងមន្ទីរ ៣៦ ក្នុង
នោះមាន ណោយ ប្រធានមន្ទីរតំបន់ 26 ។ ហៀង ប្រធានវប្បធម៌តំបន់
~~ផន~~ ផន ប្រធានយោធាតំបន់ ។ ហុង ប្រធានសន្តិសុខតំបន់ តាសួន ប្រធាន
ស្នងការតំបន់ ។ តាម៉ុក ប្រធានមន្ទីរពេទ្យតំបន់ ងឹមរុំ ប្រធានមន្ទីរ
សន្តិសុខតំបន់ ។
ក្នុងការប្រជុំគាត់ដែប បានទទួលបង្គាប់ឱ្យខ្ញុំធ្វើសកម្មភាពក្បត់គាំទ្រពួកគេ
ក្នុងប្រជុំ ។ បង្គាប់មកគាត់បានណែនាំពីភារកិច្ចដែលត្រូវសម្រេច
តាមមុខ ដើម្បី ~~ផ~~ ប្រឆាំងនឹងបក្សរបស់បក្ស គឺថ្នាក់ៗត្រូវយកចិត្តទុកដាក់
កសាងកម្លាំងឱ្យបានច្រើន ឱ្យបានខ្លាំងគេចចេញពីផែនការមួយៗ ។ 2តាម
សភាពលើក្នុងក្រសួងមន្ទីរ ត្រូវមានយុទ្ធវិធីធ្វើសកម្មភាពឱ្យមានការរំលោភ
ស្លូត បង្ហាញកម្លាំងលើក្នុងក្រសួង ដើម្បីឱ្យប្រជាជនគេគ្មានជំនឿ
គេគ្មានការកក់ក្តៅ លើក្នុងការប្រជុំមួយៗ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់បំផ្លាញ ធ្វើ
ឱ្យបានការស្រឡាញ់ ឱ្យបានការបែកបាក់ ឱ្យបានការបង្កើតបំ
ផ្លាញទ្រព្យសម្បត្តិរបស់បក្សបន្តបន្ទាប់ ។ ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យខាតបានការខូចខាត ។
បង្គាប់មកបាន តាដែប ណែនាំនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ឱ្យបានយុទ្ធវិធី៣កំទេច
ផលកម្មាភិបាល មួយចំនួនដែលជាអ្នកប្រឆាំងនឹងតំបន់ ៣៦ ហើយបានចូល
~~សាលា~~ នៅលើក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ។ ក្រៅពីនេះទៀតអ្នកក្នុងមន្ទីរពេទ្យក៏ត្រូវធ្វើឱ្យប្រ
ជាជនអស់ជំនឿ ដោយវិធីព្យាបាលដូច ~~មិន~~ ពុំដឹង ស្ទើរតែបំផុត ចំពោះប្រជាជន

ដែលធ្វើ" ហើយទៅតាមបាល ដើម្បីតាមបាលគេជា ប្រជាជនមិនមាន
កក់ក្ដៅ ។ ក្រោយពីតាស័យបានប្រជុំណែនាំហើយ ខ្ញុំបានត្រៀមគំរោងចាំធ្វើ
ការនៅក្នុងក្រសួងសន្ដិសុខតំបន់ ដែលខ្ញុំទទួលឈ្មោះ អ៊ីវស៊ី បានពិភាក្សាគ្នា
លើកផែនការប្រមូលបញ្ហារុករុកនៅក្នុងមន្ទីរពីការរៀបចំចាត់តាំងក្រុមការងារ
កិច្ចការប្រាក់ឈ្មោះ ដែលបានណែនាំហើយឲ្យបំបាក់ល្បិចរាយប៉ារ៉ាមបក តាឯក ។
តាឯកនេះជាមេប្រុសរបស់ខ្ញុំដែរ ដែល ហួតសេ កសាងបាន ខ្លួនពេញមួយតំបន់
តាឯក ដោយតាឯក ធ្វើឲ្យប្រកកាតើស្មោះខ្ញុំខ្លួនលិលលចិដាប្លុយហាំ ម្ល
គណៈនេះមកខ្ញុំបានជួបពិភាក្សាជាមួយនឹងមិត្ត ជាប ទីង មិត្ត ស្រេង ជាកម្មាភិបាល
ស៊ើបសួរនៅមន្ទីរ៤៥ មន្ទីរសន្ដិសុខតំបន់ ក្នុងការណែនាំខ្ញុំបានឲ្យបពិត្តក្នុងការ
ធ្វើការងារ ដើម្បីជាការប្រឆាំងចំពោះបដិវត្តន៍ គឺមួយឲ្យស៊ើបសួរចោទទៅ
លើជនណា ដែលបានការចាកចេញពីរបៀនក្បត់របស់តំបន់ 25 យើង ត្រូវមានវិធាន
ការណ៍កំទេចពេលវេលា ដើម្បីឲ្យដាច់ការចាក់ចេញពីបក្ស ។ បញ្ហាមួយទៀត
ក្នុងការស៊ើបសួរលើសិន~~[illegible]~~ណា មានការស្គាល់អាត់ខ្លះ ជានឹងមិត្តណាម្នាក់ដែល
មានការស្គាល់ប្រឆាំងចំពោះតំបន់ 25 ត្រូវបំបិតឲ្យបុគ្គលនោះឆ្លើយដាក់ចំពោះបុគ្គល
នោះ ដើម្បីបានវិធានការចាប់ខ្លួន ។ ម្យ៉ាងទៀតក្នុងការស៊ើបសួរ ដើម្បី
បង្កបញ្ហាកំកល្អក់នៅក្នុងប្រជាជន ត្រូវខំស៊ើបសួរ ហើយចំរឹតឲ្យជាក់លាក់
នោះដែលឆ្លើយដាក់ពាសវាលពាសកាល ដើម្បីយើងបានវិធានការចាប់ឲ្យបាន
ច្រើន ធ្វើឲ្យប្រជាជនមានសង្ស័យចំពោះបដិវត្តន៍ ។ បន្ទាប់ពីនោះមកខ្ញុំក៏
បានធ្វើការទាក់ទងជាមួយនឹងបង សុក ដើម្បីលើកផែនការណ៍ធ្វើការងារបំពាន់
បតិប្រជាជន ដោយពេលនោះប្រជាជនមានការក្ដៅក្រហាយបង្អាំងចំពោះ
វៀតណាម ដែលបានបាញ់មិត្តយុទ្ធជនកងចល័តនៅក្នុងតំបន់ 25 ស្លាប់អស់ 11នាក់ ។
ដើម្បីលត់កំហឹងប្រជាជន ខ្ញុំពិភាក្សាជាមួយបង សុក ដើម្បីបំផុសប្រជា
ជនជាយុទ្ធវិធី ស្ទើរជាបាតុកម្មទៅកាន់មន្ទីរគណៈកម្មការរបស់វៀតណាម ប៉ុន្តែជា
ខ្លឹមសារគឺគ្រាន់តែធ្វើ ដើម្បីឲ្យប្រជាជនរលត់កំហឹងនឹងវៀតណាម យើងបានរកការ
បានចំប្រើងប្រឆាំងសៀវណាស់ដែរ ក៏ប៉ុន្តែរូបភាពធ្វើបំផុសប្រជាជនធ្វើបាតុកម្មគឺគ្រា
គប្រកេងទៅហ៊ុំព័ទ្ធមន្ទីរគណៈកម្មការវៀតណាម ។ តែជាខ្លឹមសារគឺទៅយកគណៈកាត់
ទងនោះចេញ ដោយលម្អាត់ ។ ដើម្បីបាច់ប្រជាជនថាបាននោះព្រោយប្រឡូលប្លួល
ហើយ ។ នៅឆ្នាំ 1973 នោះដែរដែលខ្ញុំបានទទួលការណែនាំពីតា ស័យ ឲ្យខ្ញុំទៅ
ដោះព្រាយបណ្ដាបងប្អូនវៀតណាមណាទាំងអស់ ដែលចូលស្ម័គ្រ នៅក្នុងមន្ទីរ

សន្តិសុខតំបន់ក្តី មានចាប់ឃុំឃាំងគម្មាភិបាល យុទ្ធជន + ប្រជាជនវៀតណាម គឺបានដោះលែង យកទៅប្រគល់ឱ្យ ហោជីវ គណៈទាក់ទងវៀតណាមភ្លាម ។

នៅឆ្នាំ ១៩៧៣ នោះ ខ្ញុំបានទទួលការណែនាំពីតា ដ៏ឃ ឱ្យរៀបចំ ពិធីការ ការបោះឆ្នោតឃុំឋម ៧ ក្នុងធ្វើរៀបចំលក្ខណការណ៍ឆលិតកម្មគឺឱ្យធ្វើយ៉ាងណា ដើម្បីជាការបំផ្លិចមាគ៌ាកុំឱ្យប្រជាជនគេពេញចិត្ត ។ ដូច្នេះការរៀបចំធ្វើឱ្យ សើសក់ទិតវេលប្រជាជនភ្ញាក់រលឹក បញ្ហានេះខ្ញុំនិងបង ៧ ក៏បានយកទៅ រៀបចំកិច្ចដំណើរការនៅក្នុងស្រុកកោះធំ ដែលជាបាតុភាពតំបូងក្នុងពេលនោះក៏ ឃើញជាតុក្កតាក្រោកចាបមិនពេញចិត្តរបស់ប្រជាជនខ្មែរ ។ តមកទៀតនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៣ នេះ ដោយបានទិសណែនាំពីតា ដ៏ឃ ខ្ញុំក៏បានខុទ្ទេសនាមមិត្តពីររូបដែលជា ខ្មែរ សេរីរ៉ា របស់ខ្ញុំបានកសាងនៅក្នុងមន្ទីរសន្តិសុខតំបន់ ឱ្យធ្វើបង្កប់នៅក្នុង យោធាតំបន់ មិត្តនោះមានឈ្មោះ

1 មិត្ត ល្បៀន

2 " ហុង

ខ្ញុំបានទទួលការណែនាំឱ្យទាក់ទងជាមួយ ផន ប្រធានមន្ទីរយោធាតំបន់ ដើម្បីទទួលមិត្តទាំងពីររូបនោះ យកទៅចាត់តាំងបង្កប់នៅក្នុងយោធា ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពប្រឆាំងបដិវត្តតទៅទៀត ។ ទំនាក់ទំនងជាមួយតា ចំរើន នឹង តាសេ ខ្ញុំក៏បានជួបជាប្រចាំឃ្នាងបន្តទៀត ក្នុងគោលការណ៍ដែល ក្នុងការតាមចាប់ ជនដែលធ្វើសកម្មភាពក្បត់ផ្សេងៗ ដើម្បីទទួលយកមកប្រើប្រាស់ផ្ទាល់តាមទី កន្លែង ។ ធ្វើឱ្យប្រជាជននោះមានការក្តៅក្រហាយខ្លាំង ចំពោះបដិវត្តយើង ។ នៅក្នុងឆ្នាំនោះដែរ ខ្ញុំ~~មានការ~~រួចសិលធម៌ ជាមួយនារីពីររូប គឺឈ្មោះតាវី រុន នឹង ឈ្មោះតាវី ខន ធ្វើឱ្យខូចចាត់របស់បក្ស ។ ឆ្នាំ ១៩៧៤ ខ្ញុំបានកសាងកម្លាំងនៅក្នុង មន្ទីរសន្តិសុខតំបន់ បានមួយចំនួនថែមទៀតគឺ

1 ឈ្មោះ រ៉ន ជាប្រធានក្រុម ដែលបញ្ជីនៅក្នុងមន្ទីរ សន្តិសុខ

2 " ប៉ុត 5 ឈ្មោះ រិន

3 " ចោរ 6 " ម៉ឺន

4 " ហន 7 " វ៉ែត

បក្ខពួកនេះ គឺមាននៅក់ខាងក្រោយ សន្តិសុខគម្មាភិបាលយុវកគកង ការពារនៅក្នុងមន្ទីរ ចំណុចណាឃើញគឺបក្ខពួកនេះមូលចិត្តប្រហារចាត់ក្តៅត្រឡិន ប៉ុណ្ណោះ ដែលខ្ញុំឃើញយ៉ាងនេះ ក៏កសាងខ្លួនបានចូលមកជាខ្មាំងក្បត់របស់ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបានណែ

នាំឱ្យអ្នកទាំងនេះ ធ្វើសកម្មភាពក្នុងមន្ទីរ ៤៦ គឺមន្ទីរសន្តិសុខតំបន់នេះគឺ ៎ ធ្វើឱ្យបរាជ័យដល់ ខ្លួន ។ ជាគោលបំណងធ្វើឱ្យបរាជ័យនៃឃើញបដិវត្តឱ្យឆាប់ ។ ធ្វើឱ្យអ្នកទោសរត់រួច ដោយមិនការពារបោះបង់ ។ ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំណែនាំឱ្យអ្នកទាំងនេះធ្វើសកម្មភាពរុករក ដើម្បីឱ្យមានការជ្រួតជ្រាបនៅក្នុងមន្ទីរ ពីព្រោះគេសោយ ។ ហើយខ្ញុំក៏បាន ណែនាំឱ្យអ្នកទាំងនេះយកចិត្តទុកដាក់កសាងកម្លាំងណាក្នុងក្រុមរបស់ខ្លួនតទៅទៀត ដើម្បីបានជាកម្លាំងក្បត់ ។ បន្ទាប់មកទៀតខ្ញុំបានធ្វើការទាក់ទង ជាមួយនឹង បងជា ជាមួយបង សុក ប៊ុតចំរើន ហួតសេ ដើម្បីពិភាក្សាពិនិត្យការពង្រីកកម្លាំងនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ។ ម្យ៉ាងទៀត តាជ័យ មានបន្ទុំពិភាក្សាបញ្ហាមួយចំនួនក្នុងទាក់ទងជាមួយ វៀតណាម ក្នុងការបង្កើតមាន ហួតសេ សុក ប៊ុតចំរើន បងជា ហើយនិងរូបខ្ញុំ ជួបជុំគ្នានៅមន្ទីរតំបន់ ២៥ ពេលនោះតាជ័យ មានណែនាំពីការរៀបចំទាក់ទងជាមួយ វៀតណាម ដែលត្រូវការទាក់ទងដើម្បីសុំឱ្យវៀតណាមផ្តល់ជំនួយជាអាវុធនិង គ្រាប់រសេវ ដើម្បីប្រឆាំងវាយកំទេចបដិវត្តនៅថ្ងៃខាងមុខ ។ រួចហើយតាជ័យ ក៏បានប្រកាសចាត់តាំង តាហួតសេ ធ្វើជាគណៈទាក់ទងជាមួយវៀតណាម ដើម្បី ទាក់ទងសុំជំនួយផ្សេងៗ ។ តាំងពីនោះមក ហួតសេ ទាក់ទងជាប់ជា មួយ វៀតណាម ហើយក៏បានឃើញសម្ភារៈជាបន្តបន្ទាប់ ជាគ្រាប់ ជាអាវុធ និង ប្លាស្ទិច ។ ឯចំណែកខ្ញុំ តាជា តាសុក ប៊ុតចំរើន ចាប់ពង្រាយសកម្មភាព ផ្សេងៗនៅខាងក្រៅ ដើម្បីទាក់ទងកម្លាំងនៅខាងក្រៅពង្រីកធ្វើសកម្មភាព បង្កប់ល្បិចក្នុងគណៈរុករកផ្សេងៗបំផ្លិចបំផ្លាញបដិវត្ត ។ ដោយបានធ្វើការទាក់ ទង នឹងកម្លាំងចាស់មួយចំនួន ខាងអ្នកមន្ទីរផ្សេងៗនៅជុំវិញតំបន់ ដូចជាមន្ទីរ ពេទ្យជាដើម ដើម្បីរកវិធីចាក់ថ្នាំសម្លាប់កម្មាភិបាល-យុទ្ធជនរបស់បក្ស របស់ បដិវត្ត ដែលទៅព្យាបាលខ្លួននៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំក៏បានពិ គ្រោះជាមួយ ហួតសេ ក្នុងការរកវិធីបំផ្លាញស្រូវ 150 ហិកតា នៅកសិដ្ឋានក្តុល ក្រញ៉ាញ់ គឺបានដាក់ផែនការមិនប្រមូលផលក្នុងពេលដែលស្រូវទុំ ដើម្បីឱ្យផល នេះខូចខាតខ្ទេចខ្ទីអស់ ។ ក្នុងរយៈការឆ្នាំ1974 នេះ ខ្ញុំមានភារៈកិច្ចចុះទៅពង្រីក កម្លាំងនៅតាមមូលដ្ឋាន ដែលតាជ័យ បានណែនាំខ្ញុំឱ្យទៅធ្វើការទាក់ទងជា មួយបងជា ។ ខ្ញុំជាមួយបង ជា ក៏បានចុះទៅពង្រីកកម្លាំងចាស់ គឺមានឈ្មោះ បងបេ ឈ្មោះបង នុយ ឈ្មោះបង ជិន ឈ្មោះបង បូ និងឈ្មោះបង សុនី នៅក្នុងមូលដ្ឋានស្រុកកោះធំ ឱ្យធ្វើសកម្មភាពបង្កប់ក្នុងគណៈរុករកនៅក្នុង សហករណ៍ និងបំផុសផលជាមិនឱ្យឧបត្ថម្ភទៅលើបដិវត្តមុខ ហើយឱ្យខិតខំ យកចិត្តទុកដាក់កសាងកម្លាំងបង្កប់នៅក្នុងមូលដ្ឋានថែមទៀត ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំ

បានទទួលការណែនាំពីតា វ៉ន ថែមទៀត ឱ្យបង្រៀនពីកម្លាំងទ័ពបន្ថែមដើម្បីបង្កប់ គឺខ្ញុំបាន
បញ្ជូនកម្មាភិបាលឃុំពីរនាក់គឺឈ្មោះ លាន និងឈ្មោះ ហុង ឱ្យទៅរៀនទៅក្នុងកងទ័ព
តំបន់ ដែលខ្ញុំទុកចិត្តឱ្យទៅឈ្មោះ ជាប្រធានមន្ទីរយោធាតំបន់ ដើម្បីយកទៅ
រៀបចំដាក់តាំងបង្កប់នៅក្នុងកងទ័ព ។

នៅឆ្នាំ ១៩៧៦ ខ្ញុំបានទទួលការណែនាំបន្ថែមទៀតពី តាវ៉ន ឱ្យខិតខំពង្រឹងកម្លាំង
ដែលបានកសាងហើយ ព្រមទាំងខិតខំពង្រីកកម្លាំងថ្មីតទៅទៀត ក្នុងគំនិតធ្វើការ
ពង្រឹងកម្លាំងទាំងប៉ុន្មានដែលបានកសាងរួចហើយ គឺខ្ញុំបានណែនាំកាន់តែខ្លាំងថែម
ទៀត ឱ្យពួកដែលបានកសាងពីខាងដើម មានមិត្ត ជៀប មិត្ត ស៊េង
មិត្ត សឿន មិត្ត ហិន មិត្ត ឃន ដើម្បីឱ្យកាន់តែបានជាប់សកម្មភាព
ប្រឆាំងបដិវត្តកាន់តែខ្លាំង ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានកសាងពង្រីកថែមដល់ឈ្មោះ ម៉ុក ឈ្មោះ
ទិន ឈ្មោះ ចៅ ឈ្មោះ ហាន ឈ្មោះ ឈឹន ឈ្មោះ អ៊ីន + ឈ្មោះ ម៉េត ឱ្យកាន់
តែមានសកម្មភាព មានគោលជំហរប្រឆាំងបដិវត្តកាន់តែខ្លាំង នៅតាមផ្នែកការងារ ។
បន្ទាប់ពីនេះ ខ្ញុំ បានចុះទៅទំនាក់ទំនងជាមួយផ្នែកមូលដ្ឋានគឺបង ដា ដើម្បី
ពង្រឹងការពង្រីកនៅក្នុងមូលដ្ឋានដែរ ដោយបានជួបឈ្មោះដែលបានកសាងពីមុននោះគឺ
ចេប ខុយ ជិន ឬ ចឹម សុជី ឱ្យកាន់តែរឹងប៉ឹងក្នុងការធ្វើសកម្មភាពប្រឆាំងបដិវត្ត
ក្រៅពីសកម្មភាពពង្រឹងពួកដែលបានកសាងចាស់ទាំងប៉ុន្មាន ។ ខ្ញុំក៏បានកសាងកសាងថែម
បានថ្មីមួយចំនួនទៀត នៅក្នុងមន្ទីរ ១៥ គឺកសាងបានឈ្មោះ សឿន ឈ្មោះ ហាក់ ឈ្មោះ នុន
ឈ្មោះ សុន + ឈ្មោះ ពិ ពួកទាំងនេះចំពោះអោយគឺជាក្មួនតក់មាន ហើយមានលក្ខណៈ
ហ៊ឺហា មុខមាត់ ។ ដូច្នេះខ្ញុំកសាងទុកសាញបញ្ចូលមកក្នុងកម្លាំងក្បត់របស់ខ្ញុំ ។
សកម្មភាពរបស់ខ្ញុំក្រោយរំដោះខុសពីមុនច្រើនណាស់ គឺក្រោយរំដោះភ្លាម តាវ៉ន បានណែនាំខ្ញុំ
ឱ្យខិតខំជំរុញការងារពង្រីកកម្លាំងឱ្យកាន់តែខ្លាំងក្លាថែមទៀត ហើយនិងខិតខំលួចចិត្ត
ទុកដាក់ពង្រីកកម្លាំងថែមទៀត ។ ក្រៅពីនេះ តាវ៉ន បានហៅពួកខ្ញុំ មាន តាជា
តាចិន្ទីន ផន និងរូបខ្ញុំ ដើម្បីទៅជួបរៀនតាមរបៀបថ្មីនេះ ។ ក្នុងពេលការ
តាតាក់ ស្នើការជួយផ្តល់ក្រុង គ្រាប់រំសេវ និង សម្ភារៈផ្សេងៗ ដើម្បីត្រៀម
វាយកំទេចបដិវត្ត ។ ពេលនោះបានទៅជួបគ្នា នៅក្នុងព្រៃដែនហូលពីប៉ាក់ណាមខែ
ជួប ហេមពីន នាគតាៈភក់ទង និងយួនមួយទៀតឈ្មោះ ខេចាំប់ ក្រោយពីបានជួប
គក់ទងគ្នាហើយ តាវ៉ន ក៏ត្រូវរៀបការដកចេញពីលេខាតំបន់ ២៥ ក្នុងខែ ៧
ឆ្នាំ ១៩៧៦ ។ តាំងពីនោះមក បង ដា ក៏បានឡើងទទួលជាលេខាតំបន់ជំនួស ។
បន្ទាប់មក បង ដា បានណែនាំខ្ញុំ

១ ឱ្យខំប្រមូលមូលឃុំ ដើម្បីកសាងបញ្ចូលដាក់ទ័ពឱ្យបានច្រើន ។

២ ឲ្យបិទទីតាំងប្រមូលកម្លាំង ដែលមានហើយ

៣ ឲ្យខ្ញុំរៀប ធ្វើការចាត់តាំងជាមួយតាលិញ គណៈភាគតំបន់ ២៥ ជាមួយទៀតគោម ខេត្តទាមយាំង ឈ្មោះ រ៉េម៉ាប់ ។ ២- ជាមួយឈ្មោះ តាឯម គណៈវរៈសេនាតូចរបស់តំបន់ ២៥ ប្រចាំនៅវ៉ែន ។ ៣ ឈ្មោះ លន់ គណៈវរៈសេនាតូចរបស់តំបន់ ប្រចាំនៅវ៉ែន ។ 4 ឈ្មោះ ឡូញ គណៈវរៈសេនាតូចប្រចាំនៅវ៉ែនវ៉ា ។ ៥- ឈ្មោះ ថា ទទួលបន្ទីរ ២៥ ៦- ឈ្មោះ សាន់ ប្រចាំប្រមូលកសិដ្ឋានរបស់តំបន់ ។ 7- ឈ្មោះ តាខែម ប្រចាំប្រមូល កសិផល របស់តំបន់ ។ ៨- ឈ្មោះ ចិនហុង ប្រចាំប្រមូលបន្ទីរសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ។ ៩- ឈ្មោះ ជាគីមទេវ ប្រធានបន្ទីរ ស្រុក 154 ។ 10 ឈ្មោះ ខូយ ជាកម្មាភិបាលបន្ទីរសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ។

ក្រោយពីនេះបងដា បាននាំឲ្យខ្ញុំធ្វើការចាត់តាំងជាមួយនឹងបងស៊ិត លេខាស្រុកកោះធំ បងគុយ លេខាស្រុកក្បៀនស្វាយ ។ ក្រោយពីបានការនាំហើយ ក្នុងការចាត់តាំងធ្វើការបានខ្ញុំ បានជួបបងស៊័យ ជាមួយនឹងតាលិញ ដោយបានទទួលការនាំពីបងដា ឲ្យចុះទៅសំរេចការងារចាស់ ដែលតាដ៏យ បានធ្វើការចាត់តាំងរួចហើយ ជាមួយ រ៉េម៉ាប់ ។ ពេលនោះមានតាលិញ នឹងឈ្មោះ ថា បន្ទីរ ២៥ ដួចទៅជាមួយគ្នា ដើម្បីធ្វើការចាត់តាំងទៀតបញ្ហាវានុធ គោលនយោបាយ ។ ការចាត់តាំងជួបគ្នា នៅឡើង ។ ក្រោយពីបានចាត់តាំងហើយ គឺ តាលិញ ជាគណៈចាត់តាំង បានទទួលកាំភ្លើងនេះមួយចំនួនធំ ពីទៀតគោម ដែលដឹកនាំជាមួយឈ្មោះ ថា ទទួលខាងបន្ទីរ ២៥ យកទៅទុកនៅឃ្លាំងសព្វាវុធខាងត្បូងបន្ទីរ ដែល ថា បានប្រចាំប្រមូលផ្ទាល់ ជាមួយឈ្មោះ ខែម ។

នៅក្នុងខែឆ្នាំ 1976 ខ្ញុំបានទទួលការនាំពីបងដា ឲ្យរៀបចំជ្រើសរើស ប្រមូលរបស់យុវជនបានមួយចំនួន ដើម្បីបញ្ចូលទៅក្នុងកងទ័ព ខ្ញុំក៏បានរៀបចំតាមការនាំនេះបានកម្លាំងយុវជនចំនួន 80 នាក់ ហើយក៏បានចាត់តាំងប្រគល់ឲ្យទៅ តាឯម ជាគណៈវរៈរបស់តំបន់ ២៥ នៅតាមប្រចាំវ៉ែន ដើម្បីតាឯម យកទៅចាត់តាំងពង្រីកកងទ័ពនៅតាមដាយវ៉ែន ។ ក្រោយពេលនេះ តាមការនាំរបស់បងដាវ៉ែង ខ្ញុំក៏បានដកកម្មាភិបាលយុវជន ដែលខ្ញុំបានរៀបចំ បញ្ចូលជាកម្លាំងឈ្លប់ចំនួន ៨ នាក់ ដើម្បីប្រគល់ទៅឲ្យតាឯម បញ្ចូលទៅក្នុងកងទ័ព ដើម្បីក្លាយជាកម្លាំងទ័ពជាមួយគ្នា ។ នាក់ទាំងបីនេះគឺ ÷

1 ឈ្មោះ ម៉ុត ២ ឈ្មោះ ហាន 3 ឈ្មោះ ចៅរ៉ប់

4 ឈ្មោះ រិន   7 ឈ្មោះ សឿន
5 " ម៉េត   8 " ម៉េង
6 " ធុន

ក្រោយមកក្នុងការអនុវត្តការណែនាំរបស់បង ដា ឱ្យខ្ញុំចុះទៅធ្វើការទាក់ទងភ្ជាប់កម្លាំងយុវជនមួយចំនួនទៀត នៅតាមកសិដ្ឋានពីររបស់តំបន់ ដើម្បីឱ្យខិតខំពង្រឹងពង្រាបសកម្មភាពពង្រីកកម្លាំងឥតឈប់ឈរទៀត ។ ដែលកសិដ្ឋានមួយនៅខាង សំពៅពូន មានឈ្មោះ សារ៉ន គ្រប់គ្រងនៅទីនោះ ដែលមានកម្លាំងយុវជនចំនួន ៤០០នាក់ និងកសិដ្ឋានមួយទៀត នៅក្នុងទួលក្រញ៉ាញ់ ឃុំត្រើយស្លា មានកម្លាំងយុវជនចំនួន ៤៥០ នាក់ ដែលតា ខេម នៅគ្រប់គ្រងទីនោះ ។ ក្នុងការចុះទៅណែនាំដើម្បីពង្រីកនិងភ្ជាប់កម្លាំងនៅក្នុងកសិដ្ឋានពេលនោះ ។ នៅក្នុងខែ ១០ ឆ្នាំ ១៩៧៥ គឺខ្ញុំបានណែនាំ សារ៉ន ឱ្យពង្រីកយុវជនតាមនោះឱ្យកាន់តែខ្លាំងទៅ, មានកំលាំងប្រឆាំងបដិវត្ត ដាច់ខាត ។ ហើយខាងកសិដ្ឋានទួលក្រញ៉ាញ់ ដែល តាខេម គ្រប់គ្រងក៏បានបំផុសនិងពង្រីកដូចគ្នា ជាគោលបំណងគឺត្រូវរៀបចំពង្រីកកម្លាំងទាំងនេះ បន្តបន្ទាប់ ។ បន្ទាប់មកទៀតខ្ញុំបានទៅជួបបង សិត លេខាស្រុកកោះធំ ដើម្បីជួបធ្វើការទាក់ទងពង្រីកកម្លាំងមួយចំនួន ដែលខ្ញុំបានកសាងជាយូរមកហើយ បង្កប់នៅក្នុងស្រុកកោះធំនោះ ដែលមានឈ្មោះ ប៉ូរ ឈ្មោះ ប៉េ ឈ្មោះ ជិន ឈ្មោះ ឌុយ និងឈ្មោះ សួនី ជាប់ ៥នាក់ ដើម្បីជំរុញឱ្យខិតខំធ្វើសកម្មភាពឱ្យកាន់តែខ្លាំងក្លា ថែមទៀត ក្នុងការប្រឆាំងនឹងបដិវត្តនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ដើម្បីឱ្យខិតខំកសាងកម្លាំង ភ្ជាប់កម្លាំងនៅក្នុងមូលដ្ឋានឱ្យបានកាន់តែច្រើនទៀត ។ ទន្ទឹមនេះខ្ញុំក៏បានជួបបង គ្រួយ ដើម្បីពិនិត្យ ស្វែងរកកម្លាំងនៅក្នុងស្រុកនេះ ។ បង គ្រួយ បានណែនាំឱ្យខ្ញុំស្គាល់កម្លាំង ១ ចំនួន ដែលបង គ្រួយ បានពង្រីកនិងទាក់ទងពីដើមមកហើយ ដើម្បីខ្ញុំស្គាល់ ហើយងាយធ្វើការទាក់ទងពង្រីកកម្លាំងថែមទៀតនៅក្នុងស្រុកត្បូងឃ្មុំនេះ គឺមានឈ្មោះ ម៉េង ដែលជាគណៈស្រុកត្បូងឃ្មុំនេះដែរ ហើយមានឈ្មោះ លី ដែលជាគណៈមន្ទីរពេទ្យស្រុកត្បូងឃ្មុំនេះដែរ ។

នៅក្នុងខែ ១២ ឆ្នាំ ១៩៧៥ បង ដា ត្រូវយក តាលិញ ចេញពីគណៈទាក់ទងតំបន់ ២១ និង ខេត្ត[illegible] ហើយក៏បានចាត់តាំងខ្ញុំ ធ្វើជាគណៈទាក់ទងជំនួសវិញ ក្នុងការធ្វើការងារនៅក្នុងគណៈទាក់ទង បង ដា បានណែនាំខ្ញុំឱ្យធ្វើការទាក់ទងគ្នាជាមួយឈ្មោះ ហុង ប្រធានសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ២១ ដើម្បីចុះជាមួយគ្នាទៅធ្វើការងារជាមួយវៀតណាម ក្នុងក្របខ័ណ្ឌជាគណៈទាក់ទង ។ បង ដា បានណែនាំខ្ញុំឱ្យខិតខំយកចិត្តទុកដាក់ នោះក្រោយបញ្ហាទាំងទាស់ ដែលយើងត្រូវការជាមួយវៀតណាម គឺបញ្ហាមួយត្រូវឱ្យទៅជួបទាក់ទង ដើម្បីឱ្យវៀតណាមជួយផ្តល់

ដោយសក្ការៈសីកា បានគ្រាប់ និង គ្រាប់រំសេវ [illegible] ដើម្បី
ត្រៀមសម្រាប់វាយកំទេចបដិវត្តន៍ តាមផែនការ ។ ពីរទៀបទាក់ទងជាមួយវៀតណាម ដើម្បី
ឱ្យជួយផ្តល់ថ្នាំពេទ្យ ។ ដោយបានទទួលការណែនាំនេះហើយ ខ្ញុំ និងឈ្មោះ ហុង
ក៏បានជួបវៀតណាម នៅក្នុងខែ ១ ឆ្នាំ ១៩៧៦ នៅមន្ទីរគណៈទាក់ទង នៅតាបចាំ
មេ ។ ចំពោះពេលចុះទាក់ទងធ្វើការងារជាមួយគណៈទាក់ទងវៀតណាមម្តងៗ
បងហ៊ា បានណែនាំឱ្យខ្ញុំធ្វើការទាក់ទងជាមុន ជាមួយកម្មាភិបាល ណាង ឡេញ និង សន
ឱ្យបានដឹងគ្នាមុន ។

នៅក្នុងខែ ១ ឆ្នាំ ១៩៧៦ នេះ ខ្ញុំ និង ចិនហុង មានទំនាក់ទំនងជាមួយ ផាថាវ ក្នុង
ការស្នើជាជួយពីចិត្តវៀតណាម នៅគ្រាប់រំសេវ អាវុធ និង ថ្នាំពេទ្យ ។ ពេលនោះ
ផាថាវ ក៏បានពិនិត្យសេចក្តីស្នើ ហើយក៏បានយកបញ្ហានេះទៅជួបគណៈខេត្ត ។
ក្រោយមកនៅចុងខែ ១ ឆ្នាំ ១៩៧៦ ខ្ញុំក៏បានទទួលដំណឹងពី ផាថាវ ដើម្បីចុះទៅទទួលអាវុធ
នៅឯមន្ទីរគណៈទាក់ទងតាំងមេ ។ ដល់ពេលនោះ ខ្ញុំ ហុង និង ហ៊ា បាននាំគ្នាទៅ
ទទួលអាវុធនេះ យកមករៀបចំទុកដាក់ក្នុងឃ្លាំង ហ៊ា ទទួលភារកិច្ចគ្រប់គ្រងជាមួយឈ្មោះ
សម ហួតមក អាវុធនិងថ្នាំពេទ្យ ដែលវៀតណាមបានដល់មកក្នុងពេលនោះគឺមានអាវុធ
ធុន ៦០ មីលីម៉ែត្រ ចំនួន ៦ ដើម អាវុធធុន ១០ មីលីម៉ែត្រ ចំនួន ៤ ដើម និងអាវុធធុនខ្លី ១០០
ដើម ព្រមទាំងថ្នាំពេទ្យ ៤ ហិបផង ។ អាវុធ និង គ្រាប់រំសេវ ព្រមទាំងថ្នាំពេទ្យ ដែល
ទទួលយកមកពីវៀតណាមនេះ ខ្ញុំបានប្រគល់ឱ្យទៅ ហ៊ា យកទៅទុកនៅក្នុងឃ្លាំងសម្ងាត់ខាង
ក្បែរមន្ទីរតំបន់ ។ អាវុធនេះទុករៀងពីអាវុធរបស់តំបន់ ដែលគេមានដាក់ណាមួយទេ
ក្រៅពីបក្សពួក ហុង ហ៊ា រូបខ្ញុំ និង តា ម៉ម នៅក្នុងឃ្លាំងសម្ងាត់នេះ គឺអាវុធ
គ្រាប់រំសេវ ហើយនិងថ្នាំពេទ្យទុកនៅទីនោះទាំងអស់ ។ ចំណែកអាវុធរបស់តំបន់ទុកនៅ
ក្នុងវិហារវត្ត ចំបាក់ទាំងអស់ ។ សកម្មភាពរបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងមន្ទីរសន្តិសុខតំបន់ នៅរយៈ
ចុងក្រោយឆ្នាំ ១៩៧៦ នេះគឺខ្ញុំបានណែនាំ ចិត្ត ឆាម ដែលក្តាប់វាយខ្មាំងស៊ើបសួរផង ក្តាប់
វាយឃោរឃៅផងនោះ ឱ្យធ្វើទារុណកម្មនៅក្នុងមន្ទីរកាន់តែខ្លាំងឡើងទៀត ដើម្បីបង្ក
បញ្ហាស្លាប់ [illegible] ជាមួយនឹងស្លាប់ពេល ។ ហើយបង្កលក្ខណៈអ្នកទោស
ស្លាប់ [illegible] កាន់តែខ្លាំង គ្រប់របបយាមនៅក្នុងមន្ទីរ ។ ក្រោយពីបានដឹងនេះហើយ
គឺ សកម្មភាពនៅក្នុងមន្ទីរសន្តិសុខ តំបន់ក៏មានលេចឡើងជាបញ្ហារការ៉ាវេលជាមួយទើ
ដាក់ទោសនេះ ។

នៅក្នុងខែ ៤ ឆ្នាំ ១៩៧៦ ដោយខ្ញុំបានខូចសីលធម៌ជាមួយនារីឈ្មោះ សៀង
កម្មការក៏បានដកភារកិច្ចខ្ញុំ ដាក់រស់នៅចេញពីមន្ទីរតំបន់ ហើយប្រគល់មកបក្ស
ប្រស្រុកក្បែរឆ្ងាយ ដើម្បីគ្រប់គ្រងខ្ញុំ ។ ក្នុងពេលដកខ្ញុំចេញពីមន្ទីរសន្តិសុខ

ក៏បាន ក៏មានការផ្លាស់ប្ដូរកម្មាភិបាល គឺទទួលជាប្រធានសន្ដិសុខ ឈ្មោះ ម៉ាត ។ ឈ្មោះ ដាច ត្រូវបានមកទទួលប្រធានសន្ដិសុខ នៅស្រុកស្អាងវិញ ។ ឈ្មោះ ស្រេង + ហ៊ន អង្គការ ចាត់តាំងទៅស្រុកសៀមរាប ជាកងចល័តឃុំរមន ។ ចំណែកឈ្មោះ ម៉ុង អង្គការ ចាត់តាំងឱ្យទៅចូលធ្លាក់ស្រុកកោះធំ ។ ឯនាក់ទោសស័ព្ទឈ្មោះ ស្រិន ទៅក្នុងខាងរដ្ឋក ស៊ុំម្ដរ នឹងមាឃលោធា ការពារបន្តមកទៀត ។ ចំណែកចារី ស៊ឿន ដែលមានដូចសិលចង ជាមួយខ្ញុំ គឺអង្គការបានដកយកមកនៅតាមស្រុក 154 ហើយ ។ រាំពីសកម្មភាពរបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងស្រុកកៀនស្វាយ ។ ក្រោយពេលដែលបក្សដាក់ខ្ញុំមកទទួលការងារបទិកតាមខ្លួន នៅក្នុងស្រុកកៀនស្វាយនោះ ខ្ញុំបានធ្វើការទាក់ទង ។ មុនដំបូងខ្ញុំបានទៅជួប តាជ័យ នៅឯកសិដ្ឋានអង្គជ័យ ចំនួនពីរដង ។ ក្នុងពេលនោះអង្គការ មិនទាន់បានមានវិធាន ការលើខ្លួនគាត់នៅឡើយ ។ ខ្ញុំបានទៅជួប តាជ័យ នៅផ្ទះរបស់គាត់នៅអង្គ ជ័យ ក្នុងពេលជួប តាជ័យ បានណែនាំខ្ញុំឱ្យខ្ចប់អាថ៌កំបាំងដែលត្រូវរឹងប៉ឹង ខ្លាំងក្នុងការប្រយុទ្ធដាច់ខាត បន្តសកម្មភាពប្រឆាំងវាយកំទេចបក្សឱ្យបានដាច់ខាត ។ គាត់បានពង្រឹងខ្ញុំឱ្យខំប្រឹងប្រែងទាក់ទងជាមួយនឹងកម្លាំងដែលមាននៅប៉ុន្មាននៅក្នុង ស្រុកកៀនស្វាយឱ្យជាប់ ដើម្បីពង្រីកគ្នា ធ្វើសកម្មភាពប្រឆាំងបដិវត្តន៍ទៀត ហើយគាត់ណែនាំឱ្យរកវិធីកសាងកម្លាំង បន្ថែមទៀត ។ ក្រោយមកទៀតខ្ញុំ បានទទួល ការណែនាំពីតាជ័យ ហើយ ខ្ញុំក៏បានជួបទាក់ទងជាមួយនឹងកម្លាំងចាស់ដែលនៅ ក្នុងស្រុកកៀនស្វាយ ដើម្បីជួបពង្រីកគ្នាតទៅទៀត កម្លាំងចាស់ដែលមាននៅក្នុង កៀនស្វាយ

1 ឈ្មោះ ម៉េង ជាគណៈស្រុក ហើយទទួលភារៈឃុំគគីរធំ
2 " សិរ ជាប្រធានមន្ទីរពេទ្យ ស្រុកកៀនស្វាយ
3 " ឡៀប ជាប្រធានវរៈកងឃុំរូងដន
4 " សឹម ជាកម្មាភិបាលនៅមន្ទីរស្រុក កៀនស្វាយ
5 " អិញ " " "
6 " ម៉ាវ ជាគណៈវរៈកងចល័តឃុំរដន ស្រុកកៀនស្វាយ

ក្រោយពីបានជួបទាក់ទងនឹងគាត់ទាំងនោះហើយ ខ្ញុំបានពិភាក្សាគ្នា ដើម្បីពង្រីក គ្នា ក្នុងការបំពេញភារកិច្ច របស់ខ្សែក្បត់នេះតទៅទៀត គឺបានណែនាំឱ្យខំ ប្រឹងប្រែង កសាងកម្លាំងក្បត់តទៅទៀតឱ្យបានកាន់តែច្រើន ។ ហើយបញ្ជូន ពីគំនិត ធ្វើសកម្មភាពដើម្បីឱ្យស្មុគស្មាញ នៅក្នុងស្រុកកៀនស្វាយ ។ ក្រោយពីបានជួបពង្រីកគ្នាហើយ នៅក្នុងខែ៥ ឆ្នាំ 1976 នោះ ឈ្មោះ ម៉ុង ក៏ បានទៅជួបខ្ញុំ នៅក្នុងមន្ទីរស្រុកកៀនស្វាយទៀត ។ ខ្ញុំក៏បានទទួលការណែនាំបន្ថែម

ពីឈ្មោះ ម៉ុន ឱ្យខិតខំយកចិត្តទុកដាក់ ចំពោះភារកិច្ចដែលត្រូវខិតខំកសាងកម្លាំងនៅ ក្នុងជួរបន្តទៅទៀត ហើយនឹងខំពាក់ទងជាមួយនឹងកម្លាំងចាស់ ដើម្បី ពង្រឹងគ្នាឱ្យជាប់ ។ ក្នុងការណែនាំនេះខ្ញុំក៏បានទទួល ហើយបានខំប្រឹងប្រែង កសាងកម្លាំងនៅក្នុងស្រុកត្បែងឆ្ងាយ ឆ្លងរយៈកាលឆ្នាំ៧៤ នេះ បានកម្លាំងចំនួន២នាក់ ដែលនៅជួរយុវជនម្នាក់ឈ្មោះ ជ័យ នឹងនៅក្នុងសហករណ៍ម្នាក់ឈ្មោះ ម៉េង ជាសមា ជិកសហករណ៍ នៅក្នុងឃុំបន្ទាយដែក ។ មូលហេតុដែលខ្ញុំកសាងបាន យុវជនម្នាក់ នឹងសមាជិកសហករណ៍ម្នាក់នេះ ដោយសារតែវានេះមានជាតិជាមនុស្សសេរី ហើយ ពីសង្គមចាស់ ជាមនុស្សប៉ិនហាសប្បាយដាក់ខ្លួន ជានាក់មានទ្រព្យសម្បត្តិ ។ ដូច្នេះខ្ញុំកសាងបានបញ្ចូលមកជាកម្លាំងក្បត់ នៅក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ ។ ក្រោយមកទៀត នៅឆ្នាំ១៩៧៤ ខែ៦ ខ្ញុំក៏បានជួប តាជ័យ ម្តងទៀត ដើម្បីរាយការណ៍ពីការ ដែលខ្ញុំបានជួបពាក់ទងកម្លាំងចាស់វិញបានមួយចំនួន ហើយនឹងទទួលការណែនាំ ថ្មីទៀត ដែលពេលនោះ តាជ័យ បានពង្រឹងខ្ញុំ ជំរុញឱ្យខិតខំការងារនេះឱ្យ កាន់តែខ្លាំងថែមទៀតក្នុងការកសាងកម្លាំង ក៏ដូចពាក់ទងនឹងកម្លាំងចាស់ឱ្យបានជាប់ ។ ក្រោយពីខ្ញុំបានទទួលការណែនាំពី តាជ័យ ហើយ ខ្ញុំក៏បានទៅពង្រឹងបង្កាច់ជាកម្លាំង ស្នូលនៅក្នុងខ្សែក្បត់របស់ខ្ញុំ ឱ្យធ្វើសកម្មភាពបំផ្លិចបំផ្លាញសម្ភារៈនៅក្នុងការដ្ឋានសំណង់ ស្ពានពីមានដែលចបកាប់ បង្គី នឹងដែកជាដើម ។ សកម្មភាពនៅក្នុងកង យុវជន ។ ខ្ញុំក៏បានណែនាំឈ្មោះ ជ័យ ឱ្យបំផ្លិចបំផ្លាញសម្ភារៈនៅក្នុងការដ្ឋាន ដីដែលជាកន្ត្រៀវ ដាក់បិតខ្លួសឱ្យរះខ្ចាយខូចខាតអស់ ។

ក្រោយមកបន្ទាប់ពីខ្ញុំណែនាំឈ្មោះ ជ័យ ឱ្យធ្វើសកម្មភាពបំផ្លាញសម្ភារៈនៅក្នុងការ ដ្ឋានរួចហើយ ។ ខ្ញុំក៏បានជួបពាក់ទងកម្លាំងចាស់ នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យស្រុក កាល នោះខ្ញុំនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់សន្តិសុខ ។ ជួបពេទ្យស្រុកឈ្មោះ លីវ ដែលជាកម្លាំងចាស់នៅក្នុងខ្សែក្បត់របស់ខ្ញុំ ជួបពាក់ទងដើម្បីជំរុញធ្វើសកម្មភាព បង្កលក្ខណៈរុកស្មុកនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ឱ្យប្រជាជនមានការក្តៅក្រហាយ ចំ ពោះការព្យាបាល ហើយណែនាំឱ្យប្រមូលល្អថ្នាំពេទ្យដែលល្អៗយកលាក់ ទុក ។ រួចហើយបានណែនាំជំរុញឱ្យឈ្មោះ លីវ ខំយកចិត្តទុកដាក់កសាងកម្លាំង នៅក្នុងបុគ្គលិកពេទ្យថែមទៀត ។ ក្រោយមកអង្គការស្រុកឱ្យខ្ញុំទៅធ្វើការ សំណង់ថ្នល់ទឹកបួនថ្មីទៀត នៅដែលរំពិស ខ្ញុំនៅធ្វើជាមួយយុវជន ២០ នាក់ពេល នោះខ្ញុំបានធ្វើសកម្មភាព ដើម្បីក្តាប់កសាងកម្លាំងនោះ គឺណែនាំឈ្មោះ ជ័យ ដែលជាកម្លាំងស្នូលរបស់ខ្ញុំ ឱ្យខំរកបន្តកសាង ដើម្បីបង្កើនចំនួនថ្មីជាកម្លាំង ពីរ ។ នៅក្នុងខែ១ ឆ្នាំ១៩៧៤ ខ្ញុំបានប្រជុំគ្នាជាសម្ងាត់ជាមួយ ឈ្មោះ ធីវ

នឹងឈ្មោះ ម៉ើម ៖ បក្ខពួកនៅមន្ទីររបស់ឈ្មោះ ជាវ ជាប្រធានរបស់យុវជនស្រុក ពេលនោះ ជាវ បានដឹកនាំបក្ខពួកពិភាក្សា សើរើពីបញ្ហាដែលត្រូវធ្វើបន្តទៅទៀតគឺ

១ បំផុសនៅក្នុងកងយុវជន ឱ្យមានគេធ្វើសកម្មភាព ទុកខ្លួន ឱ្យបក្សគេ ស្អប់ៗ ពិបាកអង្គការដោះស្រាយ ឬឱ្យរត់ចេញពីកងជួរ មានការលួចដាក់បន្ទុ បន្ទាប់ ហើយបន្ថយទៀត បានលើករើសការរៀបចំកម្លាំង នៅក្នុងកងយុវជននោះ ១ ច្បាប់គឺរៀបចំកម្លាំងស្នូល ដើម្បីពង្រីកឱ្យមានដោយក្បត់ ១ ច្បាប់ទៀតគឺកាប់យុវជនអំពីរស់នៅក្នុងកង ដើម្បីបង្កើនវាយបក្សនៅថ្ងៃមុខ ។ ក្រោយពីប្រជុំហើយ ខ្ញុំបានទៅជួបឈ្មោះ សៀង នឹងឈ្មោះ ឡេង នាក់ទាំងនេះជាសមាសភាពដែលអង្គការសំរិតសំរាំងចេញ ហើយក៏មានភារកិច្ចក្តាប់កងយុវជនដែលជាសមាសភាពដែរ ។ ខ្ញុំបានជួបណែនាំឱ្យនាក់ទាំងពីរនេះបំផុសយុវជននៅក្នុងកង ឱ្យធ្វើសកម្មភាពទុកខ្លួននៅក្នុងកងយុវជន ឱ្យរត់ចេញពីកង ឱ្យធ្វើសកម្មភាព លួច ឆក់គ្នា ឱ្យបំផ្លិចបំផ្លាញសម្ភារៈរបស់អង្គការ ។ រួចហើយខ្ញុំបានណែនាំឱ្យឈ្មោះ សៀង នឹងឈ្មោះ ឡេង ខិតខំកសាងរៀបចំកម្លាំងស្នូលនៅក្នុងយុវជននេះឱ្យបានច្រើនទៀត សំរាប់ក្រោយវាយបក្សនៅថ្ងៃមុខ ។ ក្រោយពីបានណែនាំរួចហើយ ឈ្មោះ សៀង នឹងឈ្មោះ ឡេង ក៏បានធ្វើសកម្មភាពនេះ ដូចជាក្នុងកងយុវជនខាងឈ្មោះ ជាវ ដែរគឺមានសភាពច្រើនមួកច្របល់ក្នុងការរត់ចេញពីកង ក៏ដូចការលួចឆក់គ្នា នឹងសភាពបំផ្លិចបំផ្លាញ - សម្ភារៈនៅក្នុងកង ។ កម្លាំងដែលឈ្មោះ សៀង នឹងឈ្មោះ ឡេង កសាងបានគឺមានឈ្មោះ

1 ឈ្មោះ ម៉ិន

2 " សាមឿន

3 " ថេង

នាក់ទាំងនេះដែលឈ្មោះ សៀង នឹងឈ្មោះ ឡេងកសាងបាន ហើយជាសុទ្ធជាសមាសភាព ដែលអង្គការសំរិតសំរាំង ហើយត្រូវឈ្មោះ សៀង នឹងឈ្មោះ ឡេង នេះបានរៀបចំការងារជាកម្លាំងក្បត់ ។ ហើយកម្លាំងរបស់ខ្ញុំដែលកសាងបានពីខែ 10 ឆ្នាំ 1976 មានឈ្មោះ

1 ឈ្មោះ ថេប

2 " ស៊ុន

3 " ជីវ

ឈ្មោះ[illegible]បីនាក់នេះគឺជាសមាសភាពដែលអង្គការសំរិតសំរាំងចេញពីបញ្ហាសីលធម៌ ដែល

ខ្ញុំបានកសាងបានមកជាកម្លាំងស្នូលរបស់ខ្ញុំ ៥ន ។ ក្នុងការដើម្បីឲ្យធ្វើសកម្មភាព
ប្រឆាំងបដិវត្ត ខ្ញុំបានណែនាំឲ្យកម្លាំងថ្មីរបស់ខ្ញុំ ទាំង៥រូបនេះ ខំប្រឹងប្រែង ដើម្បីបង្ក
លក្ខខណ្ឌ (ពុកផុយ) នៅក្នុងកង ដើម្បីឲ្យមានការស្អប់ខ្ពើម ដើម្បីឲ្យមានការខ្ជះខ្ជាយ
សម្ភារៈនៅក្នុងដីស្រែ មានរនាស់ មានចប មានប៉ែល ឲ្យធ្វើសកម្មភាពបំផ្លិចបំ
ផ្លាញសន្ទូង ក្នុងពេលដែលស្ទូង គឺឲ្យធ្វើយ៉ាងម៉េចកុំឲ្យដាក់ទឹក [illegible]គ្រប់
គ្រាន់ចូលក្នុងស្រែ ឲ្យបង្កជាហេតុ គឺជាស្មៅ ដើម្បីខូចរលាក់ញ៉ាក់ញាប់ ដើម្បីកុំឲ្យ
មានទុកលដាក់ទឹកចូលស្រែបានគ្រប់គ្រាន់ ជាហេតុនាំឲ្យសន្ទូងក្រហមក្រោះ ។
ហើយខ្ញុំក៏បានណែនាំគាត់ទាំង៥នេះ ឲ្យជួយក្ដាប់នឹងកសាងកម្លាំងដែលនៅក្នុងកង
ជាមួយគ្នាបន្តទៀត ធ្វើសកម្មភាព (ឲ្យបានច្រើន) នៅក្នុងកង ផងសកម្មភាពទាំងនេះគឺខ្ញុំបាន
ស្ទាក់ពិតជាមួយ យ៉ុន ផុន នឹង ខេម ក្នុងរយៈពេលជាមួយគ្នា ដើម្បីជំរុញសកម្ម
ភាពបង្កស្អប់ខ្ពើម នឹងបំផ្លិចបំផ្លាញបក្ស នៅក្នុងការភ្ជួរដីស្រែនោះបន្តបន្ទាប់ ។
រហូតដល់ខែ ៤ ឆ្នាំ ១៩៧៧ ខ្ញុំក៏ត្រូវអង្គការ ឲ្យទៅធ្វើស្ពាននៅកំពង់ស្វាយ ស្ពាន
នៅព្រែកប៉ូល ខ្ញុំក៏ទៅនៅក្នុងកងធ្វើស្ពាននៅព្រែកប៉ូល ឃុំកំពង់ស្វាយនោះ
ចាប់តាំងពីខែ ៤ រហូតដល់ខែ ៣ នៅក្នុងទីនោះខ្ញុំបានធ្វើសកម្មភាពកសាងកម្លាំងនៅ
ទីនោះបានចំនួនពីរនាក់ទៀត កម្លាំងនោះជាសមាជិកល្អដែលអង្គការបែងចែកប
ចូលយកមកធ្វើក្នុងការងារសំណង់ស្ពានព្រែកប៉ូលនោះ ហើយឲ្យខ្ញុំទៅធ្វើសំ
ណង់នោះ ខ្ញុំក៏បានកសាងកសាងបានពីរនាក់គឺ

1 ឈ្មោះ តុន

2 " ឌុក

ពាក់ពាំងនេះគឺ ជាសមាសភាព ~~ដែលបានមកពីក្រុងហើយជាគាត់បាន~~
ដើមចេញពីក្រុងភ្នំពេញ ក្រោយថ្ងៃ ១៧ មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥ ជាគាត់មានគុណធម៌ច្រើន
ដែលខ្ញុំបានកសាងទាញចូលមកជាកម្លាំងស្នូលនៅក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ ។ គឺនៅក្នុង
កងសមាសភាព ពីរនាក់នេះខ្ញុំបានណែនាំឲ្យធ្វើសកម្មភាព បង្កលក្ខខណ្ឌពុកផុយ
នៅក្នុងកងធ្វើសំណង់ស្ពាន ហើយនឹងឲ្យបំផ្លិចបំផ្លាញសម្ភារៈប្រើប្រាស់
នៅក្នុងសំណង់ នឹងស៊ីម៉ង់ (ដា) ដើម ហើយខ្ញុំបានណែនាំឲ្យគាត់ទាំងនេះ ខំក្ដាប់
ហើយកសាងកម្លាំង ដែលនៅក្នុង (កង) សំណង់ជាមួយគ្នានេះ ឲ្យបានកាន់តែច្រើន
ថែមទៀត ដើម្បីបានជាកម្លាំង រួមធ្វើសកម្មភាពនៅក្នុងកងសំណង់នេះ ។
ទីមួយនេះនៅក្នុងខែ ២ នឹង ខែ ៣ ដែលខ្ញុំនៅក្នុងកងសំណង់ស្ពានព្រែកប៉ូលនេះ ខ្ញុំក៏
បានធ្វើការទាក់ទងភ្ជាប់ជាមួយឈ្មោះ ឡេង នឹងឈ្មោះ សិច ២ រូបហើយខ្ញុំ
បានណែនាំគាត់ទាំងនេះឲ្យរៈយ៉ាងគឺខំបំផុសចលនានៅក្នុងកង ឲ្យយុវជនគាំង

នោះធ្វើសកម្មភាព បង្កហេតុការណ៍ ស្អប់គ្នាញុះញង់ ហើយថែមទៀត ជាសកម្មភាព ដែលចេញពីកង ជាសកម្មភាពបំផ្លិចបំផ្លាញសម្ភារៈ ហើយអង្គការនាំឱ្យឈ្មោះ សឹម និងឈ្មោះ ឡេងនេះ មានគំនិតក្បត់ ហើយកសាងកម្លាំងនៅក្នុងកង ដើម្បីរស់នឹងឱ្យមានច្រើន ដើម្បីរួចធ្វើសកម្មភាពឱ្យបានខ្លាំងទៅទៀត ។ បន្ទាប់មកនៅខែ៤ ឆ្នាំ១៩៧៧ ខ្ញុំបានត្រូវអង្គការបញ្ជូន ផុតពីសហករណ៍ព្រែកហ្លួង ឱ្យទៅធ្វើសំណង់ស្ពាន នៅបន្ទាយដែកវិញ ពេលនោះខ្ញុំក៏ចូលទៅកាន់កាប់ កងសហការដែលអង្គការ[illegible] ចៀបចំសំរាប់សំណង់នោះ ។ ខ្ញុំស៊ុំបញ្ចូលទៅក្នុងស្រុកក្បាលថ្នល់ ដែលកម្លាំងរបស់សុទ្ធសឹងជាសមាសភាពថ្មី ដែលចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញ ក្រោយ ១៧ មេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ ដូច្នេះ កម្លាំងនៅក្នុងកងសំណង់គឺសុទ្ធជាសមាសភាព ។ ខ្ញុំទៅកាន់កាប់កងសំណង់នៅបន្ទាយដែក ខ្ញុំមានគំនិតក្បត់ និងកសាងកម្លាំងស្លូតនៅក្នុងនោះ ដើម្បីបញ្ចូលចក្ខុវិស្ស័យរបស់ខ្ញុំ កម្លាំងនៅក្នុងពេលនោះគឺមាន ៧៥ នាក់ ខ្ញុំបានអប់រំកសាងក្នុងរយៈធ្វើសំណង់នោះពីខែ៤ រហូតមកដល់ខែ១០ ឆ្នាំ១៩៧៧ ក្នុងរយៈនោះខ្ញុំកសាងបានកម្លាំងស្លូតសរុប ៥ នាក់ក្នុងនោះមានឈ្មោះ

១ ឈ្មោះ សឹម	៣ ឈ្មោះ ស៊ីង
២ " ស៊ី	៤ " ងិន
	៥ " ជា

កម្លាំង ៥ នាក់ នេះគឺជាសមាសភាព ដែលអង្គការសំរិតសំរាំង បញ្ជូនមកនៅអង្គភាពសំណង់ស្ពាន ហើយដែលខ្ញុំអប់រំកសាងបញ្ចូលមកជាកម្លាំងក្បត់ ~~របស់~~ នៅក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ ។ ក្រោយពីបានអប់រំកសាងរួចហើយ ខ្ញុំបាននាំឱ្យពួក ៥ នាក់នេះ ចាត់ចែងធ្វើសកម្មភាព បង្កើនចលនា នៅក្នុងកងសំណង់នេះគឺធ្វើសកម្មភាពស្អប់គ្នាញុះញង់ នៅក្នុងកង បង្កទំនាស់នៅក្នុងកង ហើយឱ្យបំផ្លិចបំផ្លាញសម្ភារៈ ស៊ីម៉ង់ ដែក និងគ្រឿងសម្ភារៈសំរាប់ធ្វើសំណង់ស្ពានជាច្រើន ឱ្យមានការខូចខាតរខ្ចាយបាត់បង់ ខ្ញុំក៏បាននាំឱ្យគាត់ ៥ នាក់នេះ បង្កប់កម្លាំងនៅក្នុងកងរបស់គេ ដើម្បីអប់រំកសាងឱ្យបានគ្នាច្រើន សំរាប់ជាកម្លាំងធ្វើសកម្មភាពបានខ្លាំង នៅក្នុងកងនេះ ។ ការនាំគាត់រៈ[illegible] ឱ្យធ្វើសកម្មភាពនៅក្នុងកងនេះ គឺនៅក្នុងសំណង់ស្ពានព្រែកហ្លួង ឃុំបន្ទាយដែក ~~[illegible]~~ មានសកម្មភាព ~~[illegible]~~ លេចធ្លោជាបួនយ៉ាង គឺការបំផ្លិចបំផ្លាញស៊ីម៉ង់ បំផ្លិចបំផ្លាញដែក និងបំផ្លិចបំផ្លាញខ្សែកាប ដែលជាសម្ភារៈធ្វើសំណង់ស្ពាននេះ ហើយក៏បាក់ពាក្យ បង្កទំនាស់នៅក្នុងកងនេះគឺចេះតែគិតតែ[illegible] ជាមួយលេងកំប្លែង[illegible] ដែលកងនេះបានធ្វើចេះតែមានលេចឡើង ។ នៅពេលដែលខ្ញុំក៏បានទៅទទួលការងារសំណង់នេះ ឈ្មោះ ហ៊ុម ក៏បានជួបខ្ញុំ ~~[illegible]~~ នៅក្នុងការងារសំណង់ស្ពានព្រែកហ្លួងនេះ នៅខែ៧ ឆ្នាំ១៩៧៧

ក្នុងឱកាសដែលឈ្មោះ ហុង នេះបានដឹកស៊ីម៉ង់ និងដឹកគ្រឿងពីតំបន់ទៅឱ្យសំណង់ស្ពាន ពេលនោះឈ្មោះ ហុង ក៏បានពិភាក្សាណែនាំខ្ញុំថែមទៀតពីសកម្មភាពវាយបំផ្លាញកម្លាំង ពល ដែលមាននៅក្នុងស្រុកមេមត់ ឱ្យខ្ញុំគិតធ្វើយ៉ាងណាបំបែកឱ្យដាច់ ហើយធ្វើបំបែកឱ្យដាច់ ~~ផ្ទុយ~~ យ៉ាងទៀតឱ្យវាយកម្ទេចកម្លាំងទាំងអស់ ជំរុញ សកម្មភាពគេចចេញពីអង្គការ ដើម្បីបង្កលក្ខណៈស្រួលឱ្យបានច្រើនទៅក្នុងស្រុក ហើយគំណែនាំឱ្យខ្ញុំគ្រប់គ្រងនឹងកងកម្លាំងយោធា + យុវជននៅក្នុងស្រុកនេះ ឱ្យបានច្រើន ព្រោះលទ្ធភាពពីនៅក្នុងស្រុកនេះសុទ្ធតែជាលទ្ធភាព ដែល អាចវាយ~~ស្លូត~~ ឆ្លងចូលមកជាកម្លាំងប្រឆាំងបដិវត្ត ។ ក្រោយពីខ្ញុំបានជួបឈ្មោះ ហុង ប្រធានមន្ទីរតំបន់ ៥៦ រយៈពេល ២-៣ ថ្ងៃក្រោយមក ខ្ញុំមិនបានចាំថ្ងៃបងជា លេខាតំបន់ ក៏បានចុះទៅពិនិត្យការដ្ឋានសំណង់ស្ពាននោះ ហើយក៏បានណែនាំ ខ្ញុំអំពីផែនការសំរាប់ត្រៀមវាយកំទេចបក្ស នៅឆ្នាំ ១៩៧៨ នៅក្នុងការណែ នាំនោះ បងជា បានបញ្ជាក់ច្បាស់ពីផែនការត្រូវគំរាក់ នៅក្នុងខែ ៤ ឆ្នាំ ១៩៧៨ នេះ ដែលជាឱកាសយើងត្រូវវាយកំទេច ។ ដូច្នេះ បងជា បានណែនាំថា ចំពោះលទ្ធភាព ដែលឱ្យខ្ញុំធ្វើការរំដោះប្រយុទ្ធពីពេលនេះទៅ ឱ្យកាន់តែខ្លាំងទៀត ដើម្បី សំរាប់រួមសហការនៅក្នុងពេលផែនការកំណត់នោះ ។ បងជា បានណែនាំខ្ញុំឱ្យចុះ ផ្សព្វផ្សាយនឹងកម្លាំងពល ដើម្បីប្រមូល~~ស្រ~~ យកពីគ្រោះពិភាក្សា សើកគោលការ ពង្រឹងកម្លាំង ដែលបានរៀបរាប់តាំងពីមុនមក ឱ្យបានកាន់តែខ្លាំង នៅក្នុងខាងហើយ បំផុសចលនាបក្សពួកសល់ ទាំងអស់នៅក្នុងស្រុកនេះឱ្យកាន់តែខ្លាំង ហើយសំខាន់គឺ កម្លាំងយុវជនទាំងអស់ ដែលជាកម្លាំងស្នូល ត្រូវក្តាប់ប្រមូលឱ្យបានទាំងអស់ ដើម្បីជាកម្លាំងសំខាន់ ក្នុងពេលសំរេចផែនការនោះ ។ ក្រៅពីនេះទៀតកម្លាំងក្នុង មូលដ្ឋាន ៗ កម្លាំងមូលដ្ឋានក៏ត្រូវពង្រឹងកម្លាំងចាស់ដែលមាន ហើយប្រមូលក្តាប់កម្លាំង ថ្មីឱ្យបានកាន់តែច្រើនទៀត ដើម្បីរួមសហការណ៍ នៅក្នុងពេលដែលត្រូវផែន ការកំណត់នោះ ត្រូវជំរុញសកម្មភាពក្បត់គ្រប់ប្រភេទនៅក្នុងមូលដ្ឋាន បង្កលក្ខណៈអ្នកផ្លូក នៅក្នុងមូលដ្ឋាន ឱ្យបានកាន់តែខ្លាំងថែមទៀត ។ ចំណែកនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ឱ្យបងមិត្តសិទ ធ្វើបែបផែនប្រមូលលក្ខណៈពេទ្យ ថ្នាំ និងថ្នាំឱ្យបានច្រើន ដើម្បី ត្រៀមក្នុងពេលសំរេចផែនការនោះ ។ គាត់បានណែនាំបញ្ជាក់ថា ក្នុងពេលដែលត្រូវ ផ្ទុះអាវុធ ធ្វើយ៉ាងម៉េចឱ្យកម្លាំងទាំងអស់មានការត្រៀមចាំ ហើយព្រមគ្នា ដើម្បីលើកការ គេចវេះគ្រប់ទាំងអស់ សំរេចផែនការនេះ ។ ត្រូវសំខាន់យុវជន ជាកម្លាំងចម្បង ដោយមានការ

ពិភាក្សា ហើយ ខ្ញុំក៏ចុះទៅខាងយុវជន គឺមិត្ត ស៊ឿន មិត្ត សឹម មិត្ត ឡេង និងមិត្ត ជាវ ដែលជាក៏ដំណើរនេះជាកម្លាំងស្នូលសំខាន់ នៅក្នុងកងយុវជន ខ្ញុំបានជំរុញឱ្យពួកវាទាំងនេះដឹកនាំ

បំផុសសកម្មភាព នៅក្នុងកងឱ្យកាន់តែស្មុគស្មាញ ហើយខ្ញុំក៏ប្រមូលយុវជន
ជាបរិវារដែលមានក្នុងកងឱ្យបានច្រើន ដោយខ្ញុំបានណែនាំឱ្យពួកវានេះមាន
ជ្រួតជ្រាប ទទួលផែនការធំ ដែលត្រូវសម្រេចនៅក្នុងខែ៤ ឆ្នាំ១៩៧៨ តាមប្រុង ការណែនាំ
រួចហើយ មិត្តពៅកងយុវជន ក៏បានបំពេញសកម្មភាពស្មុគស្មាញនេះនៅក្នុងកងតាន
សកាត លេចជាបន្តបន្ទាប់ ហើយពួកវានោះក៏បានបើកប្រយុទ្ធក្ដាប់និងបោះបង់
ប្រមូលកម្លាំងនៅក្នុងកងយុវជននោះបានថែមបន្តមកទៀត ។ ក្រោយមកក៏បាន
ទៅជួបកម្លាំងរបស់ខ្ញុំដែលនៅមូលដ្ឋានក៏ពាក់ឆ្ងាយទៀត គឺបានណែនាំឈ្មោះ គុន និង
ឈ្មោះ ឃួក ដែលជាកម្លាំងស្និទ្ធរបស់ខ្ញុំ ឱ្យខំរៀបចំបោះបង់ប្រមូលកសាងកម្លាំង + (ពង្រីកកម្លាំង)
នៅក្នុងមូលដ្ឋានឃុំ ឱ្យបានច្រើនថែមទៀត ។ រួចហើយខ្ញុំបានណែនាំគាត់ឱ្យខំ
កសាងកម្លាំងស្និទ្ធ ដែលទទួលរួមសកម្មភាពដឹកនាំកម្លាំងជាមួយនៅក្នុងកងសហភាពនោះ
ឱ្យបានច្រើនបន្ថែមទៀត ហើយក៏ឱ្យបំពេញក្នុងកងនោះបង្កើតរាល់ពីបញ្ហាការរស់
នៅឱ្យមានស្មុគស្មាញថែមទៀត ។ ចំពោះកម្លាំងដែលឈ្មោះ គុន និងឈ្មោះ ឃួក
បានកសាងហើយនៅមុន ដែលជាកម្លាំងបង្គោលគឺបានដាក់ រួចហើយមានឈ្មោះ

១ ឈ្មោះ យ៉ន

២ " ស៊ួ

តាំងពីពេលនេះជាសកម្មភាព ៧ ខែ ហើយក៏ជាអាក់ខានដែរ ។ ថ្ងៃនេះបាន
ជា គុន ហើយនិង ឃួក យកមកផ្ទេរបញ្ចូលទៅជាកម្លាំងក្បត់នៅក្នុងខ្សែរបស់ខ្ញុំ ។
កម្លាំងនេះខ្ញុំបានណែនាំឱ្យ គុន និង ឃួក ពង្រីកឱ្យបានកាន់តែច្រើនថែមទៀត ។
បន្ទាប់មកទៀតនៅក្នុងខែ៩ ឆ្នាំ១៩៧៧ តាមការណែនាំរបស់បងជា ខ្ញុំក៏បានមកជួប
ពេទ្យ សីវ ដែលជាប្រធានមន្ទីរពេទ្យស្រុកកៀនស្វាយ ក្នុងការណែនាំគឺខ្ញុំបានបញ្ជាក់
ឱ្យមិត្ត សីវ បានជ្រួតជ្រាបតាមការណែនាំរបស់បង ជា ទទួលផែនការសំខាន់ហើយ
សម្ងាត់ ដែលត្រូវរៀបចំវាយប្រហារនៅក្នុងខែ៤ ឆ្នាំ១៩៧៨នេះ ដែលឱ្យមិត្ត សីវ
ខំយកចិត្តទុកដាក់បោះបង់ប្រមូលសម្ភារៈពេទ្យ ហើយនិងថ្នាំពេទ្យ ឱ្យបានកាន់តែ
ច្រើន ហើយឱ្យបានជាផ្ដាច់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀតវិធីបញ្ចកកម្លាំងជាបុគ្គលិក
ពេទ្យ គឺឱ្យមិត្ត សីវ ខំក្ដាប់ និងកសាងបោះបង់ប្រមូលឱ្យបានកម្លាំងធ្វើឡើងសំរាប់
បំពេញភារកិច្ចឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ។ ពេលនេះក៏ខ្ញុំបានជំរុញបន្ថែមឱ្យមិត្តសីវ
ខំបំផុសសកម្មភាពក្បត់ក្នុងមន្ទីរពេទ្យនេះ ដើម្បីឱ្យមានការគាប់រួមឱ្យ
ប្រជាជនរអ៊ូរទាំ សឹកលោកតាមតាល របស់បក្ស ។ ចំពោះកម្លាំងដែលឈ្មោះ សីវ
បានកសាងទៅជាស្និទ្ធ នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យនេះរួចហើយ គឺបានតែបាក់៖

១ ពេទ្យ ញ៉ែម ជាង៉ៃ ២ ពេទ្យ ហាក់ កាយុវជន

ពេទ្យសាស្ត្រកំរិតទីរនេះ គឺខ្ញុំបានណែនាំមិត្ត សឺវ ឲ្យខំពង្រឹងឲ្យខ្លាំង ដើម្បីឲ្យមាន ជំហរច្បាស់លាស់ក្នុងការធ្វើការងារពេទ្យ ហើយឲ្យមិត្ត សឺវ ខិតខំកសាងកម្លាំង ស្កូលនេះតទៅទៀត ។ នៅក្នុងខែ១ នោះដែល ខ្ញុំក៏បានពង្រីកកម្លាំងស្កូលរបស់ខ្ញុំទៅ ក្នុងការដ្ឋានតំបាត់ស្ពានក្រៅប៉ូល ដែលមានឈ្មោះ ជិន ឈ្មោះ ដា ឈ្មោះ ឈឿម ឈ្មោះ លី និងឈ្មោះ ស៊ឹម នោះឲ្យខំធ្វើសកម្មភាពក្តាប់កម្លាំង និងកសាងកម្លាំង នៅក្នុងរដ្ឋការសហការ ភាព ទទួលភារៈសំខាន់នេះឲ្យបានជាប់រស់ ដើម្បីកសាងកម្លាំងធំ ពេលនេះក៏ រីកលូតលាស់ការកសាងកម្លាំងស្កូលបន្ថែមទៀតនៅក្នុងរោងនេះ ហើយខ្ញុំក៏ណែនាំឲ្យដាក់ ផែនការនេះ បំផុសចលនាស្មុគស្មាញ នៅក្នុងរោងនេះឲ្យកាន់តែខ្លាំងឡើង ដើម្បី បង្កលក្ខណៈពុកផុយដល់ការងារ ។

នៅក្នុងខែ ឆ្នាំ ១៩៧៧ នេះ សំខាន់ការដ្ឋានស្ពាន នៅកំពង់ប៉ូល ក៏ត្រូវបានចាប់ ខ្ញុំក៏ត្រូវរដ្ឋការស្រុកដកយកមកទុកនៅមន្ទីរពេទ្យវិញ ដោយមិនឲ្យចេញធ្វើ ការងារក្រៅដូចមុនទៀត គឺនៅជាមួយលោកក្នុងក្រុមធ្វើការងារក្នុងមន្ទីរ ។ លុះដល់ខែ ១១ ឆ្នាំ ១៩៧៧ គឺរដ្ឋការស្រុកបញ្ជូនខ្ញុំ យកទៅឃុំឃាំងក្នុងមន្ទីរសន្តិសុខ ស្រុក គឺឃុំឃាំងរហូតមកដល់ថ្ងៃ ២២ ខែ ៣ ឆ្នាំ ១៩៧៨ រហូតដល់មន្ទីរសន្តិបាលក្រុង សេយកខ្ញុំមកទីនេះតែម្តង ។

ក្នុងរយៈកាលនោះ ខ្ញុំបានធ្វើសកម្មភាពបន្តបក្សពួកខ្ញុំបានកាត់បកម្លាំងដល់ទៅ ក្នុងមន្ទីរពេទ្យនោះ គឺឈ្មោះ វី ឈ្មោះនេះជាខ្សែក្បត់របស់ខ្ញុំដែលគាំទ្រ ហួតសេ ជាចាត់តាំងមក ហើយឈ្មោះវី នេះត្រូវជាក្មួយ ហួតសេដែរ ។ ក្រោយពីខ្ញុំបាន ទាក់ទងជាមួយឈ្មោះ វី បានហើយ ខ្ញុំក៏ណែនាំឈ្មោះ វី ឲ្យធ្វើសកម្មភាពនៅក្នុង មន្ទីរឃុំឃាំងស្រុក គឺឲ្យបំផុសពួកដាក់ទោសរត់ចេញពីទីឃុំឃាំង ដើម្បីឲ្យបែក ធ្លាយគ្នាញ ។ ម្យ៉ាងទៀតណែនាំឲ្យបំផុសពួកដាក់ទោស ធ្វើសកម្មភាពបំផ្លិចបំ ផ្លាញសម្ភារៈធ្វើសេដ្ឋកិច្ច ។ ក្រោយពីណែនាំហើយ នៅក្នុងខែ១ ឆ្នាំ១៩៧៨ ឈ្មោះ វី ក៏បានបំផុសពលពួកដាក់ទោសម្នាក់ រត់បាត់ពីទីឃុំឃាំង ហើយសកម្មភាពបំផ្លិចបំផ្លាញ សម្ភារៈធ្វើសេដ្ឋកិច្ចវិញ ក៏មានការខូចខាតជាច្រើន ។ បន្ទាប់មកនៅខែ២ ឆ្នាំ១៩៧៨ ខ្ញុំបានណែនាំឈ្មោះ វី ឲ្យចេញមកប្តូរទាក់ទងជាមួយឈ្មោះ សឺវ ជាប្រ ធានពេទ្យស្រុក គឺឲ្យឈ្មោះ វី មកទាក់ទងជាមួយពេទ្យ សឺវ ឲ្យខំថែរក្សាសម្ភារៈ ពេទ្យ ហើយនិងថ្នាំពេទ្យ ដែលបានបញ្ចូលទុកដាក់ពីមុន ឲ្យខំថែរក្សាឲ្យបាន គង់បាត់ល្អ ហើយនិងឲ្យខំប្រមែប្រមូលបន្ថែមទៀត ។ ពេលនេះក៏ឲ្យ ពេទ្យសឺវ ខិតខំកសាងកម្លាំងដល់ពួកប៉ុន្មានឲ្យបានល្អ និងឲ្យខំប្រមែប្រមូលកម្លាំងថ្មី ទៀត ធ្វើសកម្មភាពក្បត់ក្នុងពេទ្យ គឺឲ្យមិត្ត សឺវ ជំរុញបន្ថែមទៀត ដើម្បី

ព្រោះតែការក្បត់កាន់តែខ្លាំង ។ ក្រោយមកខ្ញុំបាន ១២ ថ្ងៃ ពេលនោះខ្ញុំ
ក៏ឱ្យឈ្មោះ វី ចេញប្រកួតប្រជែងជាមួយមិត្ត ផាវ ទៀត ពេលមិត្ត ផាវ ត្រូវបាន
កងឃ្លាំង~~ក្រុម~~របស់ព្រឹត្ត ។ បញ្ជាស់ជាងគ្នីឱ្យឈ្មោះ វី បាញ់ ជំរំមិត្ត
ផាវ ឱ្យចំពោះយើងកម្លាំងចាប់ខ្លួន ។ ពាក់ចងកម្លាំងចាប់របស់ពួកកងឃ្លាំងគឺចាប់
កងមិត្ត ឡុង ចាប់កងមិត្ត សៀ ចាប់កងមិត្ត សិម ដើម្បីឱ្យយើងបើក
គេចាប់កងឃ្លាំង ដែលកម្លាំងក្បត់របស់ខ្ញុំបានគេចគេច ហើយក៏ឱ្យ គេចាប់កង
ចាប់ពេលក្បត់ឱ្យបានជាច់ ពាក់ព្យួយឃ្លាំងនៅក្នុងវាំង ។ ចំពោះសកម្មភាពក្រុក
ឬកនៅក្នុងគប់ កំខ្ញុំបានដឹង ប្រាប់ខ្ញុំទៀត ពលមិត្ត ផាវ ។ សកម្មភាពទាក់ទង
របស់ខ្ញុំ ទំលាប់ចេញនៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំង តាមរយៈរឿងរបស់ខ្ញុំ ឈ្មោះ វី នេះ ។
បានផ្ញើមកតើមខែ ២ ឆ្នាំ ១៩៧៨ ក៏បាត់សកម្មភាព រហូតមកខែ ៣ ថ្ងៃ ២២ ឆ្នាំ ១៩៧៨ នេះ
ពេលត្រូវឆ្លើយបាលកុំឲ្យយកខ្ញុំមកទីនេះតែម្តង ។

ថ្ងៃទី ១ មេសា ១៩៧៨

ហត្ថលេខា [signature]

អ៊ុំ តេង: អ៊ុំ សំណាប់